

உ, ப, 9

குருவேதுணை.

திருவாங்கத்திருவாழிமாம்

திருமகனந்தாதி

இவை

மஹான் வண்ணச்சரபம்

திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள், முருகதாச சுவாமிகள்

எனவழங்கும்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி-தண்டபாணி சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளி

ஷே. சுவாமிகள் குமாரர்

தி. மு. செந்தியாகம் பிள்ளையவர்களால்

இராதாபுரம்

இலக்கூர் காரையண ரெட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவிகொண்டு

சென்னை

பி. ஆர். ராமையர் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

காப்பியைப் பதிப்பிட்ட

செத்தாரத்தினு விருச்சிகாவி

உ.
குருவே துணை.

முகவுரை.

திருவரங்கத் திருவாயிரம், என்னும் இந் நூற் பெயரானது திரு அரங்கத் தலத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீமன் ஞாயணனைக் குறித்த ஆயிரங் கவி களையுடைய நூலென விரிதலால், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத் துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

இந் நூலியற்றியவர் திருநெல்வேலியிற் சைவ வேளாண் மாபிற் றிருவவதாரஞ் செய் தினமைப் பருவத்திற் றிருவருட் டொடர்பால், அற் புதமான தமிழ்க் கவிகள் அளவறப் பாடுந் திறமையுற்று, ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை முக்கியத் துணையாகக் கொண்டு வழிபட்டு வந்தமையின், முருகதாச சுவாமிகள், திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள், தண்டபாணி சுவாமிகள், என் றுலகத்தவர் காரணப் பெயரிட்டுப் புகழ் விளங்கிய புண்ணிய மூர்த்தி யாவர்.

இவர் முதலில் ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை புராசித்துவரும் பருவத்தில், கண்டபாலனை நீங்கிச் சண்மத சமயாநிதாதுபூதி யடைந்து கவிகளும் அவ் வாறே பாடித் துதிக்கத் தொடங்கின ரென்பது “சிவன் மகனெனவே தோழமெனுட் குகவே என்னவன் செய்தவப் பயனு — யவனது குருவாய்ச் சமயமுவிரண்டு முகங்களென் றவிர்போது முதலாய் — நுவற்சை யாறு மவை களாக் காட்டி விகற்பமென்பன வேலாநூறித் — தவபல மொன்றே சத்திய மென்னுந் தன்மையுந் தேரித்தனனன்றே” என்ற குருபா தத்துவக் காவியம் குமார தெரிசனச் சருக்கக் கவியாலும், “ஆதியிற் கவுமாரத்தி லழுந்துபு கிடந்து பின்னர் வேதியன் விதித்தவாறு விதநெறிப் பொதுவனாகி — யேதில் புன் னெறியோரேனு மிரங்கு டெஞ்சினரே லன்றோ — ரோதிநீந் தேவு நந்தே வருவேன வுணர்ந்திட்டேனே” என்ற புலவர் புராணம் இரட்டைக் குரவர் சருக்கக் கவியாலும், “குருவுங் கணபதியுங் கோற்ற மழுவாணுந் — திரு மடந்தை காவலனுஞ் சேணில் — வருகடருந் — தேவினத்தின் றுயான சிற் சத்தியு முருகோன் — முவிரண்டாக் காட்டுமுகம்” என்ற தனிக் கவியாலும், நன்கு விளங்குகின்றது. ஆதலின் இவர் பாத்தாதிசேசம் வரை திருநீரணி வதுடன் சிலகாலம் இரு தோள்களிலுந் தென்கலை வடகலைத் திருநாமக் குறிகளணிந்து, கண்டத்தில், உருத்திராக்க மாலை யணிவதுடன் துளசி மணி மாலை தாமரைமணி மாலைகளும், ஒருங்கே யணிந்துகொள்ளும் நியம முடையவ ராயினர். இது விஷயம் “சிற்றிநாள் பொதுவேடமிட் லேலினே னவற்றினுட் டிருநாமக் — குறியிரண்டு மென்றோள்களிற் போலிந்தன” என்று குருபா தத்துவக் காவியம் விட்டுணு தெரிசனச் சருக்கக் கவியாலிவர்

விளக்கி யுள்ளார். தில்லைத் திருவாயிர முதலாகப் பல ஆயிரக் கவித் தொகையுள்ள பதுவல்களியற்றியபின், இத் திருவாரங்கத் திருவாயிரம், திருமகளந்தாதி யென்னும் தூல்களையியற்றி வாசித்துப் பார்த்து வருநாள் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவருட் குறிப்பால், ஏட்டினிடையி லொரு துளசிக் கொத் திருக்கக்கண் டதெயுமுற் றெடுத்துக் கண்ணிலொற்றி யுட்கொண்டு அதன் பின் அரங்கேற்றமாய சீரங்கத்துக்குச் செல்லும்போது அவிடத்துள்ள ஒரு வயிணவப் பிராமணர் கண்களில் ஸ்ரீரங்கநாதன் எழுந்தருளி நமது அன்ப னொருவன் அருந் தமிழ்ப் பதுவல் கொண்டு வருவான் அவனுக்கு வேண்டியபடி நடக்கக் கடவை யெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அந் தப்படி ஸ்ரீமத் சுவாமிகள் வாக்கண்டு அவர் பல சற்சனர்களுடன் எதிர் கொண்டழைத் துபசரித் திருத்தினர். பின் பத்திரிகை வாயிலாகப் பிரசுரஞ் செய்து, அடியவர் குழாங்குழுச் சந்திதானத்தை யடைந்து அரங்க நாதன் திருவடிகளில் ஏடு சாத்தி அருச்சித்து ஆரதித்து அதுக்கிரகம் பெற்றுப் பின் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் அநேக பிராமணோத்தமர்களும் தவசிகளும் பக்தர்களும் புலவர்களும் செல்வர்களும் சூழவிருந்து வாசித் துப் பொருளுரைத்து வந்தனர். இவ்வாறு நிகழுநாள் ஒருதினம் பிரசங்க சமயத்தில் ஒரு வயிணவப் பிராமணப் பெண் குழந்தையை நல்ல சற்பந் தீண்டி விடந் தலைக்கேறிய தென்று சிலர் கூறினர், அதுகேட்ட சுவாமிகள் வாசிப்பை நிறுத்தி அந்தப் பெண்ணுக்கு நேர்ந்த விட பீடை நீங்கினா லன்றி அரங்கேற்றவ தில்லை யென்று சொல்லி, “அரங்கன் திருமுன் பமருங் கருடா — விரங்கிரங்கிப் பார்ப்பனப் பெண் ணேங்கச் — சிரங் கொண்டா—பொல்லா விடத்தைப் போடியாக்கிப் பூவுலகோர் — நல்லானென் றோதவரு ணல்து” என்னும் லெண்பாவை யோதி விபூதி கொடுத்துச் சபையை நீங்கி வசிப்பிடஞ் செல்லும்போது கெருடாழ்வார், அதியுன் னத வயிணவப் பிராமண வடிவத்துடன் றேன்றிச் சுவாமிகளுக்குப் பின் செல்லுஞ் சிலரிடம் சுவாமிகளைச் சுட்டி அவர் யாவரென்று கேட்க அதற் கவர்கள் சுவாமிகளோடு தொடர்ந்து பின் செல்வதில் தடை செய்கிற ரென்ற சங்கற்பத்தால் பரதேசிதா னென்று சொற்றனர். அவர் பெயர் யாதெனப் பின்னும் கேட்க அதற்கு மவர்கள் பரதேசிதா னென்றே சொல்ல அவர் வலிந்து என் பெயர் கெருடாசாரி யென்று சொல்லினர். அதுகேட்ட சுவாமிகள் அஞ்சலி யஸ்தத்துடன் திரும்பிப் பார்த்து அந் தப் பிராமணப் பெண்ணின் விட நிவிர்த்தியைப் பற்றித் தங்களிடந் தானே யான் ஈண்ணப்பித்துக் கொண்டது என்றனர். அதற்கு அவர் “ஆம் எல்லாம் ரங்கநாதன் அதுக்கிரகிப்பா” னென்று சொல்லி மறைந்த னர். அவ் வற்புத நிகழ்ந்தவுடன் அக் கூட்டத்தி லிருந்த வொரு புலவர் “ஓதுங் கருட னொருமனிதன்போ லுருக்கோண் — டேது மறியா னெனத் தோன்றிப் — பீதமிலா — நம்மோ றேவாடி நான் கெருடாசாரி யென்ற — தம்மா மிக வதிசயம்” என்ற புதுவெண்பா வேதிப் புகழ்ந்து வியந்து வணங்கினர். அது அவ்வாறாக, அந்தப் பிராமணப் பெண்ணுக்கு விட

பிடை முற்றும் நீங்கிச் சுகமாயிற்று. அது தெரிந்து மறுதினமுதல் அரங்கேற்றுதலாயினர். அவ்வாறு திருவரங்கத் திருவாயிரமும் திருமக ளந் தாதிபும் அரங்கேற்றியான மஹா சபையில் சுவாமிகளுடைய அருள் வாக்கின் பெருமையைப் பலரும் புகழ்ந்து கொண்டாடினர். அன்றிரவு மகாலட்சுமி, கனவிற் றேன்றி நீ சொன்ன தோத்திரக் கவிகளுக்கு ரங்க நாதனுனக்கு விலையாயின னென்று சொன்னதாகச் சுவாமிகள் நேரிற் சொல்லத் தெரிந்தது. நிற்க, இவர், செளரம், சைவம், சாத்தேயம், வைணவம், காண்பத்தியம் கௌமாரம், என்னும் சண்மதங்களுக்குந் தனித்தனி பரத்துவங் கற்பித்துப் பல்லாயிரங் கவிகள் பாடியிருப்பது மேற்கண்ட அதுபவத்தாலேயே யன்றி மனோ நிச்சய பத்தியின்றிச் சலன முற்றும் பலருஞ் சந்தோட மடையவேண்டியும், பாடும் பழக்கத்தாற் பாடியதன்று. “என்றெய்வம் பெரிதென்போன் கன்னி யொப்பான் றெய்வ மொன்றே யெனத் தேர்த்துள்ளோன் — குன்றென்ன முலை பருத்துக் கொண் கனுக்காம் பருவமுறு குமரி போல்வான்” என்ற புலவர் புராணக் கவியால் அநேக தெய்வங்க ளுள்ளன வென்றும் அவற்றுட் டனது தெய்வஞ் சிறந்த முதன்மை யுடைத்தெனவுங்கொண்டு, ஏனையவை தாழ்ந்த கீழ்மை யுடையனவென விழித்துப் பேசுதல் இளம் பருவ மென்றும் ஒரு பாமே யளவிறந்த கோடி வண்ணமுரு வேக்கு மெனத் தெரிதல் மேற்பருவ மென்றும் விளங்குகின்றது, “எக் கடவுட் கேவருரிமை பூண்றீருறுவ மேனக்கது சம்மதமுடிவி லேகந்தானே” “தேய்வ மொன்றே யென்பது சத்தி யமே யாகும், தேளிலில்லார் பலவிதமாத் தியானித்தாலும் — ஐவகைப் பூத முங் கடந்தவது வவ்வாறங் கவிர்ந்தறிவு முதிர்ந்ததறிப் பனைத்துந் தானும்” என்ற தியானாதுபூதிக் கவிகளும் இவருடைய அந்தரங்க சமாச நிச்சயக் கொள்கையை நன்கு வெளிப் படுத்துகின்றன. இக் கருத்து விளங்க ஸ்ரீ சடகோபாழ்வார் “சுரரறிவருநிலை விண்முதன் முழுவதும், வரன் முதலாயவை முழுதுண்ட பரபரன் — திரிபுர மூன்றெரித் தமர்க்கு மறிவியன் — தானய நெனவுல கழித்த மைத்துளனே” எனத் தமிழ் வேதத்திற் றிருவாய் மலர்ந்தருளி யுள்ளார். விட்டுணு மூர்திக்ையைக் கண்டப் பொருளாக் கொண்டு வழிபடுவோர்க்கு அது முரணாகத் தோன்று மென்பதை, “களம்பே நஞ்சினன் முதலாங் கடவுளரைப் பழித்தோது — மீளம் பருவ வயிணவருக் கியற்றமிழ்ச் சீர்க்குரு கூரான் — விளம்பு மொழி யினியாது விண் வேவ யோர் கண்டமெனச் — சளம்பவோர்” எனப் புலவர் புராணம் சட கோபாழ்வார் சருக்கத்திலும், “மடங்கலுருக் கொண்டன்றோர் மதலையி னைப் புரந்தாற்கோ — ரிடங்கழறிப் போராடு மீளம்பாகவதர்க் காகேன் — றடங்கலரச சடகோபன் சாற்றமறைப் பொருளோர் மெய்த் — திடங்கோள் பெரியோர் மலர்த்தாட் செந்தாது புனைவேனே” என்று குருபர தத்துவக் காவியம் சமயாதிதச் சருக்கத்திலும் இவர் கூறியுள்ளார். அன்றியும் “இரணியன் சேய் சடகோபனாதியோர்போன் றெட்டெழுத்தினது பெருமை யாவுந் தேந்தோர் — கரண மகில்லேறு கெய்வந் தோற்றிடாது” என்றதுபோல லாங்

காங்கு கூறியுள்ளார். இந்த கவாமிகள் கலிபுகம் சதுக்காசகம் வருஷ மாகிய விகாரிஸ்ரூ கார்த்திகையிற் ககூஉ சனிவாரம் அஸ்த்த நக்ஷத் திரத்தில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய மூர்த்தியின் கிளியாகிய ஸ்ரீ அருணகிரி நாதருடைய அமிசமாக அவதரித்தவ ராவர். கலிநிதஸ்ரூ ஆகிய விளம்பி ஸ்ரூ ஆனியிற் உயிநூஉ மங்களவாரம் திருவேண நக்ஷத்திரத்தில் விழுப் புரத்துக் கடுத்த திரு ஆமாத்து ரென்னுஞ் சிவதலத்தில் முத்தியடைந்து அடியவர்க ளாராதிக்கும்படி ஆலயங் கொண்டு விளங்குகின்றனர். இத் துடன் இந்த சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ள குருபர தத்துவக் காவியம், விட்டுணு தெரிசனச் சருக்கத்தின் சில கவிகள் பதிக்கப் பட்டுள்ளவற்றை யுற்றறிவோர்க் குண்மைகள் நன்கு விளங்குவனவாம். இத் திருவரங்கத் திருவாயிர நூலை, திருவரங்க வெண்பா மாலை முதல் வகுப்புக் ளீராகிய முப்பத் தெட்டுப் பிரிவாக வியற்றித் திருமக ளந்தாதி யதன்பின் வியற்றி யிருக்கிற விவரம் அட்டவணியிற் காண்க. திருமக ளந்தாதி மாத்திரம், முதற் பதிப்பு அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய திருவரங்கத் திருவாயிர நூலை அனேகர் அச்சிட விரும்பியும் தாமதித்து வந்தது, இப்போது இரண்டையும் ஸ்ரீ ரங்கநாதன் திருவருள் தென் ஆற் காடு ஜில்லா விழுப்புரம் தாலுகா - இராதாபுரம் கிராமத்தில், நடுக்கம்பத் தம், முத்துக் குமரப்பரெட்டியார் அவர் மனைவியார் கற்பிற் சிறந்த பிட் சாம்பிகை யம்மை யிவர்களுடைய தவக் குமாரர் இலக்ஷ்மீ நாராயண ரெட்டியார் அவர்களைக் கொண்டு அச்சிட்டு வெளியிடும்படி துண்டுதல் செய்து, உலகிலுள்ள அன்பர்கள் ஆனந்திக்கும்படி கடாஷித்தது. இந்த மஹா புண்ணிய கைங்கரியத்துக்குத் தகுந்த சகல நன்மைகளையும் ஷே ரெட்டியாரவர்களுக்கு ஸ்ரீ ரங்கநாயகன் அருள் செய்வாரென்பது சத்தி யம். அவர்களுடைய நன்றியை நாமென்று மறவோமாக. இலக்குமி நாராயணர்களைக் குறித்த பிரபந்தங்களை வெளியிட்டுத் தனது பெயரின் பயனைப் பெற்றவராயினர். சுபம்.

வேண்பா

வண்ணச் சரபன் வளர்தண்ட பாணியரு
வெண்ணத் திருப்புகழோ வென்முதுதி — பண்ணத்
புகழ்முருக தாசுருகு சேவடியே நாடிப்
புகழ்வ தெனக் கென்றும் விருப்பு.

இங்கனம் ;

சித்தார்த்திஸ்ரூ
துவாரவி

}

ஷே. சுவாமிகள் மாணக்கனும் குமாரனுமான,
தி. மு. செந்தினாயகம் பிள்ளை.

குரு பாதமே கதி.

சாத்துகவிகள்.

இந் நூலாசிரிய சுவாமிகள் குமாரர்

தி. மு. செந்தியாகம் பிள்ளை வியற்றியன.

எழுசீர் விருத்தங்கள்.

பார்மகட்கொரு முகமெனக் குலவுதென் பாண்டிநா டதனாடே
சீர்மலிந்தநெல் வேலிவேளாண்குலச் செந்தியாகம் நன்பாற்
கார்மலிந்தபூங் குழல்வடிவானான் கனவரமதன் மாண்பா
லேர்மலிந்தசே பெனத்திருவுருக்கொடிங் கினிதுதோற்றியமேலோன். (க)

பல்விழுந்துபின் வேறுபன்முனோத்திடும் பருவமாஞ் சிறுபோதிற்
கல்லியன்கிரி தொறுநடித்திடுருகக் கடவுளின்னருளால்வண்
சொல்விளங்குசெந் தமிழ்க்கவியனந்தமாச் சொற்றிடுந் திறலெய்சிச்
செல்வினோன்முதற் பலருந்குருபரன் நிருமுகமெனத்தேர்ந்தான். (உ)

நீறுகண்டுகை கோவணங் கிளொடு நிலவுபா துகைதண்டு
கூறுகாவியங் கலையணிச் சினைகொயொடு குறைவின்மெய்த் திருவேடப்
பேறுகொண்டமெய் யன்பருந் கருண்மொழி பேசியென் னனையார்க்குந்
தேறுமாறுநல் வழிசொலுந் கருணையிற் சிறந்ததேசிகன் மாதோ. (ங)

தண்டபாணியன் முருகதாசன்புகழ் சார்நிருப்புக்கழக்காரன்
விண்டவண்ணவான் சரபமென் னுலகினர் விதித்தபல்பெயருள்ளோன்
கொண்டசண்மதா தீதமெய்ச் சமரசக் குன்றின்மேற் நிகழ்சோதி
யண்டர்வாழ்வையு மரித்திய மற்பமென் றருவருத் திருநெஞ்சான். (ச)

பத்திசெய்தொரு மூர்த்தியை வழிபடும் பண்பினர் பழிக்கொண்ணைச்
சித்தியாவையும் பெற்றுநானிலத்தினர்த் திருத்தியப்புறஞ் சீர்சான்
முத்திவீட்டிடை சேர்வதே முறையென மொழிந் திரு முழுத்தீரன்
சத்தியந்தனிக் கருணையோர் திருவருத் தாங்கிவந்திடுச்சீரோன் (ஞ)

அந்தநாளரி பாற்கடல் கடைந்தமு தமாருக்களித்தாங்கே
செந்தமிழ்ப்பெருங் கடல்கடைந்தவீரகவித் தெள்ளமுதெடுத்தன்பர்க்
கிந்தநாளளித் திருகரத் தாழிசங் கிலங்கிரேகைக்காட்டிச்
சொந்தமாப்பசக் காப்பினை விழைந்துமால் சொருபமாத் திகழ்துயன். (சு)

காவிரிக்கிடை யொருபெரும் பாம்பின்மேற் கண்டுயிலரங்கேசன்
ருவில்பேரிசை முழுமையுந் துலங்குறத் தாரணி யுயிர்வாழத்
தீவினைக்குணச் சிதடர்தம் வாழ்வறத் திருமக னந்தாதி
கோவிலார்திரு வரங்கத்தாயிரமெனக் கூறினன்கவிமாலை. (ஏ)

அந்த நூலரங் கேற்றிடச் சென்றநா ளரங்கநாயகன்செய்த
சொந்தமாம்வினை யாடல்பற்பலவவை சொல்லின் முடியாவே
சிந்தனைக்கணன் புறுமொருவயிணவச் சிறுமிதிவிடந்தீரச்
செந்தகைக்கரு டப்பிரான் பலரெதிர் திகழ்த்துவாய் மொழிபேசி. (அ)

அரங்கநாயகன் காப்பனென் றோதியங் கருவமாக்கரந்தானித்
தரங்கவேலுகுழு லகினரறியவத் தையனன்குயப்பெற்ற
ளிரங்கலற்றபாழ் மனத்தின ரறிவுறு ரேற்றஞானியரோர்வார்
குரங்கந்தமுந் தனதடித் தொழும்புறக் கொண்டவ னுண்ணாண்பே, (க)

அத்தகைத்திரு மகனந்தாதியுத்திரு வரங்கத்தாயிரநூலுஞ்
சித்தமூடெழு மன்பிறை நனதுகைச் செம்பொரு ளினைக்கொண்டு
சுத்தவச்சினிற் பதித்துல கோரெலாந் துதிக்குமா றினிதீந்தே
பைத்தபாம்பனைப் பச்சைமாழுகிலருட் பயனடைந்தனன் மன்தோ, (ங)

அந்தவாழ்வுபெற் றுள்ளவ னியாரெனி னறைகுதந் தமிழ்நாட்டில்
வந்ததொண்டைநாட் டினிற்சிவனுறைபுற வார்பனங்காட் டிரப்பால்
தந்தமாவல வியபொழில்சூழிரா தாபுரக்கருடே
முந்தவேமன குலத்திடைவருமுத்துக் குமாப்பன்றவப் பாலன். (யக)

செந்தமிழ்ச்சுவை யாந்தரச் சுவையொடு தெரிந்தவன் மயிற்பீலிக்
கொந்தணிந்துவேயங் குழல்பயின்றாய்ச்சியர் குழுவிடை யுமாயன்
கந்தநாண்மலர்ப் பதம்வழிபடுமொரு கடமையிற்றிறம்பாதான்
சொந்தமாயிலக் குமிநாராயணப்பெயர் தொனித்திடத் திகழ்வோனே. (யஉ)

சந்தக் கவி.

தந்த தானை தந்தத் தனனா தனனா.

பந்த வேதனை யின்றிக் கதியீருவதே
பஞ்சபாணன்வ ணங்கத் தகுசீரினதே
யெந்த வாழ்வுமீவி ரும்பிற் றருமோர்தருவே
யெண்டி சாமுகர் கண்டுட் களிகூர்நவமே
சொந்த ஞான னென்றொப் பிடுவா ருறவே
துங்க ஞானியர் சிந்தைக் கதுபூகியசே
தந்த மாவடர் சிங்கத் திகலோர்ககநேர்
தண்ட பாணிய ரங்கத் திருவாயிரமே. (யக)

முற்றிற்று.

சதன்புரி-இராமசந்திர குருசுவாமி தாசரவர்கள் மாணவர்
குளப்பாக்கம்-அ. கேசவலு நாயுடு அவர்கள்
இயற்றியன.

நேரிசை வெண்பா.

வண்ணத் திருப்புகழ்ப்பேர் வள்ளலரங் கேசன்ற
னெண்ணத் திருப்புகந்த தின்வழியை—நண்ணி
யிரங்கத் திருவாயி னின்பொடுதந் தானல்
லரங்கத் திருவாயி ரம்.

(க)

கட்டளைக் கலித்துறை.

திரங்கத் திருவா யிகந்தமெய்ச் சைவத் திருப்புகழ்க்கோன்
றரங்கத் திருவா யிரங்கரி மேலிகற் சாத்திரமா
யிரங்கத் திருவா யினாக்கவா தஞ்செய் யினம்புலவர்க்
கரங்கத் திருவா யிரங்குநி யைய மகற்றினனே.

(உ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தங்கள்.

முன்னுளின் மலையமலை முகடிருந்த முனி வன்வாய் முளைத்து லாவிப்
பின்னுளின் மெலிந்ததமிழ்ப் பிறங்கிடச்செய் பெருநினைவைப் பெறுநங் கந்தன்
சின்னுளின் முன்றனது செய்யபுயஞ் சேர்க்கிளியைச் செலுத்த வாங்கோர்
நன்னுளி னிடையொளிரின் னாட்டிலுயர் தலமெதென நன்கு தேர்ந்து.

(க)

அப்பொதியை யதிற்பெருகி யகல்பொருளை யாற்றருகி லவிரெல் வேவி
யிற்பொதுளு மியற்செந்தி நாயகனல் வினந்தையென வினிது தோன்றி
மற்பொதிசெந் தமிழறிஞ ரெவர்களும்வந்தடிவணங்கு மாண்பு தோய்ந்து
மெய்ப்பொதுவிற் சமரசன் ஞானமுனித் திருக்கோல் மேவி னானே.

(ச)

குன்றேறி வீழ்ந்ததுவுங் குமரனெடுத் தாண்டதுவுங் கூறு மோர்சொல்
வன்றேபெற் றுயர்ந்ததுவு மணிவண்ண மேபாடு மார்ப்புந் தன்னுட்
கன்றேதத் தாயிரநற் கவிதைகளைக் கணல்புனலிற் கலந்த தெல்லா
மின்றேற்ற தன்றருண கிரிசெயலின் வாசனையி னியல்பென் றேர.

(இ)

பண்டேந்தி யிருந்தவுடற் பழக்கமொடவ் வயில்வேவன் பணிம ருது
தொண்டேந்து மிவனருண கிரியென்றக் குகன்பலர்க்குஞ் சொலுந் சீர்சால்
தண்டேந்தித் திரிதண்ட பாணியெனத் தருமுருக தாச னென்னக்
கண்டேந்து மினியதிரூப் புகழ்ச்சாயி யெனத்திகழ்ந்து களிக்கு நாளில்.

(ஈ)

ஆழ்வார்க டந்ததமிழ்முதமுத வியருசியி னூர்வ மிஞ்சுஞ்
சூழ்வார முடையரங்கப் பெருந்தகையித் திருநெல்லைச் சூழ வின்கண்
வாழ்வானல் விலக்கணங்கள் வழுத்தியலிம் முழுத்தவனை வந்தி ரத்தவ்
வேழ்வானும் புகழினிய சுவைமலிந்தின் னிசைத்தும்போ ரேற்ற தூலாய்.

(எ)

சாற்றிடச்செய் தானரங்கத் தாயிரமென் றிதையவர்க்குத் தரவிரும்பி
நீற்றினைக்கண் டுளைபவரு நிகழ்திரும ணிடக்கண்டு நித்திப் போரு
மேற்றழல்பொய்ம் மதவெறியை யிகந்தவிரு குறிகளையு மிசைத்த ணிந்து
மாற்றியுமெய்ம் மதத்தியல்பை மண்ணினர்கண் டியவரங்க மருவும் வேலை.

(அ)

அன்றுமுலா யிரவரொருப் படக்கம்ப னிலந்திடக்கண் டமைந்த மாய
 னின்முபல்லா யிரவரெதிர் கொளவிவனங் கணுகுமுன மேவி யேற்றான்
 றுன்றவன்பல் செய்துகிரங்கி யொருமகனஞ் சகற்றியருள் துகிர்ப்புள் னேந்தல்
 கன்றிவன்சொ லோர்கலிக்கு விரைந்துவிடங் கடிந்தாளோர் காரி கைக்கே. (க)
 திருப்புகழின் னணமடைந்தோ ரெவர்தமக்கெய் துவரவரவாய்த் தெளிவை யோரா
 திருப்புகழிற் தடவியடைந் துயர்தவஞ்செய் வதிற்பயனின் நெனக்கொண் டலகைத்
 திருப்புகழை றுதற்றிருவின் மணவாள் னணியாங்கத் தேவன் மீது
 திருப்புகழ்மா தவனுவன்ற திருவரங்கத் தாயிரமும் தேர்த்துய் வோமே. (ம)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தங்கள்.

முந்த மாதவஞ்செய் தவரவை முன்னர் மொழிந்தவிந் துலினை முன்னாள்
 சொந்தமாய்ப் பெறுமச் சதனெடு திருவுந் தொடருவ கையிற்குளித் திவனாந்
 றந்தமாநிதியீ தனின்விலைப் பட்டோந் தாமெனத் தனித்தனி சொலக்கேட்
 டிந்தமாண் பெவர்க்குண் டெனக்கரித் தெவரு மேத்துமத் திருப்புக ழரசன். (கக)
 என்னகப் பணியை யேற்றமெய்ப் பெரிய ரெவரினு முயர்த்தென தன்பைத்
 தன்னகத் தமையத் தந்தநல் லருளுந் தமிழ்க்கர சாய்த்திகழ்த் ததுவு
 முன்னகத் தொன்றை யொளித்திடா துரைக்கு முண்மையோ டாண்மையும் பிறவு
 பின்னகத் தெவரும் பேசுதற் குரிய பெரும்புக முடையவிப் பெரியோன். (கஉ)
 தரைமுழு தாளுந் தராபதி யெனினுந் தாழ்த்தொரு கவிசொலாத் தகையுந்
 கரையிசுந் தோடுங் கலிப்பெருக் குதவுந் கல்வியுந் கடவுளைப் பிரிக்கும்
 புரைபடு வோர்மேற் புலகந்திடு சினமும் புலைத்தொழி லறச்செயு நோன்பும்
 விரைமலி வாணு டவன்புகுந் தொளித்தும் விளக்கிடு மவனரு ணாலே. (கங)

வண்ண விருத்தம்.

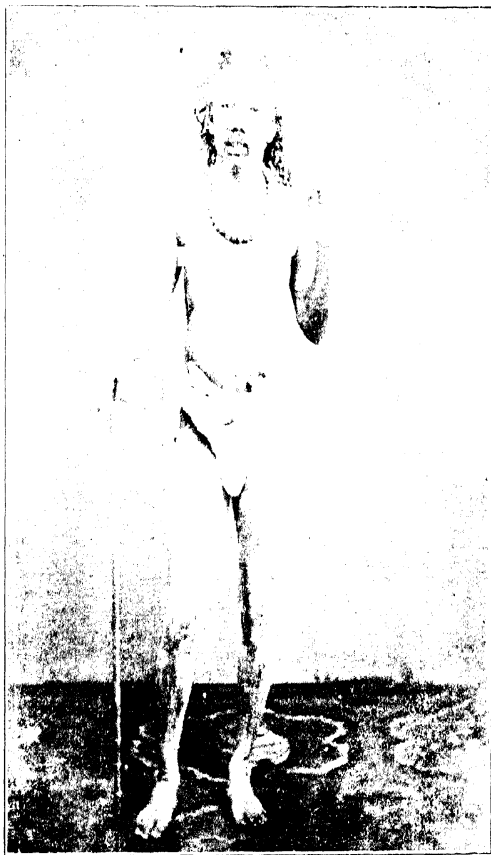
குழிப்பு.

தந்தநார் தனதனை தானைத் தனதனை—தனை தனனா.

ஐண்டைசேர்ந் திலருசடை யீசனெடச் சுதனுமய
 னென்றவான் சுரர்கனெவ ரேனுமொரு ப்படும்வடிவ
 மென்றுதேர்ந் தினேருக மாசொழியச் சொலுநலரு ளுடனுலவிலுந்
 அண்டர்வேண் டிடுமவன தாசுறுந் றரிசனையை
 யன்பினாய்ந் திலனெளிய ஓயினுமற் புதமிதென
 வஞ்சலீந் தருளுமென தாரியனைப் பொருவுமிவ னிரவுபகலாய்
 கொண்டபாங் கரெனவக லாதெனுளத் தினாமருவி
 நின்றதோர்ந் தவசமுறு மேழையுடக் கருநசையில்
 கொஞ்சமார்ந் தமிழுடைய னேனுமவழுத் துவனெனது பழவினையினேர்
 தண்டமோய்ந் தினியநல மீருவதத் தவன்மனை
 மென்றுபுண் டனென்னமுடி மீதினிலக் குமாரரு
 தண்டமேந் தியமுருக தாசுகிருப் புகழ்முனிவ னிணையடிகளே. (கஃ)

முற்றிற்று.

குருபாதமே கதி.

மேலே உள்ள புகழ்பெற்ற கவிஞர்

குருவே துணை.

குருபரதத்துவம்.

விட்டுணு தெரிசனச் சருக்கம்.

காப்பு.

கலி விருத்தம்.

பரிதி யீசன் பராசத்தி மாயவன்
கரிமுகன்குக் கென்னக் கலிந்றரும்
பெரிய சற்குரு பொற்பதம் பேணுவா
ரரியதாண் மகரத்த மணித் தய்வாம்.

நூல்.

எழுசீர் விருத்தங்கள்.

விண்டுதாணைக் கொடியரிலொருவரு விளங்கியவெனையன் றேன்
பண்டுசெய்தவப் பயன்கொடோவல்லது பழுதிறண்ணருளாலோ
தொண்டுசெய்பவ ரடியவர்க்காளெனுத் துணிவுடைக்குருகடரான்
கண்டுகூறிய தமிழ்மறைப்பொருள்கொடு களிப்புறப்புரித்தானே.

(க)

ஆண்டமாயிரங் கொடியுத்தன்னதோ ரகட்டினுட்கொடுநீடுங்
கொண்டல்வண்ணன் லாற்சிலதேவருங் குவலயத்துனாரென்ன
விண்டவாதுடைச் சிறுவயிணவர்களைன் மெய்க்நிலையறிவாரோ
பண்டசோதைசே யாயவன்றனுமோர் பத்தனென்றறையாரே.

(உ)

சேயவார்சடைச் சிவனெனவயனெனத் தேவர்கோனெனமற்று
மாயபல்பொரு ளெனத்திருமாலு மதிரகசியத்தன்னைத்
தூயசீர்ச்சட கோபன்முன்வெளிப்படச் சொல்லியுந்துயரெய்தித்
தீய்ப்பாவிது பரமதூபரமெனச் செய்துஞ்சமர்க்கிகையேனே.

(ங)

கலகதூல்வழி போய்ப்பரத்தேரினுங் கடலொடுமலைகுழு
முலகசித்தியி லயன்பரமழியுநா ஞுமாபதிபரமீவ்வா
நிலகுளானரி யேபரமாதவா வியங்குபன்மதத்தோர்தம்
மலகிலாவழி பாடுமன்னவனையே யணுகுமென்றறித்தேனே.

(ச)

என்னசொல்லினு முலைத்துணையரும்புறா விளமகனெழினீடுங்
கன்னல்வில்தன் விழவினுக்கிகைசுவுறக் கதையெனக்கனிநெருந்து
முன்னமும்ப்தமை யாதியவாயிர மொழியினுத்தவயில்லார்
பன்னகாதிபன் மிகையறிதூய்ல்கொணம் பகவன்மாண்பறியாரே.

(ரு)

விண்டுலேபர மெனச்சொலுமவரெலா மெய்யடியவரென்னக்
கொண்டுதொண்டுகெ யுண்மையற்றவருளுங் கூழபட்டிகல்கின்னேரூர்க்
கண்டுமாலையு மிகழ்த்துவாணுள்ளிவ கழித்திருத்தேனோர்கான்
மண்டுசாக்கிரக் கனவினாரணன்சிலை வடிவமாவரப்பார்த்தேன்.

(சு)

வதுதாம்விரும் பாடுடுமாயன்வந் நிலங்கினுனெனவெண்ணிப்
போதுநாளையி லடிக்கடியவனடி போற்றடியவராவந்
திதுங்காக்குது மெனவெனக்குவப்புற மின்னுரைபலபேசித்
திதுரூத்தமிழ்க் கலிகொடுதுதிக்கவுஞ் செய்துகொண்டனமன்னே.

(எ)

லியாசமாமுனி சங்கரமாமுனி யாதியமேலோருந்
தயாநிதித்திரு மாஸ்பதம்போற்றிய சத்தியத்தெரித்தப்பாற்
கயானன்றறொழு மெனவெனசொல்லியவிதி கண்டுநாரணற்கன்பு
செயார்கன்வீடுபெற் றுய்த்திடாரெனமிகச் செப்பிடத்தூணித்தேனே.

(அ)

ஆன்னபக்குவத் தென்னொருகனவிலைத் தாறுவேதியர்மாயன்
நன்னடித்தொழும் புடையவர்வந்தனர் தக்கவாழ்பசாரஞ்
சொன்னவென்றனக் குண்பனவளித்தவர் தாங்களுத்துய்த்தார்க
னென்னகாரண மீதுதுங்குலமுறைக் கேற்குமோவெனக்கேட்டேன்.

(க)

யாக்களாரென வினவினர்த்விர்மற் றியாவராயினுமென்னு
ளாங்கருட்டிரு நாரணனேயென வன்னுகின்றேனென்றே
னாங்கறந்திடல் வயிணையதான்முறைக் கடுக்குமோவனைபாழி
சாங்கடற்கரத் தானலவேவவ வென்றெனத்தெடுத்தாரே.

(இ)

உங்குணான்முறை யெங்ஙனமாயினு மாகுகவுலகெங்குந்
தக்கலெய்தியுந் தனைமறைத்திருக்குமத் தனித்திருடனைக்காண்டந்
கெங்கணிச்சய மீதுநீர்மறுத்தசொற் பயன்படாதெனச்சொன்னே
னங்கண்விண்டன வீதவன்றிருவனக் குறிப்பெனுமறிவுற்றேன்.

(க)

எட்டெழுத்துரைத் தூர்த்துவமாகமண் ணிடுமவரெவரேனும்
வட்டநேமியங் கரப்பிரானெனக்கொளும் வழக்கம்வந்ததுவஞ்சத்
துட்டர்வேர்களைத் துயிர்த்திரட்சிடர்செயாத் தூயமாதவந்தோய்த்த
சிட்டர்வாழ்வறப் புரிவதுவேண்டுமூந் தியக்கமிக்கடைத்தேனே.

(க)

மூலமென்றமால் களிற்றினத் தூணினு முகுத்தன்வாழ்வுமென்ற
பாலனைத்தமிழ்ப் பதின்மரையென்றனைப் பற்பலபதிகத்திற்
சீலமாருமெட் டாங்கவியாநியாத் திகழ்தரப்பகர்த்திட்டேன்
மாலத்தாதிபஞ் சாயுத்தத்திருப்புகழ் வகுப்புநழ்பலசொன்னேன்.

(க)

ஒருகளுவின்றற் றோர்தவனோடுநா னுத்தரம்பார்த்துற்றேன்
நிருமணிட்டவ றொருவன்வந்தானவன் செங்கையிற்கொடுவந்த
மருமலர்த்திர னாசிராஞ்செர்பவன் மாணமேலெறித்திட்டா
னருகுவந்தவன் சிறிதுயின்வாங்கியோ ரணிக்குறுகைசெய்தான்.

(க)

நீலமேனியுந் தாமரைக்கண்களு நில்வுசெத்துவரவாயும்
பாலதேநிகர் சங்கமுஞ்சக்கரப் படைபுமொண்பணிபாதித்
கோலம்யாவுநன் கமைதரக்காட்டினன் கொடியனென்மனத்தெண்ணுஞ்
சீலமானதில் வயினதேயனுமலர்த் திருவுழுண்டவர்க்காணென். (கரு)

தனித்துநின்றன னருகுபோயன்னவன் நடக்காங்களைப்பார்த்தேன்
ரௌரித்தவால்வளை வலத்தணித்திருத்தனன் றெண்டனென்கரத்தநான்
பணித்தமாமல ரோன்வரைத்திட்டவா பரித்துளாய்முறையன்று
மணித்தரும்பசக் குலங்களுநலம்பெற மாற்றதியெனச்சொன்னென். (கங)

ஆக்கணத்தினிற் சற்குருபான்வடி வாயினன்றுயில்போய
திக்களுவிநான் காண்பதற்கெத்தவ மெப்பவத்திழைத்தேமோ
தக்கபத்தியிப் பவத்திலேமென்றெணித் தணிக்கருங்கரிக்கூர்த்தேன்
பொக்கமன்றிது சத்தியஞ்சத்தியம் புணரிசும்புலியீரே. (கல)

கண்டுகஞ்சமுங் காட்டியமாயனுங் கமலநான் முகஞ்
யண்டர்யாவரு மாதவமுனிவரு மறிவர்மெய்யருள்வேண்டா
வண்டர்நான்குபா யத்தினுண்மூன்றினும் வலியதாகியவீற்றுத்
தண்டமொன்றையே யறிவொன்றறிந்துநான் காற்றவென்றகவோர்க்கே. (கம)

சிறிதுநான்பொது வேடமிட்டுலவினே னவற்றினுட்டிருநாமக்
குறியிரண்டுமென் றோள்களிற்பொலிந்தன குவலயச்சுமைதாங்கும்
பொறியராமுனம் பூசைசெய்யிந்திர புரத்தின்மூவருந்தானென்
றறிதரச்செயு மாயினேச்சேவைசெய் தருள்பெறும்படிசென்றேன். (கங)

சென்றுமன்னனை யார்சிலர்கூழ்தரத் தீதில்சகந்திதோறு
நின்றசேவைசெய் தேனெனைக்கண்டவூர் நிகமவேதியர்ப்பல்லோர்
கன்றுதன்மைய ராயவர் தங்களுட் கலந்துபேசினர்யானங்
கன்றுவைகுவ தாகநிச்சயத்தொர்வீட் டமுதயின்றளிகூர்ந்து. (கங)

முகப்பின்மேலினே னன்னவர்பவரொரு முகமெனத்திரண்டுற்ற
ருகப்பொடிங்ஙனஞ் சேவைதந்திரென துயர்தவப்பயனென்று
ககப்பிரான்பிட ருருருந்நீனத்திரு கரங்குவித்தேனன்னோர்
தகப்பகர்ந்திடங் கையெடுத்தோரிடந்தத் திருத்திடச்செய்தார். (கங)

இருந்தவென்னிடத் தொருவன்கிலமொழி யியம்பல்வேட்டி வண்வந்தேம்
வருத்துறச்சினங் கொள்ளலென்றன்விதி வழிமொழியில்வேர்பாற்
பொருத்துமவெஞ்சினத் தேனலையீர்தாம் பொறுப்பதுகடனென்றேன்
றிருந்துசீர்கொளெம் வடகலையிடப்புயஞ் சேர்த்தவாறென்னென்றான். (கங)

சிறிதுநகருநம் மகத்திலவெண்ணீற்றினுற் சேர்சினத்தகிகோபஞ்
செறியுந்தென்கலைத் திருமண்மேலுள்ளமை திகழ்த்ததிங்கதலோடிக்
குறியணித்ததென் முகத்திடாஞாயமென் கூறுதியெனக்கேளா
வறியுமுன்னிது வினவலாவெனச்சொனே னவற்றையும்பகரென்றான். (கங)

* சுவாமிகளுக்கு வலக்கரத்திற் சங்கரேனையும், இடக்கரத்திற் சக்கரேனையும் இருந்ததை விளக்கியது.

உமக்குப்பத்தவ தாரமூர்த்திகளிடத் தொருமைதோற்றுதல்போலிங்
கெமக்குமூலிரு சமபவானவாணா விடுபவெல்லாமிட்டேன்
சமத்துவத்திரு கலையிலொன்றானைத் தன்னிலிட்டரையாகேன்
றமக்குணத்ததொன் றுமெனிற்கெடுமநா டரிப்பதற்குள்மொல்கேன். (௨௪)

கிழக்குநோக்கிழற் றென்புறத்துறுங்கையிற் றென்கலையின்கின்ற
வழக்குநோக்கிலீ ரிடக்கையிலவடகலை வலக்கையாலிடலோரீ
ருழக்கினுட்டிசை பிரிப்பதொத் துழன் றுளீ ருலகமுன்னுமிழ்மாயன்
சுழக்கர்வாதனைக் கடங்குவனெபுசுந் தமிழ்க்கலையபிமானம். (௨௫)

உடையநாணுமர் வடகலையிடப்புயத் துறப்புணர்த்ததுபோலத்
தடையிலாதுதென் கலையினப்புணதரு தருதியுண்டோவென்ன
விடையனேகமின் னமும்பலபகர்த்துறும் வேளையென்விருப்புள்ளான்
கடையுடத் துறும் கற்கிதாடொழுமிரா மாதுசன்கவின்றானே. (௨௬)

அவனுமவ்வட கலையினவர்குழாத் தவதரித்தவனேனும்
புவனியோற்றதந் தேசிகன்றென்கலைப் பனுவுலும்புகல்சீலத்
துவகைபூத்தவ னிருவகைப்புலமைபு முடையவன்சிலமாற்றம்
பவனவாய்கொடு பகர்த்தனனவரெலாம் பரித்தெனையுவுந்தாரே. (௨௭)

இன்றமிழ்க்கவி யயிந்திரபுரத்துமா லேயெனுமகுடச்சீர்
துன்றவோதினன் பதிகமுற்றதலுத் துளவமாதியகொண்டு
மன்றலவார்குழற் கவுரிதன்குலத்திடை வருமிரங்கையனீந்தான்
கன்றதாற்கனி யெறித்தவன்றிருவுளக் களிப்புணர்த்தளிகடர்த்தேன். (௨௮)

அந்தப்பாட்டரங் கேற்றிடும்போதவூர்க் கடுத்தவாற்றினுக்குப்பேர்
முந்தப்பாடினர் முறைப்படிக்கெடிலமா மெனமொழிதலைக்கேட்டுன்
வெந்தப்போதொரு வேதியன்கெருடமே யெனவிளம்பினன்யாவ
ரெந்தப்பாடலி னுவன்ற னாரெனமறுத் தியன்றவாறிரைத்திட்டேன். (௨௯)

விருதுபோன்றசெங் காட்டிரட்டியர்குல வேங்கடசுப்பன்றா
னிருகலைத்திரு நாமமிட்டிலங்குமோர் விசிறியீர்தனன்கொண்டு
பொருளில்சீர்ப்புது வையிற்புருந்தங்குவாழ் புனிதமாதவன்றன்மே
லொருதமிழ்ப்பதி கஞ்சொலியப்பக லுறங்கினென்கிரிதம்மா. (௩௦)

பன்னிரண்டினுட் படுமவயதுறும்வயி ணவப்பனவச்சேயா
யென்னிடத்திலே தோலிழைத்தானென வென்னில்வெண்பொடிபூசித்
தன்னிரண்டுநா மமுமிருதோளினிற் சார்தரவரியந்தா
னுன்னிடுத்தொறு முளமுருக்கிடுமழ் கொழுமுன்னவற்பார்த்து. (௩௧)

இன்னவேடமே னிட்டனைகாணினின் னினத்தினர்சகிப்பாரோ
வுன்னதாருயிர்ச் செகுப்பினுஞ்செகுப்பரே யுரியநின்றொருகோலந்
துன்னவந்திடிவ் வெறுத்திடுத் தூர்த்தனோ நானெனச்சொலியன்னோன
கன்னமானதைக் கின்ளிமுத்தினனமிக்கக் கட்டிமுத்திலுனந்தோ. (௩௨)

அவனொர்வார்த்தையும் பதிற்சொலாதென்னரு கவிர்விசிறியைத்தன்னோர்
பவனநேர்கரத் தாலெடுத்திதனிவிப் படியிடும்பண்பான்மிக்
ருவகைபூத்துனே னெனச்சொனுவியிப்புவந் தோவரும்வியப்பெய்திக்
கவலுமிவ்விரு கலையினர்பிணக்கறக் காண்பதில்லிழைவுற்றேன்.

(௩௬)

பின்னாநாட்சில பேரய்கெடியோனெனுட் பிறங்கியிப்பிரிவுண்டா
முன்னமுள்ளவா நெற்றியிற்றரியென மொழிந்தனனருடந்தா
லன்னகோலமுஞ் சேர்த்தணிந்தாடுகின் றேனெனவறைந்திட்டே
னின்னகல்கிலன் பண்டைநாட்கோலமொன் றேனொடுதிதழ்ந்தேன்.

(௩௭)

ஆழ்வார் திருவழிகளே சரணம்.

திருவரங்கத் திருவாயிற் ஆரங்கேற்றிய

பிரசித்தப் பத்திரிகை.

நேரிசை வெண்பா.

வெத வியாசன்முதன் மிக்கபொதுத் தேசிகர்வா
யோதன்முது தேம்து முணர்வுள்ளீர் - சீதத்
திருவரங்க நாதனுக்கியான் செப்பு துதிரீண்
டொருவரங்க மென்றுகொள்ளீ ரோ.

வாசகம்.

பூலோக வைகுந்தமாகிய ஸ்ரீரங்க ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிரமாண்ட நாயகரா யெழுந்தருளி யிராநின்ற ஸ்ரீரங்கநாதரது நிவ்லிய சந்நிதானத்தில் திருவரங்கத் திருவாயிர மென்றும் திருமக னந்தாதி யென்றும் பெயர் பெற்ற தமிழ்ப் பிரபத்தங்களை நாளது சருவதாரினு லுனிமீ யசுவ மங்களவாரமும் திருவோண நட்சத்திரமும் கூடிய சபதினத்திற் றவக்கி யவை முற்றுப்பெறுகிற பரியந்த மரங்கேற்றுகிறபடியால் விஷ்டுணு பத்தியுத் தமிழ் விற்பத்தியும் பொருந்திய புண்ணிய வான்க ளியாவரும் வந்திருந்து கிரவணுனத்தஞ் செய்யும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்.

தன்படை வேற்றுப்படை யறியாது சொற்ப பேதங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு போராடு மிளம்பத்தர்களையுஞ் சொற்கவை பொருட்சார முதலான நயங்க ளறியாது பொறாமை மேற்கொண் டொழுகு மிளம் புலவர்களையுங்கூட விகழாது தழுவும் பெருந்தன்மைக்குத் திருவருளே சாட்சியா யிருக்கும்.

ஊமை கண்ட கனவுபோன் மனச்சாட்சியான வநுபவமுள்ள மகான்களு மிவ் வலகத்தி லிருப்பார்க ளென்றே நம்புகிறேன்.

எல்லாச் சமயங்களுக்கு மவ்வச் சமயத்துள்ள மெய்யடியார்களே வித்தாவார்க ளென்றுத் தெய்வம் பொதுப் பொருளே யென்று முள்ளபடி யுணர்ந்த ஞானவான்க ளது பாதுகாஸிக் கேதாவது மகத்துவ முண்டென்ற பட்சத்தி லுண்மை வெளிப்படு மென்றே நினைக்கிறேன்.

பாத்திரமும் விஷயமுமறித் துதவி செய்யத்தக்க செல்வவான்களையும் விரும்புகிறேன்.

வண்ணக்கலி விநுத்தம்.

குறிப்பு - தானத்தனதுதன்னு.

நீலங்கொண் மால்வரைபோ னீவந்தே னூடொருநா
னோலஞ்சே யாழனமே யோதுஞ்சொல் பாடிப்படுமோ
நூலம்பல் சீர்பெறவே நாடன்பே னுணவமோ
சீலங்கே டார்பலிவாழ் சீரங்க நாயகனே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இங்ஙனம்,

முருகநாதனென்றும் திருப்புகழ்க்காரனென்றும் விளங்குகின்ற,

தண்டபாணிப் பாதேசி.

தேய்வமே துணை.

உ.
குருவே துணை.

அட்டவவண.

பக்கம்	விவரம்	செய்யுள்
க	பாயிரம்	கு
க	திருவரங்க வெண்பா மாலை	உரு
க	சீரங்கநாயக மாலை	ருக
யஉ	பசுக்காப்பு மாலை	உரு
யரு	வெண்பா வந்தாதி	ள
உச	கட்டளைக் கலித்துறை யந்தாதி	ள
கௌ	பதிற்றுப்பத் தந்தாதி	ள
ருக	சீரங்க நாராயண சதகம்	ள
௭௬	ஒருபா வொருபடுத்து	ய
௭௮	இரட்டைமணிமாலை	உய
௮௩	மும்மணிக் கோவை	கய
௮௬	நான்மணி மாலை	சய
க௭	ஆயுத பஞ்சகம்	ரு
க௮	சமயசட்கம்	ச
க௯	சுந்தசத்தகம்	௭
ள	மந்திராட்டகம்	அ
ளக	நவமணி மாலை	அக
ளஉக	காட்சிப்பத்து	ய
ளஉஉ	புகழ்ப்பத்து	ய
ளஉச	பொன்னாசைப் பத்து	ய
ளஉரு	பெண்ணாசைப் பத்து	ய
ளஉ௭	புவியாசைப் பத்து	ய
ளஉ௯	வயினதேயப் பத்து	ய
ளகய	அன்னப் பத்து	ய
ளக௩	கிளிப் பத்து	ய
ளக௬	மாங்குயிற் பத்து	ய
ளக௭	மணிவண்டுப் பத்து	ய
ளகரு	திரிவுமஞ்சரி	கஉ
ளக௯	யமகமஞ்சரி	கஉ
ளச௬	வக்பாதம்	க
ளச௭	மும்மண்டில வெண்பா	க
ஹ	மாலைமாற்று	க
ளசரு	ஏழுகூற்றிருக்கை	க
ளச௭	ஒருவருக்கப்பா	க
ளச௮	சதுரங்க பந்தம்	க
ஹ	மடக்குத் தாழிசை	க
ளச௮	கலவி மகிழ்தல் வண்ணம்	க
ளரு௬	திருப்புக்கழ்	ள
உள௭	வகுப்பு	உக
உ௬௭	வண்ணவிருத்தம்	க
உ௬௮	திருமகனந்தாதி	ளஉ
உ௭௯	வாழி விருத்தம்	க

ஸ்ரீ ரங்கநாதன்.

ஸ்ரீமன்னாராயணநாமம்.

திருவரங்கத்திருவாயிரம்.

பாயிரம்.

வண்ணக் கவிவிருத்தம்.

உலகுகண் முழுமையு முதவுந் னெவனுவ
லலகறு முயிர்களு மருள்பவ னெவனிருண்
மலமுறு மவைகெட மலைபவ னெவனவ
னலமனி திருவரு ணமைமிக விழைவதே. (க)

நேரிசை வெண்பா.

திருவரங்கத் தாயிரம்பாச் செப்பும்வண்ண மென்பா
லருவுருவா மாயவன்செ யாட, லொருவருக்குந்
தோற்று தெனினுமவன் றாயதிரு வள்ளமுமென்
காற்றாடி நெஞ்சுமறி கை. (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பெருவரங் கத்திருக் காதிய நூல்சொல் பிரமன்முதற்
குருவரங் கத்திருஞ் சாகரம் போலும் குழாந்தொழுவே
னிருவரங் கத்திருக் கப்பணித் தாண்டரு னென்றைவளர்
திருவரங் கத்திரு வாயிரம் பாடுந் திறம்பெறவே. (ங)

அறு சேர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அண்டபிண்ட சராசரங்க ளத்தனையு நா ரணனென்றறிவாற் றேறிக்,
கொண்டவரெல்லாநமது குருவாவாரேனையர்நங் குமாரர் போல்வார்,
சண்டனைக்கொன் றுனுமலர்ப் பிரமனுநேர் பாகவதர் சரணப்போதின்,
வண்டனையே னென்றலைத் தவையுக்குந் தாதுமுற்றும் வாய்ந்ந
துண்டே. (ச)

திருவாங்கத்திருவாயிம்.

கலிவிருத்தம்.

சங்கஞ் சக்கரஞ் சார்ங்கமொள் வாள்கதை
செங்க ரங்கொ டிருவரங் கப்பிரான்
றுங்க மோதத் துணைச்செயுந் தொந்திவாய்ப்
பங்க யத்தய னுனின்வெண் பாவையே.

(௫)

பாயிர முற்றிற்று.

தெய்வமேதுணை.

திருவரங்கத்திருவாயிரம்.

நூ ல்.

திருவரங்கவெண்பா மாலை.

திருவருள்வி லாசமறைச் சென்னிசிவன் போலும்
பெருமையினர் பெற்றுவக்கும் பேறு—பொருவிலதாம்
பீடார்ந்த பச்சைப் பெருமாள் பிறங்குமுண்மை
வீடார் திருவரங்கமே. (க)

கைந்நாகங் காத்துக் கராமடியச் செற்றமைசொல்
செந்நாவார்க் கின்பநல்குஞ் சீர்க்கோயி—லெந்நாளுங்
காவும் புலவோர் கணமும் புரந்தருண்மான்
மேவுந் திருவரங்க மே. (உ)

கங்கை யுதிக்குங் கழற்கூற் கரியபிரான்
சங்கையில்பே ராடல்செய்யுந் தானமே—மங்கையொரு
கூறாநா நாதன் குறித்துமிருக் கொண்டாடும்
வீரார் திருவரங்கமே. (ங)

ஆமை யெனப்பொறிக ளுந்துமடக் குந்தவத்தோர்
தாமையந் தீர்ந்துணரத் தக்கதே—திமையினைத்
துண்டுங் கொடுங்கோற் சுயோதனற்குத் தோல்வியிட்டோன்
வேண்டுந் திருவரங்கமே. (ச)

அல்லும் பகலு மவைகடந்த மாவெளியு
மொல்லும் பெருமா னுறையுளே—பல்லுயிர்கட்
கொல்லுஞ் சமன்ஹாதர் கும்பிட் டிரிதரப்போர்
வெல்லுந் திருவரங்கமே. (ரு)

கோடோதை காட்டிக் குருகுலத்தோர் தங்கொடும்போ
ருடோர் பெருந்தே ருகைத்தானார்—நாடோறுங்
கண்பாய பார்சுமக்குங் கட்செவிக்கோ மானுமோர்
வெண்பாய்த் திருவரங்கமே. (சு)

அஞ்சனை சேயு மடல்வயின் தேயனுநேர்
வெஞ்சமர வீரர்மிக மெச்சுவது—வஞ்சகத்தாற்
காகத் துருவிற் கரந்தானே யும்புரந்த
மேகத் திருவரங்கமே.

(எ)

காலங் கடந்த கடவுளர்க்கோர் தாயாகி
ஞாலம் புரப்பா னயக்குழு—ராலந்
தளிநுந் திருப்பாற் சலதியுங்கண் டொல்க
மிளிநுந் திருவரங்க மே.

(அ)

அன்ன முகைப்பா ரளவிலரை யீன்றருளு
முன்னவன்றன் கீர்த்தி முழங்குமிடங்—கன்னனைநேர்
வள்ளந் தகையோர் மனம்போலுங் காவிரிநீர்
வெள்ளத் திருவரங்க மே.

(ஆ)

புரவியென மேகமுய்ப்பான் புத்திரனைக் காப்பா
னிரவிமகன் பாலிரந்தா னெய்தூர்—கரவிந்
மனத்தாற் தவமுயன்று வாக்காற் றதிக்கு
மினத்தார் திருவரங்க மே.

(க)

பாதத் துணையாற் படியினொடு வானளந்த
நாதற் குரிமைமிகு நல்லதலம்—வேதத்
தயனா தியர்பலரு மன்புகொடு போற்றும்
வியனார் திருவரங்க மே.

(கக)

பொய்துன்றி மெய்ம்மைப் பொலிவுபெறும் புண்ணியர்சேர்
வைகுந்தம் போலும் வளத்ததே—யெய்குன்ற
வில்லாய்ந்த கையனையும் வெந்தகுவர் கோன்வெருள
வெல்வான் திருவரங்க மே.

(கஉ)

அந்தரத்துத் தேவர்களு மம்புனியின் மாதவருஞ்
சொந்தநம் தென்னுதினஞ் சூழ்வதே—செந்தமிழ்த்தீம்
பாட்டோசை யன்றிப் பகட்டோ சையுமினிது
வோட்டோன் திருவரங்க மே.

(கங)

கற்பமொரு கோடி கணமாகக் கண்டுயிலுந்
தற்பார்வாழ் கோயிற் தலைகண்டிர்—பற்பலவா
துலாபந்த வல்லோர் துவல்பதங்க ளியாவினுக்கு
மேலாந் திருவரங்க மே.

(கச)

வில்லாற் சணைபொழிந்து வேலைமினிற் சேதுசெய்த
சொல்லான்முன் னோத்தவத்தின் ரோற்றமாஞ்—செல்லாப்
பரவுரு நாம்கரும் பத்தர்களு மொன்று
வீரவுந் திருவரங்க மே.

(கடு)

கல்லாதா ரன்பின்றிக் கண்டுகரங் கடப்பிடினு
கல்லா றளிக்கு நகர்கண்டிர்—பொல்லாக்
கலகத் தருவர்குலக் கட்டறுக்கு மால்சீ
ரிலகுந் திருவரங்க மே.

(௧௬)

பூவலய மாயன் பொருளென் றுணர்ந்த வுண்மை
நாவலவ ரெல்லா நயப்பதே—யாவருக்கு
மூத்துக் கிடந்த முகுந்தனிசை முற்றும்விண்ணே
ரேத்துந் திருவரங்க மே.

(௧௭)

விண்பூத்த பூநேர் விழிநெடுமால் வேலைதரு
பெண்பூத்த நெஞ்சமகிழ் பிடுளதே—தண்பூம்
பொழிலா லெழுமதிளாற் பொற்கோ புரத்தா
லெழிலார் திருவரங்க மே.

(௧௮)

கந்த மலிதுளவுங் காமர்த் கவுத்துவமுஞ்
சந்தமணி மாப்பிலீட்டோன் றங்குமூர்—செந்தமிழார்
பாடாது தொண்டிசெய்யும் பத்தருக்கும் பேறுதவு
மீடார் திருவரங்க மே.

(௧௯)

அவ்வுமுவ்வு மவ்வுமொன்ற மக்கரமே யாதியெட்டும்
வெளவுமன்பர் சிந்தையினை மானுமே—யெவ்வுயிர்க்குந்
தாயுமற்றை மூவுறவுந் தானத் தனிநெடுமா
லேயுந் திருவரங்க மே.

(௨௦)

ஆப்போற்சிந் தாமணிபோ லாழிமுகில் போலைந்து
காப்போற் கொடைகொடுப்போர் காணியே—திப்போல்
வசைவிண் டவர்க்குமுத்தி வாழ்வருளு மால்வாழ்
விசையுந் திருவரங்க மே.

(௨௧)

முகிற்றிராளுங் கார்க்கடலு மொய்த்தனைய மாயோ
னகிக்கிறைமேற் கண்டியில்வி டாகுஞ்—சகிப்பரிதாக்
காந்துந் தழனேர் கலிக்கஞ்சிச் சார்ந்தோரை
யேந்துந் திருவரங்க மே.

(௨௨)

கற்றுசுடர்ச் சக்கரமூற் தூயசங்குஞ் சோர்வறக்கைப்
பற்றுமவற் கேற்ற பதியெண்ணிற்—கற்றுணர்ந்து
விண்ணுமண்ணுவ் கொண்ட வியன்றாள் விரும்புமன்ப
ரெண்ணுந் திருவரங்க மே.

(௨௩)

வானவர்க்குத் தாய்விடாய் வன்மனவஞ் சத்தினரார்
தானவ நக் கச்சந் தருவதே—சானகிக்காப்
பொய்ம்மான்பிற் போன புகழுரைப்பார் புத்தியுள்வா
ழெம்மாண் திருவரங்க மே.

(௨௪)

இரணியன்சேய் தென்குருகூ ரேந்த லனையார்
கரணநிலை யோர்ந்து கழறின—மரணபய
மில்லா தருண்மா லெழில்வாயா லுண்மெழிந்த
வெல்லார் திருவரங்கமே.

(2௫)

முற்றிற்று.

தெய்வமே துணை.

சீ ர ங் க ந ர ய க ம ா லே.

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

காராருமேனிக் கவின்றோன்றவன்மென் னனுவில்வந்த
நீரானதின்றுன் னுளத்திலையோசங்க நேமிதண்டங்
கூராரும் வாள்பெருஞ் சார்ங்கம்வைத் தண்டர் குழாம்புரக்கு
நாராயணப்பெரு மாளேதென்சீரங்க நாயகனே.

(௧)

ஐந்தாருவென்ன விரப்போர்விருப்ப மளிக்கும்வண்ணஞ்
சிந்தாருலந்தவிர்த் தாண்டானின் சீர்த்தித் திறங்குன்றுமோ
பந்தாயகொங்கையந் தாயாயமுதீம் பகிர்ந்ததெண்ணி
நந்தாவிண்ணோர்குலங் கொண்டாடுஞ்சீரங்க நாயகனே.

(2)

வேந்தரைப்புன்கொது காமென்னநாடிய மெய்த்தவத்தோர்
தாந்தமரென்னநின் சந்நிதிப்பாலெனைச் சாற்றல்பொய்யோ
காந்தழற்சிந்தைக் கருந்தானவர்தங் கருவறுக்கு
நாந்தகத்திண்கையர் நம்பியசீரங்க நாயகனே.

(௩)

சன்னுநுந்தந்தையுஞ் சற்குருநாதனு மியாவையுநின்
னோன்றுஎன்றெண்ணித் தமிழேன்செய்மாதவ நோன்பவமோ
போன்றூரில்லாத புருடோத்தமாவருட் போதமின்றி
நான்றுஎன்பார்க ளறியாதசீரங்க நாயகனே.

(4)

பிச்சாடனச்சிவன் போன்றிரந்துண்மினைப் பேணுமெனக்
கிச்சாடராக்கினி வாதனைதீர்பத மீதலென்றோ
பச்சாடகச்சிமிழ் நேர்முலையாய்ச்சியர் பார்த்துவக்க
நச்சாடராமிகை நின்னுடுஞ்சீரங்க நாயகனே.

(5)

ஏகம்பரத்துவ மெட்டெழுத்தின்பய னென்றுணரார்
போகம்பொலிதல்கண் டேங்குகின்றேனைப் புரந்தருள்வா
யாகம்பெருத்து மணிச்சூட்டொராயிர மார்த்தமுத
னுகம்பரிப்பத் துயில்கூருஞ்சீரங்க நாயகனே.

(6)

வானத்தினர்க்கு நிலத்தோர்க்குமின்பம் வரக்கருதியா
ஸீனப்புலேமதத் தோர்க்கும்பான்மிக் கிளைத்தனன்றோ
கூனற்சிலைக்கைக் கிரீழையப்போலன்பு கொண்டவர்க்கு
ஞானக்கடலி னமுதியுஞ்சீரங்க நாயகனே.

(௭)

போகாந்தகாரத்தின் மூழ்காமனிற்பதப் பூரினையும்
யோகாங்கமெய்தப் புரிந்தருள்வாய்ப்பன் டொருதினந்தன்
நேகாபிமானத் தொருபாதிபெற்ற சிவைவினவ
நாகாபரணன் புகழ்ந்தோதுஞ்சீரங்க நாயகனே.

(௮)

அந்தாதுநெல்லொத் தடியேன்றளர்வ தறிந்துமுன்றன்
செந்துதுவன்சொன்ன பேறேனுமெய்திடச் செய்திலையே
வந்துதும்வண்டமர் தாரீவேந்தர்பற்பலர் மாயவன்று
நந்துதும்வாய்முடுல் போல்வாய்ந்தீரங்க நாயகனே.

(௯)

காமனம்பாற்கண் கலங்குகின்றேனைக் கடைக்கணித்துத்
தாமரைப்பூப்புரை சேவடிசூட்டத் ததியிதன்றோ
பாமரீதாமுமொவ் வோர்க்கான்மறந்து பகர்ந்துமுய்ய
நாமமொராயிரத் தாங்கியசீரங்க நாயகனே.

(௧௦)

கொஞ்சமுரின்னருட் சீரெய்திடாரிற் குலையுமென்பால்
வஞ்சகஞ்செய்யலந் நாள்வலித்த வரம்புரப்பாய்
தஞ்சமென்றேத்து மமரர்குழாமுய்யத் தானவக்கார்
நஞ்சுழிக்குந்தகை தோய்தருசீரங்க நாயகனே.

(௧௧)

மனந்தனிற்றோன்றிச்சை யெல்லாமிரக்குமென் மாட்டொருக்கா
லனந்தையிற்செய்த வரியாயமின்னஞ்செய் தஞ்சவிடேன்
மினந்தமொக்குஞ்சடைப் பிஞ்ஞகற்குஞ்சுதர் வேதனுக்கு
நனந்தலைின்றவம் மாணையொண்சீரங்க நாயகனே.

(௧௨)

மீனாருக்கொண்டு கடலூடுலாவியும் விண்ணவர்தங்
கோணயக்காத்பண் பிந்நாளெங்கேதுதி கூறுமன்பர்க்
கேறுபகாரஞ்செய் கில்லாய்நின்னா லெனச்சிறிது
நானுணர்மெய்யும்பொய் யாமோசொல்சீரங்க நாயகனே.

(௧௩)

கடலைக்குடித்த முனிவாய்த்தமிழ்ச்சொற் கவியொன்றிற்கா
விடமிக்கபாயம் சுருட்டிபநீர்முற்றும் விட்டனையோ
திடமுற்றுவேள்விக் கொலையும்பொல்லாதெனத் தேறிச்சொல்லா
நடலைக்கொடியர்க் கிரங்காதசீரங்க நாயகனே.

(௧௪)

என்றமிழாசைநின் சிந்தையிற்றேய்ந்தமெய் யானறிவே
னுன்றனதுள்ளமுந் தேறுமவ்வாறுல கோர்வதென்றோ
குன்றதைத்தாங்கியு மாணினங்காத்தமை கூறுநர்க்கு
நன்றனைத்துந்தரு நீர்வாய்ந்தசீரங்க நாயகனே.

(௧௫)

அரம்போலுங்கண்ணியர் மோகாந்தகாரத் தழுந்தியதா
விரங்காதவன்னெஞ்சர் பாலேற்றுகோந்துய ரென்றெழுப்பாய்
குரங்காடுங்கேதனைத் தாலிறுமாப்புறுங் கொற்றவிற்கை
நரன்றோர்நடாத்தவு நாணுதசீரங்க நாயகனே. (௧௬)

பாரதம்போலுஞ் சமர்வினையேனும் பசுக்களின்ன
நீரவிச்சிக்கு மனந்தந்ததார்மற்றார் தேவுளதோ
வாரணமூலமுஞ் சென்னியுந்தோயுமொ ரக்கரத்தா
ஓரதனுதியர் நன்கோருஞ்சீரங்க நாயகனே. (௧௭)

அகிலமுண்டன்றுமிழ்ந் திட்டரின்னுண்மலர்க் காசைகொள்வேன்
நிகிலடைந்தாலத னுல்வசையாதுநிற் சேர்வதின்றோ
முகிலமர்பைந்தலைச் சோலைகடோறும்வெண் முத்தமணி
நகிலமின்னார்குலம் பந்தாடுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௧௮)

பிறைவாய்த்தசென்னியி னுனிரவாதுயப் பேணியநின்
னிறைசீர்த்திசொல்லுமெற் கேனருளீய நினைகின்றிலாய்
மறையார்த்தவோசையும் வீணையிசையு மகளிர்சொல்லு
நறையாய்ச்சொரிந்த பொழில்சூழ்ந்தசீரங்க நாயகனே. (௧௯)

தமரெனவாருயி ரியாவையுநாடித் தயங்குமெனக்
கெமபயந்தீர்பத மென்றருள்வாய்முல்லை யிற்பொதுவ
ரமரர்தம்பேர்பெற வாலாலங்காலு மரவினமிசை
ஓமலியின்றோகை முடித்தாடுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௨௦)

புவிபோலச்சீறும்வெங் காமவன்பேய்முழ் புலருமென்னை
மெலியாமற்காக்கவெங் நாளிசைவாய்புவி மேற்படருங்
கலியாயகாலத்தி னுக்கஞ்சிநாடொறுங் கண்கலங்கி
நலியாதமாதவத் தோர்போற்றுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௨௧)

அன்னையுந்தந்தையு மாசாணுந்தெய்வமு மாய்நிகழு
நின்னைநம்புந்தமி யேற்கிந்தவெந்துயர் நேர்வதென்னோ
மின்னையொப்பாமிடை திண்டாடப்பற்பல மேடைதொறு
நன்னயமாதர் நடமாடுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௨௨)

பால்வாரியன்ன மனத்தடியார்பொற் பதத்துகளென்
மேல்வாய்த்துமிங்ஙன நான்வாடக்காண்பதுன் மெய்யருளோ
போல்வாரிலாத புருடோத்தமாமதம் பொங்குதிண்கை
நால்வாய்த்திரளி னொலிநீடுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௨௩)

குவையாயபொன்னுடை யார்மனேதோறுங் குறுகியெனக்
கிவைவேண்டில்லுமி னென்றிரவாநல மென்றெருள்வாய்
சவைதோறுநாரண னேபரமாமெனச் சாற்றவல்லார்
நவைதீர்க்குந்தாமரைக் கண்வாய்த்தசீரங்க நாயகனே. (௨௪)

களிமிஞ்சியான்கன்றுக் கொன்றுண்ணுந்தியர் கருங்குடைக்கீ
மெளியன்படுத்திய ரென்றொழிப்பாயெண்ணி லேந்திழைமா
ரளியுண்டபூங்கனைக் காற்றாதுநாளு மவாவ்மிளிர்
நளிர்பைந்துளவத் திருமாலேச்சீரங்க நாயகனே. (௨௫)

கற்றாபலருங் களிகூர்ந்துபோற்றுமெய்க் கல்விநலம்
பெற்றாரொடென்னைவைத் தாளாய்கொலோமிகப் பேதலித்துள்
பொற்றாணினைந்து மிரங்காதிருந்தனை புண்ணியமோ
நற்றாணிமுழு துண்மெழிச்சீரங்க நாயகனே. (௨௬)

மீன்செயுங்கேதனத் தான்பகற்போதுமென் மீதுநித்தங்
கான்செயும்பூங்கனை யெய்யாதவாறு கடைக்கணிப்பாய்
தேன்செயுந்தாமரைக் கண்முகுந்தாரின் செயலலது
நான்செயுமாறென் றுளதோசொல்சீரங்க நாயகனே. (௨௭)

களியுண்டநாக்கொண்டு காயுண்டஞாயமுங் காட்டுங்கன்மத்
துனியுண்டுளேற்கினிக் குன்றாதவிற்பஞ் சுரப்பதென்றோ
பனியுண்டவான்மதி நேர்முகத்தாய்ச்சியர் பாறயிர்நெய்
நனியுண்டவாய்த்தனை முகில்போலுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௨௮)

தடக்குண்டுநீரிற் கராப்பற்றலான்மிகத் தட்டழிந்த
ஈடக்குஞ்சரத்தொனி யேற்றாயென்பாடல்கள் கைக்கின்றவோ
விடக்குந்துசிறதைச் சுயோதனன்பாற்றெண்ட ரேவவுட
னடக்குஞ்சரணத் துணைகாட்டுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௨௯)

செம்பாகப்பாடல்க ளாலுனைப்போற்றுமென் நீவினைபோய்த்
தெம்பாரவாழச் செய்ததென்னோவொரு சேயிழைப்பொற்
கொம்பாந்துரோபதிக் கெண்ணில்பல்சேலை கொடுத்தவுண்மை
நம்பாமனத்தரை நாடாதசீரங்க நாயகனே. (௩௦)

அடிக்கும்பல்பேரித் தொனிசாஸ்களத்தி லருச்சுனற்குப்
படிக்குஞ்சதுமறைச் சென்னிசொன்னுங்கெனைப் பற்றிக்கொள்வா
யிடிக்குஞ்சொற்றானவர் கூற்றெனப்போற்றுந ரெண்ணத்தென்று
நடிக்குங்கருணை நழுவாதசீரங்க நாயகனே. (௩௧)

ஆய்போன்றுயிர்க ளனைத்தையுங்காக்குரின் னுடல்சொல்வேற்
சேய்போன்றுவக்கத் தடுத்தாளின்மெய்யருட் சீர்குன்றுமோ
பேய்போன்றுறுக்குங் குணமாதரின்பம் பெறவுநச்சி
நாய்போன்றுழல விடாதேயொண்சீரங்க நாயகனே. (௩௨)

கங்கைமுற்றோற்றுநின் றுள்வேட்டுளென்றெடுங் கற்கிணற்றி
லிங்கயலாரிக ழாதாற்றுண்டாக்க லெவர்கடனோ
பங்கயவாவி யருகோர்குருந்தைப் பருமரத்தி
னங்கையர்தானே கவர்ந்தேறுஞ்சீரங்க நாயகனே. (௩௩)

இகமும்பரமுனின் றுண்மணந்தோய்ந்த வியல்பறியார்
புகனிந்தைசற்றுஞ் சகிக்கின்றிலேனைப் புறம்பிற்றள்ளே
லகலம்புவியிற் ககனத்தின்மற்றைய வண்டத்துள்ள
நகரங்கட்கோர்பெருங் கோவாயசீரங்க நாயகனே.

(௩௪)

அறிவருஞ்சாக்கிர சொற்பனத்தேயன் றறைந்தமொழி
குறியெனநம்புந் தமியேனையின்னங் குலையவிடேல்
வெறிமலர்த்தண்பொழிற் பாலனிக்கூட்டுண்டு மிஞ்சிவிழு
நறியசெந்தேன்றிரண் டாறாகுஞ்சீரங்க நாயகனே.

(௩௫)

செந்தமிழா லுனைப் போற்றத்துணிந்த சிறியனெஞ்சில்
வந்தனவேயிசைக் கின்றேனன்றன்றி வரச்செய்திடே
லந்தரத்தேவர்தம் மூர்முதலியாவு மழிவுறினு
நத்தலிச்சீர்த்தி நனியோங்குஞ்சீரங்க நாயகனே.

(௩௬)

பல்குறியல்லன கண்டுமூலகிற் பருவரம்பட்
டொல்குறக்கண்டனை யாநினன்செய்வேனரு ளோய்ந்ததுவோ
மல்குபல்கோடி வளத்தாற்சிறித்து வடவையஞ்சு
நல்குரவொன்று நணுகாதசீரங்க நாயகனே.

(௩௭)

பாலனக்கர்க்கட் டியினீத்தெழுந்து பதிதரஞ்சச்
சீலமுனிவர் களிகூருமாடல் சிறிதுசெய்வாய்
வாலறிவாளர் மதிக்குஞ்செங்கோற்றிண்கை மாவலிபான்
ஞாலமும்வானு மளந்தாய்நஞ்சீரங்க நாயகனே.

(௩௮)

அரவுறழல்குன் மடவார்கபடத் தழுந்துமனக்
கரவொழித்தென்னைப் புரவாதுமாய்வுறக் கைவிட்டிடேல்
பரவியதேவர் களிகூரப்பாய்ந்தொரு பைங்கயலாய்
நரலையுட்கோமுகற் கொன்றருள்சீரங்க நாயகனே.

(௩௯)

கயம்புரைநெஞ்சங் குரங்காய்க்குதிப்பக் கலங்குறுநான்
செயம்பெறச்செய்வவல் லாயல்லையேலது செப்புளையோ
வயம்பொருசின்தைச் சுயோதனன்பாற்றொண்ட ரைவரொற்றாய்
நயம்படப்பேசவு நாணாதசீரங்க நாயகனே.

(௪௦)

உனையலதோர்தெய்வ மின்றெனத்தேறுமென் னெண்சிரத்திற்
கனைகழற்றாளென்று சூட்டுவையோகருங் கட்செவியும்
புனைகதைபொய்ப்படு மோவதிற்றீமைப் பொலிவுற்றிலே
னனைமலர்ச்சூழற் றிருக்கோயிற்சீரங்க நாயகனே.

(௪௧)

பக்கங்கொடன்பர் பயமோட்டுஞ்செம்புட் பரியின்மிசை
யிக்கணமேவந்தெ னிச்சையெல்லாந்தரி லியார்தடுப்பார்
செக்கரஞ்செஞ்சடை மேற்கங்கைதாங்கித் திருநடஞ்செய்
நக்கள்கையோடு களைந்தாண்டசீரங்க நாயகனே.

(௪௨)

பகைமேலிடக்கண்டு திண்டாடுமென்னுட் பரிந்தொருக்கான்
மிகையாயமாற்ற முரைத்தாயுவகை வினைப்பதென்றேரு
புகைவாய்ந்ததிக்கண் ணிரணியற்கின்றிடப் போந்தினத்தி
னகைவாயொராயிரங் காட்டியசீரங்க நாயகனே.

(சக)

கட்டாரிக்கண்ணியர் மோகவிகாரக் கடலிற்ப்பட்டுக்
கெட்டாலுமுள்ளை மறவேன்சற்றின்று கிருபைசெய்வாய்
வட்டாயகொங்கைத் துரோபத்தோள்புணர் மன்னரென
நட்டார்குற்றேவலுஞ் செய்வாய்நஞ்சீரங்க நாயகனே.

(சச)

ஆளத்துணிந்தவன் போற்பலவாடல்செய் தப்புறஞ்சில்
கோளச்சநல்கவும் பார்த்துறுநீர்மை கொடியதன்றேரு
நீளத்தொர்பாம்பின் றலைமேல்வகிக்கு நிலமகளு
நாளத்தொண்பூமக ளும்புணர்சீரங்க நாயகனே.

(சரு)

ஆழியுலகி லுயர்ந்தோர்பலரு மருவருப்பக்
கீழினத்தோர்களைக் கெஞ்சாதென்பாடல்கட் கேட்டருள்வாய்
பாழியங்கைக்கரி யாதியவாழப் படியளக்கு
நாழிதலையணை யாக்கொண்டசீரங்க நாயகனே.

(சசு)

ஆற்றற்றகுவர் குலவேர்களையுநின் னுண்மையென்றுங்
தோற்றத்தகுமென் மனத்தேயித்துன்புறச் சோதிப்பதென்
மாற்றற்றபொற்கலை தொட்டுக்கவுத்துவ மார்பிலிட்டு
நாற்றத்துழாய்முடித் தாயெங்களீரங்க நாயகனே.

(சஎ)

கண்டார்வினையுங் கலியுந்துயருங் களையுமுள்ளைக்
கொண்டாடப்பெற்று மினிமேலுமெற்கொர் குறைவருமோ
வண்டார்ச்செகுக்கப் பணிவார்தம்வானத் தவிருமொரு
நண்டாண்மொளையெனெஞ் சாற்றந்தசீரங்க நாயகனே.

(சஅ)

பொல்லாவினைப்பிணி யாற்பலவாறு புழுங்குமென்னை
யெல்லாருநின்னன்ப னென்றேருதுநாளொன் றினிவருமோ
கல்லானதைக்கொண்டு காதிதன்சேய்விழி காணவன்றோர்
நல்லாட்சமைத்த மலர்த்தாள்கொள்சீரங்க நாயகனே.

(சக)

எட்டுணைமெய்யன்பு மில்லாதவென்னை யெழிற்கரத்தாற்
றொட்டுரைத்திட்டசொற் பொய்த்தாலுய்யேன்கனற் சுட்டுச்செய்த
வுட்டுணைவேயங்குழ லொன்றுகிப்பாந்தளி னெண்சிரத்தி
னட்டுவனின்றி நடமாடுஞ்சீரங்க நாயகனே.

(ரு)

ஆணுகிப்பெண்ணை டலியாகுநின்னருட் காயையுற்றும்
ஈணுகழிக்கு மவர்தாமுநிந்திக்க வெம்புவனே
நீணுகச்சென்னிப் புனியோடுவானுய்ய னெஞ்சிற்சற்று
நாணுதுபற்ப லுருக்காட்டுஞ்சீரங்க நாயகனே.

(ருக)

முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் எசு.

தெய்வமே துணை.

ப ச க் க ரா ப் பு ம லை.

கொச்சகக்கலிப்பாக்கள்.

ஆதவனுந் திங்களுநே ராழிவளை கரத்தேந்திச்
தேமலர்ப் பொழிலரங்கத் திருக்கோயிற் றுயில்வானே
சாதமுதற் பலவுணவு சமைந்திருந்துந் தாமுண்பான்
பாத்கர்கொன் றிடச்சாம்பல் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (க)

செங்கணெடு முகிலேபோற் றிருவரங்கப் பெருநகரு
டங்கதப்பா யலிற்றுயில்கூர்ந் தருள்பொழிநம் பெருமானே
மங்களங்க ளத்தனைக்கு மாதாவென் றுணர்வேன்பாற்
பங்கயத்தாள் சொன்னபடி பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (உ)

வரங்கனைமார் நடமாடு மதிளரங்க மாளிகைவிற்
கரரங்குவிச்சக் கரநழுவாக் கண்டியில்கொள் கரியோனே
நிராஞ்சனன் யென்றுணரா நெஞ்சேன்பா னிசிக்கனவிற்
பரரங்குசன்சொல் வியவாறுன் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (ங)

சீர்மருவு தென்னரங்கத் திருக்கோயி லிடைதுயிலுங்
கார்மலைநேர் நெடுமேனிக் காகுத்தப் பெருமானே
நார்மலிபல் லுயிர்த்திரளு நல்கியரு ளனையாப
பார்மகண்மிக் கலராமற் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (ச)

இலகும்பி னேழுதித்த வெழிலரங்கத் திடையாளும்
புலவர்களு மாதவரும் போற்றிடப்பொய்த் துயில்கூர்வாய்
மலரவனுஞ் சிவன்முதலா மன்றையரும் வகுத்துள்ள
பலபலனால் களும்வாழப் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (ஊ)

நாவலந்தி வினுக்குரிய நன்முகமே யாகுமெனத்
தேவர்முதற் பலர்போற்றுந் திருவரங்கத் தமர்தேவே
காவல்செயல் பொய்யாமற் காசினியிற் பலவாய
பாவமுத்தீர்த் திக்கணமே பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (ஈ)

தன்மமெடு சத்தியமுந் தவறாத மெய்யடியார்
நன்மனமேர் திருவரங்க நடுத்துயிலு நாரசனே
மென்மலர்ப்புந் சவன்முதலாம் வித்தகர்வாய் விரித்தோதும்
பன்மறைக்கு முயிராய் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (ஏ)

சத்தமதி னுடுத்திலகுந் தலியரங்கப் பெருநகரிற்
பைத்தப்பரும் பாம்பணமேற் பங்கயக்கண் டியில்வானே
நெய்த்தபசுந் துளவேந்தி சின்னம் நெடிதோதும்
பத்தன்மன நடுங்காமற் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (அ)

கலகவினைத் தானவர்தம் கடற்றூனை யறமோதி
யிலகுதிரு வரங்கத்தே யென்றும்விழி துயிலெந்தாய்
மலரவனா தியர்கூறு மறைமுதனூற் றிரள்வாய்ந்த
பலதருமங் களுமாய பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௯)

வாலிக்கோர் கணையேவும் வண்புகழேத் தெடுக்கின்றார்
மேலிக்குத் கருணைபொழி விழியரங்கப் பெருமானே
யாலிக்கார் முகில்சோர வசலமெடுத்த நந்நானீ
பாலித்தா யெனிலின்னே பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௦)

தாழாத பெருவீரந் தலைக்கொண்ட பரகாலன்
சூழார்வத் திருவரங்கத் தொன்னகரிற் றுயில்வானே
யாழாழி யுடைப்பாரி லரசர்பலர் முடிசாய்ந்து
பாழாகப் பொருதேனும் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௧)

மஞ்சமர்தண் பொழிலரங்க மாநகர்ப்பாம் பணையீது
கஞ்சமலர்க் கண்மெயிலும் கருணைமுகி லனையானே
யஞ்சவிரன் றெமைத்தேற்றி யாழிமுத லாக்குலவு
பஞ்சவிதப் படைப்போராத் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௨)

மால்சொன்மட வியர்போலு மனத்தார்கு ழரங்கத்தில்
வேல்சொலிக்குங் கைப்புலவன் மிகச்செய்பணி யுகப்போனே
கோல்சொருகு மரைப்பொதுவர் குடங்கடைகால் கொளநானும்
பால்சொரிபன் முகில்போலும் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௩)

கதையனந்தம் வினைத்தோங்கும் கவினரங்கத் திடைநாளும்
விதையனைய பொருளாகி விழிதுயில்விட் டெணுமூர்த்தி
சுதைபுரைவெண் மனத்தர்பெருந் தோடமெனச் சொலக்கேட்டும்
பதைபதையார் கொலமாயும் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௪)

நம்புமன்பர் பலர்போற்ற நல்லரங்க நகருடே
தெம்புவிண்ணோர் பெறத்தகுவர் சீரழியத் திகழ்வானே
யம்புவிபுந் திருமகளு மளிகூரத் துயினிங்கிப்
பைம்புனுனி கறித்துண்ணும் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௫)

அழுகியசெந் திருமகளு மம்புவிபு மருகெய்திக்
கழல்வருட வரங்கத்தோர் கட்செய்யிற் றுயில்வானே
வழுவனந்தந் தலந்தோறு மேலிடலே விழைகின்றேன்
பழமறைச்சீர் குன்றாமற் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௬)

புத்தமுத மும்பருணப் புகட்டியதோ ரலுப்பாறச்
சுத்தமலர் காவிரிந் குழிதையிற் றுயில்வானே
சத்தசுரச் சதுர்வேதச் சடசமயத் தினராய்
பத்தர்நனி களிகூரப் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே.

(௧௭)

பொற்றிரளு முத்தமிடும் பொலிந்ததிரு வரங்கத்தே
சற்றிரக்க மில்லான்போற் றனிதுயிலுந் தாடாளா
கொற்றிரிக ராய்ச்சியர்தங் கொங்கைமணங் கமழ்பூங்கை
பற்றியவேய்வ் குழல்வேட்கும் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௧௮)

நீர்ப்பரவை வயிறுமுக்கு நெடுந்தகைக்கா விரியிடையி
லேர்ப்பணிப்பா யலின்முழுது மெளிதறிபொய்த் துயில்கூர்வாய்
சீர்ப்பதும் மலர்வேதன் றிருமுகத்திற் செனித்தோராம்
பார்ப்பனமாக்க் கனும்போற்றும் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௧௯)

இந்துவழி படுபொய்கை யெழிலரங்கத் திடைநாளு
மைந்துபடை களுஞ்சோரா வறிதுயில்கொ ளம்மானே
நொந்துமுனி வரரெல்லா நுடங்கும்வித முணராயோ
பைந்துணர்த்தண் பொழிந்முல்லைப் பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௨௦)

இகபரமுண் மிமிழந்தாயென் றேத்துநர்சொல் லிசைவேட்டுப்
புகழ்மலிதென் னரங்கத்தே பொய்த்துயில்கூர் புயல்வண்ணு
சகளமுரிட் களப்பொருளுந் தானுன தகையோர்ந்து
பகடழைத்த பெயராணை பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௨௧)

காலமொடு கருமபலங் கடந்துயர்மா தவர்போற்ற
வாலமலி யாயிரவா யணைத்துயிலு மரங்கேசா
சீலமிலா டகற்சாடச் சீயமாந் தினத்தவன்றன்
பாலனுவன் மொழியாணை பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௨௨)

கதிர்மறைத்துந் தனஞ்செயனைக் காத்தவனு தியராயு
மதிர்ந்தொனிப்பல் லியத்தரங்கத் தநுதினங்கண் மியில்வானே
விதிமறைநூற் றமிழ்செய்த விடலைமுத லினரான
பதினமர்துதித் தொடையாணை பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௨௩)

காதளவும் விழிமாதர் கலவிவிழைந் திரப்பார்க்கு
மாதரஞ்செய் பெருங்கருணை யணிந்தரங்கத் தமர்வானே
பூதலமும் வானகமும் பொருக்கெனமுன் னாளந்த
பாதமலர்த் துணையாணை பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௨௪)

நாகர்முதற் பலர்போற்று நல்லரங்கத்திடைதுயிலு
மேகவண்ணப் பெருமாணின் வியனருட்சீர் குன்றுவதோ
நீகனவிற் சொன்னமொழி ரிசமாகும் படியின்னே
பாகவதர் குழுவாணை பசுக்காத்தற் கெழுவாயே. (௨௫)

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ௧௦௧

தெய்வமே துணை.

வெண்பாவந்தாதி

திருவரங்கக் கோயிலில்வாழ் செங்கண்ணை திங்கட்
பருவமுகத் தாரிருவர் பாகா—வருவருக்கும்
வஞ்சகத்தே னல்லேன் வளையாழி யேந்திவந்தெ
னெஞ்சகத்தி னீங்காது நில்.

(க)

நிலமளந்து வானளந்து நீடு துணைத்தாண்
மலர்களை யென் சென்னிமிசை வைப்பா—யலமிளிரும்
கையான் பிறகுதித்த கண்ணனுமாங் காசரங்கா
நெய்யார் துழாயணிந்தோ னே.

(உ)

நேயமென்பா லோர்சிறிது நீவைத் திலையின்
மாயவனே முத்திதரும் வள்ளலெனத்—தூய
தமிழரங்கம் போற்றுவனோ சாரத்திற் றோற்று
மமிழ்தமும்பர்க் கீந்தருள்கையா.

(ங)

கையானே யொன்றழைப்பக் கானகத்திற் காத்தகதை
மெய்யாகி லென்னை வெறுப்பாயோ—பையார்
பணியனைச்சீ ரங்கமதிற் பள்ளிகொண்ட மாலே
யணியுமென்சொ லேற்றின் றருள்.

(ச)

அருள்வா ரிதிசுவறு வம்புயக்கண் மாலே
யிருடர்க்குஞ் சீரரங்கத் தெந்தாய்—பொருள்வாஞ்சைக்
காற்றினிடை சுற்றுங் கறங்கானேன் கன்முற்று
மாற்றினெய்த் தொண்டரிடை வை.

(ரு)

வையாரொண் சக்கரமும் வால்வளையு மேந்தியன்று
பொய்யாரென் னெஞ்சிற் புகுந்ததே—னெய்யா
மெலியவிடத் தானே வியனரங்கத் துற்றார்
நலிவகற்று நாராய னு.

(சு)

நாராய னுமுருந்தா நான்முகன்சொ னுல்லேதப்
பாரா யணத்தோரைப் பாலிப்பாய்—சீரா
ரரங்கத்தை நாடி யருந்தமிழ்ப்பாச் சொல்லேற்
கிரங்கத் துணியா திரேல்.

(ஏ)

இரங்காத வன்னெஞ்சத் தினருக்கோர் கூற்றும்
வரங்கா தலித்தேன் வழங்கா—யரங்கா
துளவணிதிண் டோளிற் சுரிசங்கோ டாழி
யுளவரவி துன்றையன் றோ.

(அ)

அன்றோர் கனவி லடியே னுடனாவல்சொ
லொன்றோர்ந் துளாயோ வுரைத்தநினை—வின்றோ
வரங்கத் திடைதுயிலு மம்மானீ யவ்வா
றிரங்கற்கிசையாத தேன்.

(௯)

ஏனவுருக் கொண்டு மெழிப்புவனங் காத்தாய்க்கிங்
கியானறைதல் செய்தா விளப்பமோ—வானவரு
மாதவரும் போற்று மதிளரங்கத் துற்றுமகிழ்
சீதரனே நன்குணர்ந்து செப்பு.

(௧௦)

செப்பரிய வாயவளஞ் சேரரங்க மாளிகையி
லொப்பரிய பொய்த்துயில்கொ ளுத்தமா—விப்பரிவெய்
தென்னைச்சோ திப்ப தியல்போ விரங்கியழு
மின்னைச்சோ தித்தனையோ விள்.

(௧௧)

விள்ளுநின்சொ லத்தனையு மெய்யென்றே நம்புமென்னைக்
கள்ளுண்பார் தம்மிற் கடையாக்கே—லள்ளுத்தி
சூழும் புவிமுகநேர் தொல்லரங்கக் கோயிலிடை
வாழும் புருடோத்த மா.

(௧௨)

மாயமான் பின்னோர் வனிதை யுரைத்தவண்ணம்
போயமன்னன் வென்றிப் புகழ்வேட்டே—னீயவனோ
வேறோ விரண்டும் விளம்புகின்றார் மிக்கபொன்னி
யாரோழ் கரங்கா வறை.

(௧௩)

அறைகழற்றா ளாற்சகட மன்றடர்த்த நீயென்
குறையொழிக்க வல்லையன்றோ கூறாய்—பிறைமுடித்தோன்
கையோ டொழித்துக் கயிலாய வெற்பில்லைக்கை
பொய்யோ வரங்கா புகல்.

(௧௪)

புகழ்வேட்டு நாடோறும் போதவுழைக் கின்றேற்
கிகழ்வோங்கச் செய்த வியல்போ—வகழ்கடற்பார்
வானமொடு போற்று மதிளரங்க மாளிகையிற்
பானல்வனம் போன்றொளிரப் பா.

(௧௫)

பாவொன்றிற் காகப் பணிப்பாய் சுருட்டியமெய்த்
தேவென்ற கீர்த்தியினைச் சிந்தாதே—காவொன்றுந்
தென்னரங்கக் கோயிற் றிருமாலே யான்பலவாச்
சொன்னகவி யும்பழுதோ சொல்.

(௧௬)

சொல்லும் பொருளுமொன்றாய்த் தோய்ந்துளதா நின்சொருப
மல்லும் பகலுநினைத் தாதரித்தும்—வில்லுமர்ப்புங்
கொண்டுநினைச் செய் போர்பொருநீர் குன்றிடக்கா ணேனரங்கங்
கண்டுதொழு வாருணர்வா கா.

(௧௭)

காகா வெனவே கதறுந் தமிழேனுக்

கேகாந்தத் தன்றைந்த தென்றருள்வா—யாகார

மாகப் புலன மருந்தரங்கா வின்னமென்னுந்

சோகப் படமுடியாது.

(௧௮)

ஆதலர்தாம் வேண்டுவன வத்தனையு நல்கரினைத்

திதுபடு கின்றேற் கிரங்காயோ—மாதுலனைக்

கொன்ற வயவா குளிரரங்கக் கோயிலிடை

நின்ற முகுந்தா நிகழ்த்து.

(௧௯)

நிகளமிட்ட தாட்டாதை நெஞ்ச மகிழ

மகவுருவா வந்த வசையின்—மிகவலிதோ

வென்றனையாட் கொள்ள லெழிலரங்கத் திற்றுயில்கார்க்

குன்றனைய மாயவனே கூறு.

(௨௦)

கூறுமறைச் சென்னியினிற் கூத்தாடு முன்னையன்றி

வேறுதெய்வ முள்ளதெனும் வீணர்பெறும்—பேறுமின்றி

மாயச்செய் யாதே மதிளரங்க மாளிகையி

லேயத் துயில்கொள்ளெந்தையே.

(௨௧)

எந்தைமுக்கண் ணீசனைமுன் னீன்றானே யின்றபெருந்

தந்தை யரங்கந் தனைநாடி—நிந்தை

பகர்ந்தாலு மன்னவர்தம் பாதாம் புயமென்

னகந்தாங்கத் தக்கபொரு ளாம்.

(௨௨)

பொருளாசைப் பேய்வழிபோய்ப் புண்படும்பாழ் நெஞ்சே

யருளாசை கொண்டரங்கத் தண்ணம்—நெருளார்ந்த

செந்தமிழாற் போற்றிச் சிறியா ரிணக்கமின்றிச்

சந்ததமெட் டக்கரமே சாற்று.

(௨௩)

சாற்றுந் துதியுந் தமிழேன் செயல்கடந்து

தோற்றுமுண்மை யாரறிவார் சொல்லுவாய்—தாற்றுவர்க்கோர்

கூற்ற மரங்கா குளிர்தாட் கணிந்தமலர்

நீற்றான் முடியில் வைத்தோ னே.

(௨௪)

நேரத்திற் கொவ்வோர் நினைவுறுமென் னெஞ்சனருள்

வாரத்திற் றேய வரங்கா—யாரக்

குடமுலைவேட் டாய்ச்சியர்தங் கொட்டிஞெறும் புக்கும்

றிடர்களைந்த சீரரங்க னே.

(௨௫)

அரங்கத் திருக்கோயி லாண்ட பெருமாள்

வரங்களெலாந் தந்தருள வல்லா—னிரங்குமன

மில்லான்போன் மென்னையிக வேன்வருத்து கின்றானே

சொல்லாய்வெண் பாவாய் தொகுத்து.

(௨௬)

தொருகளபக் கொங்கைமின்னூர் தூங்கைவாய் வேட்டு
மிகுதுயர மெய்தி மெலிந்தே—னகுமவர்க்கா
ளாகச்செய் யாதே யரங்கா வுனதடியார்
பாகத்தே சேரவைத்துப் பார்.

(௨௭)

பாரின் மிடியாற் பலவாறு வாடுமென்னைச்
சீரியைந்த வாழ்வுறவுஞ் செய்வாயோ—நாரியர்க
ளாடு மரங்கத் தறிதுயில்கூ ரம்மானே
விடுதொறு மேற்க விடேல்.

(௨௮)

விடங்கலுழ்வாய்ப் பாம்பின்மிசை மேனா ளியற்று
நடங்கவின்ற தாட்டுணையா நாட்டி—வடங்கருதிப்
பொல்லார் வசைபெறுநான் பூண்டு கொள்ளப் போகாதோ
மல்லா ரரங்கமன்ன வா.

(௨௯)

மன்னவர்கோ வானார் மனநடுங்க வச்சுறுத்தும்
பொன்னரங்கத் தப்பா புகலக்கே—ளின்னமென்னைப்
புண்படுத்த வேண்டாம் பொறியரவிற் பொய்யாகக்
கண்படுத னீத்தொழிந்து கா.

(௩௦)

காக்குந் தகைநின் கடனென் றுணர்ந்துமிகத்
தெக்குமன்பா ளின்னருள்சிறி திங்கிலே—னக்குவதற்
கெண்ணுதே யென்று மிமையாதா ரேத்தரங்கத்
தண்ணுபஞ் சாயுதக்கை யா.

(௩௧)

ஆவாவென் றேங்கி யழைக்குந் தமிழேன்முன்
ஓவாரா தென்ன நிகழ்த்துவாய்—கோவாதி
கொல்லார் பிடித்த கொடுங்கோற் கொதுங்குதியோ
நெல்லார் வயலரங்க னே.

(௩௨)

அரங்கன் றிருமுழுதா ளம்புயத்தா ணீங்கா
புரங்கண்ட கோலத் தொருவன்—புரங்க
ளெரித்தாற்குப் பாதிபுட லீந்த புகழ்ச்சிர்
விரித்தார்க்கே வைகுந்த வீடு.

(௩௩)

வீடு பெறும்பேற்றின் மேலாய சீருளது
நாடுமவர் சிற்சிலரே நானிலத்திற்—பிடுமலி
தென்னரங்கம் போற்றித் திருமாற் கடிமைசெய்யா
மன்னரஞ்சச் சிறு வது.

(௩௪)

சிறு மராவணமேற் நென்னரங்கத் திற்றுயில்வா
னாறுமலர்ச் சேவடியே நாடாமற்—பேறுமற்றொன்
றுண்டென்று நாணு லுன்னும் புலவர்கி
கூண்டென் றுரைத்திடினுங் கைப்பு.

(௩௫)

கைப்பரிதி யேவிக் கதிர்மறைத்த காரரங்கன்
மெய்ப்பதமே நாளும் விரும்புவா—ரெப்பதமும்
வேண்டா ரவனடியார் மென்மலர்த்தாட் ளேசுமப்பார்
தாண்டார் கருணைத் தவம்.

(௩௬)

தவமியாதென் நெண்ணித் தயங்குவீர் கேண்மி
னுவமானந் தீரரங்கத் துற்றேன்—சிவனாதித்
தேவர்களுந் தானுந் திருடனெனத் தேர்த்தவன்பா
லாவன்முற்றும் வேண்டு மது.

(௩௭)

அதுலன் நிருவரங்கத் தம்மா னளவில்
பொதுவமின்னூர் தானேகவர் பொல்லான்—மதுர
மொழியா னொருத்தியழு மூடச் சவையி
னுழியா தரிக்கைமெய்யன் றே.

(௩௮)

மெய்யர்புகழ் சிரரங்க மேய விழுப்பெருமாள்
பொய்யருக்கு மூனுதவும் புண்ணியமால்—பையரவிந்
கண்டியிலுந் தென்னரங்கங் காதலித்துச் செந்தமிழால்
விண்டுருகும் பேரென்றே மேல்.

(௩௯)

மேலோர் பரவும் வியனரங்கத் தம்மானின்
பாலோர முண்டோ பகருவாய்—கோலோர்முன்
வைதாற்கும் வீடு வழங்குநீ வாழ்த்தெனைச் * சே
யெய்தார்க்கச் செய்யுமிதி மென்.

(௪௦)

என்னந் தரங்க மெவரநியா விட்டாலு
முன்னந் தரங்க முணராதோ—பொன்னரங்கக்
கோயிற் றயில்வாய் கொடையறியாக் குண்டகர்தம்
வாயிற் கலையாது வை.

(௪௧)

வையு மவரு மகிழ்கூர மால்கருணை
செய்யும் பதியெதென்னிற் செம்மணிக்கட்—பையுரகப்
பாயல் விரித்த பசும்பொன் னரங்கமென்றே
தூயமுத்தர் சொல்வார் துணிந்து.

(௪௨)

துணிந்தெந்தத் தேவருக்குந் தொண்டுசெய்ய மாட்டே
னணிந்தரங்க நாதனையே யன்பாற்—பணிந்தெழுநீ
னென்பா ரெவரெனினு மிந்திதர்க ளெண்ணிலரான்
பொன்பார்வாழ் வன்னவர்க்குப் பொய்.

(௪௩)

பொய்யாவென் னுண்ணீ புயல்போற் புருந்தகலு
மெய்யோ வரங்கா விருதாவா—யையோநா
னெத்தனைநாட் மெய்யுதவ வரமுனக் கில்லையென்றற்
கத்தமறைக் கீனமன்றே சொல்.

(௪௪)

சொல்லிக் கொடுத்துச் சுயோதனனை வீமனன்று
மல்லிற் செகுத்துவக்க வாழ்வித்தா—யல்லிமலர்
வாவித் திருவரங்க மாதவனே வாடுறுமென்
னாவிக் குறுதி யறை.

(சுரு)

அறைகின்ற பல்லியமு மண்டர் துதியு
மறைமுழக்குந் செந்தமிழ்ப்பா வாணர்—குறையிரக்கு
மோதையுஞ்சால் சீரரங்கத் துற்றா யுறங்கன்மெய்யோ
வாதையொழித் தாளவென்னுள் வா.

(சுசு)

உள்வார்க் கருளரங்கா வுன்றற் குறக்கமுண்டென்
றெள்வார் பலர்துயில்போன் தேமாற்றுங்—கள்வாவென்
றோலிவொர் சில்லோ ருனக்கெவரோ நல்லாடென்
மேலீரங்கி யின்னே விளம்பு.

(சுஎ)

விளங்கனிக்காக் கன்றெறிந்த வென்றியொரு சற்று
முளம்புகுதாப் பாவலரை யொன்றேன்—களங்கறுத்தான்
போற்றரங்கக் கோயிற் புருடோத் தமாவெனைந்
தேற்றல்கடன் சொன்னேன் றனம்.

(சுஅ)

தினங்கருணை யாரொழுக்குந் செங்கணரங் காவென்
மனங்கவர்ந்தா யென்கைமுழு வம்போ—வனங்கணைநின்
மைந்தனெனச் சற்று மருவின்னே னென்னையவன்
சந்ததமுந் சீரழிக்கின் றான்.

(சுசு)

கின்னம் பெருத்துக் கெடுவா ரொடுகூடி
யின்ன மனந்தளர வென்னையிடே—லன்னம்
துயில்வாவிப் பொன்னரங்கத் தொன்னகர்க்கோ மாணே
யயில்வேலார் போற்றிசைத் தாள்.

(ரு௦)

தந்தா வளஞ்செகுத்துத் தன்மாமன் சென்னிகொய்து
நந்தாத வென்றிதுன்று நல்லரங்கா—வைந்தாரு
வன்ன கொடைச்சீ ரடியேன் பெறக்கொடுத்தா
லென்ன குறைவா மியம்பு.

(ரு௧)

இயம்புந் சதுர்வேதத் தேற்ற முணரார்
வயம்பெறக்கண் டேங்குகிடேன் வந்தாள்—கயம்புருந்த
கைக்கயத்தைக் காத்த கருணையரங் காசுறைநீர்
மிக்கவரெல் லாந்தொடூந்தே வே.

(ரு௨)

தேவை முழுதுந் சிநீயேன் பெறக்கொடுத்தா
லாயையளித் துன்று ளடையேனே—பூவையிறக்
குன்றனையாய் தென்னரங்கக் கோயிலுடை யாய்ருலவு
மென்றனைய சக்கரத்தா னே.

(ரு௩)

தானே தனக்கிணையாந் தாமோ தராசலச
மானேயந் தகன்ற மணிமார்பா—வானேயுஞ்
சோலை யரங்கந் துதிக்கின்றோர் பாலுநம
னோலைவிடுங் கொல்லோ வுரை.

(௫௪)

உரையிறந்த மெய்ஞ்ஞானத் தாக முணர்ந்திக்
கரைகடந்த பேரின்பங் காட்டாய்—நிரை. னைக்கைச்
செந்திருமின் கேள்வாதுருவரங்கத் தம்மானே
தந்தியுய்யக் காத்தவர தா.

(௫௫)

வரத மபயம் வளையாழி தேய்ந்த
கரதலநான் குள்ளகிணைக் காரே—புரதகனன்
போற்றரங்கத் தென்சொற் புணந்து பொருவிலரு
ளாற்றல்சற்றின் றின்னே யருள்.

(௫௬)

அருளாவ லெய்தி யலமருநா னம்பொற்
பொருளாளர் பாவிரக்கப் போமோ—மருளாளர்
நாடாத சேரங்க நாதா நரர்தமக்கோர்
தாடாள னுக்கியென்னைத் தாங்கு.

(௫௭)

தாங்கரிய துன்பச் சலதிவறந் துன்னருளே
யாங்கருதி யின்புறுநா னெந்நாளோ—பூங்கமலக்
கண்ண வரங்கநகர்க் காவலா கார்போலும்
வண்ணு புருடோத்த மா.

(௫௮)

மாமாயக் கூத்தாடும் வள்ளான் மதிளரங்கக்
கோமானின் னன்பே குறித்துள்ளே—னேமாற்றிப்
பொல்லா ரிடையிற் புகவுய்த் திடேல்பொருவி
னல்லாருள் வைத்தருளா னாடு.

(௫௯)

நாடு கவர்ந்த நரபதிக்கோர் கூற்றாகிக்
காடுறைந்த பாண்டவரைக் காத்தோனே—யாடு
மரவணைமேற் றுஞ்சு மரங்கனெனத் தேறுங்
குரவருணர் வார்மறைதூற் கோள்.

(௬௦)

கோளாவிந் றென்னரங்கக் கோயிலிடை கண்டுயிலு
நீளமலை போல்வானே நேடியே—தாள
முலையார் தமைவெறுக்கு முத்தருக்கே யென்றும்
விலையாய்ப் பணிபுரிசு வேன்.

(௬௧)

வேனன் பகர்ந்த விலக்கை விதியெனக்கொ
ளீன மதியோரை யான்மதியேன்—மேனவிழ்பூஞ்
சோலை யரங்கந் துயில்வாயென் சொற்றுளவ
மாலையொடு சேர்த்தணிசு வாய்.

(௬௨)

வாய்மை முதிர்ச்சி வழங்குங்க மாதவனைச்
சேய்மையுட னண்மையுமாஞ் சீதரனைத்—தூய்மைப்
பொலிவுடையார் நன்கறிவார் பூரியர்க டேரூர்
கலியுகத்து முண்டிக் கணக்கு. (௯௩)

கணங்கனீ ரொன்பதையுங் காத்தருள்வான் றன்னை
மணங்கமழும் பைந்துளவ மாலை—நிணங்கலுழ்கூர்ச்
சக்கரத்தான் றன்னைத் துனியரங்கக் கோயிலிலெட்
டக்கரத்தாற் போற்றலுயர் வாம். (௯௪)

ஆமேய்த்துங் குன்றெடுத்து மாயர்களை யாண்டபிரான்
மாமேக வண்ண வடிவெண்ணிப்—பூமேவு
வைகுந்த மாமரங்கம் வாழ்த்துநர்க்கு வானியின்முன்
னுக்குஞ் சரமாகு மொப்பு. (௯௫)

ஒப்புரைத்தற் கெட்டா வொருவ னுலகமுண்ட
மைப்புயல்வன் றுலு மகிழுமான்—முப்புவனம்
போற்று மரங்கநகர்ப் பொற்கோயிற் பள்ளிகொள்வான்
சாற்றுமொழி யுண்டென் றனக்கு. (௯௬)

தனக்காத லெய்தித் தயங்குறுமென் றன்பாற்
கனக்கார் நிறத்தரங்கக் கள்வன்—மனக்காதல்
காட்டாது காட்டிக் கவிகவருங் காதைசொல்லக்
கேட்டா லெவர்க்கும் கிறி. (௯௭)

கிறிபுரிய வேண்டாம்வெண் கேழலுருக் கொண்டு
மறிவருங்கூத் தாடரங்கத் தப்பா—மறியணிவான்
சொல்லும் புகழ்மதித்துத் தோத்திரஞ்செய் வாரையொத்தே
ளல்லும் பகலுமொழித் தாள். (௯௮)

ஆளாவார்க் கீயு மணித்தா ளளவினிந்தை
கேளா வழங்குங் கிருபையான்—ரோளா
விரணியனைக் கீன்ற னெழிலரங்கம் போற்றின்
மரணமற்ற பேறும் வரும். (௯௯)

வருமமுற்ற தானவர்க்கோர் வன்கூற் றனையா
னமுறைக்கோ மானையரு ளப்பன்—நீருமருவு
தென்னரங்கத் தம்மான் சரித்தோர் மெழியொருக்கா
லென்னகத்தற் சொல்லியதுண் டே. (௧௦௦)

உண்டெங்கி மாணு ருரகபடற் தாவன்மிகக்
கொண்மழலு மென்முனைக்கைக் கொள்ளாயோ—தின்திமிண்டுக்
காச னொருவன்வசை காதலித்தும் வீடளித்த
ஓரரங்கக் கோயிலர சே. (௧௦௧)

அரசநிழற் போற்றுவவ ராதியரை வென்று
விரசைகடக் கும்பதமே வேட்டேன்—கரசயிலங்
காத்த வரங்கா கடையேனைக் கைவிட்டான்
மூத்தவரெள் ளாரோ மொழி.

(எஉ)

மொழியு மொழிப்பயனு மூவா வரங்கத்
துழியுறையு மாலேயென் றோந்தேன்—வழிபடுமெய்ப்
பாகவதர் தந்தாட் பதுமத் துகடலைப்பு
ணை வளித்தா ளவன்.

(எஉ)

அவலமதி தீர்த்துன் னருட்கடலின் மூழ்கிச்
சிவனயன்போல் வாழவருள் செய்வாய்—தவளநிறச்
சங்கமுட னாழி தரித்தசெய்கைத் தாரரங்கா
விங்கடிபேற் சோதனை செய் யேல்.

(எச)

ஏலக் குழன்மடவா ரெண்ணிலவர்க் கின்பநல்கு
மாலற் புதங்கருதி வாழ்த்துவீர்—சீலத்
திருவரங்கக் கோயிலிச்சை சிந்தையிற்கொள் ளீரே
லொருவரமு மெய்தா துமக்கு.

(எடு)

உமக்கொருதே வெந்தமார்க்கிங் கோர்தேவென் கின்றார்
தமக்குமருள் செய்வா னைச் சாற்றி—எமக்கலங்
தீர்த்தார் வழுத்துங் திருவரங்கத் தம்மானே
யோர்ந்தா தரிப்பா ருளார்.

(எசு)

உளங்கொண்ட மட்டு முரைபிதற்றி யோவாச்
சளங்கொண் டலையச் சலியீர்—உளங்கொண்ட
நஞ்சத்தா னைப்பயந்த நான்முகனை நாபியெனுங்
கஞ்சத்தாற் றந்ததரங் கன்.

(எஎ)

அரங்க னொருவனகண் டாகார னென்று
கரங்கள் குவிப்பாரைக் கண்டா—சீரங்கலற்ற
புன்னெஞ்சத் தினர் புறங்கூறிப் போர்புரிவார்
வன்னெஞ்ச மின்மை மதித்து.

(எஅ)

மதித்துக் கடலமுதம் வானவருக் கீந்தாற்
றுதித்து நெடுநா டொழுதார்—விதித்தலைவர்
பல்லோரு நாளும் பழிச்சரங்கத் துள்ளாரும்
வல்லோ னெனும்புகழ்கொள் வார்.

(எசு)

வார்க்கு மமுதனைய வண்டமிழ்ப்பாப் பாடுமவர்
சீர்க்கு மிழிவுரைக்குந் திவினையீர்—நீர்க்குமிழி
யன்ன துடலென் றறிந்தகிலங் காக்குமண்ணல்
பொன்னரங்கக் கோயிறொழப் போம்.

(அஃ)

போம்போமென் மெள்வார் புறங்கடைக்கும் போயலைந்து
நோம்போ தெனைச்சிறிது நோக்குகிலாய்—பாம்போங்கு
பாய லரங்கநகர்ப் பள்ளிகொண்ட பண்ணவனே
நீயகத்திற் சற்றே நினை.

(அக)

நினைப்புமறப் பற்ற நிலைவேண்டு மென்னை
வினைப்பயனாற் றுன்புறுத்த வேண்டாங்—கனைப்புறுகார்
மேதிப் பரியான் விழையா வியனரங்கத்
தாதிப் பிரானே யருள்.

(அஉ)

அருணநிறப் புட்பரியொன் றுண்ட பெருமாள்
வருணனழத் தாக்கும்விற்கை மாயன்—கருணைத்
திருவரங்கம் போல்பதியுஞ் செப்புதற்குண் டென்பா
ரொருவருக்கு நாமுறவல் லோம்.

(அங)

ஓம்புந் தொழிற்றடங்கை யுத்தமனை யும்பர்குலந்
தேம்புந் துயரொழிக்குஞ் சீதரனைப்—பாம்பு
மிசையரங்கந் தன்னில் விழியாரக் கண்டார்க்
கிசையுந் தவமுமெய்து மே.

(அச)

எய்துகடற் றீயெரித்தா னீர்க்கவுண்மா லியானேதுயர்
கொய்துதொண்ட ருள்ளக் குறைதீர்த்தான்—பெய்துளவ
மலை யரங்கன் மலர்த்தாள் கருதுமதே
வேலைநமக் கெப்பொழுது மே.

(அரு)

பொழுதுபிற முப்புரிந்தும் பொல்லார் மனைமா
ரழுதுருளச் செய்த வரங்க—னெழுதா
மறைத்தலைவந் பெற்றபின்னே வாரிதியேழ் சூழந்
தறைத்தலமுண் டாயதுமெய் தான்.

(அசு)

தானுகி நானாய்ச்சராசரமு மாகியும்பர்க்
கானு வமுத மளித்தாண்டான்—மேனா
ளரங்கத் * தொருவனையுண் டாடியவா றுன்னார்
மரங்கந் கிணையாகு வார்.

(அஎ)

வாரணத்தைக் காத்த வரதன் மதிளரங்க
நாரணன்றன் கீர்த்தி நவின்னக்காற்—பாரணங்குஞ்
சீரணங்கு நல்குஞ் சிறப்புமுழு தெய்துமென்கை
யாரணநால் சொல்லுமொழி யாம்.

(அஅ)

ஆமையுரு வஞ்சமைந்து மண்டரைமுன் னாண்டருளித்
தீமையறத் தீர்த்தநெடுஞ் சீதரனே—மாமையற்
போக்குந் திருவரங்கப் புங்கவனே யென்னைமுற்றுங்
காக்குந் தகைநின் கடன்.

(அகூ)

கடன்னூல முண்டுமிழ்ந்த காராங்கன் வந்தென்
ஹைனாடி முண்மை யுணர்ந்தும்—படநாக
மேய்க்குமல்கு லார்முதலா மேடணைமுன் றுலுநெஞ்சைத்
தீய்க்கும் வினைதீர்ந் திலேன். (௯௦)

திலமளவு மெய்யருளி நீயவரைப் போற்றி
மலறுகர்ந்தாங் கேற்றலைய மாட்டே—னலகில்புகழ்க்
கண்ணு திருவரங்கக் காவலா கைகுவித்து
விண்ணாடர் போற்றுமெய்த் தேவே. (௯௧)

வேலா வலயநெடு வெற்பான் மிக்ககடைந்து
மாலா யிரஞ்சுகை மாசுணத்தின்—மேலாய்
விழிதுயிலுங் கோயில்களுண் மிக்க தரங்கத்
துழிதிகழ்வ தொன்றேயன் றே. (௯௨)

ஆன்று கனக னகன்மார்பங் கீன்றவன்சேய்
நன்றுபெறச் செய்தருளு நாரணனே—யென்று
மரங்கத் துறைவாய்நின் னன்பர்களை நம்பெற்
கிரங்கச்சோம் பாதே யினி. (௯௩)

இனியெனைநீ கைவிட்டா லிம்பருமுன் றன்னை
நனியிகழ்வா ரன்றே நவில்வாய்—பனிமதிய
மன்னசங்கொன் றாதி யடங்கா வரசர்களுக்
கின்னலருள் பொன்னரங்க னே. (௯௪)

பொன்னரங்கக் கோயிற் புருடோத் தமன்புலியின்
மன்னர்மன்னர் போற்று மணவாளன்—கன்னற்
சிலையானைப் பெற்றான் றிருவழக்கே நானும்
விலையாவார்க் கின்றே வினை. (௯௫)

வினைகடந்த மேலவர்க்கு வீடருள்வான் வென்றி
தனைவிழைவார்க் காண்மை தருவா—னனைமலர்த்தார்க்
கூந்தன்மின்னார்க் கார்வங் கொடுப்பான் குளிரரங்கத்
தேந்தல்விண்ணோர்க் கெல்லா மிறை. (௯௬)

இறையளவு மெய்யுணர்வில் லீனனென வென்னைத்
தறையிகழு நிந்தை சகியேல்—குறைதவிர்த்தாள்
காவிரிநீர் குழுவ் கவினா திருவரங்கக்
கோவிவிடை வாழென் குண. (௯௭)

குணையமே போலுமன்பர் கூட்டத்திற் சேர்ந்து
பணமுடியோ ராயிரத்தோய் பாம்பிற்—கணுதிபரும்
வானவரும் போற்ற மலர்க்கண் டியிலரங்கன்
றுனருட்கோ னென்கை தவம். (௯௮)

தவம்புரிய மாட்டேன் றமிழாற் றுதித்திட்
டவம்பலவுஞ் செய்தே எனற்றேல்—சிவன்பிரம
னாதியவர் போற்று மணியரங்கத் தம்மானே
திதிலருட் பேறருளிச் செய்.

(௯௯)

செய்ய பவளத் திருக்கனிவாய்ச் சீரரங்கத்
தையனையே நாடு மடியார்க்கு—வையகமும்
வானகமும் பேணு மகிழ்ச்சி யளிப்பாளே
தேனவிழ்பூங் கோயிற் றிரு.

(௧௦௦)

முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ௨௦௧.

தெய்வமே துணை.

கட்டளைக்கலித்துறையந்தாதி.

சீர்கொண்டதாமரைப் பூவாவிநீடுந் திருவரங்கக்
கார்கொண்டமேனிப் பெருமாஎல்லோரையுங் காக்குந்தொல்லை
நீர்கொண்டவனென் றறிந்தேத்துமென்னெதிர் நேருங்கொலோ
போர்கொண்டதிவினைக் காளாக்குமோசொல்பொற் பூமகளே. (௧)

பூமகள்வாழு முரத்தானையுந்தியிற் போதனோடு
காமனைப்பெற்ற பெருமானைக்காவிரிக் கட்டுயிலுந்
தாமரைச்செங்கண் ணரங்கனைநாடித் தமிழ்மதுரப்
பாமழைபெய்திடப் பெற்றார்க்கதேபெரும் பாக்கியமே. (௨)

பாக்கியம்வேண்டிப் பலவாறுவாடிப் பரதவிப்பார்
தேக்கியசெந்தமிழ்ப் பாடல்கொண்டானின் செவிக்கிழிவோ
வாக்கியநான்முக னின்புறக்காப்பதற் கண்டமுற்று
நோக்கியகண்ணரங் காகடற்பாலன்று நோற்றவனே. (௩)

நோற்றுளம்வாடுமென் பற்றணவாவரு ணைக்கம்வைத்துப்
பாற்றுணவுண்பவர் கூற்றுகுமாறு பணிப்பதென்றோ
காற்றுடன்போர்பொருங் கட்செவிப்பாயற் கவினரங்க
மேற்றுயில்வாயண்ட பிண்டமெல்லாமுண்ட விட்டுணுவே. (௪)

விட்டுணுமூர்த்தி விடப்பாந்தட்பாயல் வியனரங்க
நட்டுறங்கச்சலி யான்போன்றெல்லாழு நடத்தும்பிரா
னெட்டுணையாயினு மென்மேவிரங்கி லிகதலமு
டிட்டிறுந்தார்முடி வானோருலகு மகிழ்வெய்துமே. (௫)

மகிழ்மலர்த்தொடை மாறன்சொனாடி மனமுருகி
யகிலமெல்லா முண் மிழிந்தானரங்கத் தனுதிமுன்னை
பகிரதன்போற்கங்கை நீர்வேட்டொருநரும் பாறைகெல்லித்
திசிலடைவேற்கிரங் காளோசெந்தாமரைச் செந்திருவே. (௬)

செந்திருநாயகன் மென்னரங்கத்தண்ண நேவகிபால்
வந்திகங்காத்த கதைகேட்டிருந்து மனங்கலங்கி
நொந்திரங்கார்மனை வாயிற்குமேகி துடங்குநறா
னந்திவண்ணச்சிவன் போல்வாழவேண்ட லதிசயமே. (௭)

அதிர்ந்தொனிப்பல்லிய மார்க்கும்பொற்கோயி லரங்கத்தம்மாள்
முதிர்ந்தமிழ்ப்பாவலன் பிற்சென்றுமீண்ட முகுந்தப்பிரான்
கதிமுதலென்றுபல் வேதாசுமங்கள் கழறற்கண்கும்
புதியவிற்பம்பெறு மாறவன்சேவடி போற்றிலனே. (௮)

போற்றிப்பணிந்து புயங்கப்பிரான்மிசை பொன்னரங்கத்
தாற்றிற்றுயின்ற பெருமானேநாடி யகங்கரைந்து
கூற்றிற்கொடியகண் ணர்மையல்லாரி குளிக்கைவிட்டான்
மாற்றிப்பிறக்கும் வினையீர்த்தஞான வழிகிட்டிமே. (௯)

வழியாயிரங்கரு திப்பெரிதேங்கு மதியிலிகா
சுழியாதவண்மைத் திருவரங்கேசனுக் கன்புசெய்து
பொழியாவிமாழுகில் போற்கவிபாடிப் பொதுநிலைநிள்
றொழியாதபேரின்ப வாரியின்மூழ் துதற் குன்னுமினே. (௧௦)

உன்னுங்கருத்துள்ளு நீவாழுமுண்மை யுணர்ந்திலர்போற்
பொன்னம்புலியு மடவாரும்வேண்டிப் புலர்தனன்றோ
மின்னுமபல்பூணணி மேகமொப்பாயுயர் வீடெனவே
மன்னுந்திருவரங் கப்பெருங்கோயிலில் வாழ்தெய்வமே. (௧௧)

வாழரங்கத்தின் மதுஞ்ஞனனை மதிக்கெழுந்து
வீழணிக்கோட்டுக் களிற்றென்றுகாத்தருள் விட்டுணுவைத்
தாழவல்லாரெவ ரானுலுமன்னவர் தஞ்சரண
மூழ்தனுவருந் தீமையெல்லா மு மொழித்திடுமே. (௧௨)

ஒழியாதவன்பிணி யொப்பாமிடயி லுழலுமென்னை
விழியாசப்பார்க்கவுஞ் சோம்பல்கொல்லோவொரு மெல்லியற்குக்
கழிபாடைநல்கிய தாதிச்சரிதங்கள் கற்பனைபா
வழியாதசிரங்கத் தப்பாசங்காழி யவிற்கையனே. (௧௩)

கையனந்தந்தலை கோடாதுகோடி கவின்றரலோர்
வெய்யன்சவைநடு நின்றநிஞ்சீர்த்தி விளம்பிடுவான்
பொய்யன்பர்பேறும் பொருந்தாதுலகிற் புலர்தனன்றோ
சுமயன்னுமையெனத் தென்னரங்கத்தில் வளர்கண்ணனே. (௧௪)

கண்ணாவுன்னைக் கருடப்பரிமிசை கண்டலது
விண்ணாணச் சொற்பயில் பொய்ஞ்ஞானத்தான்மகிழ் விண்ணல்லே
னெண்ணுன்கறமும் வளர்த்தானைப்பித்தனுக் கீந்தரங்க
நண்ணுவிழிதுயில் வாய்தொண்டர்கூட்ட நடுவைத்திடே. (கரு)

நடுநின்றநாதனைத் தென்னரங்கத்தொரு நாகமிசை
வடுவுண்கணுருல கெல்லாமளந்த மலர்வருடத்
தொடுசங்கச்சக்கரஞ் சோராதவாறு துயில்பவனைக்
கொடுகித்தைசெய்தும் பிறவாத சீர்சிலர் கொண்டதுண்டே. (கரு)

உண்டேயுலக முமிழ்ந்தானைக்கானத் தொருதுரும்பு
கொண்டேவன்காகத்தின் கண்கெடுத்தாண்ட குணையனைத்
தண்டேன்மலர்ப்பொழிற் சீரரங்கத்திற் றனிதுதித்தும்
யண்டேசெய்தினைப் போராட்டந்தீர்தரப் பார்த்திலனே. (கரு)

பார்த்தனிரதப் பரிதுண்டுஞ்செங்கைப் பகவபல
மூர்த்தமுமாமொர் முகுந்தாவரங்கத்தின் முண்டகத்துஞ்
சீர்த்தவிழிதுயில் வாயடியேனின்தை செப்படினு
மார்த்தமதுரத் துதியாஹ்மனேற்றினி தாண்டருளே. (கரு)

ஆண்டதுன்சிந்தை யறியுமென்னெஞ்சு மறியுமன்றி
யிண்டறிவாரில ரென்செய்குவேனனி யேங்குகன்றேன்
காண்டவந்தீய்த்தவற் கீந்தகருணைக் கடலருள்வாய்
நீண்டவனேயரங் கப்பெருங்கோயிலி னின்றவனே. (கரு)

நின்றையேயாரணு மாத்திரமேனுமென் னெஞ்சிலின்றேற்
கொன்றருந்துங்கொடி யோர்க்கமனஞ்சூ குணம்வருமோ
மன்றலம்பைந்துள வுந்திருமாது மணியரசு
மொன்றஹ்மார்பத் தரங்காவின்றாயி னுரைத்தருளே. (உரு)

உரைக்கருஞ்செம்பொன் வரைமேற்றுவருவ னுறப்புரிந்தாய்
வரைக்குடைதாங்கியு மானினங்காத்தனை வாழ்த்துமென்னைத்
தரைக்கணின்றெண்டிறிற் கூட்டுகிலாயிதென் றண்ணரங்கத்
திரைக்கும்ஹ்மபாந்த ளுணைமேற்றாயிலு மிறையவனே. (உரு)

இறையளவேனுமின் சொற்சாரந்தேர்வரு மீனர்முன்னுங்
குறையிரக்குங்கொடி யேன்புகல்பாட்டிச்சை கொள்ளலென்னே
மறையவன்மனை மலருந்தியாற்றந்தொர் வாளரவி
லறைபடுமபல்லியச் சீராரரங்கத் தமர்ந்தவனே. (உரு)

அமரருக்கின்னமு தூட்டியதன்றி யடலவுணர்
தமரொமொபச் சமருஞ்செய்தாயெனைத் தாங்குகிலாய்
நமரவன் றுனென் றெனையுன்றனன்பர் நவிலல்பொய்யோ
புறமுலாஹ்மபிழிற் றுன்னரங்கத்துறை பண்ணவனே. (உரு)

பண்காட்டுஞ்சொல்லியர் மோகவிகாரப் பரவையிலங்ழித்
தெண்காட்டுநெஞ்சடைப் பொல்லேனையாளி விளப்பங்கொலோ
பெண்காட்டுமார்புடை யானேயரங்கப் பெருநகரிற்
கண்காட்டும்பொய்த்துயில் கொள்வாயெல்லோரையுங் காப்பவனே.

காப்பதுன்றண்ணருட் கேகடனாமெனக் காசிறமிழ்ப்
பாப்பகர்தொண்டரொடென்னையுங்கூட்டிப் பரித்தருள்வாய்
சேப்பதுமாதனப் புங்கவன்போற்றுந் திருவரங்கக்
கோப்பணிப்பாயலிற் பள்ளிகொண்டாயண்டர் கூட்டத்தனே. (உடு)

கூட்டம்பெருக்குநின் மெய்யடியாரொடு கூடுமிச்சை
நாட்டந்தனிற்கொள்ள னீயறியாய்கொலெந் நாளருள்வாய்
பாட்டன்பருக்கும் பணித்தொண்டருக்கும் பரிந்தருளி
யாட்டங்கதத்தனே மேற்றயில்கூரு மரங்கத்தனே. (உசு)

அரங்கத்தரவனே யிற்கிடந்தாலு மமராய்கைக்
கிரங்கத்தகுதிரு வுள்ளத்தம்மானைமிக் கெண்ணலுற்றுங்
குரங்கத்தனேபெருஞ் சேட்டைருன்றாக்கொடுங் கோரநெஞ்சார்
றரங்கத்தபத்திற் கடையாகச்செய்ததென் றன்வினையே. (உசு)

வினையாயிரமெனைச் சூழ்ந்துகொண்டாலுநின் மெய்யருளா
'லுனையான்றுதிசெயப் பெற்றுளனுவினி யுய்த்துகொள்வே
னையாகித்தந்தையுஞ் சற்குருநாதனு மாயரங்கந்
தனையாடரவனே மேலவிரந்தாளுந் தனித்தெய்வமே. (உஈ)

தெய்வமனேக முளவென்னநாடித் தியங்குறுபாழ்ம்
பொய்வருசின்தைப் புலையாட்டுளீர்பல புண்ணியமுந்
தைவளர்பேரருட் டாமோதரனைத் தமிழரங்கத்
தைவகையாயுதந் தொட்டமர்ந்தானே யடைந்துய்ம்மினே. (உசு)

உய்யவிரும்பு மனமேயரங்கத் துறையுமெழின்
மையனையானே மறவாமலேத்தி வணங்கியொரு
பையரவப்பெரும் பாயலொடுன்னிமெய்ப் பாகவதர்
செய்யபொற்றாட்டுக னைத்தினந்தோறுஞ் சிரத்தணியே. (உஊ)

சிரத்தையொரொள்ள வுணுமில்லாக்கொடுஞ் சிந்தைவஞ்சப்
பரத்தையர்கொங்கைக்கு மாசைகொண்டேங்கும் படிற்றுநெஞ்சேன்
வரத்தையின்பாற்பெற வேண்டுகின்றேனென்று வாழ்விப்பையோ
வரத்தையொப்பாம்விழிப் பாவையராடரங் காதிபனே. (உக)

ஆதிக்குமூல மெனக்கூவுமானைக் கருள்புரிந்த
நீதிக்குமாறல்ல வோதமியேனிவ னெஞ்சமுங்கச்
சோதிக்குந்தன்மையென் பாடெல்லாமுந் துவர்க்கின்றவோ
மாதிக்குமுற்றும்வழுத்தரங்காசெங்கண் மாயவனே. (உக)

மாயவுலகில் வறுமைப்பொல்லாப்பிணி வாட்டநொந்துந்
தாயதமிழ்க்கவி யாலுன்னேநாளுந் துதிக்கிலனே
வேயபயனென் நெனக்கருள்வாயெண்ணி விந்திரர்க்கோர்
தாயனையாயரங் கப்பெருங்கோயிற் சயனத்தனே. (௩௩)

சயமகள்கேள்வனைத் தண்டாமரைக்கட் டனிமுகிலே
யியலிசைநாடகந் தேறவல்லார்க்கொ ரெளியவனை
யயன்வருமுந்திப் பெருமானைக்கோயி லரங்கத்திற்கண்
யொப்பதந்தோய்ந்தனர் பல்கோடிதொண்ட ருகந்தொறுமே. (௩௪)

உகந்தோறுமொவ்வொ ருருக்கொண்டிதோன்று முவகையினு
னகந்தோறும்பாவனை போன்மிளிர்வான்மென் னரங்கப்பிரான்
சகந்தோற்றற்காரண னும்பிரமாதியர் தம்பதமு
மிகந்தோர்களன்றிமற் றியாவருங்காண்டற் கெளியனன்றே. (௩௫)

அன்றோர்குறுஞ்சிரிப் பென்னிமித்தஞ்செய்த வற்புதச்சீ
ரின்றோர்சற்றேனு மிலகாததேனென் றிரங்குவையோ
குன்றோர்குடையெனக் கொண்டாடல்செய்திறற் கோவலவ
னென்றோர்வடிவுஞ் சமைந்தாயரங்கத் திருப்பவனே. (௩௬)

இருப்புலக்கைக்கைச் சமன்றுதர்வந்தென் னிடமனுநா
தொருப்பிஞ்சிந்தையொ டின்னாமோத லுணர்ந்திலையோ
கருப்புவிந்காமனை நான்முகன்றன்னைமுன் காண்முனையா
விருப்புடன்றந்தரங் கப்பெருங்கோயிலின் மேயவனே. (௩௭)

மேயும்பசுக்களைக் கன்றுடன்கொன்றுண்ணும் வெய்யர்முடி
சாயும்படியொறுக் கும்பெருங்கீர்த்தி தரத்தக்கதே
நீயுன்கருத்தி னினையாததேனெண்டர் நெஞ்சுவப்ப
வாயும்புகழ்த்தென் னரங்கத்தின்மேவு மருட்கொண்டலே. (௩௮)

அருட்கொண்டலாமுனைச் சந்ததம்போற்றியு மாடகப்பொய்ப்
பொருட்டுன்பஞ்சுழ்தரப் புண்பட்டுளென்றினம் போற்றிசைக்குந்
தெருட்டொண்டரோடெனைச் சேர்த்தருள்வாய்மலர்த் தேன்கொரியு
மிருட்டண்டலைமலி சீரங்கக்கோயி லிடத்தண்ணலே. (௩௯)

இடங்கர்வெவ்வாய்ப்படுங் காரானைகாத்ததுண் டென்னின்மிழ
யடங்கத்தனைத்தென்னை யாண்டருள்வாய்விண்ணு மம்புனியுந்
தடங்கழற்றாமரை யாலளந்தாய்சந் தமிழரங்கா
விடங்கக்கும்வாய்ப்பணிப் பாயலின்மேற்றயுயில் வித்தகனே. (௪௦)

வித்தையொரெட்டும் வினைதீர்த்தவிடும் விரும்பெனக்குத்
தத்தைமென்சொல்லிய ராற்றுயரீத றருமங்கொலோ
சத்தையுஞ்சித்தையு மானந்தப்பேற்றையுந் தந்தருள்வாய்
நத்தையங்கம்முதில் போன்றரங்கத்துறைநாரணனே. (௪௧)

நாரணன்மென்னங் கத்திருக்கோயிலி னாகமிசை
காரணகாரிய மாத்திகழ்மூர்த்தி கரைகடந்த
பூரணனென்பதற் கோர்பெருஞ்சாட்சிவெம் பொன்னன்மனை
யேரணவுங்கம்ப மொன்றேயென்றேறுநு ரெம்மவரே. (௪௨)

எம்மவராரெனிற் பொன்னரங்கத்தி விளந்துயில்கொண்
மைம்மணிவண்ணன் பதமேகருதி மதம்பொழியுங்
கைம்மலைபன்னபொல் லாரிறுமாப்பறக் காய்தனத்தி
மெய்ம்மறைநான்குஞ்சொ லெட்டெழுத்தென்றும் விளம்புநரே. (௪௩)

விளங்கனிக்கொங்கைநல் லார்தருமோகவெவ் வேலையிற்றழந்
துளங்கனவாதனைப் பட்டினைத்தாலு மொருசிறிதுங்
களங்கமின்மாதவத் தோர்குழரங்கன் கழற்கமலஞ்
சளங்கெல்லாந்தணந் தாவ்வதென்றேரிறிற் மவத்தினரே. (௪௪)

தவத்தினுமிக்க பணியொன்றுண்டேயதைச் சாற்றுகின்றே
னவக்கிரகங்களுக் கஞ்சாதரங்கத்தி னாரணனே
பவப்பிணிதீர்த்திட வல்லானென்றேரீந்து பசுந்தமிழாற்
சிவப்புநன்னாவுறச் சந்ததந்தோத்திராஞ் செய்கின்றதே. (௪௫)

செய்யதண்டாமரைப் பூமிசைவாமூந் திருமணந்த
வையனைப்பொன்னரங் கப்பெருங்கோயிலி லாண்டகையைப்
பையரவிறுயில் கின்றானேவன்சிகு பாலனென
வையவல்லார்க்கும் தமிழேனடிமையில் மாநிலத்தே. (௪௬)

மாதிலமுண்டுமிழந் தாய்பலதானவர் வாழ்வொழித்தா
யானினங்காக்க மலையெடுத்தாயன்ப னாகமுய்ய
மேனிகழ்சோதி மறைத்தாயென்றனைக்கை விட்டுவிடே
றேனிரைசோலைத் திருவரங்காமலர்ச் செங்கண்ணனே. (௪௭)

செங்கட்கடாக்களி றொன்றட்டுமாமன் சிரந்தழந்தாய்
வெங்கட்டகுவர் சமர்தீர்த்தாங்கத்தின் மேவுமெந்தா
யெங்கட்டெயர்செயும் பாழ்மிடிப்பேயடற் கெண்ணினன்றித்
திங்கட்சடையன் முதலோரையாண்ட திறம்பொய்க்குமே. (௪௮)

பொய்க்கும்பரசம யம்புகுந்தியர்வெம் போர்மலிவுந்
றெய்க்குந்தமியனை யாளா திகழ்ந்திடி லெங்கனுய்வேன்
மொய்க்கும்புலவர் பலர்போற்றரங்க முதுநகரிந்
பைக்கும்பணியனை மேற்பள்ளிகொண்ட பரஞ்சுடரே. (௪௯)

சுடரிரண்டேயன்னை சக்கரஞ்சங்கஞ் சுமந்ததிட்டோட்
கடவுளைக்கார்மணி வண்ணப்பிராளைக் கவினரங்கத்
திடமிறைஞ்சந்தகை யானெய்திலேனவ னேயளித்தான்
குடமுலைப்பாரதி சாட்சிகண்டாய்தண் குவலயமே. (௫௦)

ருவலயங்காப்பவர் பல்லோர்மடியுங் கொடுங்குளத்திற்
றவமுடிவோதி யொருபேடிதேர்விடச் சற்றுமொல்கா
னவனுறைகோயிற் றலையாமரங்கத் தருந்தமிழா
னவரசப்பாட னவில்வாரையாட்கொள்ள நாணுங்கொலே. (௧௧)

நாணுதநெஞ்சடைப் பாவையர் தம்மையு நாடிநொந்து
வினாட்கழிக்குந் தமிழேனையாளவும் வேண்டுகொலோ
வாணகிப்பெண்ணை டலியாகிச்சீரங்கத் தாலயத்தோர்
நீணுகணையிற் றினந்துயில்கூரு நெடுந்தகையே. (௧௨)

நெடியோனைத்தென்னரங் கப்பெருங்கோயிலி னீடுசெம்புட்
கொடியோனைநான்முகன் றந்தையையீழல் குணக்கடலைப்
படியோமொனு மளந்தானையைந்து படையினனை
யடியோமொணவர் தீர்த்தார்மனக்கண் ணறியுமன்றே. (௧௩)

அறிவாயறிபொரு ளாயறிவார்களு மாசுமுன்னைக்
குறியாமென்றெண்ணியுஞ் சீரழியாதெனைக் கொண்டருள்வாய்
சிறியோர்கள் புன்சின்தை வேண்டா தமான்புடைச் சீரங்கத்திற்
பொறிவாளரவணை மேற்றுயில்கூர்முதற் புங்கவனே. (௧௪)

புங்கவர்கூட்டந் தருவருக்கஞ்சிப் புறந்தந்திடா
தங்கமுதீந்த புகழேகருது மடிமைமனச்
சங்கடந்தீர்க்கத் துணியாததேன்பெருந் தண்ணரங்க
மங்களமியாவுங் கொடுநீடவாழ்பெரு மாதவனே. (௧௫)

மாதவஞ்செய்யும் வலியாதுந்தோய்வரும் வஞ்சநெஞ்சே
னேதழுந்துந்தவிர்ந் துய்கைநட்டேனினி யென்செய்வையோ
போதனைப்பெற்றவ னெலெண்ணில்கோடி புவனநல்கி
யாதரஞ்செய்யு மரங்காசங்காழி யணிந்தவனே. (௧௬)

அணிந்தவர்பாடல்கள் வேண்டிதியோவுன தன்பினிடை
துணிந்தவர்சொற்றொடை சூமிதியோவுண்மை சொற்றருள்வாய்
பணிந்தவர்க்கான பணிசெய்குவாய்சினைப் பைங்கொண்டல்போற்
றணிந்தணிசென்னியன் போற்றரங்கத்திற் றழைத்தவனே. (௧௭)

தழைக்கும்பெருமை தவிராவரங்கந் தனிற்கிடக்கு
மழைக்கொண்டல்போ லும் வடிவப்பிராணை வழுத்துகில்லீ
ருழைக்கண்கொண்மாதர்க் குருகுகின்றீர்நம் னெற்றர்முன்வந்
தழைக்கின்றபோ தும்மை யார்புரப்பாரவ ரச்சுறவே. (௧௮)

அச்சாவதாரத் தருமைசற்றேனு மறிகின்றிலா
ரிச்சாதுபோகம் பெறவுங்கண்டியான்மிக் கிளைத்துளன்காண்
பிச்சாடனற்குக் கயிலாயவாழ்வருள் பேரரீங்கா
கச்சூர்முலைச்சியர்க் கேங்காதவாறு கடாட்சித்திடே. (௧௯)

கடங்கலுழ்மால்கரிக் கோடிமுத்தாய்புலைக் கன்றெறிந்தாய்
தடங்கடனாணுற் சீரங்கக்கோயி நனிற்றுயின்றூ
யிடங்கரிற்றீய மிடியானெந்தேற்கின்ப மென்றருள்வாய்
மடங்கமழ்சிந்தைச் சிசுபாலன்றன்னிலும் வம்பனன்றே.

(௯௦)

வம்பவிழ்பூந்துண ரெல்லாமுநாணும் வனத்துளவுன்
செற்பவளப்பதத் திட்டெழுத்தெட்டிந் தினஞ்சொல்லுவார்
கும்பலொடென்னையுங் கூட்டுகண்டாயுட் கொதிக்கவிடே
னம்பரியார்க்கு மெளியாயரங்க நகரத்தனே.

(௯௧)

நகமகள்கேள்வன் முதலோரைவென்றன்று நான்றபல்கைச்
சிகரிபையேநிகர் வாணனைச்செற்ற திருவரங்கா
மகரினத்திற்குன்ன னன்னார்க்குமஞ்சுமென் வன்மிடிப்பே
யிகவினுக்கஞ்சி யொதுங்கேலுவகைமிக் கீந்தருனே.

(௯௨)

சுந்தார்க்குமேற்பவர்க் குந்துணையாகு மிறைவனிசைப்
பூந்தாருவைந்துடைப் பொன்னுலகோர்க்கன்னை போலும்பிரா
னயந்தார்க்கருளு மருளாளன்வாழு மரங்கமன்றி
யேயந்தார்க்குச்சித்தியு முத்தியுங்காட்டு மிடமில்லையே.

(௯௩)

இடகலைக்காற்றினை யீர்த்தீர்த்துநோய்ப்படு மேழைமையீர்
விடவரவக்குல பூபதியாமொரு மெல்லனைமேற்
றடமதினேழுடைப் பொன்னரங்கத்திற் சயனித்துளான்
கடகரியுய்வுறச் சென்றாண்டவாற்றைக் கருதுமினே.

(௯௪)

கருங்கொண்டலன்ன திருமேனியானைக் கனகமுட
னருங்குங்குமம்புரை மாணாதங்கேள்வனை யண்டர்தொண்டர்
நெருங்குந்திருவரங் கப்பெருங்கோயி னிமலனைவேட்
டொருங்குந்தமையிழப் பார்க்கெந்தநாளு முறுகணின்றே.

(௯௫)

உறுகணும்பர்க்குந் தவத்தோர்க்குநாளு முதவுகொடுந்
தறுகண்வன்றானவர்ச் செற்றேயரங்கந் தனிற்றுயின்றூய்
சிறுகண்வல்வேழமொப் பாமொன்னலார்னைச் சீயமெனத்
தெறுகணத்தாரொ டெனைச்சேர்க்குநாளெது செப்புதியே.

(௯௬)

செப்பாற்றியநின் றாதன்வந்தென்னது செந்தமிழ்ப்பாட்
டொப்பாவியந்தமெம் நானிலத்தோரு முணர்வதென்றே
முப்பாற்றமிழ்ப்புலு வோரெண்ணிலார்புகழ் மூதரங்கத்
தப்பாபடியளந் தெல்லாவுலகு மளிப்பவனே.

(௯௭)

அளிமுரல்பைந்துள வேநிகர்பாட லறையுமென்னுட்
களிவருவிக்கவல் லாயல்லையோபெருங் காட்டிபவாய்
பினிறொலிகேட்டு முடன்போய்ப்புரந்தருள் பெற்றிபொய்யோ
ருளிப்பொழிந்திரங்கக் கோயிலின்வாய்பள்ளி கொண்டவனே.

(௯௮)

கொண்டலுந்தண்கட லுங்காவிநான்மலர்க் கூட்டமும்போ
லண்டர்தஞ்சேனை நடுவேவிளங்கு மரங்கப்பிரான்
வண்டமிழ்வேட்டுத் தமிழேனிடஞ்செய்த மாயமெல்லா
மண்டலத்துள்ள மனிதர்தம்பாற்சொல்ல வல்லதன்றே. (௬௬)

வல்லார்வழுத்துந் திருவரங்கேசனை வாரிதியுட்
பொல்லானொருவர் செறுமாறுமீனிற் புகுந்தவனைக்
கல்லாலநீழ விருந்தானனைபர் கருத்தறியு
மல்லான்மற்றோர்மனந் தேர்வரிதாமெய்ச்சொல் லாகுமிதே. (௬௭)

ஆகுலமீறிட லாற்பெரிதோலிடு மாயருய்யக்
கோகுலமின்புறக் குன்றெடுத்தானண்ட கோடிகண்முற்
றேகுசெம்புட்பரி பூர்வானரங்கத் தினைக்குறித்துப்
பாகுறம்பாடல்சொல் வார்முன்செய்மாதவம் பற்பலவே. (௬௮)

பற்பமண்சிந்துரஞ் சந்தனமாதி பழகுறுதற்
பொற்பமைந்தோரெவ ரானாலுமென்னது புந்திமுற்றுங்
கற்பனைதீர்ந்த கருணைப்பெருங்கடற் காரரங்க
னற்பதத்தொண்டரென் றேயன்பினுடொறு நாமென்றே. (௬௯)

நாடுங்குறிஞ்சியும் பாலையுநெய்தலு நாறுமலர்க்
காடும்புரக்கு நெடுமாலரங்கங் கருதுநர்க்கே
பிடும்புகழு மிறுமாப்புமெய்தும் பிறர்க்கிரக்கு
மோடும்புன்கந்தை யுடையுந்துயரு முறுவனவே. (௭௦)

வனமலைத்தோட்டிரு மாலரங்கேசன் மலர்க்கணைக்கைச்
சினமாரணத்துங்க நான்முகனோடருள் சீதரன்பொய்த்
தனமாலளித்துந் துயர்செய்கின்றனண்டர் தாமுமெச்சங்
கனாமாரச்செய்யவல் லானல்லனென்றங் கழறரிதே. (௭௧)

அரிநாரணன்புரு டோத்தமன்கேசவ னண்டர்கட்கோர்
பெரியானரங்கப் பிரானென்னநானும் பிதற்றுமென்கைச்
சரியோடுவெள்வனை யாழியுஞ்சிந்துந் தனத்துணைப்பொற்
கிரிதாங்கிப்பைந்துள வேவிழைந்தேங்குங் கிளிமொழியே. (௭௨)

கிளியுஞ்சதுமறைச் சீர்பாடரங்கத்திற் கேசவனை
யளியுந்துசிந்தைப் பெருமானன்றோரு மறிவினர்க்கே
தெளியுந்தமிழுங் கலங்காதசிந்தையுஞ் சித்தர்மெச்சங்
களியுடுமண்சீருடைச் செந்திருமாதா கருணையுமே. (௭௩)

கருங்கோலமாகிப் புவியிடந்தானைக் கவினரங்கப்
பெருங்கோரப்பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டானைப் பெரிதுநம்பி
யருங்கோரணிக்கொடுங் தீமிடிதீர்த்தத் கவாவடைந்தே
னொருங்கோரஞ்செய்குவ னேலுப்புகுதில் ளுலகமுமே. (௭௪)

உலகமெல்லா முண் மிழிந்தானைச் சோர்வி லுரத்தவுணர்
கலகம்வென்றனைக் கருதாமற்காலங் கழிக்குமவ
ரலகிப்பல்கோடி பிறப்படைவாரென் றறிந்தரங்கத்
திலுசொற்பாடல் பொழிவாருக்கில்லை யிருவினையே.

(எஅ)

இருளறுத்துண்மை வெளியாகச் செய்யுமொ ரென்சித்தியோ
டருளளித்தானந்த வாரியிற்றழித்து மமரரெல்லாம்
பொருளெனக்கொள்ளு மரங்கேசன்சேவடிப் போதுநத்தி
மருளுடைத்தியரைச் சேராதுந்கு மனிதருக்கே.

(எஆ)

மனிதக்குலத்திற் பிறந்தாலுமின மரையனையார்
தொனிதரும்பூதலத் துணங்கண்மரவர்ச் சொல்லினல்ல
புனிதர்காண்டாங் மரங்கேசன்குடாடும் போதமின்றிப்
பனிதருஞ்சொல்லையர் மோகக்குழயிற் படுமவரே.

(அ0)

படும்பாடனந்த முரைக்கரிதாருநின் பாதமலர்
தொடும்பேறும்வேட்டுத் துடித்துளன்காண்னற்கை சோரவிடே
னெடும்பாம்பணையிற் றுயிலரங்காவுண்மை நீதயிலார்
கெடும்போர்வினைக்கவல் லாய்தொண்டர்வாய்மொழி கேட்பவனே.

கேட்டுக்குள்ளஞ்சிக் கெடாதுயர்பேறு கிடைக்கரின்பொற்
றூட்டுணைநாடித் தவஞ்செய்துளெனெனைத் தள்ளிவிடே
னூட்டுத்தலைமைத் திருவரங்கத்தி னிடுத்துயில்வாய்
பாட்டுச்சொல்வேலை பயனேனுமின்று பரிந்தருளே.

(அ1)

பரிந்தண்டர்வாழ்கைக் கனையாகுன்றண் பசுந்துளவஞ்
சொரிந்தண்மென்பர்க் கெளியானரங்கந் துயிலன்மெய்யேல்
விரிந்தண்டகோடிக ளெவ்வாறுகாக்கும் விளம்புமினே
தெரிந்தண்டகூடத்தும் போய்மீண்டுவக்குமெய்ச் சித்தர்களே.

(அ2)

சித்தாயிரஞ்செயுங் கோவலன்றனைத் திருவரங்கத்
தெத்தாரணியும் புரந்தேதுயிலு மிறைபவனைக்
கொத்தாயபைந்துள வன்றியொவ்வாத குளிர்தமிழாற்
பத்தாயதொண்டர் துதித்தடைந்தார்மெயப் பரகதியே.

(அ3)

பரத்துவமியாவர தோவென்றுவாடுறு பாவலர்கா
ளரத்துணைக்கண்ணியர் தானைகொண்டான்மென் னரங்கப்பிரான்
கரத்துவவண்ணங்கொடு சக்கரந்தாங்குங் கருணைண்ணன்
மரத்துருப்பெற்றவர் தாளாற்றடிந்த மதலேடதே.

(அ4)

மதகரிக்கோடிறுத் துப்பகைநீர்மலி மாமன்சென்னி
பதமலராற்குளைத் தானரங்கத்திற் பணியணைமே
னிதம்வளர்தாமரைக் கட்டுபெருமன்றையே நேரினன்றிச்
சுதடினனுதியர் வாழ்வொருக்காலுந் தழைப்பவன்மே.

(அ5)

பவனன்றகனோடு பொரும்பெரும்பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டான்
சிவனன்றுபார்வதிக் கோதுந்தனிப்புகழ்ச் சீரங்கத்தா
னவனன்றிமற்முரு தெய்வமின்றேயுண்டென் றுலுமது
புவனங்களுய் வவன்காள் றுமுர்த்தப் பொலியுள்ளான்றே. (௮௭)

ஒன்றேபெருந்தெய்வம் வேறில்லையுண்டென் றுழலன்மினோ
ருன்றேயனைய நிலைத்தொண்டர்காள் கரும் கொண்டலொக்கு
நன்றேவிளைக்கு மரங்கத்தில்வாழு நயன் வவன்றான்
தன்றேகத்திற்சரி பாதிவருந் தகையினதே. (௮௮)

தகையினுமீறி மடவார்தமல்கும் தடத்தினுட்போய்
மிகைபயிமொகங் கொளுநொஞ்சமெயநத் வேலையினுந்
திகைதொறுஞ்சீர்த்தி முழங்கரங்கேகனைத் தெண்டனிட்டு
வகைபடுவசநதமிழ்ப பாமாலைபாடி வழுத்துதியே. (௮௯)

வழுதிதன்னாட்டுப் பொருளைக்கரையிலொர் வண்புளிக்கீ
ழெழுதருஞ்சீர்த்திச் சடங்காபன்வாய்மொழி யின்பயனை
முழுதுறம்பிக்கதி வித்தாமரங்கன்றன் முண்டகத்தா
டொழுதிழைஞ்சுந்தவத் தீதார்க்கென்றுமாயைத் துயரில்லையே. (௯௦)

துயரமெல்லாமறத் தீர்த்தருள்வானைத் தொழாமடியார்
செயமுறவேண்டிய வாமுசய்வானைத் திருவரங்கப
புககமொன்றற்கிடக் கின்றானைக்கண்டு புகழினுட
னையமுற்றொஞ்ச மனல்காணுமென்மெழு காயவடுமே. (௯௧)

ஆய்ப்பாடிழி லசோதைகைச்சேயென் றயோத்தியினின்
வேய்ப்பான்மைததோளுடைக் கோசலைபாலனின் மேயபுகழ்
வாய்ப்பான்மணக்கும் புலவோருக்கின்பம் வழங்கும்பிரான்
பாய்ப்பாம்பிற்பென்னரங் கக்கோயின்மேய பழையவனே. (௯௨)

பழவடியாரொ டெனைக்கூட்டியான்கின் பதமலர்த்தண்
ணிழவிடையேவைத்துக் காத்தருள்வாய்மிக நின்றதைசய்த
தழன்மொழியோர்சுலர்க் குங்குநய்நத சரிதம்பராயயோ
வழகியசீரங்கக் கோயிளின்மேய வருட்கொண்டலே. (௯௩)

கொண்டலும்பூந்துண ரும்பலபுள்ளங் குலவுபசுந்
தண்டலேச்சுயக் காயகனையருட் டன்வாய்மொலா
வண்டலர்க்கோர்கொங்க் கூற்றுகூறாடு மடிமைமன
மண்டலத்தோரு மதியாரைக்கவகுற வைத்தவதன்னே. (௯௪)

வைத்தபல்வேறு மணிமுடியாழிய வண்பணியும்
பைத்தலபயம்புறந் வீரமுஞ்ஞம பச்சைமுகி
லொத்தரங்கத்திற் றாயில்வாணொடி யுளமுருகிக்
வைத்தலவகைபுளிக் கேயுளவாமிது கட்டுமையே. (௯௫)

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

௩௭

கட்டுப்பட்டன்றுர லோடுதவழந்த கதைசொலினு
நட்டுப்பல்பேறுந் தரவல்லநீயென்று நாற்கவியு
மிட்டுப்பசந்துள வாலருச்சித்தெழுத் தெட்டுஞ்சொல்வேற்
றொட்டுக்கைக்கொண்டதும் பொய்யோவரங்கத் துயிற்கண்ணனே.

கண்ணைப்பொன்னரங் கத்திருக்கோயிற் கடவுளைப்பல்
விண்ணவர்க்குமபெருந் தாரகமான விகிர் தனையோர்
பெண்ணரசுற்ற மருமத்தினனைப் பெரிதடியே
னண்ணலன்னோன்வலி தாயிரமாட னடாத்தலினே. (௯௭)

நடலைக்கவுரவர் கூற்றயினனை நளிர் திருப்பாற்
கடலைக்கடைந்த பலகோழிநண்கைக் கரியவனை
விடலைக்கிடர்செயு மாடகற்கீன்றவல் வீரனைவெள்
ளடலைச்சிவன்புகழ் சீரங்கத்தேத்தியுயர் தார்பலரே. (௯௮)

பலபலவாய வினையாடல்செய்து படிபுரக்கு
நலமுடைத்தெய்வமொன் றேயன்றிவேறில்லை நான்மறையும்
புலவர்தொன்னூல்க ளனேகழும்பாடுமெய் பொய்யன்றண்டர்
குலமிழைஞ்சுமபுகழ்ச் சீரங்கத்தென்றுங் குழிகொண்டதே. (௯௯)

குழலாருமுல்லையி லாய்ச்சியர்மேனியுங் கோளரவு
புழிநேர்சொலாடகன் றன்மனைததுணுமென் னேழைநெஞ்சு
மடியார்குழாமலி சீரரங்கேச னருட்டுளியாற்
செழுநாறறந்தீர்ந்து துழாயமணங்கா லுமெய்ச் சீர்பெற்றவே. (௧௦௦)

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௩௦௧.

தெய்வமே துணை.

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

மணிவண்ணக் குன்றுறழு மாலாங்கா நியந்நாள்
கணிவண்ண னஞ்சுவொரு கவிஞ்ஞயக்கின் னருள்செய்தாய்
நுணிவண்ணப ஸபராண்மை சிழைத்தவாக்கன் றிஞ்சுதுயே
வெண்ணிவண்ணப பாடல்களு மினபுறச்சொற் றியலேவனே. (௧)

இடுமவண்மை வேட்டவெனை யேற்றுலகி லேமாம
வங்கின்று யீதுனது மெய்யருட்பண் அபனலாமோ
தொழிமுந்நீர்க் கடலாடைத் தூங்கைக்கும் பூமகட்டு
நடுகின்று களிஞ்ஞ நல்லவங்க றியக்கனே. (௨)

நாயனைய் புன்னெஞ்சா னலிவடையும் வினைமாற்றித்
தாயவுண வினரோமின் றெண்மெசெயும் பேறருள்வாய்
சேயபுட்கே தனங்காட்டிந் திருவரங்கப் பெருங்கோயில்
வாயரவப் பாயன்மிசை மலர்ச்செழுங்கண் வளர்வானே. (௩)

வானகமும் வையகமு மலர்த்தாளா லன்றளந்தோர்
தானவர்கோன் கழற்றாளிற் றனையூட்டிந் தாடாளா
நாரைங்கம் போற்றிசைக்கு நுறுந்தமிழ்ப்பா டலையேற்று
வேன்னமொழி மதிப்பாரை வெல்லும்வலி யருள்வாயே. (௪)

அருளாசைப் பெருங்கடலி லமுந்தியல மருமென்னைப்
பொருளாசைப் பிணிநல்கிப் புலர்த்திடலும் புண்ணியமோ
தெருளாளர் பலர்போற்றுந் திருவரங்கத் திடைநாளுஞ்
சுருளாகப் பணியணையிற் றுயில்கூர்பொய்த் தொழிலானே. (௫)

தொழிலிறந்த மெஞ்ஞானச் சுகம்விரும்பிச் சுழல்கின்றேன்
பழியடையா வாறுனருள் பாலிக்க ங்னையாயோ
கொழிதமிழ்ச்சீ ரரங்கத்திற் கோடாறு கோடியன்பர்
வழிபடக்கண் மியில்வாய்நின் மலர்த்துணைத்தாண் மறவேனே. (௬)

மறமிகச்செய் பரகாலன் வனைதமிழ்ப்பா மாலைக்கும்
பெறலரிய கதியிந்த பெருந்தகையின் நிழந்தாயோ
பிறவுயிர்நோய் சகியாநான் பிழைப்படவேன் காண்கின்ற
யறமலிதென் னரங்கத்தே யறிதுயில்கூ ரம்மானே. (௭)

அம்மையினுக் கஞ்சாரா யரங்கநகர்ப் பெருமானு
மும்மைவினைத் தேவர்களி லொருவனென மொழிவீர்தாள்
செம்மைநிறச் சிவனுமலர்த் திருமகளு நான்முகனு
மெம்மையுடமல் வகைப்பொருளு மிசைந்ததவ னியாக்கையினே. (௮)

யாக்கையுயிர்க் கயலன்றே யெனத்தருக்கு மீனமதத்
தீக்கையினர்க் கஞ்சமெனைத் திருவருள்வா ரிதியாட்டிக்
காக்கையுனக் கரிதாமோ கவினரங்க மாளிகையி
னுக்கைவனைத் திரைபாய னெடுத்துயிலு நாரணனே. (௯)

நாரணனைச் சங்காழி நாந்தகம்விற் கதையேந்து
மேரணவு மீரிருத்தா னெம்மானே யரங்கத்திற்
பாரணவன் னெம்வேண்டிப் பழிச்சுவோ ன்ரவரேனு
மாரணரிற் சீரியவரன் றறிந்தவர்க்குயா னடியேனே. (௧௦)

வேறு.

அடிய வர்க்கெளி யன்சுட ராழியான்
கடிம திற்பென் னரங்கப் பிரான்கன
கொடிய ரைச்செறுங் கூற்றனை யான்மிக
கொடிய னென்ன நிகழ்த்துசொற் தேர்மினே. (௧௧)

தேரில் வைகுஞ் சிலைத்திறம் பேடிபா
லாரி யத்தி னரும்பொருள் கூறின
னாரி பாக னவிலரங் கத்தினீர்
வாரி வண்ணத் தமர்ந்தருண் மாயனே

(௧௨)

மாயன் கள்வன் மயக்கினன் வஞ்சக
னாய னென்னினு மன்பரை யாள்பிரான்
றாய பாந்தளிற் றெல்லரங் கத்திடைச்
சேய கண்வள ரோர்பெருஞ் சித்தனே.

(௧௩)

சித்த னேகந் தினஞ்செய நாடுமெய்ப்
பத்த ரேயுண ரத்தகு பண்பினன்
புத்த ரும்பணி பொன்னரங் கத்திவாழ்
கத்த னேயறி வாள்கலை மங்கையே

(௧௪)

மங்கை மன்னனு மற்றைய தொண்டருஞ்
சங்கை யின்றிப் புகழ்ந்தது தண்குலாங்
கொங்கை யாய்ச்சியர் கூறையந் நாள்கவ
ரங்கை நாத னமரு மரங்கமே.

(௧௫)

அரங்க நாத னமர்வந் தாவென
விரங்கல் காணி லெழுந்தரு ளீடுளான்
குரங்க னேகந் குழமவுந் கொண்டுபோய்த்
தரங்க ராக்கத னைத்தடிந் தானரோ.

(௧௬)

தான வக்கொடி யோன்றனைச் சாடவேர்
மீன மாகுமுன் வேலையுட் புக்கவன்
தேன றுப்பொழிற் றென்னரங் கத்தமர்
வான வன்றமி யேனுணர் வள்ளலே

(௧௭)

வள்ள னீர்மை மலிதரு மங்கர்கோ
னுள்ள மின்புற வோருருக் காட்டின
னெள்ள றீரரங் கத்திறை யீதெணர்
களள னென்பது கட்டுரை யன்றரோ.

(௧௮)

அன்று வந்தென் னகமறியும்படி
யொன்று கூறிய துண்டுகொ ளின்றுகொல்
கொன்று திள்ளு மரக்கரைக் கோல்களால்
வென்று தென்னரங் கத்தமர் மெய்யனே.

(௧௯)

மெய்யர் போற்றும் வியனரங் கப்பிரான்
பொய்யர் நிந்தை புணர்புரு டோத்தமன்
செய்ய் தாளென் சிரத்துறிந் தின்மைசால்
ஊய நங்கை கணத்துயர் நாடகை

(௨௦)

7644a

வேறு .

மாறு தீர்திரு வரங்கமா ளிகைப்பொன்மா சுணத்தி
லீறு மாதியு மின்றிய துயில்கொளெம் பெருமா
னாறு னாறுருக் கொடுவினை யாடுசீர் தவல்கைக்
காறு சூடியும் பிரமனு மன்றியார் வலரே. (௨௧)

ஆர்வ மென்றனக் கருளிடி லுன்னையார் தடுப்பா
ரோர்வ ரங்கொடுத் துள்ளவா நியற்றிலை முறையோ
நீர்வ றந்திடாக் காவிரி யாற்றிடை ந்தமுஞ்
சீர்வ ரோதயக் கண்டியி றிருநெடு மாலே. (௨௨)

மாலே வானவர்க் கெளியனை வன்குணத் தருவ
வேலை வற்றிடக் கறுவுதீச் சினம்வினைப் பவனைச்
சோலை சூழ்திரு வரங்கமா ளிகையினிற் றொழுது
பாலை யன்னநெஞ் சகத்தருள் படைத்தவர் பலரே. (௨௩)

பலபல் லாயிரங் கோடியண் டங்கனும் படைத்த
மலர வன்றனை யுந்தியிற் றருமொரு வரத
ளிலவு தென்னரங் கத்தினை நெடிதுபோற் றிசைப்பார்க்
கிலவு மின்சுவைக் கனிதருங் கருதிடி லிகத்தே. (௨௪)

இகப ரங்களுக் காந்துனை யாதென வெண்ணி
ய்கமி னைத்துளீ ரறைகுது மையுற வேண்டாம்
புகழ்குன் றுத்திரு வரங்கநன் னகர்ப்பொறி யரவிற்
சகளமூர்த்தமாத் திகழ்பர தத்துவன் சரணே. (௨௫)

சரண டைந்தவென் றனைப்புரந் தருள்செயச் சலித்துக்
கரண வாதனைக் கடலிடை விட்டனை காலன்
மரண நல்கவும் பார்த்திரே லரங்கமா நகரத்
தரண மேழினுள் ளதுதினங் கிடக்கும தரசே. (௨௬)

அரவப் பாயலி லரங்கநன் னகரிடை யண்டர்
பரவப் பள்ளிகொண் டருளிய பசுந்துழாய் முகிலே
கரவிற் சீர்த்தவென் கவியைநீ விழைந்தவா கருணை
விரவப் பெற்றநின் னடியர்வேண் டவுமருள் விரைந்தே. (௨௭)

விரைகு லாந்துணர்த் துளவமோ வேலையே முடித்த
தரையின் மெய்யடி யவர்பகர் தமிழ்கோலோ தரளந்
திரைகள் வீசெழிற் காவிரி யாற்றிடை திசுழ்பே
ரரைய நெஞ்சினு கதிவிருப் பென்றறி கிலனே. (௨௮)

அறிவி லாருநின் னடிமையென் றென்னைநன் கறியச்
செறியு மெய்யருட் கடலினோர் துளியருள் செய்வாய்
பொறிநி லாவுபை யாயிர முடைப்பெரும் புயங்கத்
தெறியும் வெண்டிரைக் காவிரி யிடைகிடப் பவனே. (௨௯)

கிடக்கு நீரொழிந் தெழுந்தெனக் கெண்ணிலி மூவரை
யடக்கு மாண்மையு மார்வமு மருளவென் றிசைவாய்
கடற்கொ ரரதர மாம்பெருங் காவிரியிடையே
முடக்கு மாசுணப் பாயலிற் றுயின்றமுன் னவனே.

(௨௦)

சேவறு .

முன்னமோர்க னாவில்வந்த முதன்மையாய கோலமீண்
முன்னமோர்க னாவிலென்மு னிலகுபேற ளிப்பையோ
பன்னகக்கு லம்பராவு பாயலிற் ப சும்பொன்வாய்
தென்னரங்க மானதிறி னங்கிடந்த செல்வனே.

(௨௧)

செல்வர்வாயி லிற்றினந்தி ரிந்தலைந்த திமைபோய்க்
கொல்வதில்ல வர்க்குவேண பேறெலாங்கொ டுப்பனே
வில்வவேணி நான்முகத்தன் விண்ணின்மன்ன னாதியோர்
நல்வரங்கள் கொள்ளாளுந் நல்கரங்க நாதனே.

(௨௨)

நாததத்து வங்கடந்த நான்மலர்ப்ப தங்களைத்
திதனைந்தி ரங்குமென்சி ரத்தமைக்க வல்லையோ
போதனைப் பப்பவுந்தி பூத்தபுங்க வாவினே
ரோதரங்க மாளிகைக்கு னுற்றுறங்கு மொருவனே.

(௨௩)

ஒருவனண்ட கோடிமுற்று முண்மெழந்த வுத்தமன்
றிருவருட்க டற்றருஞ்சி வந்ததாம ரைக்கணன்
மருவரங்க மேவழுத்தும் வாழ்வடைந்த மாதவர்க்
கருவருப்ப வாகுமும்ப ராதியோர்க ளாக்கமே.

(௨௪)

ஆக்களாய்வு றும்பொருட்டொ ரசலமன்றெ டித்தவன்
காக்கவல்ல ாரணன்க திக்கடற்ற ரும்பிரான்
பாக்களஞ்சி யத்தினோர்ப் பிச்சரங்க மாளிகை
கீக்கமின்றி யென்றுமென்ற னெஞ்சகத்தி னிலவுமே.

(௨௫)

நிலமளந்து வானளந்து நீடுநீல மேனியா
னலகில்சீர்பொ றுத்துறங்க ரங்கமொன்றை யாசியார்
புலவரேனு மாதவஞ்செய் புனிதரேனும் புங்கியற்
நிலவுகாத்த கிள்ளையெய் னத்தவிப்ப ரென்றுமே.

(௨௬)

என்றுமுன்னே நம்பினேனி ரங்கிடாத நெஞ்சர்போன்
றின்றுகாறு மருள்செயாம லேனிருந்து ளாயையோ
வன்றுமின்று மென்றுநல்ல ரங்கமாந் கர்க்கேணர்
குன்றுபோங்கி டப்பவாகு றித்தபேற ளித்தியே.

(௨௭)

அளிமுரன்ற சோலைகுழ ரங்கநன்ன கர்க்கேணர்
களிறுகண்ட தெய்வமொன்று கண்மென்று வாழுமஃ
தெளியவர்க்கும் வலியவர்க்கு மேனையாரு யிர்க்குதான்
மெளியருட்டெ றித்தளித்தி மித்தொழிந்ந மந்ததே.

(௨௮)

மந்தவன்ப கட்டிலேறி வலையெடுத்து விசுவா
னெந்தநாளி னுங்கருத்தி லெண்ணிடாமை வேண்டுமே
லந்தனாளர் மெச்சுதென்ன ரங்கவாண னம்புயச்
செந்தகைப்ப தத்திலன்பு செய்திறைஞ்ச வேண்டுமே. (௩௯)

வேண்டுவார்கள் வேண்டும்வண்ணம் விரைவினல்கும் விகிர்தமால்
கூண்டுதொண்டு செய்யுமன்பர் குறைவகற்று கொள்கையான்
முண்டுதென்ன ரங்கமவிட்டு முன்னெழுந்து மொய்ம்புடைப்
பாண்மென்றன் மைந்தரைப்ப ரித்ததோர்வர் பத்தரே. (௪௦)

வேறு.

பத்தமோர் சிறிதுந்தோயாப் பதிதர்தம் மனைப்பாலுற்று
மத்தம்வேட் பிழலுந்திமை யகற்றிட வல்லாயன்றே
வித்தகச் சடகோபன்போன் மேலவர் விரும்பிப்போற்று
முத்தமி ழரங்கக்கோயின் முதல்வன முகுந்தமாலே. (௪௧)

முகுந்தனை மடவார்தானே முழுமையும் கவர்ந்துகொண்டோர்
நிகுஞ்சமீ தேறினானே நிலாமதித் தடத்தான் மேன்மை
தொகுந்திரு வரங்கத்தானேத் தொழுமவர் தமக்கேழுத்தி
தகுந்தகுந் தகுமென்றன்றே சதுமறை சாற்றுமாரே. (௪௨)

சாற்றரு மதரச்செஞ்சொற் றமிழ்கொடு துதிக்கும்பாட
லேற்றீ யருள் செய்யாம விருப்பது முறைதான் கொல்லோ
கூற்றனைத் தழிந்தான்போற்றுங் குளிர்திரு வரங்கக்கோயி
லாற்றன்மா தவனேபைம்பொன் னுயினு மளித்தாள்வாயே. (௪௩)

அளிக்குமா மனையகூந்த லவிழ்தர வகத்தானெஞ்சங்
களிக்குமா மூடர்முன்பிற் கதறிய கன்னிவாயால்
விளிக்குமுன் றானையிந்த வியனரு ளிள்ளினின்றே
கிளிக்குலம் பயிலுஞ்சோலை கிளர்திரு வரங்கத்தானே. (௪௪)

அரங்கநா யகன்றன்னன்ப னமாக்களத் துயரவேண்டிக்
குரங்கவிர் கொடித்தேர்ச்சூதக் கோலமுங் கொண்டான்கண்ட
நிரங்கலின் மனத்தார்ப்போற்றி யினைத்துள மேங்கவேண்டான்
நரங்கவா ரிதிமுன்றன்ன தமிழுணர் தவத்தினேரே. (௪௫)

தவமுழு தவமேயென்னச் சாற்றுநர் சிலருமுள்ளார்
சுவலயத் தின்னமன்றோர் குழவியாச் செனிப்பர்கொன்றைச்
சிவனு வலரங்கத்தானேச் சிந்தனை செயலேயென்பார்
பவமறக் களைந்துநாலாம் பதவியிற் பதிவாரன்றே. (௪௬)

பதிதரைப் பொருளென்றெண்ணிப் பைம்பொன்வேட் பிழல்கின்
மதிசய மலியுந்தொல்சீ ரரங்கமா ளிகையம்மானைத் [தேற்கு
துதிசெயும் பெருமைதானே தோய்தர வரைந்தவாற்றால்
விதிசர மலர்கொட்டு மேதக வாழிமாதோ. (௪௭)

வாழிய வரங்கமுனார் மாயனை மணிக்குன்றன்ன
பாழிய வயினதேயப் பரியுடைப் பகவன்றனை
யாழியுஞ் சங்குமேந்த வகத்தனுள் எடியேன்கண்டேன்
கேழிண ரனையபாடல் கிளத்திடத் துணிந்துள்ளேனே. (௪௮)

உள்ளமொத் தொருக்காலேனு முவணமீ துன்னையென்றன்
கள்ளநெஞ் செண்ணிப்பன்பிற் கரைந்துரு கியவாறிலலை
புள்ளவிர் கொடிச்சிர்நாடிப் போற்றெனப் புருந்தாட்கொண்டாய்
வள்ளனீர் விளக்காயோரேழ் மதிளணி யரங்கமாலே. (௪௯)

மால்குலா மரங்கக்கோயில் வளனெடுத் தியம்பவாய்த்த
பால்குலா மதுரத்தண்சொற் பாவல ரெவராணனுஞ்
சேல்குலாம் விழியா ராசைத் திரைக்கடற் கடந்துசீர்த்த
தால்குலாம் பயன் முற்றூர்து துவலருங் கதிகொள்வாரே. (௫௦)

வேறு .

கதிக்குமாமதி னேழணி யரங்கக்
காவலன்பெருங் கவிஞ்செய் பாற்கடலை,
மதிக்குந்திண்புயம் பலபல வுடையான்
வயினதேயனில் வானகத் தவிர்வான்,
விதிக்குநான்முகற் பயந்தவுந் தியினான்
விருப்பமென் மிசை மேவியபின்னே,
துதிக்குஞ்சம்மத மென்மன மடைந்த
சூக்குமந்தனைச் சுரரறி வாரே. (௫௧)

அறிவினோடறி யாமையுங் கடந்த
வகண்டபூரண னுமரங் கேசன்,
வெறிகுலாமலர்த் தாணனி கருதி
மேலைநாட்டையும் வெறுத்தமே லவர்க்குக்,
குறியுமந்நிலை கடந்தவ தீதக்
கொள்கையுஞ்சம மேகொடுங் குணத்தாற்,
பொறியின்றிப்பல வாதமிட் குழலும்
புல்லருக்கிது புகலல்லவம் பாமே. (௫௨)

வம்புரப்பசந் துளவமாஸிகைத் தோண்
மணிக்குன்றேயென வயந் சுரங்கேசா,
தம்பமுடுகின் றுதித்தொரு கொடியோன்
றனதுமாற்பகந் தனைப்பிள்ள் துவந்தா,
யும்பர்நாணுறத் தரும்பல பயன்வேட்
னென்னேயேமிக வுன்னுகின் றேற்குன்,
செம்பதாம்புயஞ் சூட்டிவன் மிடியாற்
சேழிந்திடுங் தகைப்பொழித் தருனே. (௫௩)

திருவாங்கத்திருவாயிரம்.

ஒழிவில்பொய்த்துயில் காட்டிழு தரங்கத்
துற்றநாரண னேயுல கெல்லாம்,
பழிசொலத்தளர் வேன்புகல் பாடற்
பனுவல்வேட்டனை பயனொர்சற் மளித்தாய்,
கழிவிரும்புபே றனைத்துநல் கில்லாய்
காதல்வாரியுட் கண்கலுழ் கின்றேன்,
விழியொன்றாற்கடைக் கணிப்பினும் போதும்
வெப்பமுற்றற மிக்ககளிப் பேனே.

(இச)

களியறாமனத் தொருசிக பாலன்
கடுவினுங்கொடி தாப்பகர் வசைக்கு,
மொளிகுன்றாப்பர பதங்கொடுத் தாண்டா
யுன்னையே நனி யுன்னியொண் டமிழாற்,
றெளியுந் தேனிகர் கவிபல பாடித்
திகைக்கின் றேனையோர் சிறிதுமெண் ணையோ,
குளிருங் காவிரி யாற்றிடைப் பணிமேற்
குலவு மெய்யருட் கொண்டலன் னானே.

(இரு)

அன்னையாதிய நால்வகைத் துணையு
மாவிகட்கெலா மாந்திரு வரங்கள்,
றன்னே யெண்ணில் பஃ றேவரி லொருவன்
றானெனச்சொலுஞ் சழக்கரை மதியேன்,
பொன்னே வேண்டிந் தோடுபன் னாளாப்
புவிபி னெஞ்சகம் புண்படு கின்றே,
னென்னே யோவறி யேனவ னுள்ள
மிதுகண் டெள்ளள விரங்கிடா ததுவே.

(இச)

அதுல மாதவர்க் கொருபெருந் துணையா
யரங்கந்தன்னிடை யறிதுயில் வானே,
மிதுலை மாநகர்ச் சனகன்மின் னிமித்தம்
வேணியான் றொடும் வில்லொடித் தானேப்,
பொதுவெனன் றுண ரார்களும் புகல்வான்
பொதுவர் தம்மனைப் புகுசுயார் தானேப்,
பதுமை கேள்வெனன் றுணர்ந்துமென் மிடிநோய்
பாறிடாதுதென் பாவமென் பேனே.

(இரு)

என்பணிந்துளான் றொண்டரிற் கிலரு
மேமம் பெற்றவா றிசஞ்சொலக் கேட்டு,
நின்ப தாம்புமங் கருதிய நாளிந்
நிரப்பி னோப்படி ந்நிடன் முறையோ,
வன்பர் குந்திரு வரங்கொ யகனே
யருக்கனைச்சுடராழியான் மறைத்து,

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

சுரு

மன்பதைக்கிடை யொருவனைப் புரந்த
மனத்திற் கித்தனை வன்மையா காதே.

(இஅ)

ஆகமும்பொரு ளாவிபு முனக்கே
யளித்த மெய்யடி யவர்பதத் துகளைச்,
சேகரத்தணி தருநலம் பெற்றுஞ்
சிடட ரெள்ளலிற் சீரழி வேனோ,
காசு மாய்த்திரு மங்கைமென் கொங்கை
கறித்து ளானையுங் காத்தருள் கருணை,
யேகநாயக னுமரங் கேசா
வெள்ளின் மூக்கள வேனுமின் பருளே.

(இச)

இன்ப சாகரத் துதித்தவா ரமுத
மெனமெய் யன்பருக் கினிப்பவ னிமையோர்,
துன்ப நோய்க்கரு மருந்துவெங் கொடுங்கோ
றொட்ட வேந்தரைத் தொலைக்கும்வன் கூற்று,
மின்ப டிஞ்சடைச் சிவன்முதற் றேவர்
விருப்ப மோவரும் விறலரங் கேசு,
னென்ப தோர்ந்துகொண் டேனினி மயங்கே
னெவ்வி தத்தினு மிசைபெறு வேனே.

(சு0)

வேறு.

பெறுவனமுற் றருளவல்லா யென்றுனது பதம்போற்றும் பெற்றியென்பா
துறும்வகைசெய் தாரெவரோ வுனையென்றி மற்றொத்தெய்வ முளது கொல்லோ
வறமையறி பார்மருவு திருவரங்க நர்க்கோயில் வயினோர் பாம்பின்
முறுவன்மின்னு ரிருவர்பத மலர்வருடத் துயில்வாய்மெய் மொழிதி யின்னே. (சுக)

இன்னிசைநா ரதன்முதலாம் பாகவத ரினத்தொடெனே யிகழும் கூற
நின்னிருதாட் கமலமல ரென்சிரத்திற் சூட்டவென்று நினவாய் கொல்லோ
பன்னிருகா மமும் பகர்வார்க் கெளிதருளும் பார்தாமா பன்னிரு சிந்தும்
பொன்னியிடை யொருபெரிநீ புயங்கமிசைத் துயில்கூரும் புனிதமாலே. (சுக)

புனிற்றினங்கன்றையும்வதைக்கும்பொல்லார் புன்குடைநிழல்புழங்குமென்பாற்
றணித்துரைத்த நின்மொழியுந் தவறுமெனின் சதுமறைச்சொல் சரத மாமோ
பனித்தமலர் திருவுந்நி ளுத்தொருநான் முகனைமுதற் பயந்தாய் பாகொத்
தவந் ததயித்த திருவரங்கத் தெம்பெருமாளேவடியு மெண்ணி லானே. (சுக)

என்பொழியு ணிவயித்திட்டு யவ்விசைநாடகத்தானின் விசையித்தேதி
வன்பொழியாழ் மருமம்மா லவயினதே யனிதவனது வடியு நாடிப்
புன்பொழிநா னுன்பொழித்தானெனத்தவந் ததருமொங் டொற்றுங்கூட்டா
யொன்பொழிபாம் பண்ணைமசைத் தருவரங்கக் கோபில்டை யறவருவானே.

கூறங்காத புனிநிழற்பா துறங்குரவன் நிருக்கனிலா புரையே யாடி
மறங்கால்பாயம் மத்தநிறமாப் பதயனையுந் தணைத்தவென்கே வாழ்வி யாரோ
முறங்காணுஞ் செங்குகனிப் புனிற்றல்க்கு மருளபுரிந்த முகுந்தா ளுவாத
நிறங்காடும் பணியனைத்தென் னாக்கோ சிறிதுவருட் புருக்கணபாரே. (சுக)

பாரளந்து வானளந்த பதமலர்வேட் டிறைஞ்சுமெனைப் பலவாறுநின்
சோரணத் தாற்பெரிது சோதனைசெய் திடவேண்டாங் ஞாணிற் றேன்றி
வீரமலியாடகனைக் கீன்றமைசொற் றிடும்பயனும் வீணப் போமோ
காரவளங்குறைவுபடா கல்லரங்க மாளிகையி னெவ்வுற் றேனே. (௬௬)

நடுநிலைமை குன்றாத மன்னர்குலம் பாழாடி ஞாயந்தேறக்
கெடுமதிக்கா வலருக முழுதாளுகாளெனையேன் கீழ்விட்டாயோ
வுரிபதிமண் டலத்தினுக்கு மேலடியேன் வாழ்த்தவித் முரைத்திலாயோ
தொடுகடற்பே ரகடுழக்குங் காவிரியாற்றிடைமலர்க்கண் டியில்கின்றேனே. (௬௭)

துயிலரங்கப் பெருங்கோயிற் றுதிப்பவரெல்லா முடிக்குந் துணைத்தான் மாயன்
மயிலிறகு வாய்த்தகைக் கோவலவ னுணவுண்மை மதியா மன்னர்
வெயின்மறைத்த சக்கரத்தாற் சாகலமுமெய்தாது வல்லோர் கில்லோ
ரயிதுறுகோன் மாரியிற்பஃ றுணியாய்நாய் கரியருந்த வழிந்தா ரனறே. (௬௮)

அழியாத கீர்த்தியெய்து மறமுதலாம் பயன்மூன்று மமையு மப்பா
லொழியாத பேரகண்ட மயமான தனிவீடு மொன்றுங்கண்ட
பொழியாலைக் கருமுகில்போற் றிருவரங்கத் திடைதுயில்கொள் புனிதமாலை
விழியாரக் கண்பசெழுந் தமிழ்க்கவியா லவன்சீர்த்தி விளம்புவோர்க்கே. (௬௯)

ஓரகயில் லாவிடினும் பாதகமின் றரங்ககருடையான் றன்னைத்
தாரகமாகிய வெழுத்தோ ரெட்டாவிந் துதிக்கினதே தவமெல் லாமாம்
பாரகத்தில் வானகத்திற் பாதலத்தி லுள்ளனவாம் பலபல் கோடி
பூரகத்தி லனைவோரும் போற்றிசைக்கத் தரும்பெரும்பே றுதவு மன்றே. (௭௦)

வேறு.

தந்த தத்தனத் தனதன தானனா.

ஆன்று வெஞ்சுழக் கதனிலை மூழ்கெனை யன்பர் தம்பதப் பணிசெய நாடுநர்
வொன்றுமறுமடிக் கருளியரீ பொரு ளுந்நிஞ்சு செருக் குதவிலையே யிதெ
ன்னென்றுமண்டருக் கொருதுனை வாமயி லென்றகுந்திமக் களினுயிர் வாழல்செய்
குன்று மழ்த்தமற் புயமுது காவிரி கொண்ட ரங்கமுற் றொளிர் தரு கோலனே.

தான தானனத் தந்தன தந்தனா.

கோலமாவுருக் கொண்டுபெரும்புகழ் கோடிக்கோடிபெற் றண்டமு மண்டரு
ஞாலமோடறிற் றுன்றுயி ரென்பவு னானும்வாழ்வுறக்கண்ட வரங்களை
யாலமுனைக் கொண்டுமு யுஞ்சிவ னுதிவேதனெக் குஞ்சிலர் நம்பினர்
மாஸுறமனத் தென்கவி யின்றவன் வாசுமீநிடக் கெஞ்சலெ னென்பதே. (௭௧)

தந்த தத்தனத் தனதன தந்தனா.

என்பணித்தமற் புயன்மலர் விப்பிர னிந்திரன் கணக் கறுமம ரத்திர
டுன்பமினறியிக் குவகையு றப்புரி அங்கமொன்று மெய்க் கடவுளனைச் சொலி
லன்பர் சித்தனைத் திருஅரு வத்தரி யஞ்சு லெனையுரைத் தருளப்பிரி யச்சுதன்
மின்பமும் படைத் தருவர் செருக்கற வென்றரங்கமுற் றரசுசெய் கத்தனே. (௭௨)

தந்த தத்தனத் தனதன தானனா.

கத்தபத்தினுக் கடைபடு நானருள் கைக்கு மற்பர்புன் குடைநிழ லானதி
னிதமெய்த தழுஉ அயர்கெடு மாகையி னிறங் ளப்பமென் றெணி யிகழாதகொ
ளுத்த மக்குணை தவர் பலசீவர்க ளுக்கு மூட்கொளுந் டிகளருணீர் பொய்கொண்
மதழக்கயந் தரவரு காவிரி மத்தியிற்றுயின் திந்ததி ராதனே. (௭௩)

தான தத்தனத் தன்தன தத்தன.

காத தத்துவக் கழலணி யும்பத காண்ம லர்த்தனைப் பெரியனை யுந்திவல்
வேத னைப்பயப் பலனைவ யம்பொலி வீரத்தவர்க் கினியவ ரங்களை
யோதநத்திடப் பணிபரி தஞ்செயு முழுவனைப்பெருக் கதனிடை வஞ்சக
மாதரைத்தொடுத் தவிரித தம்பெற மாழ்கு துர்க்குணக் கொடுவினை நின்றதே.

தந்த தத்தன தத்தன தானன.

நின்றனம் புயப தங்களை காடிய ரெஞ்சகக் தனிலி ரங்குந னீர்மிகை
யொன்றல் கண்டனைய டம்புரி தானவ ரொஞ்ச வென்றசெய மும்புக வீகுதி
தென்மலங்கிரிய ருந்தவ மாமுனி சிந்தை யன்பொடுசெ யுந்துதி குடிய
மின் ரயங்குமரு மந்திசழ் மாயவ விண்டலம் புகழ ரங்கவி லாசனே. (எசு)

தான தத்தன தாத்தன தானன.

ஆசறப்புலவர் போற்றிய மாயவ னுஞலத் தொகுதி நீத்தருள் சீதரன்
வாசவற்குறுவு துர்த்தர்கள் காலனென் மாதவப்பயனல் காத்தகை நீதிகொல்
காசனைத்தும் வோட்டுந னீர்வரு காவிரிக்கிடையொர் பாப்பனை மீதவி
ரீசன்முத்தமிழ்வ லார்க்கெளி யானென வேழ்சகத்துமுரல் பாட்டுணர் வோர்கனே.

தான தத்தன தாத்தன தானன.

ஓரமின்றியப ராங்குச மாமுனி யோது மின்சொ லுரை யோர்த்தகொ ளார்சிலர்
பூரமென்றபரி பூர்ந்தவ ணைப்புகழ் பூணவும்புரிபொ லாங்குடை யானெவ
சேரவிர்த்தவர் தம் வீம்பற வாநிழி நீர்மை தத்தருள வேண்டும நாளதி
வீரமொன்றியெனை யாண்டுள மோவற வாழரங்கசய னுங்கச பாலனே. (எஅ)

தனன தத்தன தத்தன தன்னன.

வனைதருங்கவிபொ ழிந்தவர் புண்ணிய வலிமை கண்டினைவ ணங்கிடு மென்மன
கினைதரும் பெருமை தத்திலை யென்னிலு னிலைபிறழ்ந்ததனே வும்பரு முன்னுவர்
பனைகெழிக் கையுறு குஞ்சர நண்ணிய பழுவிரைத்தருள்பெ ருந்தகை பன்னிடி
லனையினும்பெரிதி ரங்கிடு முன்னவ வணியரங்கசய னஞ்செயு மண்ணனே. (எக)

தன்ன தானன தத்தன தத்தன.

அண்ணலாகிய ரங்கமணிப்பவ னம்மகோததி குன்றவடித்தவ
னெண்ணலார் குல மஞ்ச கொறுப்பவ னென்னையோர்பொரு ளென்று குறித்திடில்
விண்ணவாகியர் சிந்தை வெருட்சியும் வெம்முகாசர ரின்பமு மற்றிடும்
வண்ணவாயர மங்கையர் நட்புற மன்னர் வாறுல கம்புகு கிற்பரே. (அ0)

வேறு.

புகுந்தெ னெஞ்சினுட் பலவினையாடல்கள் புரிந்தவன் புகழ்கேட்டு
நகுஞ்செவ வாய்முதி னிகரரங் கேசனென் னளவகற்றில னெடுத்தென்
முருந்தன் கேசவ னுரண னெனச்சில்பேர் மொழிந்தவர் கதிசேரத்
தருந்த பேறளித் தானெனு மெய்ப்புகழ் தலையிசைக் கொளலேனே.

ஏனமாகிமுன் னெழுபுவி யிடந்துபுக் கிரணியாக் கனையாதித்
தானவர்க்கெறுந் தடம்புய நான்குடைத் தனியரங்கேசனரு
ணவாவியித் தனைகினமாகியு நல்லருள்செயக் காணென்
பாளலன்னகட் பொதுவியர் செய்தவம் பழுதெனக் கூடாதே. (அ1)

கூடல் வாயொரு வழுகிழம் கிழியறக் கொய்தவன் முதற்றொண்டர்
பாடலேற்றருள் புரிந்தநீ யென்னது பனுவலேன் விழைகின்றாய்
நாடனைத்துமெச் சிடத்தகு மெய்ப்புகழ் நல்கிட வேண்டாமோ
வாடல் வாளர வணைமிசைக் கண்டியி லரங்கமாளிகை யானே. (௮௩)

மாளவும்பிறந் திடவுமிக்கஞ்சுமென் மனத்திடை வளரண்ட [தாய்
கோளமுண்மெழிந் திட்டநின் செயற்பெரும் குறிப்புமேனுற்செய்
காளகண்டனான் முகன்முதற் சிற்சில கடவுளர் கருத்தன்றி
நீளமாகணத் திருநதிக் கிடையினு நெடிதுகண்மியில் வானே. (௮௪)

கண்டுநீர்மொழிப் பாவையர்மயற்பெரும் கடற்கழிப்பமும்பொல்லேன்
வண்மொழாய்புரை தமிழ்ப்பெரும்பனுவல்கள் வளைந்திழம் புனையாயோ
வண்மொவர்துயர் களைந்தவ ரிகலவ ரழியவேண்மெவ செய்யும்
விண்மொயக னேயரங்கத்திடை விழிதுயில் பழையோனே. (௮௫)

பழங்கணையிரம் படுமெனக்குன்றிருப் பாததாமரை சூட்டி
வழங்க வேண்மெவ யாவையு நல்கினின் வண்புகழ் குறைவாமோ
கழங்கொடம்மனை பயின்றுளா ராமுநீர்க் காவிரி யிடைதேவர்
முழங்கு மோதைமும் றுணர்ந்தபொய்த் துயில்கொளு முண்டகவழியானே.

முண்டகாதனப் பிரமனைப் பயந்ததான் முழுதுல களித்தாயான்
கண்டதோர்களு வதனிகை யவிரந்தநின் கருணை பொய்த்திடலாமோ,
வண்டராப் பொழிற் திருவரங்கத்தினை வழத்துமென் றமிழ்க்கூவி
யண்டராதிய ரனைவரும் வியப்புற வளித்தெனை யருள்வாயே. (௮௬)

வாயசப்பரிக் கொடியகோ யொர்செய மாழ்குறுந் தமிழேனை
நீயநாள்வலி தாண்டுகொண் டருளிய நிச்சயந் தவறாமே
சேயவன்சிறைப் புட்பரிப் புறத்தினிற் சேவைதந்திடச் சோம்பே
லேயசீர்த்திரு வரங்க மத்தியிற்றுயின் நியாவையும் புரப்போனே.

போனகம்பல வுயிர்க்குமிட் டருளுநீ புனிற்றிளங் கன்றோடா
னாவந்தையு மாய்ச்சியர்க் குவகையிக் களித்ததும் வியந்தோது
நானருந்துயர்ப் படுவது முறைகொலோ நலஞ்சிறி தளித்தாள்வாய்
மானவந்தணர் பரவரங்கத்தொரு மாசுணத் தமர்வானே. (௮௭)

அமரர்கின்னர ராதியர் பரவுதென் னரங்கமா நகர்க்கோவைக்
கமலநான்முகப் பயந்தருள் பெருந்தகைக் கடவுளை யல்லாதின்
டெமதுநெஞ்சமும் வாக்கொடுகாயமு மெட்டுணை யியங்காவே
தமதுவல்லபத் தாற்சில புரிவதாச் சாற்றிட நாணரே. (௯௦)

வேறு.

நாணாத மங்கையர்மென் கொங்கைநாடி

நலங்குலைந்து தடுமாறு நாயினேனும்,

விணொளன் றேனுமின்றித் தவஞ்செய் மேலோர்

விரைமலர்த் தாட்டுகளுக்குட விதித்த தாரோ;

வாணகிப் பெண்ணகி யலியுமாகி
யரங்கநகர்ப் பெருங்கோயி லகத்திலென்று
நீணகத் திருவணைமேற் கமலம் பூத்த
நீலமலை போற்கிடப்பாய் நிகஞ்சொல்வாயே. (சுக)

சொல்லிறந்த மோனமென்று மகண்டமென்றுந்
துரியமென்றுஞ் சூட்சாதி சூட்ச மென்று
மல்லியிதழ்க் கமலமலர்ப் பிரமன்வேத
மறைவதெண்ணிச் சிந்தைநொந்திண் டயரமாட்டேன்
வில்லில்வல்லான்றே ஞர்ந்த சூதனென்றும்
விடநாகத் தரங்கநகர் மேயானென்றும்
வல்லியன்னு ஞயக்கலைமிக் களித்தா னென்றும்
வனமாலேத் தோள நென்றும் வழத்துவேனே. (சுக)

வழுவறுசெந் தமிழ்க்கவியாற் சதுர்வேதத்துள்
வாய்ந்தபொரு ளத்தனையும் வகுத்துச்சொன்னம்
றொழுதவன்றோ ளணிவகுள மாலைநோக்கிச்
சுதரன்னு னெனத்தேறித் தூயகையின்
முழுதறியு மெஞ்ஞானக் குறிகண் டப்பான்
முகுந்தனிவ னேயெனவு முன்னுநாளிற்
பழுதிறெண்ணீர்க் காளிரியாற் றரங்கம் போற்றும்
பக்குவம்பெற் றேனுணர்வார் பலரன்றன்றே. (சுக)

அன்று தன்பாய்க் கொடியுடையான் றன்னைச்செற்று
மடியவர்க்காத் தருளரங்கா வறையக்கேண்மோ
வொன்றுமுனக் கந்நியமின் றென்னத்தேறு
முணர்வுடையார் மதிப்பதன லுவப்புற்றில்லே
னின்றுணைத்தாள் கருதுமன்ப ரினுஞ்சில் லோரை
நெடிதிகழ்ந்து தந்நெறியே நேரென் றோதி
மென்றுளவின் மகிமைசற்று முணரா துன்மேல்
விருப்புடையார் போல்வாரை வெல்லல் வேட்டே.

வேட்கையள விறந்தவிதம் வளர்க்கு மென்னை
வீணர்ைப்பொன்விழைந்திடவும் விட்டாயென்சொல்
கேட்டைமட்டி லுனத செவி செவிடா யிற்றோ
கிளருடற்காப் புறப்பொதுப்பேர் கிளத்திக்கூவும்
பூட்கையினுக் கிரங்கியது புலவோர் செய்த
பொய்க்கதையோ வரங்கநகர்ப் புயங்ககீது
வாட்கைய விரர்களுந் தவரும்போற்ற
வளர்மலர்க்கண் ணெடுமாலே வழக்கோர்வாயே. (சுக)

ஒர்குழந்தை தான்வாழக் குறித்துச் சொல்கா
 வுயர்பெருந்தா ணிடைதோன்றி யொன்றைக்கொன்றாய்
 பார்குளிர்த்து விண்குளிர்த்து மறைக்கோர் தாய்நேர்
 பசுக்காப்பும் விளங்கமுயல் பான்மையேனைப்
 போர்குறிக்கு மிகலவர்க்கு மொல்கக் காண்டல்
 புண்ணியமோ மூடர்வசை பொறுக்கின்றில்லே
 நோர்குருவாத் தோன்றினன்றி மகிழமாட்டே
 நிதமரங்கக் கோயிலிடை நிலவுமாலே. (கூசு)

நிலவுமிழ்வெண் சங்கொடுசெங் கடிகரலாழி
 நெடுங்குரத்திற் றேயவொரு நேரத்தென்னுட்
 குலவுமுண்மை விண்ணவர்க ளுரைந்கவாறிக்
 குவலயத்தோர் கருமறியக் குறிக்கின்றேன்காண்
 புலவுணும்பாதகர் குடைக்கீழ் வருந்தச் செய்தாய்
 புண்ணியந் தேய்த்தேனமிகப் புரியலாமோ
 பலவுருக்கொண்லெவலுற்று மரங்கக்கோயிற்
 பள்ளிகொள்ள லீங்காத பான்மையானே. (கூசு)

பான்மணநீங்குங்குனிவாய் மகவாம்போதும்
 பலபலமாதரைப்புணரும் பச்சைமாயன்
 கோன்மகிபர் பலர்மாயச் சங்கொன்றுதிக்
 குரங்கவிற்கே தனத்தேர்மேற் குலவுந் கள்ளவ
 னுன்மகிலைபாசநிலை யிரண்டுந்தானென்
 றருச்சுனனுக்குரைத்ததெய்வ மரங்கக்கோயின்
 மான்மலர்க்கண்ணைக்கொரு சிறிதென்றன்மேல்
 வருவதென்றென் றெண்ணியெண்ணி மாழ்கினேனே.

மாழைநெடுங்குன்றமொடு கனற்காடன்ன
 வயினதே யனிலொருக்கால் வந்தென்னெஞ்சக்
 கோழையறத் தணந்தவுணர் குடிக்கோர்பொல்லாக்
 கூற்றனைய பேராண்மை கொடுத்தாட் கொள்வாய்
 தாழைமலர்ப் பொழிலல்லிக் கேணியூறிற்
 றந்துளசிட் டேனுமெய்யார் ததிவேட் டெய்த்தே
 நேழைமதி யோர்பரவற் கரியசீர்சா
 லெழிலரங்கப் பெருங்கோயி லிடையுள்ளானே. (கூசு)

உள்ளம்லர் மீதினுனைக் கருதுமாற்றா
 வுரக்கே தன்னையார்க் குறுகணல்கித்
 தள்ளரியபொதுநீதி வேந்தர்க்கான
 சகாயுழிகச் செயல்வேட்டேன் றளரலாமோ

வள்ளன் முந்நீர்ப் புதுவையிலன் றுரைத்தமாற்ற
மயர்த்தனையோ திருவரங்கத் தப்பாமுப்பால்
வள்ளல்கட்டுங் கடைக்கணருட் டிளிசற்றீந்து
மறவியில்பொய்த் துயில்கொண்மணி வண்ணமாலே.

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௪௦௧.

தெய்வமே துணை.

சீரங்க நாராயண சதகம்.

இரட்டையாசிரிய விருத்தங்கள்.

உலகுபற்பலவுமுண்மிழ்கின்றதன்மையினுமோங்கியசராசரங்கட்
குணவிடச்சலியாதவேலையினுமெங்காளு மும்பரூர்நடுநடுங்கக்
கலகமிமவுணரைக்கறுவுபோர் மிகையினுங்கடலைக்கடைத்தினும்வெங்
கட்செவிக்கொடியன ரண்மனையிலொருந்நெனக்காலா னடந்தினுமிபான்
பலகலிப்பிணியிடைவருந்தா துன்மார்பிலுறைபாவையருள்செயயவேண்டிப்
பதுமமலரணைய விருகண்களாலொருசுறி துபார்ப்பதுபெரும்பாரமோ
திலகநெற்றிக்களி றுசெய்தகாவிரி தழுவுசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன் னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

தவளமங்களவாணியா தியபெரும்புலவர் தாமுமெச்சிடுகல்விபுந்
தபன்னருளாற்குந்திபெற்றமைந்தனிலு முயர் தாராளமுறுகின்றதையும்
பவனனைத்தழுவிவஞ்சனை பெற்றசேயனையார்பாற் துமகழ்வுறுவீரமும்
பாண்டிநன்னாட்டிலவீர்குருகைமா முனிவனிகர்பத்தர் பெறுமெஞ்ஞானமும்
சுவலயத்திற்பெற்றுனடியவர் க்கடிமைபுரிகொ ள்கைவிழைகனறவென்னைக்
கோரமிடியா தியபெருந்துயர்க்கடலினிடைகுலையவிட்டிடனீதியோ
சிவன்முதற்பலகே காடி தேவருமிகப்பரவுசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன் னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

எந்தவிதமாயினு முனடியவர் க்கடிமைசெய்யுமேற்றமுற்றிடுதல்வேண்டு
மிகபரிசுந்நிலுளபொருள்பலவும்புரர்க்கெளிதருளும்வல்லமைவேண்டுந்
சந்தமிருநாலுங்கலந்தகவிமா லேபலசாற்றிநிற்கணியவேண்டுந்
சுகளரிட்களசமரசானந்தமெய்தித்தவம்புரியுநிலைமைவேண்டு
மிந்தவகையாதொன்றுநலகவல்லாயல்லே யென்றுணைப்பகரலாமோ
வென்கனவிலன் றுரைத்திட்டபயனின் றுவரையேனருள்கொய்கொலியேன்
செந்தமிழ்முதற்சொல்லகலைவலவரும்பரவுசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன் னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கோவிலெங்கனுமுயிர்க்கொலையற்றபூசையேருவலயத்திடைநடக்கக்
கொன்றுதினனாதுபெருவிதமேனன்றெனக்குலவுமதமுமுதுமோதத்
தாவிநென்கலையும்வடகலையுமோயாமலிசெண்டையற்றொன்றுகூடச்
சைவம்வயிணவமதற்கக்கியமெனினமைந்தர்சட்கோபன்மொழிகளுரைப்
பாவின்மபலபாடிநின்பதத்தணியுமொருபட்சநானுற்றதவமோ
பவளவாயாலொருசிரிப்பெனக்காச்செய்தல்படிநென்னுமறிஞருளரோ
சேவினின்மாவினின் முடனுகோலேமலி சேங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன்னொடியர்க்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

சங்கமத்தளமுரசுபேரிகாகளம்விணைசல்லரியுக்கைகொம்பு
தம்பட்டமாதியபலியமுழங்கப்பலவர்சங்கீதமொதுதிக்கப்
பங்கமறுமுண்டிபலபலவாறுநிகழ்ப்பருந்துபதிபமேற்றிப்
பத்தர்கண்டாடமுதிர்சித்தர்கொண்டாடமிருபதித்திண்டாடின்மேற்
கொங்கவிழ்மலர்த்தொகுதிபைந்துளவுடன்சிந்துகோலாகலங்குறித்துக்
குலவுறுமெனக்கருள்செயாதொழியினபெற்றகொற்றமுற்றம்பொயாலோ
செங்குரும்புஞ்சேம்புமஞ்சருநெருங்கிவளர்சேங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன்னொடியர்க்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

வெங்கட்செவிக்கொடிக்கொடியனதுசவையினிடவெட்காதுசென்றதனிதும்
விலவேந்தர்பலரறியவாழிவிட்டுப்பரிதிவெயின்மறைத்திட்டதனிலுஞ்
செங்கட்கருங்கன்மலேநிகரேனமாய்த்தருவார்சிலரைத்தமிழ்த்தனிலுஞ்
சேலுருவமாய்க்கடற்புக்கவுணனொருவன்சேங்குடறுகண்டதனிலு
மெங்கட்குவேண்பயனத்தனையுநல்கியெமதித்யதாமரையின்மேவி
யிகபரமவெறுத்தவர்கள்பெறுமலீநல்கிடிளப்பமென்றெலிஞற்கொலோ
திங்கட்குலப்பேடிதேர்ச்சுதனென்றுமிளிர்சேங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன்னொடியர்க்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

கற்றவர்பராவமுறைதூர்கொலையும்வம்பெனக்கமுறத்துணிந்ததாலும்
கருணையொருசற்றியில்லார்கிலரடைந்துள்ளகதியைமதியாததாலும்
பொற்றடங்கிரியனையமுலேமகளிராசையொடுபுரிதவப்பண்பினாலும்
பொன்னாசைமேலிட்டமதுதிர்ந்துளாநெனப்பொய்வேடமிட்டதாலுஞ்
சற்றறிவுமின்றியுழல்வுற்றமறநீதியறிதலைவரிற்றியவதாலுந்
தமியனேனுக்கினியவாழ்வொன்றுநல்காதுதண்ணருட்டிருவுளத்திற்
செற்றயிக்குப்பெரிதுசேழியவிட்டனெகாலசேங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன்னொடியர்க்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

ஒருவருக்கொருவரிகலொழியாதமதவாதருண்ணவுணவுக்கொடுத்தா
யுவணகேதனமகிமைபுணராதசிறுவதாண்டருள்ளமலர்களுமுலந்தா
யருவருத்துப்பெரிதிக்குழந்தகண்டாகரணையனையசிலரையும்விழைந்தா
யாயருடனுய்ச்சியருமார்வமெய்தப்பலபலாக்களொடுகளுமாணய்
மருமலர்ப்பிரமாளனின்றியவர்தருமண்டவகையெலாமுண்டமிழந்தாய்
வந்தனேசெயுந்தமியனிந்தனைக்கடலினிடைமறுகவிட்டிடனீதியோ

திருவருட்சினைமேகமென்றொராடரவின்மிளிர்ச்சி ரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன் அனுகூலியர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

இந்தாயவாண்முகமடந்தையர்மயங்கடலிடத்தறவினைத்தா லுநின்
னெட்டெழுத்துமபகர்வதொழியேனெனக்குனருளெட்டுணையளிப்பாயெனின்
பைந்தாருவைந்தமனநா ணுறத்தக்ககொடைபற்பலர் தமக்குநல்கிப்
பாவமொழிபண்ணியமுமருவரியதாயபரபதமடைந்துய்வனன்றோ
தந்தாவளத்தரசினுக்குமகவான்முதற்றகுபுவருக்குமகசரத்
தனையனருவற்குமற்றுருபதன்பெறவந்ததையலுக்கும்பிறர்க்குஞ்
சிந்தாருகைகடலசுவற்றிக்களிப்புதவுச்சி ரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன் அனுகூலியர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

சாகரத்துட்புக்கசோமுகன்முதற்றகுவர்தமைவெல்லச்சாற்றிலேனோ
சற்றுமருளின்றியுயிர்கொன்றுனுமபாதகர்தமைப்பெரிதிகன்றிலேனோ
போகமொழிமுத்தியும்பெறுவதேகடலெனப்போ தவுமுயன்றிலேனோ
புத்தராதியருக்குநின்னருளையன்றியொருபுகழின்மையுணர்க்கிலேனோ
நீகனவிலவந்தன்றுவசா லலியபடிக்குமிந்நிலம்தியற்றிடாம
னெட்டியிர்ந்துழலண்டாயிதுன்றிருவருணிலைக்கசையுமெனலாகுமோ
சீகரப்புனலுதவுதிருவடித்துணையுடையசீ ரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன் அனுகூலியர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

பன்னிரண்டன்பர்பகர்பைந்தமிழ்க்கவிக்கொண்பிரமபதமீந்தபுகழும்
பலகோடியவுணர்சூலவேரதக்கறுவியுயர்பண்ணவரையாண்டதிருவந்
கன்னிலத்துள்ளுள்ளதேரைக்குமறலுதவுகருணைப்பெருந்தன்மையுங்
கைகுவித்துக்கதறுமகளுய்வுறபலபலகலையுருள்கொடைப்பான்மையு
நின்னரிதயசாட்சியாகியசரதமேயாகினீடுகலியூடுதமியே
னெட்டியிர்ந்துப்பெரிதுதளராத்தனெனருசுடைநினைத்தபயன்முழுதமருள்வாய்
தென்னிலத்துக்குரியனணுகரியபுகழ்துன்றுச்சி ரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன் அனுகூலியர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

கற்கணையிடத்தன்றுமூலமென்றோலிட்டகளிறுய்வுறப்புரந்த
கருணைகமழும்படிவொழித்தணியுமென்றமிழ்க்கவிகண்முழுதங்கசப்போ
சொற்குவையுணர்நதிலாயெனின்னொபாவலன்சொன்னபடிபின்செல்வையோ
துருவனுக்கருள்செய்தபெருமையுலகிப்போலர்சொல்வதுவினாவிலேனோ
நற்கவணசித்திமுதலாகியமகாபேறுநல்கினுந்தகுமல்லவோ
நானிகத்திற்சமுலண்டிலுனைத்தேவர்குலநகுமெனலறிந்தருள்செய்வாய்
சிற்சுகவ்லாசப்பெருங்கடலுநல்கவலச்சீ ரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன் அனுகூலியர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

முத்துப்புரைந்தகைமங்கையர்கண்மோகத்தின்முழுகித்தவித்திடினுநின்
முண்டகமலர்த்துணைபதம்வரும்பாப்பித்தர்முனசென்றிரந்திடினுமெய்ச்
சித்துப்பெருகணவுமலிழையாதபொயததவாசின்னகம்வந்துடாடினா
செகதலத்தாணிரைபுரந்துளடியாரிடைதிகழ்ந்திடவிரும்பல்லாழியே

னெய்துத்தலிக்குமலித முணராய்கொலோ தருவரினமுடனெனைச்சேர்த்துநீ
யெண்ணிடத்தருமோவிரங்காத்திருவுள்ளமேன்கொண்டுளாய்கொலறியேன்
செத்துப்பிறக்கும்வினைதீர்த்தவர்களைபரவுசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுமயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

குதேதன்க்கினியதுணையெனக்கொடுமுயல்கயோ நன்குமுடிக்கேத்தாய்
சூகரவுருக்கொண்டுபா தலத்திற்புக்கொர்தோலாதபகைதழந்தாய்
தீதேமிகப்புரியுமிரணியாகரனுடற்செந்நீர்குடித்துவந்தாய்
சிவன்முதற்பலராயதேவரும்பரவத்திருப்பாற்கடந்துயின்றாய்
மீதேதுசெஞ்சிறைப்புள்ளரகினிற்றினமெனவிழிகளெதிர்சேவைநல்கி
வினைவலையுத்துனதுமெய்யன்பர்கூட்டத்தின்மேவவைத்திடலருமையோ
சீதேவியும்பொருவின்பூதேவியுந்தருவுசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுமயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

தந்தைக்குமுன்விலங்கிட்டமாதலனைத்தழிந்துவடமதுரைகாத்துச்
சலதியினுமொருநகர்சமைத்திந்திராதியர்தமக்குவகைநல்கியப்பா
னிர்தைக்கொடுத்தருவருக்களவிலினைலுநிரப்புகொடுத்தவுன்னே
நிதநாடுமென்றெனதீர்வயினதேயப்பரியினேராதிருக்கைமுறையோ
சந்தைக்குனையெனத்தடுமாறிடக்கண்டுதையயிலார்போலிருந்தாய்
தரணியின்பலதொண்டருக்கருள்புரிந்ததாச்சாற்றுமொழிசரதமன்றோ
சின்றைக்கிசைந்தபடிதிருவுருக்கொளவல்லசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுமயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கல்வரையினுக்கொடியநெஞ்சடைப்பாதகர்கணத்தினுக்குந்தமிழ்ச்சொற்
கனிலோரணுத்துணையுமுணராதமுடமுதுகயவருக்குந்தமதுவாய்
சொல்வசனமேயுயிர்த்துணையெனககாவாதுசோரவிரந்தருக்குந்
தாயமாதவரையுமிகழந்திடற்கஞ்சாததுட்டருக்கும்பயந்து
பலவகைத்துபாதிமொன்றாணமுதுமுதுமென்பாழ்மனைதனிவொருகாற்
பச்சைமுகமல்லவந்தவிரந்தனைதிருவருளபழுததுடையிதன்மன்கொல்லா
செல்வமுங்கல்வியுந்தவமுமலியக்குலவுசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுமயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மகபதிமுதற்மேவர்பெற்றபெருவாழ்வன்னிடையாஞ்சையனுலெனமில்லா
மனமளித்தாய்பொதிபமாலவரையினமுதனையவண்டமிழ்ச்சுவையளித்தாய்
நிகரறுபெருங்கருணைவாரியதனிடையுழ்கரிமராதநிலையளத்தாய்
நிகமவழிமகமதிற்செய்கொலையுமீனமெனுநெஞ்சுக்குதுணிவளித்தா
யகரமுதன்முப்பொறுயுமொன்றாகியெனப்பொறுயினுனைமனைக்குலாவு
மதனையிகழாருனடியாரேயெனத்தெனியுமறிவளித்தாயிலவுகள்
சிகரமெனநிலவுதிறலளியாததன்கொலோசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுமயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மட்டுமலர்ப்பொழிற்றிருவனந்தாபுரியில்வஞ்சனைமிகப்புரிந்தாய்
வளமலியுமல்லியங்கேணிக்கரத்திடைவரைந்தசீட்டிழிழிந்தாய்

கட்டுமேங்கையர்வலைப்படச்செயுமாறுனத்தனன்றனையேவினாய்
 களிமமகனொருசிறிதுநாடவொட்டாதுபெருநல்குரவுகுழவிட்டாய்
 ிட்டேமிப்படியுனத்தஞ்செய்தாலுமுன்னினைவொழித்திலையா தலா
 னேயபிங்கொருவேளையருளளிப்பாயென்னநெழுகும்பித்துதித்தேன்
 ிட்டேனுஞ்சென்றுதிண்டாடிடாமலருள்சேங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

ஏயமும்மதமீறியிக்ஷுவவெண்துகாலையென்றுஞ்செய்குஞ்சரத்தா
 மெள்ளவருளின்றியுயிர்வதைத்துணுண்ணுமிகலவனமதலைதனிலுந்
 துயரின்னாமவொலிசெவியிடைபுகாதுமணிதூக்கித்திரிந்தவனிலுந்
 தொல்வேந்தரவையினிடையலவாறுநிந்தைபுரிதுட்டொருவன்மன்னிலுந்
 காயகமலீந்துனதுதொண்டரெனவேடமிடுகள்வரையுமிமதித்துக்
 கனியுமதுரத்தமிழ்கொடென்றமட்டுனதுபுழைத்தவிக்குமெளியேன்
 றியனல்லேனெனக்காஞ்சிறிதுநல்காய்கொல்சேங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பாரத்தனைக்குமொருதுணையாமெனக்குலவுபான்மையருளாதொழியினும்
 பரவுமுத்தமிழ்கொண்டபெருமறியும்படியொர்பரிசுநல்காமலுறினு
 மாரப்பெயர்ப்புதல்வன்மலர்வாளிபொழிபொடிதைமாற்றாதிரீடவிடினும்
 வனசுபங்கவனெனக்கின்னமும்பலவுடல்வகுத்துநல்கச்செய்யினும்
 கோரக்குணச்சிதடருளதுபெருமாயயிற்றுலவுபல்கோடிதெய்வக்
 கோவில்களனைகத்திலாடேனமாதியனகொல்பலிப்பூசைசெய்த
 றீரப்புரிந்திழலதேபோதுநன்குணர்ந்திசேங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கற்றுத்தெளிந்தபுலவர்க்கவர்தமவேட்கைவழிகனபவிசுநல்குகில்லாய்
 காளினிபுரக்கும்பெருந்தகையிராளிந்தடைகுலத்தோர்க்களித்தாய்
 முற்றுப்பெருதனவுமுளவெனப்பெரிதுலையமுனிவரைத்துயர்செய்கின்றாய்
 முன்னுள்வரைக்குடைபிடித்தும்புரந்தபசுமுழுதுமழுமாறுகாண்டா
 யெற்றுப்படித்தவர்களிறுமாப்புறக்கபடமில்லாநடுங்கவிட்டா
 யிவைபலவும்வியனன்றிரக்கமின்றித்தகையினிச்சையாலுயிரனேகஞ்
 சென்றுத்தினுன்கொடியருக்குமுணவிடலென்னேசேங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

ஐந்துவகையாய்படைநீகொண்டநீசருக்கரசாட்சிசெல்லலாமோ
 வகிலமுண்டியும்வாய்மொழிபெற்றுநானிவணருத்துயர்ப்படாருமோ
 பைத்தளவமேயையாடல்பலகொண்டுமொருபரிசுல்காதன்முறையோ
 பசுவனந்தந்தினமும்வதைபடக்கண்டுநீபள்ளிகொள்வதுஞாயமோ
 சந்துசென்றுக்குந்திமைத்தரைவரையாண்டதன்மையிந்நாங்கெட்டதோ
 தருமங்கெடப்பாவமேலிடச்செய்யுமொருதலைவனுனையன்றியுளனோ
 செந்துமுழுதாய்வுணவுதவுபேரிசைதுன்றுசேங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

திருவாங்கத்திருவாயீம்.

பாளலங்கண்மக்ளிர்மோகப்பெருங்கடற்பழிகின்றபாவநோயும்
பைம்பொற்பண்தாவலாலினர்மனைதொறும்பரதவிக்கின்றதயரும்
போனகம்வெறுத்துள்ளகாயக்கிலேசப்புழுக்கமும்புவியாசையும்
பொய்யர்மொழிமெய்யென்னம்பித்தவிக்கின்றபொல்லாங்குமனையபிறவுக்
தேனவிழுமுண்டகமலர்க்கண்கொடிக்கணந்தீர்த்தருளவல்லையன்றோ
சின்தையென்னளவினுமிரங்காதிருப்பதுன்சீர்த்திக்கிசைந்தபண்போ
தினரட்சகனென்னுநாமமுனதன்றோசொல்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கஞ்சமலரிற்குடிகொணின்மனைவிகண்ணருளொர்கடுகளவுமெய்தகில்லேன்
கருணைமலிமாதவத்தினர்களுநடுங்கவளர்கலியனுக்காளாயினேன்
வஞ்சகமன்க்கயவராரெனினும்வென்றுமகிழ்வலிமைபெறமிகமுயன்றேன்
வலியவந்தென்கனவினீசொன்னசொற்பயனுமாரிலத்தொளிரவில்லை
நெஞ்சகமுலைந்துதடுமாறுகின்றேனீயுரிசவுறக்கங்கொடுள்ளார்
கேரக்கிடந்தனையொர்சுற்றருள்சுரந்தென்னைநின்னடியர்தம்முள்வைப்பாய்
செஞ்சரணயுகளக்கருங்கொண்டலையனையசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

முந்திரின்றுதிபாடிமுத்தியிற்புக்குள்ளமுத்தமிழ்ப்புலவர்போல
முப்பத்திரண்டுத்தியுங்கலந்தருணிமுறைமைவழிகவிபாடிடேன்
வந்தபடியெழுதிப்படிப்பேனென்வாய்த்தமிழுவம்பெனவிசுழந்ததள்ளேல்
வலியவந்தன்றாண்டுக்கொண்டரிசுமறைவுறிலெவாறுய்குவேனையகோ
நிந்தனைசெய்தார்சிலருமுயந்தமைகுறித்துமிகநெஞ்சங்குளித்தவென்னே
நின்னருட்சோதனைக்காளாக்கலாகுமோநிகமார்தபோதமருள்வாய்
சிந்தனெனவேகிமாவலியைவென்றறவும்வளர்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கொலாகலத்தமிழ்க்கவியனந்தஞ்சினைக்கொண்டல்கனென்பொழிசுவேன்
கொன்றுனருந்தமவர்குலமொடுகிண்க்கொடுஞ்சமர்வினைத்தமகிழ்வே
னாலாலமுண்டவனுநான்முகனுமெச்சிடவருட்கடலிடங்குளிப்பே
னண்டபின்டங்கொறுமவினையாடிரின்றிருவடித்தணிழலிடையிருப்பேன்
வாலாயுதத்தின்கைமகவான்னார்முழுதும்வாய்விடப்பொருதுவென்ற
வயினதேயன்பிடின்மலர்மகளொடொருபோதுவந்தனதுசேவையருள்வாய்
சேலாவுருக்கொடுதிரைக்கடற்சென்றுமவருசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

அறிவணுவிலணுவளவுமில்லாதமுடர்மிசையபிமானமிஞ்சிடாம
லதுபூதிஞானம்படைத்தபெரிபோர்கனையும்வமதித்துக்கெடாமற்
பிறிதினையிலானந்தவாரிகுளியாமுனம்பெற்றதினுவல்புறமற்
பேய்களைவணங்கிப்பலுயிர்வதைகளுஞ்செய்பவர்பின்சென்றுகெஞ்சிடாமல்
வறிஞரிலீவன்றலைவனுமெனப்பலரேசமாழ்கித்தவிக்குமெனேநின்
மார்பிறுமமண்கைகண்ணருள்கிறதறச்செயநின்மனமிசைவதெந்தநாளோ
செறியுமணிமுடியாயிரங்கொளரவிறுதியில்கொளரீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கம்பமதவேழமனனாணுறும்படிநீகெளிமருவகங்காரமும்
கடனீர்மிகாதபடிகாய்தருமழற்றிரள்கடுக்கும்பெருங்கோபமும்
கும்பமுலைமங்கையர்க்கப்படைகலெயினிற்குலவுகொற்றமதனிகர்மாமமும்
கோரமொடுமுடமுமழக்காறுமாதியகுணக்கேடெலாமுமெய்தும்
வம்பர்க்கிலொருவனெனமாலித்திற்சுழலென்மனவெளியினுடொருகோல்
வயிணவப்பவன்மனையின்சிறுவனாவந்தாமையாதசரதமறியச்
செம்பவளவாய்விண்டொருரைசொன்னதார்கொலோசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மண்டலத்துக்கானவிதமிகச்செயநாமுவாள்சையிலமுங்கவிட்டாய்
மலர்சிற்கிரீரிறைத்துத்தாபதீபமிடுவன்கிரியையுங்கொடுத்தாய்
தண்டமிழக்கடலைக்கடைந்தமுதமனையகவிசுத்தம்பாடவைத்தாய்
சகுணமொடுமிருணமுநீயேயெனத்தேறுசமரசவணர்ச்சிதந்தாய்
தொண்டர்தம்பதமலர்த்துகள்கிரத்தனியருட்டொர்கமுறவுக்கண்ணொய்
துட்டரிக்கிரகமொடுசிட்டபரிபாலனத்தொழில்சிறிதளிக்கொணாதோ
தெண்டனிட்டவர்விருப்பியாவமுதவந்தகைச்சீரர்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

சகரந்தொமொழியைத்தான்டியொருநொடியின்றிற்சமுகன்புகிலெலும்சிச்
சானகிதனைக்கண்மிரின்கென்னைமோதிரந்தன்னொடியிரிட்டபின்னர்
தகரமணமணவுதுராமணியொடெதிர்வந்ததனிவீரனைக்கொண்ட
சாற்றுமொழிதவறினம்மற்றென்கொனொருபெருஞ்சத்தியமிருக்கக்கொலோ
மகரகுண்டலமுலவுசின்செவியிலென்னதொன்மட்டிம்பகாதொகல்லோ
வாரணத்தோதையிதுமிதிவென்றிகழ்ச்சிமுனிந்மாமகணகைப்பள்ளெரு
சிகரமலிசையமருள்காவிரியினிடையுற்றசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

என்கனவினின்மனைவியுத்துதிபாடுபொன்னீவேனெனச்சொன்னத
மெழுகுற்றிருக்கைக்கவிக்காசநீகையெழுத்திட்டசீட்டிந்ததம்
வன்கணர்க்கமனனையமாருதிபல்கால்வந்துவந்துவசனித்தமொழியும்
வயினதேயன்பலபல்வடிவோடுவெருதவைவானைத்தொளிரண்மையு
மின்கருணைவெள்ளமுறுகடவளார்பலநும்வலிதிடுளசுத்தாங்க
ளியாவும்பலிப்பின்றியின்னற்பெருஞ்சட்டிடத்தினிலிழந்தகொந்தன்
றென்கவிச்சடசோபன்மொழியுமவைபோலுமோசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

அத்தனவென்விடையின்மிகையுமையவளொடொருகனலிலவீர்தருபெருச்சாட்சியு
மானமுக்குடையொருவன்வந்துவந்தமருமகத்தனைத்தேற்றியதுவுஞ்
சுத்தவயவீரமுடையார்பாவும்வேல்விடலைதொந்தன்கள்வலவாய்த்ததன்
சூரியன்சந்திரன்முதற்பலர்மனத்தினுந்தோற்றிவினோடியுதலம்
புத்தமுதமண்டருக்காருளியநிம்மாடையின்பொற்பெனவளர்க்குகொண்ட
முதலத்தனைப்புகன்றிதுணுமுணரவலபுண்ணியர்க்காண்கிலேளென்

சித்தமொடுநீயுமலதொருசாட்சியுள்ளதோசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுபர்கங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

ஏதமொருகோடியெய்திப்பலர்மனைக்கடையிலேற்றுத்திரிந்திடாம
லிகபரமிரண்டுக்கடந்தபெரியோர்வேடமிட்டபுகழ்குன்றிடாமற்
பாதகமிகப்புரிபடிற்றுமன்னவர்களைப்பார்த்துமப்பயந்திடாமற்
பலவாயசமயப்பிணக்கினிற்பட்டுளம்பாழாமெலிந்திடாம
னீதயவொரணுவளவுசெய்யத்துணிந்திலாய்நெட்டுயிர்த்துத்தளர்ந்தே
னிகமாகமம்பரவுமெட்டெழுந்தையுமிககிழ்த்தலிப்பயனில்லையோ
சீதளமலர்க்கமலைநோக்கிடச்சிறிதுபுகல்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுபர்கங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மக்கட்குலத்திற்பிறந்துள்ளமரையனையர்வாய்கொண்டமட்டுநிந்தை
வகைபெருகின்றாநின்றான் கொண்மிவெனறுவகைகூறியடைமூழ்கல்வேட்டேன்
பொய்க்கற்புடைப்புலகாதாமுமதியாததயாபொருந்திடச்செயலாகுமோ
பூருவத்தொருவிநிமித்தமண்ணமேற்றம்போனதுண்மையன்றோ
மைக்கற்பெரும்பாறையொன்றினையிதித்தன்முகள்வழவுசெய்ததாலு
மாசுணக்கொடியவனிடந்தூதுசெயலிடவனத்திடையடந்தாலுந்
செக்கச்சிவந்ததிருவடிசூட்டயாண்டருள்செய்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுபர்கங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பாரதிமணாளன்றனென்கரத்தாலுமுடல்பலசமைத்துக்கொடாமற்
பச்சைக்கினிப்பரிப்புத்தேள்சொந்தென்னேற்பஞ்சபாணந்தொடாமற்
கோரநடனேவல்லவருந்தூதர்ருவவேலகொண்டுபொராடிடாமற்
சுவலயமும்வானமுமளந்தபபுகளந்தறித்தபயன்வீணாகுமோ
வாரணம்பரிபோனநாளின்மீனுருவெய்தியாமற்பொருதமீட்டதாதி
யானபுகழத்தனையிலகரவரறிந்தளவிரிபந்தமிழிலோதித்
தீரகுணமாதவச்சித்தர்முனிலோர்பரவுசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுபர்கங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கற்பனையலங்காரபாதினனதேழிர்கவிப்பனுவல்பாடமாட்டேன்
காதலுற்றனவேயடிசடிசுன்றுமெய்க்கருணைபுரியென்றிறப்பேன்
பற்பமண்சிந்துரமணித்தவரெலோருநின்பத்தரனவேயெண்ணுவேன்
பலதெய்வமுனையன்றியுள்வெனப்பாரும்வர்பாலுறவுகொண்முகிழேன்
சொற்பனத்தன்மூலிவென்னிமித்தங்கொண்மூலையகோலம்பிறர்க்குச்
சொல்லிடத்தக்கதோசத்தியம்பொய்த்ததாற்சுருதிபிறழாமலருள்வாய்
சிற்பநூல்வெட்கமுறுதிருவாலயங்குலவுசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுபர்கங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கொம்பூதுமீனக்குலத்தினருமச்சுறக்கோவதைத்துண்ணுநீசர்
குடைநீழலிப்புனிதர்பலருற்றுநெஞ்சங்குலைகுலைவதறியாய்கொலோ

வெம்பூதசேனேப்பெருந்தலைவரேயனையவிரைனெருவனையேனுமியம்
மேதினியிடஞ்செய்யிலவரைபெல்லாம்வென்றுவேதிலேறினுவிடானே
வைம்பூதமுந்தலைவரானபகுதிப்பாம்பிலறிதுயில்கொளும்கொடுமைகாத்
தருளவுஞ்சோம்புகின்றனையாகிலென்செய்யவேனையகோவாயிரங்காற்
செம்பூரவாகனத்தினள்கணவனைத்தந்தசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொருயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

வெஞ்சொற்கொடுங்காலபடர்வீசும்வலையினிடமெலியவெனைவிட்டிடாதே
மின்னையசுற்றிடைப்பாவையர்கண்மகத்தின்மிககொந்தழ்ச்செயாதே
தஞ்சொற்புகழ்ச்சுதனையவாசொற்பழிக்குத்தகை - புலவர் கூட்டத்தினுட்
சாரச்செயாதேயிறப்பும்பிறப்புந்தலைக்கொளப்பார்த்திடாதே
யஞ்சொற்குரகமுமலாதபரபதமதிலைமந்திருக்கப்பணித்திட்ட
டகளபரமானந்தவைபவமனோலையவகண்டாதுதிருநுவாய்
செஞ்சொற்றமிழ்ப்புலவர்சேகரவரலாம்பரவுசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொருயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

வேயிற்குமுற்சமைத்தூதியானிரைமேய்த்தவேட்கையுமழைக்குலங்கள்
வெட்டுமுச்சமகனவருகவகாசுமுன்வருவதைமல்லத்திட்டவறவூற்
தாயிற்பலகன்றுகளிலுருவஞ்சமைந்திட்டதையையுமவைகாப்பதற்காற்
தன்மைப்பெரும்பெயாசுமருளுள்வந்தித்தயுந்தருநிலல்லாதவல்ல
நாறிப்பயானுண்டவறநையுமவதைச்செய்யுநர்தமக்கரங்கநல்கி
நாகணையின்மந்திடத்தறிதுயில்கொள்குநதற்கைமலும்பயப்பொழுஞ்
சேயிற்கிடந்ததாரிலேமலழவுநாணுதசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொருயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

அங்கட்பெரும்புலனியிற்பலபல்புலவர்க்குமாவனகொடுத்தவந்தா
யதுறித்தகிளவெருமையோடுநின்றலமகிமையத்தனையுமந்தநாளிற்
பைங்கட்செவிப்பணத்தல்குலுறுமயிலனையபார்வதிதனக்குமற்றப்
பலதேவருக்கும்புகன்றுமென்வறப்பரிசியாதூலகனைச்சாலாய்
தங்கட்டமூர்த்திவடிவாம்பரமனானமோசாகாதிருக்கும்வரமோ
தலையோடெற்றத்துகயிலைத்தலையலசுபுரிதன்மையோசுடையிலணியுந்
திங்கட்கொழுந்தேந்தனைக்கைமல்கும்கையோசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொருயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

வழிபடுகின்றடியவர்பதத்துகளைவயந்நாளுமறவாதுதலையிலணியேவன்
மலையமலைதருமமுதமனையதமிழாற்குணதைமாராநின்மசைபெய்குவே
ளழிவிடபரமானந்தவாரிதிக்கனையாகுமட்டாக்காஞ்செயிபே
னமேசன்முத்தலார்களெபறமுதேற்றிச்செய்யாதுவெனவுமல்லகண்டாய்
கழிமலர்முடித்துகல்கொத்தருளபிராட்டியைக்கொழுநையனப்பெற்றவன்
கவிக்கொண்டபொருதிழையறுதனைக்கழுநையும்ககனவளையும்காட்டிமற
செழியன்முன்பெற்றபுகழாதுயிவழிமுந்துளேன்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொருயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மங்களமனந்தம்பொருந்துறக்கவிபொழியுமாரியனையேன்கனுவில்
வந்துவந்தாயிரம்வினோதம்புரிந்தாயெனவாஞ்சைமுற்றச்செய்தில்லா
யிங்களவல்லபுல்லம்மனவாயிலிற்றோய்ப்போயிரந்தரந்தத்தங்குகின்றே
னெனவகைத்திருமகளாரா முநின்மனைவியர்களுன்னுமொழியுண்மையன்றோ
சங்கரனனுமபெயாப்போலுந்தமிழ்கொண்டுதனைத்துதித்தவர்க்குத்
தவளவாரணத்திலச்சிவகைகவிக்கைபொற்றாளாமாதியவழங்கிச்
செங்கவிற்பொன்செய்துமீந்தகதைபொய்கொலோசீரங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன் அனாயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

ஆதவன்சத்திரனமுதற்றேவரனைவருகின்றவசத்தினரென்னவோர்ந்
தண்டபரண்டமுழுதுண்மயிற்றதாயெனனுமநீரகசியமுமுணர்ந்துண்
பாதமலாராடியடடாககரமொழிந்தமிழ்படைந்தமிழ்கொட்டைமமடடித்
பாடிப்பராவுமடியவர்களாபுகடடடியெனபாவங்கடடப்பார்த்திலாய்
திதளவறத்துயத்தூள் அனைக்கின்னமுந்திருவுளமிரங்காதிதரல்
செங்கடபணிப்பாயவற்கரியமுகிலெனத்தனைமும்மழிதுயியுமாலே
சீதராமாதவாதாமோதராவெங்கள்சீரங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன் அனாயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

சரகதியின்மிக்கபரியேழுடைத்தேரில்வருதபனன்மதியங்காரகன்
றகுபுந்திருவெள்ளிசனிராசுகிவியனச்சாற்றங்கிளர்ந்தவென்பான்
கரகபலவாதனையடைப்பட்டுமாழகக்கிலேசக்கடற்குன்னமுழ்கி
கெடவெனப்பழினைக்கயிறுக்கொண்டாட்டிப்பலபூவளினஞ்சுரத்திலே
வரகருணைவாரிதியெனத்தக்கசெந்தாமரைக்கட்கடைக்கிலக்கா
வைத்துபுரந்தர்தின்செனனமரணங்களும்வைகுந்தமெய்தவருள்வாய்
சீரகரமனந்தமுறுமயிசுவருபங்காடவிர்சீரங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன் அனாயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

நோயிற்சிணிப்புண்டுகண்டவரெலாமிக்குநொந்துதடுமாறிடாம
துவலரியபாழ்மிடிக்கவலையினிடைப்பட்டுநோன்பின்வல்குன்றிடாமற்
றாய்சிறந்தகருணைத்தியெனச்சொனமறைசரதன்மனநிலவுமவண்ண
சடக்காபனமுதலன்னாக்கருளியபெருஞ்செவைத்தனபெனக்கொன்றனவையோ
பாயிற்றனக்கிசைவுபெறுபெரும்பாம்பினதுபகையென்றாழ்ந்திடாமற்
பரவுபண்ணவாசுலகிவகுமப்போசெய்தபண்ணியெள்ளிடாமற்
றிய்திவ்வந்தசுதையறுகருடன்மீதுவவுசீரங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன் அனாயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

வஞ்சகமடந்தையர்கடம்மையேநம்பியவரவாய்கொழிண்க்குறித்து
மனமிகவருந்துறுமெனக்கருளனுதறுணவழங்கடவுமசைபாயக்கொலோ
சமுச்சலமனத்துந்தவிர்கவல்லலாயெனச்சாற்றாமறைசரதன்மன்றோ
தயையல்லலாயெனிறந்துதித்தாழிவல்லவாறுத்தனரத்தலெந்ததுகின்ற
யஞ்சலெனநிலவதுரைத்தமொழியையனுமபயபாநதன்முத்ததிடாபா
வாதிடாபாடிக்கவையவூற்றக்காபலமனயவகைக்கொன்றிதவலம்பாற்

செஞ்சதங்கைத்தாள்கொடொருசகடொடித்தவாசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

நாதத்தவமுடிவின்ருடுநின்சரணநாண்மலர்விழைந்திலேனோ
நாரதாதியராயபாகவதர்தாள்கமழ்ந்துகல்சுமந்திலேனோ
வேதவித்தகனவிதிவிதித்துளவற்றுண்மிக்கவையுணர்ந்திலேனோ
விரதமுற்றுப்பலபல்சரதர்மெச்சத்தருவியன்றுதிவிளம்பிலேனோ
நீதம்விட்டுப்பிழைசெய்ந்தீரர்குடையினிடெட்டுயிர்த்தயாவைத்து
நிலமகளமுந்துயர்தவிர்ந்திடக்காண்பதெரினையுமனமேன்கொடுத்தாய்
சேதனத்துடனசேதனமுமபுரந்தருள்செய்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மெத்தப்பயந்துளவென்மனவெளியினீவந்துவினையாடன்மெய்மையன்றோ
வேதங்களும்பலபலாகமங்களுமுன்னேமெச்சுவதனைத்தும்வீனோ
வெததப்பித்தஞ்செயினுமவைமுழுமையுக்களைத்தேற்றருளவல்லையென்றே
யெண்ணுமெனையினர்மனைவாய்வுண்டுமகவிட்டிந்தவினிளப்பயின்றோ
சத்தப்பெருங்கடல்கடைந்துமகளுருவஞ்சமைந்துமவிண்ணவரருந்தத்
தண்ணமுதளித்தநீமண்ணவர்வருத்தந்தவிர்ந்திடச்சோம்பறகுமோ
சித்தர்க்குமுத்தர்க்குமொருதஞ்சுமாரிலவுசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

ஆக்குவதனுக்கொருமுதற்கருவியாரிலவுமருமறைப்பிரமனுக்கு
மவன்மைந்தவைந்தனைத்துலக்கொடாருயிரழித்திடுமரன்றனக்குங்
காக்குமொருகாவலவனுனையன்றியின்றெனக்கருதித்துதிக்குமென்னேக்
காளினியின்மானிடருங்கவிழ்த்தாயிதுன்கருணைக்கஞ்சைந்தபண்போ
கொக்குலம்வருந்தறக்கொன்றுண்மளாகொங்குக்காலம்பொறுத்துளாயே
குணம்வேறுபட்டந்தாயின்முடிவிட்டந்தாகூறுமாழ்வுண்வுகலையோ
தேக்குபரமானந்தீயாகமப்போதுமுயல்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

அறிவினுக்கறிவாயகண்டபரிபூரணவதீதமயமாவையென்ன
வவுணைசன்மைந்தனுஞ்சட்டங்காபனுதியருமறையக்கிடெந்தவன்னேப்
பொறுப்பினுக்கமையாதபொருளென்னவண்ணப்படுவகத்தவிக்கமாட்டன்
புருடோத்தமன்கருடவாகனத்தம்பிரான்புத்தேனீர்குலசகாய
னுற்றிணைக்குங்கரவிலோதளென்னெற்றப்போதுமோயாதுரைத்துமகிழ்வே
னுன்னியப்பருமபலொராயரத்தொன்றறமுதவிடத்துன்னியாய்கொல்லோ
சிறியவரிக்குநிதினுமரியபயனையுதவுச்சரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

தத்திரமிகுத்துத்தவத்துழலுமன்பரைத்தவ்டளவுமெண்ணுகில்லாய்
சரவுயிருமவதைச்சயதருநுதியிமபுத்தரைத்தனதன்னவாழவைத்தா
பித்தமுனைக்குரியதனமையன்றந்தநாடென்னவகதனைந்ததுவகலேலா
விகலவுண்குமலருள்சுசந்தமதர்தன்களைப்பிழந்தனையனைக்கூடீமர

பத்திரமுடன்சின்மலர்சிந்தித்தொழுங்கிரியைபற்றிநிற்கின்றதமியேன்
பழவினைப்பயனதுபவித்துமடியாதருட்பரிசுதவதருண்மவருமோ
சித்திரமணிக்கூடமலிவீதியணிநீடுசீரங்கநாராயண
திக்குழவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பாவகருமங்களுக்கஞ்சியவைதொடர்வதற்பலவாறுதளருமடியேன்
பாடல்பலபாடீயாடல்செழுமுண்மையிப்பாருலகுமறியொணோதோ
தேவர்மாதவர்முனிவர்சித்தர்முதலோர்பெருந்திரளெலாமறியுமன்றோ
சிறியனெனஞ்சுநின்றிருவுள்ளமும்பெரிதுதெரிதலுந்தவருகுமோ
மூலர்களுநீயெனத்தெளியாமலவருளொருமுதல்வனென்றேத்தினரு
முத்திபெற்றனரெனும்பத்தினூல்கல்லாதுமுரணுறுசமண்குலத்துச்
சீவகன்முதற்சிலரைமெச்சுமவரிச்சியாச்சீரங்கநாராயண
திக்குழவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பாம்பிற்கொங்குணமுள்ளென்பெரும்பேயினும்பதமுமதியாசையுடையேன்
பசுவனைக்கன்றொகுவதைத்துத்தினும்பிதாபாழ்க்குடைக்கீழ்ப்பட்டுள்ளன்
சொம்பித்தவப்பவாகளிற்றலைமையெய்தினெனசுத்தமொருசுற்றுமில்லென்
மொண்ணவசய்துன்னருட்பெறுபெற்றோரையுந்துணவோடுநிந்தைசெய்தேன்
வேம்பிற்சமைந்ததொடைமாறன்றனாட்டில்வளர்வியன்வகுளமாறன்ன
வினுபெற்றுன்னுபயபாதாம்புயத்திடைவிராவிடவுமவேட்கையெய்தித்
தேம்பிக்கிடந்துளெனையாளினைவையோசீரங்கநாராயண
திக்குழவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கும்பியேமுதலாமெனச்செறியுமெழுநான்குகோடிகுநகற்படாமற்
கோளரவகேதனத்தானிலுங்கொடுமைபுரிக்காற்றவர்க்கஞ்சிடாம
னம்பிரின்றுருளாமாயிரமுமொழிகின்றநல்லவரையெள்ளிடாம
னவநாதசித்தர்களுடன்சுடிவினையாடநாணிச்சைகொள்ளன்முறையோ
வம்பியிறநனைமம்பியேறியவர்தமையலாமாற்றிடைகவிழ்த்தவற்கு
மரியதிருவடிநீழலருளுநீயெனையாளிலார்தடுப்பார்களையாய்
செம்பயன்கோனிலவுதிருநாட்டின்முகமனையசீரங்கநாராயண
திக்குழவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

அல்லன்பெரும்பிணியிடைப்பட்டுவாடுமெனருந்தமிழ்நும்புமுண்மை
யமரர்களறிந்தபடிமானிடருமறியவேயாசையுற்றுத்தளர்ந்தே
னிலலத்துமுன்வருமாதவத்தோருந்தமினமென்பபொதுவில்லைத்தா
யினியித்தத்தவாசொலிந்தையுஞ்சிலவேளையெய்திமிகநாணுகின்றேன்
சொல்லற்புத்தருதியதுகொணங்குவண்முவதொகுத்துப்பற்றர்க்குமருள்வேண்
றோகைநிகர்கோசலையசோதைதேவகிமுதற்குரிமுழன்மினார்பலர்க்காஞ்
செல்லக்குழந்தைகளுருக்கொளவுநாணுச்சீரங்கநாராயண
திக்குழவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

சொல்லுமச்சொற்பொருளுமாரின்மவுன்னைத்துதித்துத்தவம்புரிந்துந்
தொண்டார்நான்மலரின்மகரந்தமுஞ்சுழித்தொடுங்கடலுதித்தபாவை

யல்லுடன்பகலுமழும்வெந்துயர் தவிர்ப்பதற்காசைகொண்டேக்குமென்னை
யறியாப்பொலோவினமேனுதலிசெய்திலாயர்க்கருள்செய்க்கிடந்தாய்
வில்லுமிழ்படைக்கலமொரைந்துகொண்டவுணர்குணவென்றதிறமின் தில்லையோ
விண்ணுலகவாணரைவெறுத்தனெகொலோவுனதுவேட மொடெனக்குள்வந்து
தில்லுமல்லம்பேசுவானொருவனுளனேசொல்லிசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

ஆறருளுறின்பதசரோருகங்கருதாதவசடனேயானென்னினுநின்
னருமைப்பெரும்புகழிலொருசுதிதுசெந்தமிழ்கொடமைவதனென் டாதலாற்
கோறலீர்கொடியவசைசொன்னசிசுபாலனும்வைகுந்தமுறவன்றளித்த
குணமதையகிட்டுத்துமெஞ்ஞானவாண்களிற்றருகைமாழனிவென்ன
வீறனத்தஞ்செய்துதீர்த்திபெறுவார்குழுவில்விறல்வின்ஞ்சித்தனென்ன
வெய்யரைச்செயுமவீரர்தங்களிற்பரகாலவேலனெனவிபுதர்தம்மிற்
சேரவகங்குணச்சிவனென்னவாழ்வருள்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கதையோடுதவழ்போதும்வஞ்சகநினைந்துற்றகருமருதிரண்டடர்த்த
கருணைப்பெருக்கினைக்கருதாதமுடரிற்சண்கலங்கித்தளர்த்தே
னிதைநீர்மையிலாதமனிதரைத்துணையெனநினைத்துத்தொழும்புசெய்த
நிலையாளும்பெரிதுநித்தனைசெய்கின்றார்நினைஞ்செமெனனைத்தள்ளதோ
பிறைவாழ்சடைப்பரமனன்முகன்முதற்சிலர்பெறும்பயனல்காதொழியினும்
பேடியுத்தருவனுமுதற்பலரைடைத்துள்ளபேற்றுளொன்றேனுமறன்வாய்
சிதைநீர்வயற்சோழவாளநாட்டின்மருடரிர்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

அருள்வலியொரணுவளவுமறியாதமுடரெனவாசமேதானென்கொண்
டாகாரதித்திரைமைதுன்மென்னுமூன்றினுமழந்தித்திரிந்துமடியேன்
பொருள்வினைச்சிதடரிப்பூதலமுழுக்கப்பயத்திற்குமந்தவகங்கும்
புரவலர்களுன்னினுநடுக்குமத்தகுமாறுபுரிவெதகனிவிழைந்தே
னிருண்மலிநிசாசரருளிலொருவனென்றுனுமென்னுநின்றதுகொலியே
னெட்டெழுத்தோதமவரெவரெனினுமவர்பதமிறைஞ்சுவனிதன்மைகண்டாய்
திருவருட்கடலெனச்சேடன்மிசையென்றுமனளர்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

தன்மோர்சிந்திதேனும்விழையாதபாவமுயல்சன்டாள்பகையளித்தாய்
தமிழருமையறியாதமுழுமுடலோபியர்தலைக்கடையினுழையவிட்டாய்
புன்மனத்திற்பலபொருப்பனையபேரரசைபுக்குவளரப்பிரிந்தாய்
புகழொன்றுநல்காமலிழ்வாயிரந்தந்துபுண்படக்கண்டிருந்தாய்
பன்மறைத்திரளும்பழிக்கரியமகிமைபுறுபரமார்த்தசாரமாகிப்
பரிமுகன்சதுமுன்னசடகோபனாழியவர்பாணியிற்பழகுநியாஞ்
சின்மயசுபாவநிலையருளவிசைவாய்கொலோசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

வகையாயநான்மலரனந்தம்பறித்தனதுவாரிசபத்திலிட்டு
மதுரமூவிருபேதமாகியரிவேதனம்வளம்படரிதைத்துவைத்துப்
புகையோடுதீபமுமெடுத்துச்சுழற்சிப்புதுக்கருப்பூரமேற்றிப்
போதத்தித்துப்பணிந்தெழும்பூசனைப்பொற்புநீனவொத்தருள்கிலாய்
திசைதோறுமேகிப்பொன்மிகவுடையர்மனைதொறுஞ்சீரழிந்தேங்குகின்றேன்
நிருவுளத்தருளியாதுமென்னளவுமின்றெனிற்றிதியெனக்கியார்செய்கின்றார்
சிகைமீதுபிழியணிகோவலவனாவாசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

வரையிடெடுத்தொற்குவெடெனப்பைத்துளவமார்பிற்கிடத்திருமீன்
வையக்கிடந்தரிசீரராதியோர்மனையில்வாழ்த்துணிந்துகொண்டா
டரையிடெடுத்தவெம்பாவங்களழியத்தவங்கிடந்துள்ளபெரியோர்
தழுவீர்கிடந்தமென்புமுடுவனத்தீர்வரியசஞ்சலத்திடெடுத்தார்
கரையிடெடுத்ததண்கடலெனரினடியவர்கணங்கூடுமாறுபுரிவாய்
காவிரியிடெப்பிறந்ததனிடெடுத்தபலகானகப்பொருள்கொழிக்குந்
திரையிடெடுத்தபாம்பொன்றிற்கிடந்துதுயில்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கைக்குத்திலொருபதானமுளாஹுரங்கன்றிடமதானியென்னக்
கவினுமதாமருப்பியாவுமுதிர்ச்செய்தகனவீரனனையதொண்டர்
மிகுந்திறிம்பெரியசந்திகொணின்னருள்விரும்பலின்வருந்துதியென்
மிடலவுணர்குலகாலனெனவினங்கிடிவனதுவென்றிக்கிளப்பம்பவருமோ
முக்குற்றமுந்தணந்தானந்தமயமாகுமோனமுமளிக்கவலநீ
மூதுலகநீந்தசிலபேறுநல்காதுவண்முரன்செய்தன்முறைமையாமோ
திக்குத்திகார்தம்வரைபடருமெய்ப்புகழ்கொண்டசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

காவியங்கண்ணியரனேகர்மனைதொறுமொவொர்காணையிலுருச்சமைந்து
காமக்களிக்கடல்வினைத்தநீயிந்நாள்பல்காலியொடுகன்றுங்கொலும்
பாலிகளகோரபயமெய்தச்செயற்கான்படிவமொன்றெய்தொணுதோ
பத்தனொருவற்குளனுத்துணையளிப்பினும்பாதுகாத்திடுவென்றோ
சேவிலிவாசிவனையிர்க்குமிதுகடனெனச்செப்பிக்கடத்தநீனையேல்
செங்கையிற்குன்முழங்குமுலும்வைத்துக்காத்தொர்திருநாமமேன்சுமந்தாய்
தேவினங்கட்கரசெனச்சக்கரப்படைகொள்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

அங்காரகன்பொருருருகுணமாந்தர்க்குமஞ்சிப்பதுங்கமாட்டே
னகிலமுழுதுன்றையானென்னவாருயிரனைத்திருநன்மைசெய்வேன்
பைங்காரமொடுமணிக்குவைகொண்டவாழ்செல்வர்பலரையும்திக்கமாட்டேன்
பாகவதர்தாண்மலர்ப்பதுமமகரந்தம்பரிக்கின்றபண்புமறவேன்
சங்காரகிர்த்தியச்சிவன்முதற்பலதேவர்தங்கட்குமினியதாரின்
மண்ணருட்டுளியொன்றெனக்கனித்தன்மெனுட்காற்றுமொழிசரதமாக்காய்.

செங்காசமாவனவனத்தம்புஞந்துவளர்சேங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பழிபாவமென்றவற்றிற்குளஞ்சாதசிலபாமரசனங்களுக்கும்
பைம்பொனிதியாடையாபரணநவதானியம்பாலிக்குமுன தாமனாரா
ளழியாதவான்மகோடிசுண்மருவகோவில்வடிவாபாடலனத்தமுன்றின்
டவைபோலுமொன்றினைவளர்ப்பவர்பலர்க்குமொணத்திரல்விளையுஞ் சண்டை
கழிவாதனைப்பட்டகாவிபுருடனையிற்சூட்டுண்ணவிடன்திரியா
கருணைமலிசுமலமலரணையிள்கண்கள்கொடுக்கணுதுதுயில்நின்றையோ
தெழியரவநந்தெனர்க்காவிநிரிவினிடையுற்றசேங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கற்றெறுந்தோள நாமனாகிபல்வானரர்களைக்கொண்டுசுடலடைத்துக்
காமமல்லாதுபயனின்றெனமுயன்றராக்கதனைக்கழிந்தபுகாரும்
விற்பெழிக்கும்பலகைவாணனாகியர்மாயவெல்லன்முதலியபல்வீர
மேன்மேலுமெச்சித்தமிழ்க்கவிசுளான்மிகுவிளம்பிக்களிருமென்னை
நற்றெருவினுந்தியதொருவினும்பலபலநகர்க்கிடையிரக்கவிட்டாய்
ஞாயமன்றன்றிதெனவிலவார்களின்றெனினுஞானமயமாகினுள்ளஞ்
சிற்பெறுப்புக்கணளவேனுமொல்காததோசேங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

சொல்லனந்தங்கொண்டுபொருளனந்தந்தரத்துதிசெயும்புலவரோடுக்
துட்டரைச்சிட்டர்களிகூர்த்துணிக்கின்றதோள்கொண்டவீரரோடுக்
கல்லனந்தங்கொண்டகுகையனந்தத்திலவளர்களினுறுசித்தரோடுக்
கண்ணுதற்சிவன்மலர்ப்பிரமனாகியரானகடவுளினத்தினோடு
மில்லனந்தத்தினருமேனையனந்தந்தரமிசைத்திடும்குழவிழைத்தே
னெட்டுணையருட்டெறித்தெய்தச்செய்தாதுன்னையார்நடுப்பவர்களுரைபாய்
செல்லனந்தம்புரையவியமனந்தந்தொனிசெய்சேங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பாசணங்குக்கிடரனந்தந்தினஞ்செயும்பதிதர்குடைநீழலாலும்
பத்திரெறியேயுயர்வெனக்கொண்டுதெளியாதபாவலவர்பகைமையாலு
மாசணமுமாகமழும்வேறுவேறென்றிலுமசடர்புரிவாதினாலு
மகளிள்மயனானபரிபூரணத்துவமடைந்திடார்சேர்க்கையாலும்
சாசணமுடன்பலபல்காரியமுமாயநிள்கரியசீர்கருதாதுவின்
காலங்கழித்துநமபடர்வந்துறுக்கிக்கனற்சினமலிந்தொறுக்கச்
சேணமெய்தாதபடியெனையானவல்லையோசேங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மதனவேன்செங்கரும்புச்சிலையில்வைத்தெய்யுமலர்வாளியைத்தினுக்கும்
வனசபிடத்திலுறைநான்முகப்பிரமாவகுக்கும்பல்பிறவிக்குங்

க்தமலிந்தெருமைக்கடாவினமிசையேறிவருநாலன்பொருஞ்சமார்க்குங்
கடையனென்றனையொரிலக்காச்சிவிட்டுநீகண்முடிந்திரைசெயே
லதலசேடப்பெருந்பாயல்விட்டரிவையரொடாரவாரித்தெழுந்து
னடியார்பெருந்தாழ்வினடுவைகுதற்காசுமறுபுதிநிலையமருள்வாய்
சிதனோதுநெறிசென்றதீயர்க்கொர்கூற்றனையசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மாயத்துணிந்தவைவராச்சியத்தப்புறம்வருந்தித்தவம்புரிந்து
மந்திரச்சித்தொன்றுநல்குகில்லாயருள்வழக்கேதனத்தக்கதோ
தேயத்திலெங்கேனுமொருசித்தனயினுந்திசுழவுஞ்செய்கின்றிலாய்
சேதாவுடன்கன்றுமவதைபடுங்கொடுமையிற்றிருவுளமுவப்பதுண்டோ
நீயன்றைநாளங்கொர்மலையாயகுடைகொண்டுநின்றகதையன்மையானு
னின்னனையென்னையின்னையென்முன்வருதிநிசரச்சிசுநியித்தஞ்
சியப்பெருந்தலையொராயிரமொடங்குற்றசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கருடவாகனமீதுகமலமங்கலையொடொருகனவிலாயினுமெனக்குக்
காட்சிதந்தருளினலதனுவினனுவாயினுங்களியுற்றுவாழமாட்டே
னருடரித்துள்ளகிருவுளமுன்னதெயென்னுமருமறையனைத்தம்பொயோ
வானைக்குமப்பேறளித்தநீயென்றனக்கருளாதனீதியாமோ
வருடமாயிரமுன்றனட்டாக்கரச்செபம்பவழங்கும்வாயினர்பெற்றதாம்
வாழ்வுங்கொடுப்பதாச்சொன்னசொன்மந்தானின்வாய்ப்புகழ்மழங்கிடாதோ
திருடர்தங்கருவெனச்சுருதியும்பகரவளர்சீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

காங்கிற்சிந்ததிருமேனியும்பதுமடிகர்கண்களுங்குண்டலங்க
கவினப்புனைந்தவிருசெவியுமதிரகசியங்கழறியருள்பவனவாயுங்
கோங்கிற்சிந்தமுலைமலர்மகனாமரதனக்கோவுந்துழாயுமறுவுங்
குலவுமகன்மார்பமுப்பீதகத்தானேபுனைகோலமும்பணிகள்பலவும்
பாங்கிற்சிந்தவடியவாரசீரமெலாங்கமழ்பதாம்புயத்துணையுநெஞ்சம்
பார்த்தபடிகண்களும்பார்த்திடச்சேவைநீபாலிப்பதெந்நேரமோ
நிங்கிற்சிந்தவலர்களொருபோதுமருவாதசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

உதகமுடனன்னமுமெவுலகினர்களுக்குமினிதுதவுநீயென்றன்மட்டி
லோராஞ்செய்கின்றயினுன்னெஞ்சமறியும்மும்பர்முனிவோருமறிவார்
நிதரிதமகத்தழவினிசபத்தியறுகருமரிட்ரேரிட்டவூன
நேயமுற்றுத்தின்றுதானவர்களுக்கடியினெட்டியிர்த்துத்தவிக்குஞ்
சதமகன்முதற்பலரும்வாழவைக்கும்பெரியதையயிந்தநாளில்லையோ
சரமசரமுழுதுநின்வடிவென்னநாடித்தவஞ்செய்தறவறுதானோ
சிதலெறும்பனையனவுமவழிபடும்படிநிலவுசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மணிகொண்டபுணமாயிரத்தன்றுபேரரவின்மத்தியிற்றயில்செய்கின்றாய்
வரமனத்தம்பெற்றதானவரையுங்கொன்றுவானவர்தமைப்புரந்தாய்
கணிகொண்டசாரற்கருங்குன்றெயித்துப்பல்காலியின்புறுதல்கண்டாய்
கல்லிண்டேரவரைசொல்லியிரளைத்தையுங்காத்தலிற்சொர்க்கின்றாய்
பிணிகொண்டநெஞ்சப்பிணக்கமுறமெனறனைப்பேணுவதனக்கருமையோ
பிழையற்றவெறியம்மத்தெயனப்போர்வெயதுபித்தபுத்தமுழக்குந்
திணிகொண்டபன்மத்தர்க்குமவர்வபாருளானசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்வெறுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

ஐவர்க்குமொருதாதனுமெனநடந்துபோயரவகேதனனியற்று
மாபத்தனிற்றப்பிவிதுரன்மனையிற்புகுந்தமுதுண்மிறங்கியதலுந்
தொய்வற்றபூண்முலைத்தீதாசைகிரகராட்சசியர்கள்குழநின்றேசவுறலிற்
சோரனித்தக்டிண்புதாம்படிபுகுத்தலிற்சோர்வுற்றரங்கயதலும்
பொய்வர்த்தனைக்கயவர்மனைத்தாறுமெகிப்பொருட்பயவ்வரும்புமென்னைப்
போகமொழுத்தியும்பெறுமாறுனடியவர்கன்புடைசேர்ப்பதிழிவாருமோ
தெய்வத்தலங்கள்பலகோடியினுமேலானசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்வெறுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பங்கயமலர்த்திருமினஞ்ஞாயிறலாற்பார்மகண்மிகத்தளர்ந்தாள்
பார்த்துமொரணுத்துணையுமபிமானமின்மைபோற்பள்ளிகொள்ளாணுகல்லா
புங்கயன்முத்தேயவொன்செய்கின்றாரக்களோவறக்கிலெனன்றெனஞ்ச
மனைநாடியநாடித்தனிக்கச்செயங்கடவுளார்கொலுனில்வேறுளாரு
வெங்கயமுனாவுமலையிற்முடிக்கொள்கித்தர்களுளவீரஞ்ஞெருவனுமில்லையோ
வேதநிச்சயமுணருமாமுனிவரன்னவொருமவண்ணுலகமெய்தினாக்ளா
செங்கயலுடன்சங்கம்விளையாடுகாவினிச்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்வெறுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பாவகன்மப்பதிதருந்தாகமேற்கொண்டுபலலாறுவக்கும்வம்பும்
பவமரணமதும்முமுபலுமெப்பபாகவதர்பதைப்பதைக்குங்கொடுமைபுந்
தேவர்குலமவுணருக்கஞ்சுவடமேருவிற்சன்வொள்ளிகருந்தமையுந்
திதிபுதலவார்சொற்காதுபுலகங்ககளங்கனுஞ்சன்வாசையமுதுதீரமும்
போவதுகுறித்தமுதத்தட்டுஞ்சபுக்கணற்புண்ணையமளாதுள்ளந்
புண்பகுத்திப்பதனீசாதனைசெய்கின்றதேதன்பூவலயமேவுநாவற்
றீவதன்சன்னியிற்புனைமகுடமேயனையசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்வெறுயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

பட்சிப்பெருந்தலைவனதுபிடரிவேறியொண்பதுமமக்களோடுவந்து
பாருலகினிற்றெண்கசெயவாருளொருவனவழிபார்ந்திடச்செய்வல்லங்க
கட்சிப்பிரதிகட்சியென்னுமதவாதமறுகளியொட்டியார்க்கூடக்
கண்டுமெய்த்தொண்டிபுரியாதுசிலவற்பதால்கற்றுப்பித்தற்றிநாளுந்
குட்சிக்குவேண்புமிரையேதேடுமிண்டர்தங்கோலாகலங்கமுத்துக்
கோலிலுக்கோலினமுழவாழ்ப்புரிந்திழிந்கூடாதிதென்றுரினனைச்.

செட்சிக்குமொருதீயகடவுளுமுளான்கொலோசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொயெயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மொய்குழன்மடந்தையரிளமையெழிலுடைமவரைமுற்றம்விழைந்துபொல்லே
முப்பத்திரண்டறத்தொன்றுமுயலாக்கயவர்முன்னருமிரக்குமிடியேயுள்
னெய்குலவுதண்டத்தொலித்தவலமாயெழுநெருப்புறத்தெடுஞ்சினத்தே
னிகமதிச்சயமுணர்விலாச்சிதடர்தங்களைதீர்ந்திதம்வாழமிடநாணிலேன்
மெய்குதித்தத்தவமுயன்முள்ளமேலவரைவிருதாவினித்தையெய்வென்
மேதிப்பரிச்சமன்உலேபட்டுமாய்த்தின்னும்வெறுடல்கொளத்தளாமம்
செய்குறையனைத்தும்பொறுத்தாளநினைவையோசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொயெயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

இவ்வேனைல்வேளையென்றொன்றுகுறியாமலெவ்வேனையினுமுள்ளையே
யெண்ணிதின்றுயிராகுமெட்டெழுத்துஞ்செய்த்திடுமென்னையுன்தமசுனம்
வெவ்வேண்மலர்க்கணைசொரிந்தவமுலைவித்தமெல்லநல்லார்கொங்கைமேல்
விரகமுறுமாறுபுரிக்கின்றானிதாலுமொருமேம்பாடவற்கெய்துமோ
வைவேல்வலார்பலர்முடித்தலையறுத்துக்களத்திடையுருட்டியேனுங்
காலியொடுகன்றின்ன்களிகூருமதுசெயக்கருதுகினைவேன்கொடுத்தாய்
செய்வேல்விழிச்சியர்களாமெணியாடமவிசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொயெயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

தமுகட்கொடுஞ்சமன்னுதவருமொல்குறத்தன்னிகர்பலுயிர்வரைத்துச்
சடமுன்னிவப்பவர்களைவரையும்வென்றுகற்றையினர்களாக்கவேண்டி
யுறுகட்டிந்தமியனுள்ளமறியாய்கொலோவுதவியேயன்செய்கின்றிலா
புயிர்முரர்க்கின்றதயுன்றெழிலெனுஞ்சுருதியொன்றுகிசமன்முகொல்லோ
துறுபட்டபாயிரம்வினைத்துத்தவத்துணர்வுசேர்வுறச்செய்யலாமோ
திறிமச்செயுமெனக்கருஞ்செயச்சோம்பிடிற்றெல்லையாளோலமிட்ட
செய்கட்டகருப்புகளிறுகாத்ததுமெயாகுமோசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொயெயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

சூமிலநிட்டுப்பொருதராவணதிரிபரினுங்கொடியரைப்பகைசெய்திலேன்
குந்திதன்புதல்வரிற்றுதுபோய்வருகெனக்கூறவுந்தணிகின்றிலே
னமிர்தப்பகர்ந்திட்டபண்ணுருக்கொள்ளுமாமரரில்லரும்புகில்லே
னற்றைநாட்டியவகனவரவப்பெரும்பாயலதுசுருட்டச்சொந்திலேன்
மறிக்கொடுத்துதித்துறநனுருவக்குறித்துத்தவஞ்செய்துமறுகுகின்றேன்
மழல்பொருவுகியுயர்த்துற்றநுள்செயற்குமித்தாமதஞ்செயலாகுமோ
திரிபரிநித்தக்கயவர்யுழிகாணயிழையாதசீரங்கநாராயண
திசுழ்வலம்புரிதன்னொயெயர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

என்றஞ்சுடித்தனகுரங்கெனப்பலசேட்டைகற்றுச்செய்கின்றமனதாற்
காசுலித்தலையெண்ணிலாசையின்முயன்முறனிகன்றித்தவர்க்குமென்மே
லென்னப்புகைந்தவருளேனுமபயாதிவணமேமாற்றனிதிதானோ
விசுழந்தரங்கமடிவர்ப்பெறத்தருதெய்வம்யாதேனும்வெறுள்ளதோ

சுள்ளுக்கறிக்குமவர்குடையினிடையின்னமுந்தயருமக்கன்டிரா தே
தயவுணவேயவதுதியவுணவாயவுன் றய்க்கலாசோவைகலம்
செள்ளுப்பெருத்தசிறைவன்கழுவினிழல்படாச்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

சோகுபலதலைவிரித்துடனாடொறுஞ்சுடலையினடித்துளானுந்
தயக்கத்தகாதனபடைக்குமொருவன்பின்னர்சோறட்டலைத்துளாநு
மாகுமிசையேறிப்பவூர்தொறும்போயுணவளிப்பார்க்கிதஞ்செய்வானு
மயிலவேலெழுத்துக்கலாபயின்மிசையேறியசலந்தொறுமொனும்
பாருநிகர்முத்தமிழ்ப்பவனவலபலகொண்மொருபரிசுநல்லிராதலாந்
பாவிக்குமுன்னைப்பராவுகின்றேனவர்செய்பாசாங்குநீயுஞ்செயேல்
சேகுபயிடுமுருதடர்த்தகருணையாசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மோகாந்தகாரப்பெருங்கடலினுடோறுமுழுகித்தவித்திடாமன்
முண்டகாதன்னமதலையாகுமுனியரசுதவுமுத்தமிழ்வெறுத்திடாமந்
சீகாழியூரில்வருபகாலனையசிலர்செயல்களையிகழ்ந்திடாமந்
செம்மலர்ப்புளியினிடமருவுசட்கோபனுவல்கித்தாந்தருவாவிடாமந்
காகாசுரன்றைத்தடியாமலருள்செய்தகருணையைமறந்திடாமந்
காசினிக்கிதநாமுடியேனையாளாதுகைவிடத்துணிவாய்கொலோ
தேகாபிமானமுடையார்க்குமில்லார்க்குமருள்சீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

முட்டுப்படக்கண்முதவிசெய்யாதவர்கண்முன்சென்றிரந்துநொந்தேன்
மூவிருமதங்கட்குமொருபொதுவனின் றுமூடர்வசைமொழிபுனைந்தே
னெட்டுப்பொறிக்குளில்லாதபொருளின்றெனுமியற்கையறியாரிலெய்ததே
னிகபரமளந்ததிருவடிமகிமையறியாதவின்றொடும்வாதமிட்டேன்
கட்டுப்படாதமனதொடுசென்றலைந்துவெகுசாலங்கழித்துவிட்டேன்
கருணைப்பெருங்கடந்திவலையொன்மெய்தக்கடைக்கணித்தருளாய்கொலோ
செட்டுப்படித்தமுழுலோபர்க்கிரங்காதசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

இட்டப்படிக்கெண்ணிலாதபலசித்தாடியிகலோகம்வாழவைத்திட்ட
டிமையவர்தமுலகததுமிந்தவுடலொடுபழகுமிச்சையெற்கேனளித்தாய்
கட்டப்படுததுத்துவக்கும்வினையாவுங்கலங்க்குழப்பிவினீண
காலங்கழிந்துடபபத்திசோதனைசெய்யாருகடவுளுனில்வேறுளானோ
வட்டப்பெருமபுலனிபுகழுவசையனுனெறுவாயவன்மரைத்தமாற்றம்
வம்புபுமேர்வரசர்சுவையறியமுதற்பதமருவுசுபால்னென்னத்
திட்டத்தெரிந்தவருமுய்வவரனலபொய்கொலோசீரங்கநாராயண
திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

குதைப்பழிக்குமுலைமகளிர் தருகலவிச்சு கத்திடையமுந்தினுவுந்
துததநிறைத்தகாளவுண்டுகளிலான் றுமறுசுவையிடைமயங்குதுமீ

வாதைப்படுத்திமிடியாதியனவாநோயின்மாழ்கியுள்வருந்தினாலு
மனிதவடிவம்பெற்றுநாயுணவுமுண்பவர்சொல்வசைமொழிவினாவுனாங்
கிதைக்குள்ளெறாருகரிடக்குநின்வாய்கிளத்தும்பாருட்குறித்துக்
கிருத்புகத்தருமச்செய்புருடனுணவங்கடங்நினைப்பதுகீழ்மையோ
நிதைத்தவர் ததுநலமுழுதுமவளரும்படிச்சீரங்கநாராயண
நிகழ்வலம்புரிதன் அனையர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

கடறுக உமான்று முணராதசிலபுலவருங்கொக்கரித்தாடுகின்றார்
கொவதைத்துண்ணுங்குணங்கமன்னவருவகாங்குக்காஸ்சுதுத்துகின்றார்
பாறுளரகல்காபிபடைக்கின்றபூசனப்பததர்சிலருங்களித்தார்
பாதகர் அபருஞ்சுமைசுமக்கமாடா மலகலபார்மகளழத்தொழித்தா
ளேறார் சிவன் பரமனாதயபல்வானவருமியைவகாஞ்சமுங்கருதிலா
மரணமற்றவற்றாலவருத்தமிக்குறவமைத்திடமிடையன் அசய்களையு
சீறாநெந்தமபறித்துவருகாங்கரிச்சீரங்கநாராயண
நிகழ்வலம்புரிதன் அனையர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

பல்வம்புசெய்யுங்குருநாருக்கஞ்சியுட்பதைபதைக்கின்றதமியேன்
பாமாலைவட்டமிடச்சயதன்னபாடலென்பாழ்மனமற்றபடியே
வில்வம்புநெத்தசடைவத்தகனுநானமுதலுயவிண்ணவாகள் பலருமறிவர்
மேனினியன்மாளிடருமறியுமபடிக்கருளவியுதமருளா தன்னமுதையா
சொல்வத்படியெழுதுகின்றதல்லா அலானமுதா லெதலதைவட்டமறற்றார்
சொற்றேறிகளிறுலிணைதவிற்பமுத்தனச்சூடாதுகழந்திடாதே
சில்வன்முரைந்துளகருஞ்சாலைவளநிலவுச்சீரங்கநாராயண
நிகழ்வலம்புரிதன் அனையர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

காவிப்புதுப்பூநிகர்த்தவிழிமடமகளிர்கபடமறியாமலவர்தங்
கனியாய்ச்சாணிச்சமனைநுமபியவரின்புறககைப்பொருளெலாமிதைத்தப்
பூவிற்கார்பாரமன்றறிஞர்பலரிக்கும்வசைபூண்விவளர்புல்லர்தம்மைப்
புலவர் அபருமான்தன்னவாயுமகனவனிளவல்பொல்லாரெனப்புகழ்ந்து
பாவிப்பகர்ந்திடவுநாணுதபுன்கவஞ்ஞர்பலரினுந்தாழ்ச்சியெய்தும்
படியென்னைவீவிததன்னயன்றன்றன்பாஸ்த்தவருள்வளக்காய்
சேவக்குமன்பர்பழவனைமுழுதுமறவாருவுச்சீரங்கநாராயண
நிகழ்வலம்புரிதன் அனையர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

பையரவகங்கணச்சிவன்முதற்பலபுலவர் பரவுபாமாலைகின்பொற்
பாததாமரைகளிற்பைந்துளவுடன்கமழ்தல்பலர்சொலக்கேட்டுமடியென்
செய்யதமிழாற்சிறிதுதுதிச்சயகின்றேனிதைச்சீயெனவிழந்திடாதே
செபாலன்மொழியினுந்தாழ்வெனவெறுத்திழற்செய்யுமாறொன்றற்கலேன்
வையமுழுதுன்யிழும்வாய்மொழிகடைத்தமிழன்மறுகமிடிவனையலாமோ
வயினதேயன்பிடரில்வரநினைத்தாலுனைமறுப்பவர்களுள்ளார்களோ
தெய்யவெனிடைச்சொற்கொழிம்புலவர்பாடாதசீரங்கநாராயண
நிகழ்வலம்புரிதன் அனையர்கரங்களின்மன்னுதிக்கிரியம்படையண்ணலே.

சாதேவனன்றுதன்மனத்தினும்கட்டிடத்தட்டழிந்திட்டதண்டேம்
 மயியேன்றியானத்திலமையாதவாறுபலசஞ்சலந்தருகின்றதே
 னீசுவர்தலைவனையென்னுஞ்சரின்கையினிலாவுபடைதெரிவியாதோ
 நெற்றிக்கண்ணைநிகர்பேறநாளினல்லாதெனெஞ்சமகிழாதுகண்டாய்
 வாதேவினேத்துவடகலைதன்கலைச்சண்டைவம்பைப்பெருக்குவாரும்
 வயிணவசிகாமணியெனக்குலவநாளெனாமழத்திடநினைத்திடாதே
 சீதேவியும்புவியும்பல்கொளங்குலவுசீரங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

கைம்மணித்தனையனையமுலையுடைப்பொதுவியர்க்கடைவாயினொறுதுழைத்து
 கட்டுண்டுதட்டுண்டுதொறுமாடலைக்கவினொடுமிசுத்துதித்தேன்
 மும்மணித்தோவைவான்மணிமாலையாகியமொழித்திடநினைத்தமுள்ளன்
 முதிர்கலிப்பிணியிடவருந்தறவிடுத்தளாய்முத்தமிழ்வேறுத்தனைகொலோ
 மைம்மணிநிறங்குலவநிறமேனியுடனென்னுள்வந்தசரதம்பொய்க்குமோ
 மகவான்மயற்கமர்க்களங்குலவரைத்திட்டவத்துத்தந்திரம்வழங்காய்
 செம்மணிக்குன்றனையசிகரிபலகுழமிளிர்சீரங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

தனதனுக்குறவானசிலன்முதலனேகரைத்தமிழ்கொடுதுதித்தணரிந்து
 சந்ததங்கெஞ்சியுமென்நிடியாய்பேயுதவுசஞ்சலந்தவிராகதா
 லனகமங்குளமுழுதுமுடையதிருமங்கைதனையகலத்தணரிந்தரின்பே
 ராதரங்கநுதிட்டாக்கரமிச்செழுத்தளவாவணங்குகின்றேன்
 றினகரனைமறைவித்தமிழ்திரன்புதல்வனுயிர்சிந்திடாதன்றளித்த
 திருவருளினாளுநிச்சிந்தைக்கண்ணுண்டெனத்தெளியுமாறுசுவிசெய்வாய்
 சினமிகப்பெறுதியரொருபோதுமுணராதசீரங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

இல்லையென்றேற்பவர்க்கெட்டுணையுநாணமலில்லையென்றேதவஞ்செ
 யினக்கவிப்பிணியையவேருடனொழித்தெனக்கேற்றபேறிகிலாயேம்
 நெல்லையாளமரருக்கமுதம்பகிர்ந்திடத்தோரையுநவெய்தன்முதலாக்
 துயபுகழ்த்தனையுமாயுமென்றெண்ணியுந்துயரமுற்றேற்கிரங்காய்
 நெல்லையிருவைசுந்தர்வில்லிபுத்தூர்குருகைநீர்மலையளந்தைபேரை
 நிகழ்முறுங்குமுகச்சியிந்தனூர்கண்ணபுரநீடுசீகாழித்தஞ்சை
 தில்லைவடவேங்கடமுதற்றலந்தொறுமுலவுசீரங்கநாராயண
 திகழ்வலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

புனலுதிக்குஞ்சரணபங்கயமறந்தவர்கள்போன்மிகுதளர்ச்சியுற்றேன்
 பூதபௌதிகமுழுதுநீயெனவுணர்ந்துஞ்சில்புல்லர்வசையிற்புலர்ந்தே
 னனகதத்துவஞானம்நாள்வில்லிசையற்கமர்க்களத்திற்கொன்னநீ
 யுமலசற்குருவடிவமாகியடியேன்பெறவளித்திடிவளிப்பங்கொலோ

கனகவிரசிததாம்பிராதி களினீகொண்டகவினாருச்சமைத்துக்
கருவிகளொரைந்துந்தொனித்திடப்பலமலர்கருந்துளவுடன்கலந்து
தினமருச்சிக்குமவர்கின்றைவெளியிற்குலவுசீரங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

என்றுமுனையன்றியொருதஞ்சமின்றேயெனவிரங்கித்துதித்துள்ளநா
னியாதொருபெரும்பேறுமெய்தாகிவுலகரொழிந்திடச்செய்யநினையே
லன்றுதமியேன்மனச்சாட்சியறியும்படியவிரந்தரிசுமும்பொய்க்குமோ
வடியவருளொருவன்வினையாடிட்காட்டிமுனுமதுபோதுயருள்செய்குவாய்
பொன்றுதலினுக்கொடியதுயரனந்தஞ்செய்தபொல்லாததந்தைகண்மூற்
புத்திரனுரைத்ததொருநூணினிடைவிரசைப்புறக்குவைருந்தம்விட்டுச்
சென்றுதித்தனையோவிரூந்துதித்தனையோசொல்சீரங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

மருவார்பலர்க்குமொருமனேயெனக்குலவுமகிபாலர்குலமதிக்கும்
வரிவிற்குமந்தபுயவலிமிகுகிரீடியொடுமொநிலம்புகழ்வென்றியுந்
தருவாணர்வாழ்வையொருசிறிதுமகியார்பரவுசட்கோபமுனிஞானமும்
தமியேனுறக்கொடுத்திழனலதுமகிழ்வுறேன்சத்தியமெனக்குணுள்ளம்
வருவார்களைப்போகவொட்டாததாமந்தவைருந்தவீடுதவுமோ
மணலின்றிருக்கோயில்செய்தபூசுத்தகவிவாணனவயங்குசெம்பொற்
றிருவாய்மலர்த்தமுதுசெய்தகநிலக்குமோசீரங்கநாராயண
திக்குவலம்புரிதன்னொடியர்கரங்களின்மன்னுதிகிரியம்படையண்ணலே.

முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் ௫௦௧.

தெய்வமே துணை.

ஒருபா வொருபஃது.

ஆசிரியப்பாக்கள்.

மதியொடுமுகிறவழ் மாமதினரங்கத்
தெதிபதிவிதிவழி யெம்பெருமானென்
றூயிரம்பகுவா யாவப்பாயன்
மீயிலங்கொருகரு மேகவண்ணற்
போற்றல்வாய்ந்தோர் பொற்றூட்டிந்துக
ணற்றம்வாய்ந்த நந்தலைமேலோ
கொற்றவர்பல்லோர் கும்பிட்டிழைஞ்சு
முற்றமார்தரு மூதரண்மனைக்கட்
செங்கோல்வேலொடு திரள்புயத்தேந்தித்
தங்கோர்வேந்தின் றபனனின்மணிபல
சூயிலியமுடியொடு கோதுவாகை
பயிறலைமேலோ பார்முதற்படைத்துப்
பல்வகையுயிர்க்கும் பரிந்துடலமைத்து
நல்வினைதினை நாடியவற்றின்
சென்னிதோறெழுதுமெண் டிருக்கைத்
தொன்னிலைப்பனவன் சொலத்தகும்பாற்றே.

(க)

பாற்றுணவருந்தும் படுகொலையினர்க்கோர்
கூற்றுறழ்வயவற் குவலயத்தமைத்தி
யன்றெனினின்பே ரருளுருக்கருதி
நின்றெழுத்தெட்டு நிகழ்த்துநர்தம்மு
ளொருவனுக்கிந்நா ளொள்வேற்றிண்கைத்
திருமங்கையாழ்வான் சிந்தைத்திறமை
வழங்குதியின்றேல் வண்புகழ்யோத்தித்
தழங்குபொற்கழற் றயரதன்மனைக்கு
மாயர்பாடி யமரசோதைக்குஞ்
சேயராமாரோர் சீருருக்கோடி
நின்மகன்மகனா நெறிமறந்துனக்கே
யின்மனைபான வெழுகடற்றூனைப்
பெண்ணுநின் னுரிமைப் பெற்றநிரையு
மண்ணுபஃறுயரு மளவிடற்பால
வல்லவல்ல வறியுநின் னுளமும்
வல்லவர்பல்லோர் மனத்திடையவற்றைக்
கருதாராகிக் காலங்கழித்து
மொருதானாகி யுலகொருங்கிகழ
வின்னணநெடுநா ளெண்ணியிசைத்திட்

திருவாங்கத்திருவாயிரம்.

டின்னல்வாரி யிடைகுனித்துள்ளேன்
மூன்றுகண்ணுடை மும்மதக்கைம்மா
வான்றனிபுரப்பான் வழிபாட்டின்பொருட்
டலைகடல்குடித்தோ னங்கைக்குண்டிகை
நிலைபெயர்த்தோச்சு நெட்டாற்றிடையே
நான்முகற்பயந்த நளினமாதிய
மேன்மலர்நீல வெற்பெனக்கிடந்து
சிற்றெறும்பகட்டுச் சிறுதுண்புழுவுஞ்
செற்றெறும்பகட்டுச் சிலபேரியாக்கை
காற்கொடுபறக்குங் ககமும்பிறவுஞ்
சூற்கொடுபெருகத் தொடர்ந்துணவளக்குந்
தொழில்கொடுபாம்பிற் றுயிலும்
விழிமலர்குயியா விண்டுநாயகனே.

(௨)

நாயிற்கடையே யாகியநரர்புன்
வாயிற்சுவைபடு வாவிதழ்மடவார்
கொங்கைத்துணைக்குங் கொடுமயல்விளைத்துப்
பங்கப்படுமென் பாடலும்வேட்டனை
யாதலினினை யருட்பராசரன்றரு
வேதவியாதன் விறற்சலந்தரன்மனை
போகமார்த்த புருடோத்தமனென
நாகவாணரு நன்கறிதரச்சொல
றகுந்தகுமென்னச் சஞ்சலமின்றி
மிகுந்தவப்பயனுற விரைந்தருள்கென்னப்
போற்றுகின்றேன் பொன்னிப்பெயர்ப்பே
ராற்றுட்கிடக்கு மனந்தனிற்றுயிலு
நாராயணனே நரேந்திரர்போற்றுஞ்
சீரார்தொண்டருட் சேரவைத்தாண்டு
மறப்பருஞானம் வருத்திப்
பிறப்புடனிறப்பறப் பேணிக்கொள்ளே.

(௩)

கொள்ளைநாணின் குறித்துணைக்கொண்டு
வெள்ளைவாணியும் வியப்புறத்துதித்து
மெய்யடியவர்களை யன்றிவிண்விகற்பப்
பொய்யடியவரையும் பொதுப்படவணங்கி
நிற்குமாதவர்க்கு மெய்தருநிகழ்ச்சி
யெற்குளன்றியங்க வியக்கிணையதனாற்
காருடற்சமணர் கற்பெருங்காணத்
தாருயிரிழப்ப வரைத்தோனன்னார்
பேறும்வேட்டுப் பெரிதிரக்கின்றேன்

சீ ஹரீர்க்கலிப்பேய் செருமிகப்பெருகிய
தஃதறத்தகுமா றுற்றாபாகி
லெஃதியற்றுதியென் றெண்ணலுமவமே
பல்குவட்டினமும் பரவையும்பாரும்
புல்கொடுத்தலைக்கோப் புயங்கவணையின்
மென்கொதுகிமைக்கும் வியனுமோர்ந்து
பொன்கவின்றருசீர் புலராக்கோயிற்
றிருவரங்கத்தமர் செல்வ
வொருவரங்கடி.தெற் குதவுதியுவந்தே.

(ச)

உவமையிலொருவ னோஞ்சாரா
தெவனுளவுயிர்க்கு மினிதுணவளிப்போன்
பன்மதத்தினர்க்கு மவரவர்பற்றே
நன்மையாக நடம்பயில்கள்வ
னொனைப்பெண்ணென வலியெனவொருவர்
பேணுதற்கரிய பெருந்தகைப்பெருமா
னெத்திறத்தினரு மேங்குறவுறுக்கு
மைத்திறப்பிறப்பின் மருளாவல்லவ
னெண்ணுநர் தங்குற் றேவல்செய்ய
நண்ணுநாயக னவையறுகடவுள்
பொறிவழியுழுவும் புல்லரோரா
வறிதுயிலமரு மரங்கக்கோயிற்
போற்றும்வாழ்வுறப் பொறித்துளவிதிகை
வேற்றுருச்சமையா விதிவிதித்துளதோ
வின்றோவறியே னென்றுமன்னாற்
குன்றோடுறழ்பொற் சூயங்கொடுபொருது
நாவகத்தளவற நடிக்கும்
பாவலிப்பாவாய் பகர்ந்தருள்பரிந்தே.

(ரு)

பரிமுகம்பரித்துப் பைந்தமிழ்நாட்டுள்
விரிகடற்றூனை மேதினிபுரப்ப
வருகலையொன்றை வகுத்துநூற்று
ளொருசிறுபங்கெற் குதவுதியாயின்
மேதகுபழமறை விதிபிறழாமன்
மாதவர்வேதியர் மனமறுகாமற்
கொற்றவர்தங்கைக் கோல்கோடாமல்
விறற்கங்களிப்பார் வேட்கைமிகாம
லுழுபடைக்கிழவ ருலோபமுறாமல்
விழுமியவாற்றன் மிகைபடவுளக்கி
நல்லாரின்புற ஞானமில்லாப்

பொல்லார் துன்புறப் புரிந்துபூரித்துப்
பொறியோரைந்தாற் புசிக்கும்போகங்
குறியாமுயலுங் கொள்கைமுற்றிகழ்த்திட்
டரமார்கண்ணிய ராசையுங்கைக்கும்
பரமானந்த வாரியிற்படிந்து
வெட்கமோரணுத்துணை மேவாவிந்தன்
மட்கலத்துடனுறும் வயினடையேனோ
தெண்ணீர்க்காவிரித் தென்னரங்கத்தில்
வண்ணீர்ப்புலவர் வாழ்த்தொலிவினாஅய்த்
தெள்ளியபாந்தளிற் றினமும்
பள்ளிகொண்டருளும் பச்சைமாயவனே.

(௬)

மாயாவாழ்க்கை வானவரெய்தத்
தீயார்பலருஞ் செருப்புரிந்தழியச்
சட்டுவம்பரித்துச் சரியணிதடங்கை
மட்டுமுகந்தன் மடமகளுருவாய்க்
காற்படமுழங்குங் களின் றிரைபலதோய்
பாற்பெருங்கடலின் பருங்கரைநின்ற
தாதுயவாட லனந்தத்தறிந்த
வோதிமிக்கிரப்ப துணர்கிலேபோலும்
புல்லர்தாமும் பொருந்துபொய்ப்பொருட்பே
றெல்லறாணு முதலிலையந்தோ
வதனானின்மனை யாகுமம்புவித்தாய்க்
கிதமேநாடு மியானிலைக்கின்றே
னென்னிடைநின்றரு ளெய்தியெய்திப்
பன்னியமாற்றம் பலவுளவவற்று
டொன் றுமப்பயனீண் டுதவாதாயின்
முன்றுதித்தடைந்தார் முத்திமெய்ப்படுமோ
விருநாப்பகுவா யிரைஞ்ஞாற்றேரார்
பெருநாகத்திற் பிஞ்ஞகன்முதலோர்
போற்றத்துகடர் பொன்னரங்கத்தி
லாற்றல்சாறு மம்புயமலர்க்கண்
வளர்கிலைக்கார்புரை மாய
துளவொடுதமியேன் சொற்றுதைந்தருளே.

(௭)

அருண்மலிசத்துவத் தந்தணர்பல்லோர்
தெருள்வடகலையொடு தென்கலைமொழியாற்
போற்றியபலபல புகழ்க்கடல்கிடப்ப
நாற்றிசையோரு நகத்தருவையுடைச்
சிறியேன் புன்சொற் றிராள்விழைதிருவருள்

குறியாமென்னக் கொண்டுவக்கில்லேன்
மென்றகைக்கிள்ளை வியன்பரியார்க்குந்
தென்றலஞ்சிறுதேர்ச் செல்வன்கணைக்கு
மாயிரமிதழ்கு மும்புயப்பொகுட்டின்
மேயிகபரச்சீர் விதிப்போன்விதிக்குந்
தீவிழிக்குற்றின் நிரடோள்பரிக்கு
மூவிலைக்கொடுவேன் முரண்டலிபோர்க்கு
மஞ்சியஞ்சி யயர்ந்துயிர்த்ததனோடு
செஞ்சிகிக்கலபஞ் சிரம்புனைந்தொருக்கான்
முல்லைநறுங்கான் முதுபதிப்பொதுவர்
வல்லைநேர்முலை மகளிர்பாலாடல்
பரிவூறுநினதோர் படிவத்தாற்ற
லுயிர்வயிற்சிறிதீண் டொன்றலும் வேட்டே
னின்செயலுணர்த்துதி நிதமும்
பொன்செய்தென்னரங்கம் புரந்தபுங்கவனே.

(அ)

புங்கவர் தம்மூர்ப் புலோமிசைபுனைபூண்
மங்கலம்புரப்ப வாண்முதற்றிகழைம்
படைபுனைதிண்கைப் பைங்காரென்னக்
கிடைகொளுநெடுமால் கிளர்பதிபலவுள
வவற்றுடொன்றே யரங்கமுமென்னுந்
தவற்றுமாற்றஞ் சாற்றுபுன்புலவர்
கொங்கேயந்தலர்தரு கோமலர்விழையுஞ்
செங்கேழுமொண்கதிர்த் தினகரன்றனைத்
தாதைபாற்பகைத்துத் தவநனிமுயன்று
கோதையர்சுகமே குறிக்கொள்ளினோருந்
தவுதவினலம்பெறச் சமர்செயலன்றிப்
பவுரனைத்திங்கட் பருமத்தாற்பாற்
கடலுங்கடைந்த கைத்திரளாய்ப்பத்
திடல்படுபொன்னஞ் சிலம்பின்மீத்திகழ்
துருவன்றன்கை தொடுபேராழி
மருவக்குயிலிய மணித்திரள்போலுங்
கோட்களிலொன்றெனக் கூறி
“நாட்கழிப்பார்புரை நவையினர்தாமே.

(ஆ)

இன்னிடைமதியிடை யேனையகோளிடை
பனகப்பாயற் பாலிடையாலிடை
சிவன்முதற்றேவர் சிந்தைத்திரளிடை
நவரசக்கடலுறழ் நான்மறைநூலிடை
கடலறப்பருகிய கலசமாமுனி

தடவரைக்குவட்டுத் தலைநின்றழியுஞ்
 செப்பாற்றலைபொரு தென்கரைப்பகுப்பின்
 மெய்ப்பாற்போன்றே மிளிர்ந்தருவெண்கட்
 குடத்தான்மாந்திக் கூத்துமாடுந்
 திடத்தான்மள்ளர் சிறுமுலைக்கடைசியர்
 புன்மொழிவினாஅய்ப் புளகமெய்து
 நென்மலிமருத நெடும்பணைக்குருகையி
 லொளிரிதழ்ச்செம்பூ வுதிர்ந்திட்டுறங்காப்
 புளிமரப்பொத்திற் புக்கமர்புலவோன்
 முதலியபதின்மர் முத்தமிழ்ப்பெருக்கிடை
 ந்தநிதங்கிடந்து நிலவுதலன்றித்
 தன்பெயர்த்தொனியே தாரகத்துயர்ந்த
 நன்பெருமந்திர மெனநிலைநாட்டப்
 பெரிதுமுயன்ற பிழைபடுதருவன்
 கிரிபுரையாகங் கீன்றுசெந்நீர்
 பருகல்வேட்டுப் பகைத்தவன்மோது
 மொருபெருந்துணி லுற்றதொப்ப
 வழுக்காற்றற்சமைந் தலமருமென்ன
 திழுக்காருள்ளத் தினுமவருமிறைவ
 னத்திசெய்காவிரி யாற்றின்
 மத்தியிற்கிடப்போ னெனமதித்தனமே.

(ய)

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ஞாயக.

தெய்வமேதுணை.

இரட்டைமணிமாலே.

வெண்பா.

பரிதியொடு சங்கணிகைப் பச்சைமா லென்றும்
 விரிதிரைநீர்ப் பொன்னியிடை மேயா—னரிதி
 லரிதாய பேறுதவி யாண்டருளற் கான்ற
 கரிதானே கானிற் கரி.

(க)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கரியவன்றென்னரங் கத்தெம்பிரான்முற்றுங் காத்தருளும்
 பெரியவன்பாருல குய்திறநாடிப் பிறக்கவஞ்சான்
 சரியணிகைத்துங்க மோகினிக்கோலஞ் சமைந்திலனேல்
 வரியுளித்தாரண்டர் தங்குலமியாவு மடிந்துடுமே.

(உ)

வேண்பா.

மடியாத வானவர்க்கு மாமறவி போலுங்
கொடியார் குலமழிக்குங் கூற்றே—தொடியார்கைம்
மாநூர் நடிக்குமணி மாடநிரை நீடரங்கத்
தானு வழதா மவன்.

(௩)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அவனவளத்தெனு மூவகைச்சுட்டினு மண்ணியண்ணு
னெவனவனெங்குள நென்மெண்ணியேங்குமென் னெழைநெஞ்சே
சிவனொருநான்முக னிர்திரன்போற்றத் திருவரங்கத்
திவளவுநாளென் றளவாதுறங்கு மிறையவனே.

(ச)

வேண்பா.

இறையளவு மெய்யுணர்ச்சி யில்லா வெனையுங்
குறைதவிர்ந்தாட் கொள்ளவல்லாய் கொல்லோ—மறையவனைத்
தந்த திருவுந்தித் தாமரைப்பூந் தாடாளா
வுந்தரங்கத் தெந்தா யுரை.

(ரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உரையுமுணர்வுங் கடந்துநின்றானை யொலித்தெழும்பாற்
நிரைகடனாணுறச் சேரங்கத்தேதுயில் சீதரனைத்
தரையுங்கனமு மந்நாளளந்தபொற் றுளினனை
வரைதருபூம்படம் போலுங்கண்டரென் மனவெளியே.

(௩)

வேண்பா.

மனக்குரங்கொன் றுலடியேன் வாடிடுமின்ன றிர்ந்தா
லினக்குரங்கள் றுண்டதுமெய் யேயாங்—கனக்குந்
தலையா யிரப்பாம்பிற் றண்ணரங்கக் கோயி
னிலையாத் துயின்றபிரா னே.

(௪)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பிரா னுனையன்றிமற் றின்றெனநம்பும் பெருமைபெற்றுங்
தரா தரநாடுகில் லாரிடமேற்கத் தகுங்கொல்சொல்லாய்
புராரிமுன்போற்றிய சேரங்கத்தின் புயங்கம்விடுத்
திராகவனாகி யிராவணன்சென்னி யிறுத்தவனே.

(அ)

வேண்பா.

இறுகுமுலைப் பாவைல்லா ரிச்சைக் கடலின்
மறுகுமென்னை வாழ்விக்க வாராய்—சிறுகும்
விழியானை காத்த வியனரங்கத் தெந்தா
யிழிவா லழிவுறச்செய் யேல்.

(ஆ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

செய்யவன் வாழு மருமத்தினனைத் திருவரங்கத்
தையனைச்சங்குதண் டாழிலில்வாள் கையணிந்தவனைப்
பையரவிற்றுயில் கூர்வாணநாடிப் பரவுகின்றேன்
வெய்யவன் கூற்றிற் கொடிதாயகோர மிடியறவே.

(ய)

வேண்பா.

மிடியறுக்குந் தீவினனோய் வேதனையுந் தீர்க்கு
மடியவர்தங் கூட்டத்துள் ளாக்கும்—படியளக்குங்
கையான் திருவரங்கக் காவலவன் கான்மலரி
னெய்யார் துழாயணியி னே.

(யக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அணியரங்கத்திற் றுயின்ருயயனை யளித்துவந்தாய்
பணியணிவான்கைத் தகைமண்டையோடு பறித்தெறிந்தாய்
பிணியுழந்தாரிற் றவிப்பவென்பாற்பல பிடைசெய்யுந்
தணியில்பொல்லாமிடிப் பேயோட்டிடாததென் சாற்றுதியே.

(யஉ)

வேண்பா.

சாற்றா லுயருந் தணியரங்கத் தம்மானே
கூற்றா லயரார் குலதெய்வ—மேற்றானே
சான்றாமிவ் வுண்மை தனையுரைத்தாற் றுனவர்க்குக்
கான்றருஞ் சோற்றையொக்கும் காண்.

(யங)

கட்டளைக் கலித்துறை.

காணாதுடனுற்று வேண்டியபேறு களித்தருளிப்
பேணாமெய்விடு தரினும்புகேன்வந்து பேசியொப்பின்
மாணாருந் வாழ்க்கைதந் தப்பானின் றுளுண் மறையச்செய்வாய்
நீணாகப்பள்ளி யரங்காவெல்லோரினு நீண்டவனே.

(யச)

வேண்பா.

நீண்டா னெவற்றினுள்ளு நின்ற னிரத்தினரை
யாண்டான்பொற் கோயி லரங்கேசன்—காண்டா
வனமெரித்தோன் தேருகைத்த மாட்சிமையை யன்பாற்
றினநினைப்பார்க் குண்டாளு செயம்.

(யரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

செயங்கொண்டசக்கரஞ் சங்குடனேந்துந் திருவரங்கன்
வயங்கொண்டபுள்ளர சூர்தம்பிரான்கனி வாயினிடை
நயங்கொண்டபுன்கிரிப் பொன்றெனக்காவந்த நாளதைச்சொ
வியங்கொண்டநெஞ்சக மேங்குமித்திங்கறற் கென்செய்வதே.

(யகூ)

வேண்பா.

என்செயலே மேலென் றிறுமாக்கு மீனனல்லே
னின்செயலே நாடு நிலையுள்ளேன்—பொன்செய்
திருவரங்கக் கோயில்வளர் சீதரனே நீயின்
றொருவரங்கக் கோகை யுற..

(109)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உறங்குநன்போற்பெரும் பாசாங்கு காட்டி யுலகினுண்மைத்
திறங்குந் தக்கண்டனை யெந்நாளெழுந்தினிச் சீர்செய்குவாய்.
கறங்குஞ்செஞ்சக்கரக் கையரங்காநின் கடைக்கணநுள்
பிறங்குதல்வேட்டுத் தவஞ்செய்கின்றோர்பல பேருளரே.

(110)

வேண்பா.

பேராற் றிடையே பெரும்பாந்த னிற்கிடக்குஞ்
சீராற்றின் மேய திருவரங்கா—நேரரை
வென்றநின்மாண் பேன்றமட்டும் விள்ளுநான் வேண்டியபே
றென்றநுள்வாய் கொல்லோ வியம்பு.

(111)

கட்டளைக் கலித்துறை.

இயம்பருங் கீர்த்தி பலதோய்த்துளானங் கேசனென
நயம்படப்போற்றுநர் தந்தாண்மலரி னறுந்துகளை
வயம்பெறச்சென்னியிற் சூழநின்றற்கொடு மாமறவி
பயம்பயந்தோடுஞ் சடகோபன்பெற்ற பரிசெய்துமே.

(112)

முற்றிற்று.

ஆட செய்யன் னொருநக.

தெய்வமே துணை.

மும்மணிக்கோவை.

ஆசிரியப்பா.

யாணக்கோவொன் றின்னுயிர்வேட்டுக்
காணத்தொனியாற் கலக்கலுமதற்குச்
சுருதியீற்றின் றெல்பொருளமையக்
சுருதியாண்ட கதைமுதற்சிலவே
மாறிமாறி வண்டமிழ்க்கவியாற்

கூறிக் கூறிக் குளிர்பொழிலாங்கத்
தம்மான் றிருவரு ளாசித்துள்ளேன்
பொய்ம்மால்வினைக்கும் புணர்முலைமகளி
ராசைப்பயனா மகப்பொருள்விரிவு
மோசைக்கடல்கு முலகிலுள்ள
புறப்பொருட்பெருக்கும் பொலிவுறப்புகழ்ந்து
சிறப்பவென்று திண்டிதல்வேந்தர்
முடித்தலைகுலங்க மோகித்தலையேன்
படித்தகம்வளர்க்கும் பாவலர்மகிழார்
தாய்முலைப்பாலுந் தணந்தருந்தவத்தாற்
பேய்முலைப்பால்கொளப் பிராணடிசேர்ந்த
காரிமாறன் கருணைச்
சீரியோர்கள் செவிமடுப்பாரே.

(க)

வெண்பா.

பாராந்து வானளந்த பாதாம் புயத்தொருவன்
சீரங்கக் கோயிற் றிருநெடுமால்—வாரமென்மேல்
வைத்த தறிந்து மறவியூர்த் தூதர்மன
மெய்த்த தறிந்துகொண்டே னியான்.

(௨)

கட்டளைக் கலித்துறை.

யான்சொன்னபாடல் பலவாமவற்றிடை யாதுமத்திக்
கோன்சொன்னபேரொன்றை யொவ்வாததோநிரைக் கொல்வளைக்கை
மான்சொன்னசொற்கொண் டொருமாயமான் பின் மகிழ்ந்துசென்றாய்
வான்சொன்னகிர்த்தி யரங்காவென்மேற்றயை வைத்தருளே.

(௩)

ஆசிரியப்பா.

வைத்தமுள் ளொயிற்று மாசுணக் கொடியோன்
பொய்த்த வஞ்சகப் பொருமையிற் பிழைத்துக்
குந்திமக்கள் குவலயம் புரப்பத்
தந்திரம் பயின்ற தாமோ தரணைக்
காவிரி யாற்றிடை கவின்றரு கணகக்
கோவி னுப்பட் குறுகிக் கண்டு
போற்றிசைக் கின்ற புனிதர்க் கெல்லா
நாற்றிசை யோரு நலின்பெரும் புகழு
மான் சித்திபு மமர்தம் வாழ்வைக்
கான்ற சோற்றிற் காண்டரு களிப்பும்
பிறப்பிறப் பின்றிய பேறு
மறப்பறு ஞானமும் வருமென றுணியே.

(ச)

வேண்பா.

துணிவேண்டும் பொன்வேண்டுஞ் சோறுநெய்பால் வேண்டும்
பணிவேண்டு மென்றுபுல்லர்ப் பாடேன்—றிணிவேண்டும்
வீரர்பலர் போற்றும் வியனரங்கத் தம்மானின்
சீரணங்கு பார்த்தருளச் செய்.

(௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

செய்யுந்தனமு மடவாருமக்களுஞ் சேரப்பெற்றோர்
வையுந்துறவறத் துற்றேற்றகுமேனம் மயக்களித்தாய்
பையுந்துபாம்பிணைத் தென்னரங்கத்திற் படுத்திருந்தே
புய்யும்பல்கோடி யுயிர்க்குணளிக்கு முரத்தண்ணலே.

(௬)

ஆசிரியப்பா.

அண்ணலந்தகையோ ரனைவரும்வழுத்தும்
பண்ணவன் செங்கட் பசுங்கார்போல்வான்
வாழ்வனவராய மாளிகைப்பெருக்கு
ளேழ்வகைப்புவிபு மேத்துசீர்த்தலைமை
வாய்ந்தபைம்பொன் மணிமதிளரங்கந்
தோய்ந்தமாண்சில சொலத்தகுபுலவீ
ரும்மிடையானு மொருவனாகி
விம்மிதமெய்தி வீடும்பெறினே
யவன் புகழினைத்துமெய் யாகுஞ்
சிவன்பிரமாமுதற் றேவர்சான்றிதற்கே.

(௭)

வேண்பா.

இதம்பகரு நல்லுணர்வு மில்லாத வீனர்
பதம்பணிந்தும் பொன்றேடு பண்போர்—மதம்பொலியு
மிந்நிலத்திற் நாளெனைநீ யேன்படைத்து விட்டாயோ
பொன்னியரங் கேசா புகல்.

(௮)

கட்டளைக் கலித்துறை.

புகலருமந்திர மட்டாக்கரமென்றும் போற்றுகில்லேன்
சகலரும்பேசுடு மெய்ப்புகழ்வேட்டுந் தனித்துளன்காண்
பகலவன்றன்னைப் படையான்மறைத்துமுன் பாண்டவர்தம்
மிகலறுத்தாளரங் கேசாசுற்றுன்னெஞ் சிரங்கினன்றே.

(௯)

ஆசிரியப்பா.

இரவினுங்கரியா னிரவியிற்செய்ய
வரையோர்பாகத் தடக்கியவண்ண
னன்முகத்தொருசேய் நளினவுந்தி

மேன்முனைத்தியாவும் விதிக்கக்கண்டோ
 நெண்சீர்ச்செய்யா ளிலங்கெழிலுரத்தான்
 நண்சீர்மலராம் சரந்தொடுதனையற்
 பெற்றொனென்னப் பேசலொன்றொழியக்
 கற்றூர்தம்மைக் கனன்னுமவிழையா
 நென்னுமொல்கு மிகற்பேராழி
 நன்னூர்மதிய நானுறுசங்க
 மேன்பொலிகதைக் ரேதியிருபு
 நாண்படுசார்ங்க நகுதோணுலின்
 காசைப்பூந்துணர் கடுத்தகாட்சி
 யாசைப்பெருக்கி லகத்திடையளித்து
 நெடுநாட்டாழ்த்து நிறைபுனற்பொன்னி
 நடுவாழ்கோயி னலஞ்சொல விசைத்தா
 னவன்மகனாவக மகலாத்
 தவளமாதித் தகையறிவாளே.

(ய)

வெண்பா.

வாளுடைய திண்கை மறவீரர் வாழ்த்துமவைவேல்
 வேளுறழ்சீர் வேட்டேன் வெகுளாதே—நாளுந்
 திருக்கா விரிநடுவாஞ் சீரங்கந் தன்னி
 லிருக்காதி யேத்தநின்றே னே.

(யக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நின்றாய்மறைச்சென்னி மேனடித்தாயொரு நெட்டாவிற்
 சென்றாய்மெய்யன்பர் மனந்தோறுந்தானவர் சீரழித்தா
 யென்றாயிருவர்க் கிடையேயரங்கத் தினிற்கிடந்தா
 யொன்றாய்கொலோவென் மனத்தேமெஞ்ஞான முதித்திடவே.

(யஉ)

ஆசிரியப்பா.

உதிரம்பருகி யொண்டிறற்கனகன்
 சதிரழித்தன்னேன் றனையற்காத்த
 நாரசிங்க னாவெதிர்நணுகிற்
 கோரமஞ்சிக் குலைகுலைந்தயர்வே
 னாதலிற்றென்னு ளாயர்பாடி
 மாதராரு மகிழ்வுறுகோலங்
 காட்டியாண்டருளிக் காலகேயரை
 வீட்டினற்குரைத்த மெய்ந்நிலைதரித்தி
 யன்மெனிற்பழிதி ரயோத்திழுதார்
 சென்மெலாநலமுஞ் சின்பெறுநிமித்த

மிருபதுவாகுட யிகலவற்செற்ற
சொருபங்காட்டித் தோமற்புரத்தி
யாசறுசீர்த்திரு வரங்க
வாசநீங்கா மரகதமலையே.

(கங்)

வேண்பா.

மரகதவெற் பாமரங்க மால்வயின தேயக்
குரகதத்தி லேறுமணிக் கொண்டல்—கரகக்
கரத்தானை முன்பயந்த காகுத்தன் பொற்றாள்
சிரத்தாரக் கொள்ளல்பெருஞ் சீர்.

(யச)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீரங்கக்கோயிற் றிருநெடுமால்கழைச் செஞ்சிலைக்கை
மாரன்றனைப்பயந் தாளகலாத மருமத்தினுள்
வாரம்பெருத்தவன் போற்சிலமாற்றம் வழங்கியப்பா
லோரஞ்செய்வானையொத் தானென் செய்வேன்கலை யொண்டொடியே.

ஆசிரியப்பா.

ஒண்டொடித்தொனிக்கை யுமையவள்கொழுநன்
மண்டையோட்டிரக்கும் வறுமையும்வளைபற்
செடித்தலைப்பல்பேய்த் திரளொடமத்தி
னடிக்கச்செயுநடு நாடிக்குணமு
மொருவிவெள்ளி யொள்வரைத்தலைபோய்
மருவிவாழ வைத்தனையந்நா
ளந்நா வென்பா லியற்கவிபலநின்
செந்நாவாரச் செப்பெனவிசைத்தே
கொண்டுமெனுள்ளங் குலைவுறவுறுக்கி
மண்டுதிக்கலி வா தனைநீர்க்கலை
யனந்தையூரி லல்லிக்கேணியிற்
றனந்தருகுதுமெனச் சாற்றியுமெழுத்துத்
தந்தும்பிழைத்தனை சரதநன்கறியு
மிந்துநாமத் தெழிற்பெரும்பொய்கை
மருவுதென்னரங்கமா சுணத்திற்
கருமுகிலென்னக் கவின்றருவானே.

(யங்)

வேண்பா.

வானவர்தாங் கண்ம மகத்தூ டிடுமவியா
முனருந்தக் கண்டு முதவினா—யானதனை
யெத்தா ரணிவரினு மெள்ளளவு முள்ளேன்காண்
சத்தாதி யாமரங்கே சா.

(யங்)

அஞ்

திருவரங்கத்திருவாயிரம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஏசாரும்பொய்ப்பொருள் வாஞ்சையுற்றேனை யிருங்கயமை
மாசார்குபேரனு மேமாற்றிப்பாடல்கள் வாங்கிக்கொண்டான்
றேசார்செஞ்சக்கர மேந்தியநீயென்ன செய்குதியோ
கூசாதரங்கத்தி லேநெடுநாட்டுயில் கொண்டவனே.

(யஅ)

ஆசிரியப்பா.

கொண்டலேழுங் குத்திரத்திகலாம்
வெண்டகைவயிர வேலுடைவிறல்வேந்
தாணையாலிகன் றறல்பொழிந்திடுநாண்
மாணருதெழுமொரு மலைக்குடைபிடித்துங்
கோகுலம்புரந்தாய் கும்பிட்டேத்துமெ
னாகுலந்தீர்த்தற் கறியாய்போலு
மிந்நாணந்தமர்க் கிகலவராய்த்தம்
வெந்நாவின்புற வள்ளுரமிசைவார்
தம்பானின்னருள் சார்ந்ததென்ன
வம்பாமதிக்கு மாறுசெய்கின்ற
யங்நனமாயி னருமறைநான்கு
மெங்நனமெய்யா மிவையிழைப்படினும்
பந்தமுழுத்திப் பதமுமெய்ப்படுமோ
செந்தமிழ்வேட்குஞ் செயலொன் றுன்பாற்
குன்றாதோங்குங் குறிப்பறிந்துள்ளே
னன்றாமாற்ற நவிலற்பொருட்டுன்
மாமலர்புரையும் வாய்திறந்தருள்வாய்
பாமலர்ப்புலவர் பல்லோரேத்தக்
காவிரியாற்றிடை கவினுங்
கோவிவினுளுங் குலவுகொற்றவனே.

(யக)

வெண்பா.

கொற்றவருந் தேவர் குழுவுமிகக் கொண்டாடப்
பற்றடம்பே ராழியுடைப் பண்ணவா—முற்றடுத்தான்
டித்தனைநாட் சென்று னெழிலரங்கம் போற்றவிட்டாய்
பத்தருடன் சேரவைத்துப் பார்.

(உற)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பார்கொண்டநாவலர் பல்லோருளார்கள் பழுதில்பொன்னி
நீர்கொண்டபாங்கர்த் திருவரங்கேசனை நெஞ்சிலுன்னிச்
சீர்கொண்டபாடல் பலபாடியிர்திரன் சிட்டிசெய்வோன்
கீர்கொண்டகண்டத் தினுன்முதலோர்பதங் காதலித்தே.

(உச)

ஆசிரியப்பா.

காதன்மங்கையர் கருத்துவப்பதுவே
மாதவப்பயனா மெனமுபன்மடமைப்
புல்லர்தம்மிசை புனிதத்தமிழா
னல்லபாட னவில்பலநாவலர்
சீயமுகப்புச் சிவிகையுங்கவிகையு
மேயபல்பணியோ டியாவுங்கருதி
யொல்காவண்ண முன்றிருப்பெயரே
பல்காலோதிப் பழிச்சுகின்றே
னிந்திரன்முதலோ ரெண்ணத்தக்க
மந்திரசித்தி வழங்கியாண்டருள்வாய்
தோலாவளமைத் தொல்சோண்டூட்
சேலார்தண்புனற் றிருக்காவிரியிடை
பண்மறையாதிதூல் பரவுங்
கண்மலர்குவியாக் கனதுயிலோனே.

(உஉ)

வேண்பா.

துயின்மறந்து சோர்வுமற்றுத் துய்ப்பனவுங் கைத்துப்
பயிலுமிசைத் தென்னரங்கம் பாடி—மயிலிறகுச்
சென்னி புடையானே தேசிகனென் றெப்பொழுது
முன்னிடுவார்க் குண்டா முரம்.

(உ௩)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உரத்தேதிருமக னோவா திருந்துமென் னுள்ளத்திச்சை
தரத்தாமதஞ்செய லாகுங்கொலோபெருஞ் சக்கரத்தின்
கரத்தா திராயக னேசையமீதொர் கலசநல்கும்
லரத்தாற்றிடைகிடந் தாய்தமிழ்வேட்டென்னை வாழ்வித்திடே.

(உ௪)

ஆசிரியப்பா.

வித்தாயதனுண் மிளிர்கிறுமுனையாய்ப்
பைத்தார்த்தசைதரு பாதபமாகித்
தனிரிலைமலர்காய் பிறவுந்தானா
மிளிர்தலினைண்ட விழுப்பொருளொன்றுள
தெழிலிக்குலுபுரை யெழின்மணிவண்ணத்
தழிலிலாற்ற லரங்கக்கோயிலி
லதனையோர்ந்தோர் தட்டாக்காஞ்சொற்
றுதகவான்கலை யுத்தமியருளுஞ்
செந்திருமடந்தை சிர்விழிநோக்கும்
வந்தியைதரப்பெறு மாக்கள் பலரலர்

தங்குலகுருவுந் தன்பெயர்செப்புந்
கங்குனீதிக் கனகனைக்கடிவா
னவன்மனைவயிற்றன் நவதரித்தானுந்
தவலருமறைநூற் றமிழ்செயற்பொருட்டான்
மூன்றாமுகத்தின் முகுளக்குவனை
வான்றார்வேந்தின் மனைவயிற்றெய்தி
மற்றோருகத்தின் மாநிலத்துதித்துக்
கற்றோர்விழியே கடுக்குமாறனு
மனையசிற்சிலர்களே யாவா
ரினையவாறுணர்வா ரெமதுறவினரே.

(௨௫)

வேண்பா.

துறவினரு மில்லறத்திற் றோய்வாரு மென்னை
புறவினனென் றுன்னவைத்தா யோகோ—மறவியற்ற
ஞானமொடு சித்திகளு நல்கா திருக்கைநன்றோ
வினமில்சீர்ப் பொன்னரங்க னே.

(௨௬)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அரங்கனன்றிப்பொரு ளொன்றுமின்றென்ன வறிந்தடங்காக்
குரங்கறிவாண்மை புறுநாளிலெண்பொறித் கூட்டுண்முதல்
வரங்களெல்லாந்தரு மென்போர்தம்போரினும் வாயலுத்துச்
சிரங்களிற்றொண்டர்தந் தாட்டுகளின்றித் திரிந்தனமே.

(௨௭)

ஆசிரியப்பா.

திரிமூர்த்திகளுட் சீரியன்றிண்டோ
ளரியேயென்னு மறிவுறுநமர்காள்
பறிதலைச்சமணப் பதிதர்பல்லோ
ருறிவிடுத்திறங்கி யுலகமுற்றுய்வான்
கற்காணத்திற் காரொளொத்தரைபடச்
சொற்காரென்னச் சொரிதருகுரவன்
விதிவழிபழகும் வீரமில்லே
னதிர் தொனிக்கடலு மசலத்திரளுங்
காலும்வெளியுங் கனல்புனன்மண்ணும்
போலும்பிறவும் புருடோத்தமனே
யென்னச்சொல்லி யெழிற்புளியிடைவாழ்
சின்னக்குழந்தைத் திருவுருப்பிபருமான்
சொன்மறைகருதித் தூணிணுந்துரும்பினு
மொன்மகனொருவ னுளனெனப்புகல்வா
ரெம்மதத்தினரே, யென்னினுமவர்சொற்
சம்மதமென்னத் தனையசைக்கின்றேன்

ஹைமவதி மாலை

கோதலும்புலையுங் கொடியவென்றிகழுவே
 மூரணையாங்கத் தாவன்மிக்குடையே
 னென்னைப்பிறனென விகழா
 தன்னைத்திரள்போன் றுதரிப்பிரே.

உஅ

வெண்பா.

ஆதரிக்கக் குன்மெடுத்த வங்கைமல ராயனுக்கு
 மூதரங்கக் கோயின் முகுந்தனுக்கும்—பேத
 நினைத்துந் தளரேலென் னெஞ்சே நிகழ்வ
 தனைத் தாமவன் றுனென் றறி

(அக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அறிவோ மெனத்தாணி வார்தம்முணர்வி லமைவரியான்
 குறிபோலுங்கோலமுங் கொள்வான்மென்சீரங்கக் கோயிலம்மான்
 பொறிநாணச்செஞ்சிறைப் புண்ணுணத்தான்றனி போய்ப்புரந்தா
 னெறிநீர்த்தடாகத்தின் மூலமென்றேவிட்ட யானையையே.

(நய)

முற்றிற்று.

ஆடெசம்புள் ளாகையக.

தெய்வமே துணை.

நா ன் டா ன் டி மா லே.

வெண்பா.

நிலமுழுது முண்டுமிந்நத நீலமுகில் போலவா
 னலகில்புகழ்த் தென்னரங்கத் தண்ணல்—கலக
 மதனைவிதி யைப்பயந்த வள்ளலவன் றன்னைச
 சதமகன் டிற் றேன்றெலென்கின் றர்.

(அ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

தாராகணம்புரை யுததலைமாலைத் தனிச்சிவனுஞ்
 சீராரும்வேதனும் வாழ்வதற்காகதலத் தேகத்திட்டா
 யேரார்பதத்தொரு சாரடியேற்கிட நீதருள்வாய்
 நாராயணுவரங் காகரும்பாம்பி னடிப்பவனே.

(உ)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய லிருத்தம்.

நடிப்பவனுழி முதற்சொலைம்படைக ணளிர் பொழிற்றிருவாங்கத்தே
 பிடிப்பவனனந்த மூர்த்திகள்வடிவாப் பிறப்பவன்பிறிதினையல்லா [ங்கே
 நெடிப்பவனிகலோன் விடுங்கரித்துணைக்கோ டுண்பவனுலகெலாமொரு
 முடிப்பவன் துளவும் பிளியுமவனே முதற்கித்தென்கைமெய்ம்மொழியே.

ஆசிரியப்பா.

மொழிமுழுதிறந்த மோனம்வேட்டு
விழிகளைமூடி வெறுவெளிநாடித்
தவிப்பீரங்கந் தன்னிடைதடங்கை
குவிப்பார்க்கிரங்குந் கொண்டலொன்றுளது
பச்சைநிறத்தது பதுமக்காட்டது
கொச்சையாயர் குலக்கோவாய
தனைநாடி யதன்பெயரனந்தத்
திதமுறுமோரெட் டெழுத்துளத்யம்ரீர்
சித்திகண்முழுதுஞ் சேருமப்பான்
முத்தியீடு முறைப்படிவருமே.

(ச)

வேண்பா.

வருமமனத் தானவர்தம் வாழ்வொழிக்க வல்லான்
கருமமத வாதரையுந் காப்போ—னருமறைக்கோன்
றன்னைப் பயந்தோன் றனியரங்க மாளிகையி
லென்னைத் தடுத்தா ளிறை.

(தி)

கட்டளைக் கலித்துறை.

இறைபளவேனு மிரக்கமில்லாரிட மேகிபென்னுட்
குறைகளெல்லாம்பகர் கோதொழித்தென்றுகைக் கொண்டருள்வாய்
பிறைமணிவானுக் குடற்பாதி யன்று பிரித்தளித்த
நிறையருட்சீரங் காநினைவாருணர் நேயத்தனே.

(அ)

எழுசீர்க்கழி நெடிஸடியாசிரிய விருத்தம்.

நேயமோரணுத் துணையுமிலாரென நெடிதுயிர்த்தயர்தியேன்
மாயவாரிதிக் கலக்கமற்றுன்னருள் வளம்படப்பெறுவேனே
வாயபாலக னுரைப்படிது ணினின மமராதந்துயர்தீரச்
சீயமாயட லாடகனுயிர்கவர் திருவரங்கத்தானே.

(எ)

ஆசிரியப்பா.

தானையாமெனச் சலதியெழுடுத்த
மானைபாகுல மலிந்தழவிடுத்தாய்
தேனனிழந்தொழுகுஞ் செழுந்தாமரைப்பூ
மானதிலோபர் மனைபுகக்கண்டாய்
வரமலிமுனிவரை மன்னவர்தம்மைப்
பிரமன்படையாய் பிழையுறப்பணித்தா
யென்னிடைத்தோன்றி யியல்பறவாழி
தன்னிடங்கரத்திற் றரித்தமைதெரித்தாய்
பண்டைநாண்முறைப் படியதைவலத்தணிந்
திண்டைகுடியு மேனையதேவரு

நாரதாதி நன்முனிவாரும்
பூரவாகனி முதலியபுலவரு
மார்வமிக்குற வருள் பொழிந்தருள்வாய்
கார்வளர்மேனிக் கவினரங்கேசனே.

(அ)

வேண்பா.

அரங்கேசா நாரா டாறுமுருந்தா வென்றியா
னிரங்கோதை கேளாத தேனோ—மரங்கோடி
தின்னுமத வேழநதன் நேகமொன்று வாழ்வதெண்ணிப்
பன்னுமொலி கேட்டசெனிப் பால்.

(ஆ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாலாவுங்கொன்றுதின் பார்துடைக்கீழுனைப் பாடுமென்னை
நாலாவித்ததினுஞ் சோதனைசெய்வது ஞாயங்கொலோ
வாலாலமுண்டு மிறவாடுபபாமட லாண்மைதந்தாள
சேலார்தண்ணீர்ப்பெருங் காவிரியாற்றிடைச் சீதரனே.

(இ)

கலிவிருத்தம்.

சீதரன்புரு டோததமன்றிருவரங் கேசன்
மாதவன்பரந தாமனென்றதுதினம வாயா
லோதவலலவ னுபயாபாததொழு * முவனுய
* புதலத்திலாழ் வானெனுமபுகழ்புனைந தன்னே.

(ஈக)

ஆசிரியப்பா.

நனமிகப்பருக்குஞ் சண்டியாதத
ரனவாதமுதின் னருளபொழபுலு
மேலோராதமமை வெறுத்திகழவதறை
பூலோகத்தின் பொலிவுமுறறழிந்தன
கண்டுகண்டு கதிருங்குறுத்தது
பண்டுபாாததன பரிபுகைத்திடுநீ
யிரநாளொருவற கின்னருட்டுளிநின்
செநநாவாற்பகர் திருமொழிவழிதெறித்
தறநிலைநிறவி யகமுமுதொருணிப்
பிறவியில்கதிதரு பெருநதவம்வளரக்
காணிவிழிவோ காவிரியாற்றிடை
வாணிகோண்பரவ வளர்திருமாலே.

(இஉ)

வேண்பா.

திருமாலேக் காவிரித்தண் சீரங்கத தானைக்
கருமாலே யன்னனைக் கண்டு—மருமாலேப்
பைந்துளவம் போன்றதமிழ்ப் பாமாலே குட்டுநர்பின்
வந்துபிற வாத மகர்.

(இங)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மகராலையங்கடந் தன் திலங்கேசனை மாய்த்தவனுஞ்
சிகராசலக்குடைக் கையா னும்போ லுந் திருவுருவ
மிகர்காணவின்னமுங் கோடி கொள்வானிமை யாவொருகட்
புகர்சீடர் கூற்றெனப் பொன்னரங்கத்திற் பொலிபவனே. (யசு)

எழுகீர்த் தாழிசை.

பொலிமதங்கொளும் வேழமேல்வரு புங்கவன்றன திளவலென்
னொலியினும்பிர மாதிரர்ச்சிறை போனெ னுநதுதி யுரையினு
மலியுடரவமு ந்ததரும்பெரு வள எல்வாழு மரங்கபே
கலிபனா ன்கையி லுட்பட்டா தது உண்டொர்சில களிஞரே (யரு)

ஆசிரியப்பா.

களியுருக்கொடுந் தான் கான்பலாதாங்கிப
புனிழுமுதுணாமெப்ப் புகழ்புனை மொருவ
னரனவன்றானென் றாறியுமென்னகததுவ
வரமளித்ததுவும வடி படுமோ
வங்ஙனமாயி நறமொடுசரதமு
மெங்ஙனம்விளங்கு மியானெ னுயிலே
னவற்றொடியான்கெடி னு மருமறைந்திரட்டு
மெவற்றுளுங்கலக்கு மீடுசா லு
முனக்குமற்றுள்ள வுமபராரபலாகுஞ்
சனக்குமுவினுக்குந் தாரகமாய
வானினமவதைத்துண் டகமகிழரககா
மேனிகா லுதிர வெள்ளமோடி
யாழியுட்புக் கரத்தமாக்கும்
வாழியவாடல் வயங்கவேண்டுந்
தொண்டராலியறதத் துணியா பாயின்
மண்டலத்தொருநன மகவாவருதி
யெத்தனைமாறாத் திஃது மொன்றென்னைச்
சித்தமுடெண்ணே நிருவருளாணை
தூவளம்பொலிதரு சோணட்டரங்கத
தேவருமபணிய வினிதமாவானே. (யசு)

வேண்பா.

அமரர்க் கெளரியா னணியரங்கத தன்பர்
தமரவர்க்கும் வேணதரு டாதை—நமர்முயற்சி
காணாதான் போன்று களியால் வருத்துகின்றான்
யினுள் கழிந்த மிக. (யசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மிகக்கொடுக்குங்கொடைக் கன்னனுக்குந்தனி வீடளித்தோ
னகக்குடையேந்து மாங்கேசன்சத்திய ஞானவள்ள
லகக்கமலத்திடை வந்ததுண்டியான்கண் டடைந்ததுமுண்
டிகத்தினர்க்காப்பொய்சொன் னாற்செறுங்கொடை யிடித்திரளே. (யஅ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இடியிடித் தனையபாட வியம்புவார் பலநிர்நாளிற்
படியிடை வறுமைநோயாற் பருவா லுறல்கண்டெய்த்தேன்
கடிமலர்ப் பொதும்பர்க்காமர்க் கரைகொள்கா விரிச்சீரங்கத
தடிகளே யவரோடியானு மகமகிழ் வுறச்செய்வாபே. (யஆ)

ஆசிரியப்பா.

செய்யதாமரைச் செழுமலர்ப்பொகுட்டுத்
தையல்வாழும் தகைமலிபகல்த்
துண்ணைநாடு முரனுடைச்சிலரோ
டெண்ணைநீகூட்டிடுநதினமியாதோ
வன்னவர்பலகா லடியனேனை
யின்னநீயெம் மினமெனவிசைததற
கேட்டிலைகொன்னின் கிளரருளினறித
தாட்டிகத்தவர்க்கத் தையமலிவுறுமோ
விண்டுசித்தன் வேம்பணிவா ன்முற்
பண்டுதூக்கொரு பைம்பொற்கிழியை
யறுத்ததுபோலு மதிசயமவரினே
மறுத்தவிருவகை வாரியிறபடிவே
னிலங்கைவேந்த னினிதுவந்திறைஞ்சக்
கலங்கலிறெண்ணீர்க் காவிரியாற்றி
னிடைகிடந்தென்று மியாவும்புரக்கு
முடைகமழ்கொட்டின முல்லைநாயகனே. (உய)

வேண்பா.

நாயருநது முனே நனிவிரும்பு காவுடைய
பேயரிடம் போயிரவாப் பேறளித்துத்—தூய
பணியணையிற் காவிரியுட் பள்ளிகொண்ட பைம்பொ
னணிமுகிலே கண்பார்த் தருள். (உக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அருளின் றிப்பொய்த்தவஞ் செய்வோர்தம்பேறு மடைவதின் றி
யிருள்கொண்டமேனிச் சமனூறிற்சேர வெனைவிட்டிடேல்
மருள்சுந்தையோரு மகிழ்கூருஞ்சீரங்க மாளிகையிற்
மெருள்விஞ்சையோர்தொழ மெஞ்ஞான சித்தினை செய்தெய்வமே. (உஉ)

கலி விருத்தம்.

தெய்வவென்னு மிடைச்சொலுஞ் செப்பும்வா
யையநாவல ரிற்கடையாக்கிடேல்
செய்யபூம்பொழிற் றென்னரங்கத்துளோர்
பையராவிற் றுயில்பரந்தாமனே.

(௨௩)

ஆசிரியப்பா.

தாமநாபித் தனிமுகிறுமரைப்
பூமகளோடு புலிமகள்புணர்கோ
காரங்கத்தோர் ககின்மலைகடுப்பச்
சீரங்கத்திற் றினந்துயிறுமான்
மலைகடல்புரையூண் மாந்துபேரியாக்கை
நிலைஇயவானவர் நீடுதானவர்க்கு
மொருதினைசிலபோ துணுமுயிர்த்திரட்டு
மருள்வழிதினம்படி யளத்தற்பொருட்டோர்
காலேவைத்துன் கருதியோர்மின்
மேலேமியாமென வெட்டுகிலாரே.

(௨௪)

வெண்பா.

வெட்டித் தகுவர்குல வேர்களைடி மின்னிகர் வாட்
கிட்டிணன்ற னாவியொரு கேசமா—யொட்டிவளர்
தேகத்தரங்கன் றிருவருட்சீ ராரறிவார்
பாகத்தீர் சொன்மின் பரிந்து.

(௨௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பரிமுகப்பார்ப்பனச் சேயாகிக்கைப்பற்று பல்படையால்
கிரிகடற்பார்புரக் கின்றவந்நாளுன்னை மெச்சசெஞ்சொற்
பெரியவர் தம்மொ டடியேனும்வாழ்வுறப் பேணுவையோ
கிரியெடுக்குங்கை யரங்காசங்காழிகொள் கேசவனே.

(௨௬)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

கேசம்பற்றியத் துருபதன்மகள்பெருந் கிலேசமுற்றிடவிர்த்தோ
னசமன்னவற் கினியவர்பலரையு நணுகவாய்வனைவைத்தோ
னீசனன்னவ னேயரங்கத்திடை யெண்ணையுந்தடுத்தாண்டா
னீசர்புன்குடை நீக்கிடினலதது நிசப்படமாட்டாதே.

(௨௭)

ஆசிரியப்பா.

மாட்டுவாகன மயேசனுக்களித்தோன்
காட்டுள்வாழ்பொதுவர்க் காவியொடளிப்போன்
கிண்ணோகியப்ப வேயங்குழுவிசைப்போன்

பெண்ணோடாணலி யாகியபெருமாள்
விழிதுயிலாங்கம தேவிடென்னில்
வழிபடுமடியா ரியாவருமதியார்
விரசைக்கப்பால் வேறென் றுளதென
ஹானுடைப்பல்லோ ருருமில்வாதிடுவார்
பாணன்போ லும் பக்குவர்சில்லோ
ராணமிக்குருகி யகமகிழ்வாரே.

(௨௮)

வெண்பா.

மகிழ்மலர்த் தாரணிநத மக்க னிருவ
ரகிலமுண்ட வாயரங்க னன்பர்—நெகிழுகததார்
மாரனுடன் மாறனவா வாய்ந்தபெயர் வன்மைமென்மை
நீரறிவிக் குந்திரிமி னே.

(௨௯)

கட்டிகாக் கலித்துறை.

தெரியற்றுழாய்தரு கில்லீரென்பேதைதன் சிந்தைகொண்டீர்
வரிவிற்குனித்தன் று சானகிதன்னை மணந்தகின்றே
கரிவெட்டுநன்னடை யாய்ச்சியர்தமமைக் கவர்தல்பொய்யோ
வரிதிட்டடியவ ரைத்தனிற்சேர்க்கு மரங்கையனே.

(௩௦)

கலித் தாழிசை.

அரங்கடுத்த கண்ணரமபை பராகணல்குதலவியின்
றரங்கணிததி டாதுவெந்த முற்பிரொசாட்சியா
யிரங்கலற்ற நெஞ்சராயி றைச்சியுண்ப தீனமே
வரங்கொடுக்கு மூதரங்க வள்ளலன்பா மட்டிலே.

(௩௧)

ஆசிரியப்பா.

மட்டுறுமலரும் வனப்பசுநதுவ
மிட்டுநமமரங்க னிகபரமளநத
பதததுணைகருதிப் பைந்தமிழ்பாடு
மிதத்தவமவழங்கா தெனும்பயனின்றே
யாதலிறபொன்னு ரரிவையர்தமமைய
பூதலமீது புணர்தல்வேண்டி னுமாப
பசுவயமாதி படுக்கும்வேள்வி
விசுவமேறசெயுஞ்சில வேதியர்ப்புகழே
மவரிநதொருக்கா லணையுமன்னா
குலடுநேர்தோட் கொலைவாளவுண
நூர்தொறும்பணிசெய் துள்ளுலைநதெள்ளல்
சார்தொறுநடந்த சரிதமியாவு
மவனோர்க்கையா யம்பியிற்பிறந்த
தவன்வாய்ப்பெருநூல் சாற்றுவுபலவே.

(௩௨)

வேன்பா.

பலமதத்தம் வெவ்வேறு பண்ணவர்போ னின்ற
கலகம்வினைக் குந்தொழிலேன் கற்றாய்—குலமயிற்கூட்
டாடுமலர்ச் சோலை யரங்கா வறுதினநிற்
பாடுநர்க்க துண்டோ பகர்.

(௩௩)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பகரங்கமாறுடை நால்வேதஞ்சொல்லனின் பாலனென்ற
னிகருன்றனக்கொரு தேவுமுண்டோமிக நீடுமணிச்
சிகரங்கொள்கோபுரம் பற்பலசூழந் திருவரங்கா
வகரந்தொனிக்குமுன் னாகதுணையாகி யளிப்பவனே.

(௩௪)

எழுநீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அளியுருக்கொடு மாவலிக்காகநீ ரடைத்தவன் விழியொன்றை
யெள்திலக்கணங் கெடுத்தருளாங்கனென் னிதயசாட்சியதாவோர்
களியளித்ததுண் டதுசகததவிர்கரு காலமெக்கணங் கொல்லோ
புளியிடைப்புருந் தான் பதத்தடைக்கலம் புகுஞ்ஞீர் புகல்வீரே.

(௩௫)

ஆசிரியப்பா.

புகழும்வசையும புண்ணியப்பெருக்கு
மகமும்பிறவு மருள்வானொருவ
னவனகரத்தவிரு மாழிநோக்கி
யிவனகடவுளாககோ ரிறைபெனப்பகர்வார்
முன்னவனொருக்கான் மொய்ப்பாபோக்களர்
தன்னகத்தஞ்சுந் தனஞ்சயறமேறறு
மாற்றங்கருதில வகுத்தற்கரிபு
தோற்றமுற்றவனோ சொருபமாகின்
வெதுத்சங்கொல்லோ விரண்டுமெங்கனமோ
பொதுவாதம்மனைதொறும புகழுழலவனேர்
வநதுசொற்றிடினே மயக்கறுமரங்கத்
திருதுவின்பொய்கை யிடைமுழுகடியார்
பதமலாமகரம பரித்தெட்டெழுத்து
நிதமிகச்செபித்து நீலமேனி
கருதிக்கருதிக் கடைத்திசைநாடி
யிருமதிமதியென் னேழைமதியே.

(௩௬)

வேன்பா.

மதியுதிக்கு நெஞ்சகத்தோர் வள்ளன்மலர் மங்கை
பதியாங்கன் மெய்யருட்கோ பாலன்—விதிகன்பலர்ப்
பெற்றா னவனே பெரியானென் றோதுமட்டுங்
கற்றாரே கல்விக் கடல்.

(௩௭)

ஆயுதபஞ்சகம்

கட்டளைக் கலித்தொழை.

கடலும்பச்சாவிலை யுந்தொண்டர்கொஞ்சமும் காவிரியாற்
றிடமன்னுசேங்கத் தானிடமேயென் றியம்புமன்பர்
விடமன்னகூற்றலுக் கஞ்சார்விதிக்கும் விதிக்கபரா
ரடல்வென்றிவேள்படைக் காற்றார்களாகி யடங்கலரே.

(ந.அ)

எழுதீர்க்கழி நெடி லடியாசிரிய லிசூத்தம்.

அடங்கொள்வன்மனத் தருவர்தங்கூ ற்றென வரங்கமாநகர் தன்னிற்
யடங்கொள்பாம்பர சாந்திருவணைவிசைப் பள்ளிகொண்டருள்வானை
விடங்கொணன்மனத் தேமிகநினைபவ ரெக்குலத்தினரேனு
ரடங்கொள்சங்கரன் பிரமனொப்பவரலா னரெனல்கூடாதே.

(ந.க)

ஆசிரியப்பா.

கூடாவொழுக்கக் குணம்பலகோடியு
நாடாள்வாரையு நகுமிறுமாப்பு
மளவினிலடங்கா வாசைப்பெருக்குங்
களவுறுமடவார்க் கடுக்குஞ்சிந்தையுங்
கொண்டுளதமியேன் குறித்தவாமே
விண்டுநாயகன் விரைமலர்ச்சரணஞ்
சேரவென்றே தினமுழைக்கின்றே
ரூணங்களுக்கு மாகமத்திரட்டுங்
காரணமொன்றெனக் கண்டதேசிகன்
பாரகத்தேனும் பருப்பதத்தேனும்
வானகத்தேனும் வாழ்வானாய்
னியானறிதரமுன் நிலகவேண்டும்
பொன்னரங்கத்தைப் போற்றலன்றிப்
பின்னரோர்தவமும் பேணமாட்டே
வீடுபோதா வெனக்குமென்று
நீடுசெங்கதிரு நிலவுஞ்சான்றே.

(ச.ய)

முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் ஈரந்.

தெய்வமே துணை.

ஆயுதபஞ்சகம்.

வேண்பாக்கள்.

காலங் கருமங் கடந்த கதிரோடு
ஞாலமுற்றுங் கூறு நலந்தருமே—பாலமுண்டோ
னற்றுணையென் தேத்தரங்க நாத னனிர்மலர்க்கை
பற்றும்வெற்றி யாழிப் படை.

(ச)

அன்பர்களை யெண்ணு தவமதிப்போ ராரெனினுந்
துன்பமெய்திச் சோரத் தொனிக்குமே—பொன்பழகு
நெஞ்சாங்க நாத நிகழலகெல் லாம்புரக்குங்
கஞ்சமலர்க் கைபுனைசங் கம். (௨)

கூடாவி வேறுசெயுங் கூற்றுவுன்கைக் கொண்டதண்ட
நாடா தனிக்கு நலத்ததே—பாடாத
நீரரங்கண் ஞாலத்தே நேடினும் பிடுதவுங்
காரரங்க நாதன் கதை. (௩)

எதிசுளுக் கோரரசா யோதமவி பாதகரைக்
காதிநல்லோர் தம்மையெல்லாங் காக்குமே—நீதிசுன்றாச்
சோழரெண்ணி லார்பரவத் தொல்கா விரிநடுவே
வாழாங்க நாதன்வென்றி வாள். (௪)

ஐந்துமுகன் கைச்சிலையு மாயிரங்கண் ணன்றவருந்
தந்துயர்தீ ரத்தினமுஞ் சார்வதே—செந்துவர்வாய்
மாடையன்ன மேனிநெடு மாலரங்க நாதனன்று
வேலைகுன்றச் சாயகம்பெய் வில். (௫)

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௯௩.

தெய்வமே துணை.

—o—o—o—

சமயசட்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

இரங்கலீர்மானிடர் காடெய்வம்பற்பல வென்னினுமா
முரங்கொடொன்றேயெனச் சொன்னாலுமா முண்மை யுற்றுணர்வீர்
கரங்களிலாழியுஞ் சங்கமுமாதிய காட்டிநின்றெம்
மரங்களைப்போற்றிசெய் நாராயணரு மளவிலரே. (௧)

சிவனேபரமெனச் சொல்வாரைக்காணுநிற் சிறுவரோ
வுவமானமின்றிய செந்திருவென்று முவண்ணென்று
நவநூலுமெனன் றும்பிரமாபெற்ற நாதனென்றுங்
கவலாமெண்ணுவர் நம்மாங்கேசனைக் கண்டவரே. (௨)

சத்தியென்னுஞ்சொற் பொருள்வலியாமன்றித் தையலுமாம்
பத்தியுள்ளாருணர் மெய்ம்மையுமாகும் பராசரணப்
புத்திரனுப்பெற் தவனாவனன் புதல்வனுந்
நத்தியும்வாழாங் கேசனுக்கியாது நவைபட்டதே. (௩)

சேனைமுதலியுந் தெய்வக்கணபதி யும்பொருளொன்
றேனையன்மென்னத் தெரிதின்றகல்லி யியல்புமில்லார்
பாணமுகமுடை யான்றஞ்சமென்னி லெதிர்த்திகல்வார்
வாணநிலத்தொ டுளந்தவரங்கன் மரபல்லரே. (சு)

பெருமாளெ னும்பெய ருந்தலைமேற்றிகழ் பீலிக்கொத்து
மருமலைக்குல்லையுங் காமக்களவு மலிசமரும்
வருமாண்டிறப்புமொப் புங்கவுமாரண வாழரங்கத்
திருமாலடிமையென் றேயறியார்கள் சிறியவரே. (சு)

சூரியமண்டலம் வைகுந்தமென்னுந் துணியினருஞ்
சீரியபொன்னரங் கன்றொன்பாருமொர் செங்கணென்னும
பேரியல்பாளரு மஃதேழுடிந்த பிரமமென்னு
நீசினர்பாலெதிர்த் தன்மெனவாது நிகழ்த்தலரே. (சு)

முற்றிற்று.

செய்தன் சுயம்.

தெய்வமே துணை.

சு த் த ச த் த க ம்.

கலிலிருத்தங்கள்.

பரிதியென்னப் பகலவற்குந்நுழாய்த்
தெரியல்லுடரங் கன்கைத்திகிரிக்கும்
பெரியநாவலர் பேரிடும்பெற்றிமை
தெரியவர்க்கடி யாமத்தொழிற்சொத்துமே. (க)

கண்ணன்முனிற் கடிமலர் கண்ணுத
றண்ணஞ்செஞ்சடை ற்றுறச்சாத்தினுன்
மண்ணகத்தரங் கந்தனை வைகுந்தத்
தெண்ணலாருண ராயியல்பாளனே. (உ)

இந்திரற்கிள வற்றகை யெய்தியுஞ்
சிந்திடாப்புகழ் சேரங்கன்சுவை
பிந்திடப்பிறந் தான்முதலென்பதா
னெந்திடான்புனி மூல்பெருஞ் சாட்சியே. (ங)

இரங்குநெஞ்சக மெய்தினரியாவரு
மரங்கநாயக னேயென்ற றிந்துளேன
மரங்கல்புற்புதன் மண்ணுமன்னோனெனக்
குரங்குலாங்குரு கடன்சொன்னுனரே. (சு)

மூலகாரணன் முதரங்கேசனே
வாலமுண்ட வரன்றலைப்பாலனே
சாலக்கூவித் தடத்திடைகண்டதோர்
கோலவேழத்தைக் கூறெறிநகறுமே. (௫)

தானவர்த்தசெருத் திந்திரன்நன் னுடன்
வானவர்ப்புரக் குந்தனிவண்மையான்
ஞானவேளரங் கத்திறைநற்கலை
யானவுண்மை யதுவெளியாகுமே. (௬)

தெய்வமுண்டெனச் செப்பிடற் கொப்புவார்
பொய்வழக்குடைப் புத்தர்களாயினு
மைவனத்திரு மாலரங்கத்துதி
செய்வாரெனக் கொள்வதென் நேற்றமே. (௭)

முற்றிற்று.

சு. ௨௪. புள் ௩. ௩. ௩.

கொள்வ மே திணை.

—o—o—o—

மந்திராட்டி கர்.

அறுசீர்த்தாழிசை.

சிவனனார் நாடுமெங்ககோலமாய்ச் சீர்கொளச சாவதாரங்களாய்த்
தவர்களாய் மன்னராய்த் கொண்டராய்ச் சாற்றுவர் தம்முள்வந்தாடுமா
னவரசுத் தாடுமின்னார்கள் சீர் நாகரைச் சாடிவெல் பிடுதோ
யுவுணன்மே லேறரங்கேசர்தம் மோநமோ நாராயணபவே. (௧)

பிரமனூற் சமயமோராறுமோர் பேச்சுமில் லாதமெஞ்ஞானமுங்
கரவுடைப் புலைமதக்கூட்டுமாந் கணிதமெட் டாமெனக்காண்பதே
பரணியா காயமெங்கனுமுலாம் பவனனே டெதிர் பொருப்பலமு
வுரகணிற் றுஞ்சரங்கேசர்தம் மோநமோ நாராயணபவே. (௨)

வேதமென் பனவனந்தங்களும் வேறுவே ருகமத்திரர்களும் [ரியே
போதவோ விடுமொலிப்பொருளெலாம் போற்றிவைத் திடுபெரும்புண
நாதரா மன்னுபஹேவரு நானிலத் துயிரும்வாழ்வுறவினைத்
தோதனந் தருமரங்கேசர்தம் மோநமோ நாராயணபவே. (௩)

பன்னகத் தரசனும்பரிதியும் பதுமனும் பரதிப்பாவையுந்
மீதன்னவற் செறுதிருத்ததுமனுந் தேறியுந் தேறருந்திருவதே
பொன்னகத் தேவருந்தவமுடைப் புனிதருந் தளர்வுறப்புரிசுணத்
தொன்னலர்க் கறுவரங்கேசர்தம் மோநமோ நாராயணபவே. (௪)

கள்ளாளு வண்டிசைக்கின்றபூக் கமலமுற் றுள்ளிழிக்கருணைதந் [ததே
தெள்ளுவார் தம்மைவென்றேத்துவார்க் கின்பகல் கச்செய்பண்பேய்ந்
புள்ளுண்மே லாயதன்கேதனம் போற்றிமுன் கானகம்போனதா
ளுள்ளுவா றுள்ளரங்கேசர்தம் மோநமோ நாராயணயவே. (௫)

வாகைவன் றுனவர்க்கேமனாய் வானவர்க் கண்ணையாப் மானிடாக
கையகங் கைப்பெருங்குவரா யிலகவிச் சிப்பவர்க்கேற்றதே [வரா
பாகைநேர் சொற்சொன்மின்னூர்பலோர் பாயறோ றெவ்வொர்மெய்ப்படி
யோகைமிக் குதவரங்கேசர்தம் மோநமோ நாராயணயவே. (௬)

அலகில்பல் கோடிமென்சீவருக் காழமார் விசையாற்றப்பிறத்
திலகுசங் காழியாகியகொடுத் தென் றுரீக் காதுகாத்திடுவதே
கலகநிட் றாரைக்கொன் றுமெய்க் கருணையோர் தங்களைக் காதலித்
துலகமுற் றுளரங்கேசர்தம் மோநமோ நாராயணயவே. (௭)

தென்றிசைக் கூற்றுவன்றொடர்பிலாச் செநதமிழ்ப் புலவரோர் புகின்மரை
யன்றியும் பற்பலோர் வீடுபெற் றமைவதற் காதாரமாயதே
பன்றியி னுமையா திகளுமாய்ப் பழுதின்மெய்ச் சமரசப் பண்பருக்
கொன்றிரண் டாமரங்கேசாகர மோநமோ நாராயணயவே. (௮)

முற்றற்றி

கே செயலள ௧ 1 ௨௭.

தெய்வமேதுனை.

ந வ ம ணி ம ா லே

வேண்பா.

பெரியபெரு மாளராகப் பேணிக்கிடக்குந
கரியதிரு மாலவுணர் காலன்—கிரியெடுத்தது
மானிரைகாத் திட்டாரா னன்னவன்பொற் றுணிலத்தும்
வானிடத்தும் வீச மணம். (௧)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மணங்கொண்டதாமரைப் போதுடைச்செல்வியை மாற்பில்வைத்தான்
பணங்கொண்டபாம்பனை மீதரங்கத்திடை பள்ளிகொண்டான்
கணங்கொண்டமெய்யடி யாரேவலேசெயக் காதலிக்குங்
குணங்கொண்டநம்பெரு மான்புகழேமிகக் கூறனன்றே. (௨)

கோச்சகக்கலிப்பா.

கூறரிய வினையாடல் கோடாது கோடிசெய்வோ
ன்றணிவான் பிரமனெனு மிருவருக்கு மிடைநின்றோ
ஹனையுந் திருவரங்கத் தமர்பெருமா ளருளின்றிப்
பேறடைதல கூடாது பிறக்குமவினை நயியாதே. (௩)

திருவரங்கத்திருவாயிரம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆதவன் றனை யன் றுமறைத்துமோ
ரன்பனா யளித்தனை யையகோ
பாதகக்கலி தீர்த்துமிந்நாளெனைப்
பாலிக்கின்றிலை பாவமிதல்லவோ
சூதனுப்பரி தூண்டெனச்சொல்லிடாத்
தொண்டருக்கரு ளத்துணியாய்கொலோ
நாததே முழங்கரங்கத்திலோர்
நாகனைத்துயி னாணத்தெய்வமே.

(ச)

அம்மாளை.

வெண்டளை.

தெய்வமொன்றே யுண்டு திருவரங்கக் கோயிலிடை
யைவகைப்பூ தங்களுக்கு மப்புறத்த தம்மாளை
யைவகைப்பூ தங்களுக்கு மப்புறத்த தாமாயிற்
கைவயிற்சங் காழியொடு காணுமோ வம்மாளை
காணுவது தொண்டர் கருத்தன்றோ வம்மாளை.

(ரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

அம்மாளைத்திருவரங்கத் தாதினையப்பண்ணவர்பலர்க்கோ ரனையாணைப்
பொய்ம்மாளைப்பின்றொடர்ந்து தடிந்தகனைச்சிலையாளைப் பூவுள்ளா னுங்
கைம்மாளைம்முகத்தானுங் கருதுமிருகழலாளைக் காணப்பெற்றும்
சும்மாநைவுறமாட்டேன்சுதப்பெருக்கைத்தமர்களுடன் னுய்ப்பேனன்றே.

எண்சீர்த்தாழிசை.

பேனடைந்த கூந்தன்மீது பிரசநான்ம லர்த்துணர்
பெருகவைத்து விழிமருட்டு பேதைமாத ராசையா
ணடைந்த துன்பமொன்றினுக் கிரட்டி யின்பரீ
நல்கவேண்டு மில்லையாகின் ஞானநல்க வேண்டுமால்
வானடைந்த விருகடர்ப்பு ரைந்தசங்க மாழிமேல்
வைத்ததோள்க ளிற்கமழ்ந்த வண்டுழாய்பு னைந்துசெந்
தேனடைந்த தாமரைக்கண் மலர்தரப்பொய் நித்திரை
திருவரங்க மானதிற் செயற்கிசைந்த திருடனே.

(எ)

ஆசிரியப்பா.

திருடனென் றிகழினுஞ் சீரருள் புரிவான்
கருடவா கனத்திற் கவின்றரு கடவுள்
சற்பப் பாய நன்னிடை யனந்தங்
கற்பமோர் கணமாக் கண்டுகில் கரியோ
னெத்தனை யோதலத் தெய்தி வாழினு

மத்தனை யுத்திரு வாங்க மொவ்வா
வானகத் திராவில் வயங்குடுப் பலவு
மானவெண் கதிர்ப்பனி மதியமொவ் வாவே.

(அ)

சந்தக்கவி.

தான தத்த தன—தன தன தனனா.
வாவெனக் கதறி யோலமிட்ட கரி

வாழ்வுறக்கணமு - னிலகினை யலையோ
மாதவத்தர் பலர் சேர்வனத் தினிடை
வாருநிற் கருதி - யபயநல் கலையோ
கோவெனக் கைதலை மீதுவைத் தழுத
கோதைபற் பல்கலை - பெறநினை கலையோ
கூதளத் தொடையல் வேடனைத் தனது
கோகுலத் துணைவ - ரொடுதழு விலையோ
பாவெனக் குளறி னூர்சிலர்க் குமதி
பாரமெய்ப் புகழெய் - தியகதை கடல்குழ்
பார்சொலத் தளரெ னூடுதித் தினிது
பாடெனச் சொலினை - பரிசிட நினைவாய்
காவெனத் துதிசெய் தார்பலர்க் குமவர்
காதலிட்டு மகிழ் - கருமுகி லெனவே
காவிரிக் கிடையொர் கோயிலிற் றுயில்கொள்
காரணத் தலைமை - பெறுமுர கரியே.

(க)

வேண்பா.

கரியதைத்த வோதையினுங் காணர் பொதியத்
திரிதமிழ்ப்பாட் டோசைமிகத் திதோ—பெரியபய
னென்றுநல்கி லாயே யுயர்ந்தபுகழ்த் தென்னரங்கத்
தென்றுமுறை வானே றியம்பு.

(ஈ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

இயந்தொனிக் குந்தனிச் சீரங்கக்கோயி லிடத்துறைவா
னயந்தவின்றோருப்பத் தானவர்தங்களை நாசஞ்செய்தான்
பயந்தமைந்தன்மக ளாம்பூமிகேள்வன் பதுமைநண்ப
னயந்தனைநேர்மனத் தென்னையும்வேட்ட ததிகயமே.

(உ)

கோச்சகக் கலிப்பா.

அதிரதர்மா ரதர்முதலோ ரளவிலவர் போற்றிசைப்ப
விதிமுறையா லாசபுரி வேந்தொருவன் வரச்செய்வாய்
மதிததற்பார் மடந்தையழும் வாய்த்தொனிகேட் டிலைகொல்லோ
வதிர்திரைப்பாற் கடனீங்கி யாங்ககர்த் துயில்வானே.

(ஊ)

திருவரங்கத்திருவாயிரம்

கட்டளைக் கலிப்பா.

வான நாடரு மாநில வாணரும்
வாழ்த்தெ டுக்கு மாகதக் குன்றெனப்
பானலார் வயற் சீரங்கக் கோயிலிற்
பள்ளி கொண்டரு ளும்பரத் தாமனே
ஞான யோகசித் தித்திறம் வேட்டுளை
நாடு மென்னை நலிப்பது ஞாயமோ
தினரட்சக னென்னுமொர் பேர் மெயார்
திறஞ்செ யிக்கணஞ் செம்மலர்க் கண்கொடே.

(10.௩)

அம்மாளை.

வேண்டளை.

சுண்கொண்டருள்பொழியுங் காரரங்க நாயகனே
யெண்கொண்ட யாவருக்கு மீசனா மர்மாளை
யெண்கொண்ட யாவருக்கு மீசனா மாமாகிற்
நிண்கொண்ட தானவரைச் சீறுவதே நம்மாளை
சீறுவது மன்னவரைச் சீர்செயவே யம்மாளை.

(10.௪)

எழுகீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மானவேற்படை மன்னவர் தம்மரன் மனையினும் புகுந்தேற்றும்
போனகத்துட னுடையுருமையாப் புலரவிட்டிடலேனே
தேனளவிய பசுந்துளவாமெனச் செயுந்துதினவாயோ
வேனமாநில மிடந்தவா வரங்கமுற் றியல்பெலாமிசைப்போனே.

(10.5)

எண் கீர்த்தாழிசை.

இசைமலிந்து வேண்டுசித்தி யாவையுப்பு ரிந்தலுத்
தேகமாயி ரண்டுமாயி ரண்டுமற்ற சமரசத்
திசையடைந்து மரணமும்பி றப்புமற்ற முத்தியிற்
சேரவேண்டி மாதவஞ்செ யத்துணிந்த சிந்தையிர்
நசையினர்க்கு நல்கும்வாழ்வை யரசர்தம்ம வைக்கனே
நாச்சலிக்க வைதுளானு நண்ணநல்கு நாயகன்
றசையருந்து வார்களுக்கி ரங்கிடாவ ரங்கமால்
சரணபங்க யங்களேச தாநினைந்து சார்மினே.

(10.6)

ஆசிரியப்பா.

சாருவும் பூவையுஞ் சதுமறை நுவலிய
சீருடைப் பொழில்குழ் திருவரங் கத்தி
லாடகக் கோயிலி லாயிரஞ் சென்னிச்
சேடன் மேற்றயில் செங்கனம் பெருமான்
சொன்ன சொல்லுஞ் சோர்வுறு மாயி

நவமணிமாலை.

னின்னலெங் னனந்தீர்த் தியானுயப் பெறுவே
னவன்றிரு வுந்தி யாயதா மமாயி
னவந்தரு பொன்மை நகுமுடற் புதல்வன்
வாய்தொ றும் வைகி வண்புகழ்ப் பராசரன்
சேய்திரு நாவினுஞ் செழிய னாட்டுக்
குருகைமா முனிமுதற் குலவுபல் புலவோர்
திருமலி நாவினுஞ் சீர்நடம் புரிந்து
சிதமலி சததளத் தேமலர்ப் பீடத்
துதயவாண் மதியொத் தொளிநுமொள் வலாயே.

(ய௭)

சந்தக்கவி.

தனனத்தன—தானனதானு.

வலாய ணிந்திலகு கரம டந்தையர்கண்
மயலெ னுங்கடலி—னாடமிழ்வேனே
மனித ரென்றிசையு முருவ டைநதுமரை
மகிழு முண்டிதகர்—வாரையெனேனே
தளைமு நிந்தமத கயமெனும்படிசொ
றகுதி கொண்டவர்கள்—ரோரவெலேனே
சமர சம்பரம ரகசியந்தவந்
தருபெ ருங்கருணை—நீர்மறைவாமோ
கியாயு டன்றினபு னடியர்தம்பணிசெய்
கிறந லம்பொலியு—மாறநாளாயோ
கிருபை யின்றெனிலெ னகமதன்கண்முது
கிழவ னுஞ்சிசவு—மாவரலாரோ
களைபொ ருந்தகுவர் தமையடும்படைகொள்
கரமு குந்தவகல்—காவிரிநீர் குந்
கவின ரங்கநகர் நடுவுறங்கிறைவ
கரிய கொண்டனிகா—நீரெடுமாலே.

(ய௮)

வேண்பா.

மாலை யரங்கமணி மாளிகையின் வாஞ்சையினால்
வேலையிடைக் கண்டுயில்கை விட்டானைச்—செலையிகர்
கண்ணாய்ச் சியர்மகிழங் காமுகனென் றோர்ந்தோனே
நண்ணர் குடிக்கோர் நமன்.

(ய௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நமனஞ்சுவென்றுகல் லாலடிக்கீழுண்மை ஞானமுறும்
விமலன்றனஞ்சுகத் தெந்நாளுமோவற மேவுவன
விமயம்புரைபல கோபுரஞ்சுழரங் கேசனது
யமாமுலாந்துணர்ப் பைநதுளவார்ந்தபொற் பாதங்களே.

(ஐய)

திருவரங்கத்திருவாயிரம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாதமலர்த் துணைநாடிப் பசுந்தமிழாற் பழிச்சுமெனக்
காதரமா மொருமாற்ற மறைவதனுக் கிசையாயோ
வேதமுத லாய்க்கடல்குழ் மேதினிக்கோர் வித்தாகும்
போதனைத்தந் தாயரங்கப் பொற்கோயிற் புண்ணியனே. (௨௧)

கட்டளைக் கலிப்பா.

புண்ணி யம்புரி வேர்பல ரேங்கினார்
பூரி யக்குலத் தோர்மிகப் பூரித்தார்
திண்ணி மைத்தவத் தோனொரு வற்கருட்
சீர்வ முங்கச் சிறிதுளத் தெண்ணுவாய்
தண்ணி லாவுறழ் சங்கமும் வெய்யவன்
றண்ண நெர்கு ர்ச் சக்கர முப்புனை
கண்ணி யாவரங் கற்பொருங் கோயில்வாய்க்
கட்செ விததுயில் கார்முகில் வண்ணனே. (௨௨)

அம்மாளை.

உலண்டளை.

வண்ண மணிமேனி மாலரங்க னேயடியா
ரெண்ண முழுதறியு மீடுடையா னம்மாளை
யெண்ண முழுதறியு மீடுடையா னுமாகிற்
றிண்ணநெகச் சோதனையேன் செய்கின்ற னம்மாளை
சோதிப்பா னன்றவாற்கஞ் சொற்கேட்பா னம்மாளை. (௨௩)

கலி விருத்தம்.

அம்மை வாதனை தீர்வது குறித்துமெர் யன்பா
லிம்மை யிற்றவ முயன் றுமா ரென்னுரை கேண்மோ
பும்மை யோர்புகழ் திருவரங் கத்துறை முகுந்தன்
செம்மை யார்கழற் சேவடி கருதுமின் சிறிதே. (௨௪)

எண்சீர்த் தாழிசை.

சிறியோருட லுறவாடிய சிநைத்துயர் போகத்
தியிற்கொடி தாம்வன்மிடி செய்யுவாதனை தீர்
வெறிநாய்நிகர் மதவாதர்தம் வீரூப்பழிவாக
வெற்பின்குடை தொறுமவாழ்வுறு மேலோரொடுகூடக்
குறியாமென நானாடிய வடிவங்கொடு வந்துன்
கொற்றத்திரு வருளோர்துளி கொள்ளும்படி யருள்வாய்
பொறிதோப்பண மனிபாய்மிசை பொன்னுரும ரங்கம்
போற்றித்துயில் வாரிற்றிகழ் புனிதக்கிழ வோனே. (௨௫)

ஆசிரியப்பா.

கிழவனென்றுங் கேழிணர்முடிக்குங்
குழன்மினார்வியக்குங் கோலனென்றுங்
கால்விரல்சுவைத்துக் கரைதருகனிவாய்ப்
பால்விராகுன்றூப் பாலனென்றுங்
திகழ்வதன்றிச் சேன்முதற்பலவா
நிகழ்வதுமுடைய நெடியோன்றன்னைச்
சீரரங்கத்திற் றினங்கிடந் துறங்கும்
பாரவடிவாப் பவளப்பறவைப்
பிடர்மிசையம்பொற் பெய்வளையோடு
மிடர்கெடநினைவா ரியாவரேனு
மவரடி யவர்தம் மடியர்தாண் மகரந்
தவமலிவுடையார் தலைச்சுமையாமே.

(௨௬)

சந்தக்கவி.

தானன தத்தன—தனதன தான.

ஆமையெனத்திரு மேனியுமுற்றவ
னாணனைத்தரு—கரியவன்வானோ
ராகுலமுற்றற வேமுயலச்சுத
னாதியெனப்பகர்—கரியெதிர்போன
னாமையெனத்திகழ் வாரைவெறுத்திகழ்
வோரையொறுப்பவ—லுலகுணம்வாயா
னாறுதவிர்த்திடு காவிரிமத்தியி
லோவறுபொய்த்துயில்—செயமனநாணன்
யாமையுறத்தரு சோதனையிற்பெரி
தேதம்வினோத்தன—னியல்பவுமீயா
வீனர்கடைத்தலை தோறுமவிடுத்தன
னேழிசைமுத்தமிழ்—விலையுநல்கானேன்
மாமையன்மிக்குறு பாவமதத்தினர்
வாழ்வுபொறுத்தமை—யழிவதெவாரோ
வாரிசனிக்கக னான்மறையிற்பகர்
மாசினெறித்தொகை—வனர்வதெவாரே.

(௨௭)

வேண்பா.

எவ்வாறு நாடுநர்க்கு மேற்றவா மீந்தருளஞ்
செவ்வா யரங்கன் றிருக்கோயிற்—கொவ்வா
தொருதலமு மென்பதனுக் குள்ளபெருஞ் சாட்சி
யிருபுறந்தோய் காவிரியா தே.

(௨௮)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆறணந்தம்புவி மேற்றிகழ்ந்தாலு மருண்முருந்தன்
பாறருஞ்சாகர நீத்துத்தன்மத்தியிற் பள்ளிகொள்ளும்
பேறடைந்திட்டது மற்றென் றுண்டோவந்த பேர்பலர்க்கு
முறணத்துந்தவிர்க் குந்திருக்காவிரி யொன் றன்றியே. (௨௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்றிலுக்குங் குயிலுக்கு மமபுலிக்குந் தண்கடற்குந்
தென்றிசைக்குன் றருள்காற்குஞ் செய்யுப்பிழையா தறிகில்லேன்
வென்றிமலி சங்காழி மிளிர்நருகைத் திருவரங்கன்
றன்றிரடோணசைமீறித் தயங்குமிளந் தையலரே.

கட்டளைக்கலிப்பா.

தையலார்க்குத் தாயிரத்தோர்பங்குந்
தமிழிலின்றெனத் தக்கவர்தமமையும்
வையமேற்பொரு ளாமெனநாடிநான்
வாடக்காண்பதுன் மாண்புகழ்க்கேற்றமோ
வையகோவினி பாபினும்வேண்டுபே
ரார்வநல்க வகத்திடைபுன் னுவாய்
செய்யதாமரைப் பூமகனையகா
திருவரங்கத் தினிற் றுமில்லேனே. (௩௦)

அம்மானை.

வெண்டளை.

சீலமுளார் போற்றந் திருவரங்கக் கோயினெடு
மாலடியார் தாமே வலியுடையா ரமமானை
மாலடியார் தாமே வலியுடையா ராமாகில்
வாலறிஞ் சைவர் வனமபுகலே னமமானை
வனத்து மற்றுச்செய்தே வாழ்ந்தனர்கா ணமமானை. (௩௧)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய லிருத்தம்.

சையுநெஞ்சகக் கவலையாமபிணியிடை நலிவுறுநாயேனு
முய்யுமாறுநின் றிருவருட்கடற்றுளி யொன்றினிதுதவாயோ
பொய்யுமெய்யடி யாருயிநித்தமாப் புகன்றருளரங்கேசா
வையுஞ்சிற்சிலர் தம்மையும்புரந்தரீர் மறைவதுமுறையன்றே. (௩௨)

எண் சீர்த்தாழிசை.

முறைதவிர்ந்த பத்திசோத ணைத்தொழிப்பு ரிந்ததான்
மூவகைப்பி ணக்குமீறி முற்றுசோர்வு றச்செய்தாய்
பிறையணிந்த செஞ்சடைப்பி ரானுமன்னு நான்முகப்
பிரமனுப்பு ரைந்தபேறு பெற்றிடச்செ யாய்கொலோ

கறையடும்ப ண்டவிப்பெ ரும்பணிக்க ண்டொழங்
கண்டுயின் று ளாயெனக்க ணித்துனுவ னீங்கிடேன்
மறைமுழங்கு தென்னரங்க மானிகைக்க ணேகியே
வாழ்த்துவாரம் எனக்கணையில் வந்திலங்கு மாயவே.

(ந.ச)

ஆசிரியப்பா.

மாயவன் றெண்டர் மனமல ரகலாத்
தூயவ னரங்கத் தொல்பெருங் கோயின்
மேயா னனந்தம் வெள்வளை மகளிர்
சேயா மிளிர் தரச் சிறிது நாணன்
சத்துவ குணத்தோர் தாமே விழைதரு
வித்துறழ் ஞான விளக்கொளி யானான்
வேதமு மிமையா விண்ணவர் திரளும்
போதமா தவரும் புலரா வண்ண
மானிடர் தமையும் வதைத்துணுங் கனக
னுனிட ருநிரத் துடனுணற் குறித்தோர்
தூணிணும் வந்தா னாதலிற் றெழுவார்ப்
பேணிட லன்றிப் பிறிதொர்கட் டிலனே.

(ந.நி)

சந்திக் கலி.

தத்தந்த தன—தானனதுனா.

கட்டி லும்பழுதின் மெத்தையுஞ்செவிகொள்
கட்புயங்கமென—வேமிசைதுயின்மால்
கற்பகஞ்சினைமு கிற்புரைநதவிரு
கைத்தலங்கொள்கொடை—யாளரைமறவா
னெட்டிரண்டுமறி யத்துணிந்துமுய
விச்சைகொண்டவர்க—ஞாடினிதவீர்வோ
னெக்கியம்பலவி தித்தவநதணனை
யிக்கினன்றினைமு—ஞாருள்கரியோன்
மட்டில்லிஞ்சையர்வ முத்தரங்கநகர்
மத்திகொண்டுவளர்—சீர்மிகநினைவார்
மற்பெருந்தருவ ரைப்பல்குன்றொடும்
வச்சிரங்கொண்மக—வாணியுமுதியார்
கொட்டிலங்ககன முற்றவஞ்சிநிகர்
கொச்சைமங்கையர்க—ளாவலின்முழுகோர்
கொற்றவன்குருவே னத்துணிந்தவர்கள்
குற்றமுங்குணமெ—ஞமொழிபவரே.

(ந.சு)

வேண்பா.

பவமொழிக்க வாஞ்சிப்பீர் பாருலகில் வேறோர்
தவமுயல வேண்டார் தமிழா—னவாசமு
மொன்ற வாங்க முடையாணைப் போற்றுமினோ
பொன்றலுந்தீர்த் தாள்வான் புகுந்து.

(௩௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

புகுங்கலையாயிங் கோடியுள்ளான்னைப் போற்றுநர்க்குத்
தகுந்ததுணர்ந்துணர்ந் திவானரங்கந் தனிற்றுயில்வான்
மிகுந்தவதாரஞ்செய் வானென்னுநூல்களின் மெய்பிதன்றோ
நகுந்தவளப்பணி பூண்டுவெண்பூவளர் நாமகளே.

(௩௮)

கோச்சகக் கலிப்பா.

நாமகளுக் கொருமாம னளிர் திருப்பாற் கடற்றோன்று
மாமகட்கும் பூமகட்கு மணவாளன் மலைக்குலத்தின்
கோமகட்கு முற்பிறந்தோன் குலவாங்கக் கோயிலுளான்
காமகளிர் துயர்தீர்க்கக் கரத்தாழி யெடுத்தானே.

(௩௯)

கட்டளைக் கலிப்பா.

எடுத்த குன்றமொன் றுற்பகக் கூட்டமுற்
றின்பு தப்புரந் தாயிமை யார்கண்மேற்
கடுத்த தானவர் வேறாக் காய்ந்திட்டாய்
கடைய னேனுயக் காப்பது பாரமோ
கொடுத்த லேதொழி லாம்பலர் போற்றுசீர்
குலவு தென்னரங் கத்திருக் கோயிலிற்
படுத்த நாரண னேயடி யார்செயும்
பாவ நோயறப் பார்த்தருள் பண்பனே.

(௪௦)

அம்மாணை.

வேண்டளை.

பண்பாடும் வண்டுமலி பைந்துளவத் தாரரங்கன்
வேண்பாவொன் றுலுடன்போய் மீண்டவன்கா ணம்மாணை
வேண்பாவொன் றுலுடன்போய் மீண்டவனே யாமாயிற்
றிண்பாப் பலபுகன்றூற் செய்வதென்கொ லம்மாணை
செய்யதடந் தாமரையிற் சேர்விப்பா ணம்மாணை.

(௪௧)

எண்கீர் விருத்தம்.

நம்மை யல்லது பொருளிலை யென்றே
நவில்லின் றுரினு நானிழி வடைந்தாற்
செம்மை யார்ந்தநின் றிருவடித் தொழும்பே
சிறந்த தென்றசொற் றிறப்படுங் கொல்லோ.

மும்மை யார்தமிழ் பாடுகின் றிலனே
முன்னி யென்பொறி மொழிந்துரு கிலனே
கொம்மை மென்முலை யார்தடம் பயில்சீர்
குலவு சீரங்கக் கோயிலு ளானே.

(சஉ)

எண் சீர்த்தாழிசை.

கோய்வெண்ணி றந்தகோடி குவலயத்தி ருப்பினுங்
கொண்டல்வண்ண மாயவன்கு லாவரங்கமாகுமோ
வேயினைப்ப ழித்ததோண்மி னூர்பலோர்நி லாவினுங்
வெண்கடற்பி றந்துபூவின் மேவுமாதா போல்வரோ
வாயினால்வ முத்தியுய்ந்து ளாரனேக ரென்னினு
மறையினைத்த மிழ்ச்சொலிற்செய் மாறனோடு நேர்வரோ
நாயினைப்புரைந்தினம்ம கைத்திகழ்ந்து வசைபெறு
நாவலிரி வற்றைநீளீர் நன்குணர்ந்து சொன்மினே.

(சாஉ)

ஆசிரியப்பா.

சொன்மல ரொடுபைந் துளவுஞ் சொரிந்து
பன்மறை முதலாம் பகவன் றன்னைக்
கான்மலர்ப் பொதும்பர்க் கவினோடு பொலியத்
தேன்மலிந் திசைக்குந் திருவரங் கத்து
மயிலிய விருவர் மருங்கு சாரத்
துயிலிய கோலந் தோய்தரக் கருதி
லன்னவன் றொழிற்பே ராசை யுண்டா
மின்ன ஞாய மியாவரு மறிதற்
பால தன்று பழயமா தவத்துச்
சீல ரானார் தெளிதரற் பாற்றே.

(சச)

சந்தக்கவி.

தாத்த தன தான—தந்தன தான.

பாற்றிரைவெறுத நாக்குடைய மூடர்
பாற்றினமுமேகி—நின்றிரவாதே
பாக்குமுலைமாதர் வேட்கையுறலையொர்
பாக்கியமெனாதி—னைந்துருகாதே
நாற்றிசையினோரும் வாழ்த்தனினையாடி
நாத்திகர்தமாவி—யுண்டிமொறே
நாட்டமுறுசிலர் கூட்டமொடுகூடு
நாட்கருதிநோமென்—முன்பவிராயோ
தேற்றியொருபேடி போர்க்கிசையுமாசெய்
சீர்த்திமொழிவார்கள்—பின்பலைவானே

சேட்டையுறவாளர் கேட்கிலிகழ்மேன்மை
 சேர்த்தபுயமீதொர்—குன்றணிமாயா
 காற்றினிகலான பாப்பரசின்மீது
 கார்க்கிறைவன்வாழ—வைங்கரன்மேனாள்
 காட்டுநகியூடு தோற்றிமறையாத
 காத்திரவிசேட—மொன்றியமாலே. (சடு)

வெண்பா.

இயமானின் றாதாகளை யென்மேல் விடாதே
 சயமாத சேரரங்கற் சார்ந்து—நயமாந்த
 பாடற் றமிழாற் பழிச்சுகின்ற பண்புறுநா
 னுடற் கிளையே னறி. (சௌ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அறிவறியாமை யிரண்டுந்தவிரந்த வதீதநிலை
 குறியிறந்துள்ளதென் மெண்ணிகையேனலர் கோகனகப்
 பொறிமரு மாபுடைப் பூரீலவெறபெனப் பொன்னரங்கத
 தெறிமணிக்கோயி னடுவெகிடப்பதென மெண்ணுவனே. (சௌ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

எண்ணுமனப் பாவனைக்கு ளெட்டியுமெட் டாவரங்கன்
 விண்ணுமண் னு மளந்தபதம் விழையாதுண் மெலிதா லும்
 பண்ணுலவா நான்மறைச்சொற் பயன்முழுதூந் தமிழ்செய்தோ
 னண்ணுநிலை யடைந்தாற்போ லறைவதனுக் கஞ்சேனே. (சௌ)

கட்டளைக்கலிப்பா.

அஞ்ச லென்றொரு கைம்மலர் காட்டியே
 யானை யொன்றை யளித்தவ ரங்கனென்
 னெஞ்ச கத்திடை பல்விசை தோன்றியு
 நீச வெங்கலி நீடுதற் கென்செய்வேன்
 செஞ்ச ரோருகப் பாவையுங் கண்களாற்
 சிறிது நோக்கில டர்வறி கின்றிலேன்
 *பஞ்ச பேதத் திலங்கொரு பூமியும்
 பலபல் வாறு பதைத்துழல் கின்றதே. (சகூ)

அம்மானை.

கோச்சகம்.

உழலுமனப் பேய்க்குரங்கை யோடவொட்டா மற்றடுத்துக்
 கழலிணையிற் கட்டவல்லான் காரரங்க னம்மானை
 கழலிணையிற் கட்டவல்லான் காரங்க னுமாகிற்
 பழவுரங்கட் டுண்டழுதல் பாசாங்கோ வம்மானை
 பாசாங்கன் றாய்ச்சியர்கள் பாசத்தா லம்மானை. (ருய்)

* பஞ்சபேதம்—குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், பாலை, வெய்தல், என்பன.

எழுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தாலமாதழப் பசுக்குலந்தளர்வுறச் சரதமொடறமாயக்
காலமுக்கொடுங் கருமமுஞ்செயும்பிழை கழிக்குமா றுணராயோ
மூலமேயெனக் கூவியகரிக்கருண் மூதருளிழந்தாயோ
சிலவேதிய ருதுதினம்வழிபடுந் திருவரங்கத்தானே.

(ருக)

பதினான்குசீர்ப் பெருந்தாழிசை.

தானேயுலகு மாகியதற்கொர் தலைமையும்பெறுந் தகவுளான்
சதுமறைப்பிர மாவையுந்தியிற் றந்தவன்செழுந் தாமரைத்
தேனேயனைய மங்கையொருத்தி தினமும்வைகிய மார்பினுன்
மெண்ணீர்க்காவிரி யாற்றினிடையிற் றிகழும்கடெரு மாவவன்
வானேயென்னினும் வாயுவென்கிறும் வன்னியேயெனச் சொல்லினும்[டா
வனமென்றோதினுமண்ணென்றெண்ணினும்வம்பென்றெட்டுணைமறுத்தி
னேயுரைக்கின்றேனென்றெண்ணன்மினளிர்தென்குருகைப்புலிக்குளே
நான்குமறைக்குந் தமிழ்செய்துற்றவ னவின் றுளான்மிக நாடியே. ()

ஆசிரியப்பா.

நாடி நாடி நவையில்லி ரரங்கம்.
பாடிப் பாடிப் பச்சை மாய
னெழுத்தோ ரெட்டு மிசைத்துரு வேற்றி
வழுத்திந் துன்னார் மாட்டிகல் விளைப்போர்
தேவர் தானவர் முதற்படச் செப்பு
மியாவ ராயினு மிசையொடு பொலியார்
வினைத வாழ விண்ணவர் தம்பாற்
கனசமர் விளைத்துக் கடங்கவர் நிண்கைச்
செஞ்சினைப் பறவைத் திறற்பெருங் கோவும்
வெஞ்சினக் குரக்கு வேந்தின் மந்திரியும்
போன்றவ ராலுயிர் பொன்றி யென்று
மான்றவெந் நரகத் தமிழ்த்திடு வாரே.

(ருக)

சந்தக்கவி.

தனை தந்தனை—தந்தனை தானு.

அமிழ்த முண்டமத கயமி வந்ததுலவு
மளவி விந்திரர்வ--ணங்கியதாளா
னதுவி தென்றிகலு மதம னந்தமுடை
யவர்க ளும்பெருகி—டும்படியாள்வா
னுமியு தழந்திரத மணுவு மின்றியசொ
லுரைசெ யும்புலவ ரும்புகழ்வாழ்வா
னுயர ரங்கநக ரிடைசி டந்திரையு
முரக மொன்றின்மிசை--கண்டுயில்வானே

னிமிலி லங்கும்விடை முதுகி லம்பிகையு
 மிளைய மைந்தனுமு—டன்கொண் மயேசா
 வெழின்ம லிந்தசத தளம லர்ந்தமல
 ரினிலி ருந்துலகை—முன்றருவானே
 தமிழ்செய் சும்பமுனி வனுநி கர்ந்தபல
 தவர்க ளுங்கொளுந—லம்பெறுமாறே
 தனிவ ருந்திமுய லெனது நெஞ்சிலுறு
 தளர்வ றும்படிமொ—ழிந்தருள்விரே.

(௫௪)

வெண்பா.

விரைவிட முண்டாஹும் வேதாவு மேத்தெடுக்குஞ்
 சிரை மருவுந் திருவரங்கா—ரீரை
 விழைந்தொருகற் கூபமிங்கு லெட்டுமென்னுண் மெய்ம்மை
 தழைந்திலங்கச் செய்வாய் தயை.

(௫௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

தையையொருசற் றுமில் லாக்கொடியோர்க்குந் தனப்பெருஞ்சி
 ரியைதருபார்மிசை நல்லோர்பல்லோர்ஹுய ரெய்துவதேன்
 குயையுறுகைத்தலத் தார்பற் றுநூன்முற் றுங் குற்றத்தலோ
 செயைவளர்மார்பகத் தெந்தாய்தண்காநிசிச் சீரங்கனே.

(௫௬)

கொச்சக்க் கலிப்பா.

சீரங்கக் கோயிலிடைத் தினந்தினங்கண் டுயின்றருளுங்
 காரங்கப் பெருமானைக் கருதாத கடையரெனப்
 போரங்க மிடிப்பேயாற் புலரவெனை விடலாமோ
 விரங்கற் பவர்போற்ற விளங்கெழிற்செந் திருமாதே.

(௫௭)

கட்டளைக்கலிப்பா.

திரும டந்தையுந் தெண்டிரை வாரியாஞ்
 சேலை யாளுந்தன் சேவடிப் பூத்தொடக்
 கரும நூற்புல வோனுந்தி மீதுறக்
 கண்டு யின்றருள் காரரங் கேசனே
 யொரும னத்தாட னுன்னரு ணுடிலே
 னூர்க டோறு முழன்றிரற் தேனென்மேல்
 வரும் முண்டுகொ லின்றெனி லியானுமோர்
 வள்ள லாக வரங் கொடுத் தாண்டிடே.

(௫௮)

அம்மானை.

வெண்டளை.

ஆண்டுதொ றும் விடணன்வந் தாதரிக்குஞ் சீரரங்கன்
 வேண்டுமவர் வேட்கை விரைந்தருள்வா னம்மானை
 வேண்டுமவர் வேட்கை விரைந்தருள்வா னமாகி
 வீண்டுபுகழ் மாவலிபா லேனிரந்தா னம்மானை
 யிரந்த விதங்கருதி லேமாற்றே யம்மானை.

(௫௯)

எழுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

தேயமெங்கணுஞ் சென்றுசென் றிரந்துழ ற்வினைப்பயன்க்கி
நேயமிக்கிரப் பவர்விருப்புதவுநன் னிலையெனக்கருள்வாயோ
பாயலாமெனப் பாம்பரசினைக்கொடு பழுதில்பொன் னரங்கத்தே
சேயகண்மலர் குவித்திடாதறிதாயி றினஞ்செயுந்திருமாலே.

(௬௦)

எண்சீர்த்தாழிசை.

திருமாதொடு புவிமாதனை திண்டோளொரு நான்கிற்
சிறியே னுவல் கவியும்புணர் தினமொன்றுதி யாதோ
வருமாந்தப் சுக்கூட்டமு மறவோர்களு மிடரா
வழும்வெந்துயர் கலியன்றன தகமோடழி யாதோ
மருமாளிகை கனகஞ்சுடர் மணியோடுபு ணைந்தாய்
மலயத்தமி ழினுமெண்ணிலர் வாய்ப்பாடல ணிந்தா
யொருமாததி யிருகூறுற ளுடோங்கும ரங்கத்
துற்றாய்பிர மீனவேளுட னுதவும்புக ழோனே.

(௬௧)

ஆசிரியப்பா.

புகழ்நனி பெறநிற் போற்று மென்ற
யிகழ்வொருங் குறுமா தேன்செய் கின்றாய்
நின்னடித் துணையே நினையச் சொம்பார்
பொன்னடித் துகளும் புனைந்துளே வன்றோ
வுன்றிரு நாமத் தொலிபுகா வண்ணந்
தன்றிரன் செனியிற் றுவைவர் களிப்பக்
கண்டை தூக்குங் கடுங்குதைத் தானும்.
பண்டை நானின் பதம்புகல் படிநோ
வன்ன சீர்த்தி யடியேன் றனைக்கு
ழின்ன னீத்திலை யெனினிசப் படுமோ
காவிரி யாற்றிற் கவின்றரு மரங்கந்
கோவிலி னுளுங் குலவுகொற் றவனே.

(௬௨)

சந்தக்கலி.

தத்தன தனன—தத்தன தனன.

கொற்ற வரளிமழை முற்பெய் தேயுததி
குட்ட மாவடித—ரக்கறுவரசோ
கொச்சை யாயர்மனை யிற்பன் மாதர்முலை
குத்த லால்வலிமி—கப்பெறு புயனே
மற்ற வாவரசர் பற்பலோர்களை
தைத்து வாகைபுனை—கைப்பரசினனே
மச்ச மாயலை கடற்குளேகிழும்ம
றைக்கள் வானுயிர்கு—டித்திடுமவனே

செற்ற நீடுகன கற்கொல் வானொருதி
 மத்த சியவடி—வத்தவிர் பவனே
 திக்கெ லாமிகவ முத்து மாவலிதி
 டுக்க மாமுருவெ—டுத்தவலவனே
 பற்ற லார்குல நுக்க மாசமிளிர்
 பச்சை மேகநிகர்—பொற்புடை யவனே
 பைத்த பாய்நடுவி ரித்த காவிரிவி
 பத்துருதருளு—மச்சுவரியே.

(௬௩)

வேண்பா.

அரியோமென் பார்க்கிகலா மாடகனைக் கின்ற
 பெரியோ னரங்கப் பெருமாள்—கரியோ
 ரிரண்டுமப்ப நீராட்டு மேந்திழைக்கோ னோபச்
 சரண்டுனைமற் றெல்லாஞ் சுவம்.

(௬௪)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சளங்கண்டுநீக்குந் தகுதியின்றாகிலென் றண்டமிழ்ப்பா
 வளங்கண்டுசொன்னசொல் லெல்லாம்பொய்யோசெய்ய வாரிசப்பூந்
 தளங்கண்டுளொல்கெழிற் கண்ணரங்காதவர் தந்திமித்தங்
 குளங்கண்டுநேர்சொல்லி தன்னோடுகாவிடங் கொண்டவனே.

(௬௫)

கோச்சகக்கலிப்பா.

கொண்டனிகர் திருமேனி குலவவொரு கனவினுனைக்
 கண்டமனத் தினுந்தீய கலிக்கொடும்பேய் வரலாமோ
 வண்டமிழ்ப்பா விலையேனும் வழங்காதன் முறைதானே
 வண்டர்குழாம் போற்றிசைப்ப வணியரங்கத் தமர்வானே.

(௬௬)

கட்டளைக் கலிப்பா.

வான மாதிரையம் பூதமுங் காத்தருள்
 வள்ளல் காசை மலர்த்துணர் மேனியா
 லேன மாயுநி கழந்தன னென்னின்மற்
 மெந்தருப மெடுப்பதற் கொல்குவா
 னுன தாலவன் மன்னடி யாரையே
 யவனென் மெண்ணியுள் ளன்பொடு கும்பிட்டுத்
 தேன ருப்பொழிற் சீரங்கத் தேயுறல்
 செய்த வங்களுட் சீரிய தாகுமே.

(௬௭)

அம்மாணை.

வேண்டனை.

சேங்கக் கோயிற் றிருநெடுமால் செமமலர்க்கட்

காரங்க மன்றிக் கடவுளரின் றமமாணை

காரங்க மன்றிக் கடவுளரின் றுமாகி

னீரவகச சென்னி நிருத்தனா றமமாணை

நிருத்தனொரு பாகியிடை நோந்தவனகா ணமமாணை. (அஅ)

கலிலிருத்தம்.

காணம வேண்டுபு கதறிடுங் கடையனேன் கருது

மாண நின்னருட் காவகொலா காடுகன வகற்றேல்

வாண னாயிரந தோளுக வடிக்கனை தொடுத்த

கோணல் னிலலுடைக் கோவலா வரங்கமவாழ தருவே (அஆ)

எண்சீர்த் தாழ்சை.

குருவரங்க நாகனைன்று கூறிடறகி னைகதிடா

கூட்டமொது போகமுங்கொ ளாதிவன்கு லைதநான்

பெருவரங்க ளாயிரமபெ றததுணிந்து நின்றனேன்

பெற்றிடசசெ யாதுமாய்ந்து பிழைபடசசெய் வான்கொலோ

வொருவரங்க னானிறகொ டுததசெமம லர்ப்பொனே

பூட்டுமன்னை பாலுநீத்து ணாரதனமந்த வுத்தமா

வருவரங்க மூடொளிகக் வொருவனாகி மூவரென

தேததுவாக்கு மங்ஙனாடு மெகதைபாவி யம்புமே. (அஇ)

ஆசிரியப்பா.

இயமவலரா தமபா லீரிரு வதனத

தயனெனத தொனிதந தாடல வல்லா

தம்மெதிர் மதனன் றுனெனக குலன்

பமமெயிற் பொன்னா ரவாக்கொப்புள் ளரசா

மெனவலி காட்டி யிராககதா தருவா

மனவலி குன்ற மாருகி போலுஞ்

செயங்கொடு நிலவச சிந்திக கின்றேன

கபங்குற மிடியாற கலககன் முறையோ

வல்லிக் கேணி யதனிடை யனபாற

சொல்லிய செமபொற் றெகைவழக கேனு

மிக்கணந தீர்த்தென் னிருநதவ நெறியிற்

சிக்கலுற் றுலையாச் சீர்பெறச செய்வாய்

வரைதரப் பெருஅ மறையோர் நான்கு

மிரைதரு சிறப்பி னீடின்பூ தரங்க

நாரண னென்றோர் நற்பெயர் புணையுங்

காரண ஞானக கருணைவா ரிதியே.

(அஉ)

சந்தக்கலி.

தானன தனத்த—தன தன தானு.

வாரிதி யடுத்த பார்மக ளழச்செய்
வார்குடி. கெடுக்க—நினைதற்காதோ
வானவர் பதத்தி னுசையும் வெறுத்த
மாதவர் கருத்து—முடிவுபெறுதோ
சீரிய தமிழ்ச்சொ ளாலுனை வழுத்த
மீதெனு மவர்க்கு—மருள்புரிவாயோ
தேடிய தனத்தொ டாவிபு றுமற்பர்
சேகர முரைக்கும்—வரைதொலையாதோ
நீரியல் சடைச்ச தாசிவ னுளத்து
நீமரு வுதுட்ப—மறிபவராரோ
நீலம லைவெட்கு கோலமொ டெனக்கு
நேரில கிடற்கு—னுளமிசை யாதோ
காரிய மனைத்து மாகிய வைபெற்ற
காரண பதத்து—நிலவுகிலாயோ
காவுடை யொருத்தன் வாழ்வுறு வுதித்த
காணிர லெடைக்கண்—வளர்கரியோனே.

(௭௨)

டுவண்பா.

கரியவனைச் சங்காழிக் கையாரனை யார்க்குப்
பெரியவனை யெங்கள் பிரானை—வரியரவப்
பாய லரங்கநகர்ப் பள்ளிகொண்டான் றன்னையனபா
லாயவல்ல நெஞ்சே யருள்.

(௭௩)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அருளாழியில்வரு மாமூதாஞ்சித்தி யானந்தமே
பொருளாகக்கொண்டு முயல்வேனாயின்னம் புழுங்கவிடேன்
மருளாளரோர்வரு மானங்குலாம்பொன்னி மாநதியிற்
சுருளாகப்பாம்பனை மேற்சலிபாது துயிலையனே.

(௭௪)

கோச்சகக் கலிப்பா.

ஐயமின்றித் திருவரங்கத் தரவனைமேற் றுயில்வானைக்
கையனந்தந் தலையனந்தந் காட்டிடவும் வல்லானை
மெய்யருணர் வார்சமய விகற்பமெனும வேல்புகும
பொய்யரறி யாரவர்பாற் புகன்றாலும் போர்வருமே.

(௭௫)

கட்டளைக் கலிப்பா.

வருமச் சிந்தைத் தருவர்தங் காலனே
வான நாடரை வாழ்விக்கும் வள்ளலோ
தரும தேவதைக் கோர்பெருந் தோழனே
சத்தி யததலை மைததனித் தெய்வமோ

கருமம் பத்திமெஞ் ஞானமென் றுள்ளமுக்
காண்ட முங்கணிக் குங்கருங் காரெனத்
திருமகட்கும் புவிக்குமொர் கொண்டனாச்
சீரங் கத்திற் நிகழ்தரு செல்வனே.

(எக)

அம்மாணை.

வெண்டளை.

செல்வமலி கோயிற் நிருவரங்க நாதனுக்குக்
கல்வரைகா டாழி கனிகையா மம்மாணை
கல்வரைகா டாழி கனிகையே யாமாகில்
வில்வரையர் போற்றும் விறலானே வம்மாணை
வேதங்க டந்தவருண் மெய்யனே யம்மாணை.

(எஎ)

எண்சீர் விருத்தம்.

நெய்மொரு கோடாறு கோடிவிதத் துள்ளே
னெருப்பினைய கோபமுறு நீசர்பகை மிக்கேன்
காயகநெஞ் சடைக்கயவ ரிடமிரக்க நானேன்
கடனெழுதி நீகொடுத்த கைச்சீட்டும் பிழையோ
மாயனெனும் பெயர்ப்பயனை யென்னிடங்காட் டாதே
மலிகருணை நிதியெனும்பேர் வாரிப்பயனே காட்டிச்
சேயவரு டொருவனென வென்னைவைக்க வேண்டுஞ்
சீரங்கக் கோயிலிடை திருக்கண்வளர் வானே.

(எஅ)

பன்னிருசீர்த் தாழ்சை.

திருக்கண் வளருந் தலத்தொன்றஞ் சீரா ரணந்தைப் பதியினிடை
சிறியேன் றெடுக்குந் தமிழகவாந்து செம்பொற் பணமு மருளில்லாய்
கருக்குமிடியாற் றளர்கின்றேன் கண்டுமரங்கத் தினுக்கிந்நாள்
கவிபாடெனக்கேட் டணிகின்றாய் கருத்தெவ் விதமோ வறிகில்லே
னிருக்குமுதனான் மறைப்பயனீ ரிரண்டுங்கொடுத்தா னலமன்றே
லேதாயினுமொன் றிடவேண்டு மியாதுமுதவா தேமாற்றே
லருக்கனிகர்சீ ராழியங்கை யரசேயிலங்கைக் கிறைநியித்த
மயோத்திரகர்விட் டெழுந்தருளி யணிக்காவிரியூ டமர்வானே.

(எஆ)

ஆசிரியப்பா.

அமர சியாரு மரசுட னுய்யத்
தமரொடு தலைமைத் தானவர் மாயச்
செய்வா னனந்தஞ் சீருருக் கொண்டாய்
வைவா னேந்தி மாமுகங் காட்டி
வருவா யென்று மறைமணங் கமழுந்
திருவாய்ப் புலவோர் செப்பு கின்றா

ரதவரை புவிமின் னழுதுலைத் தாலுஞ்
சதுமுகன் வகுத்த சண்மதம் களுக்கோ
ராதர மாகு மானினம் வதையாற்
போதவும் வருந்தப் போகா தந்தோ
விந்நா னீயே யெனினு நின்னும்
முந்நான் கோதோர் முனிவர னேனும்
வந்தவை தவிரும் வகைசெயல் வேண்டு
மிந்த விதப்பே நிரப்பது முன்ற
னருளசை வென்றே யாகங்களிக் கின்றே
னிருண்மலத தசைப்பா மெனிலெங் னுய்வேன்
குரங்குலாவு சோலை குலவு சோனாட்
டரங்கக் கோயி லாண்டவச் சதனே.

(அய)

சந்தக்கலி.

தனை தன தந்ததன—தனை தன தானு.

சதருமட மங்கையரு முதலியவர் பந்தவினை
தொடர்தரவ ருந்துநரு—ளெனையும் விடலாமோ
சுரருலகி னின்பம்வரு மெனமகமு யன்றினிது
சுடுதசைய ருந்துநரு—நகுதுயர் கெடாதோ
மதனெடுனி ரிஞ்சனெனு மிருபுதல்வ ருமபெரிது
வருமமெனி டஞ்செயனி—னுளமறிவுறுதோ
மலர்மகனொ டம்புளியு முடனுறவொர் செங்கனக
வடிவுறுக கந்தனின்முன்—வரளசை வுறுயோ
சத்தளமு றுங்கமல மலரணைய கண்களகொடு
சகலபுவ னங்களைபு—நெடிதருள்வினோதா
சமயநிலை கண்டளவி லமைவரும கண்டமுணர்
தவமுனிவர் சிந்தைநடு—மிளிருமிரு பாதா
வதலமவரை சென்றுதிசுழ் கனகநிகர் கண்டொளட
லவுண்ணைவ தஞ்செய்துயா—புகழ் புனைவராகா
வரவரசெ னும்பொருவி லமளிமிசை சந்ததமு
மணிபொழில் சங்கம்வளர்—பெரியபெரு மாளே.

(அக)

முற்றிற்று.

ஆக கவி ளாய்.

தெய்வமே துணை.

காட்சிப்பத்து.

ஆவினந்தளர் வுறலொழித்தன்றி யரியவைகுந்த மருளினு மமையே, னீவிரம்பியெயற் கொருவரமேனு நிசத்ததாத்ர நினைத்திலையந்தோ, பாவி பைம்பொன்மாற் பெருக்கின்போன்றே படியிலிங்ஙனம் பரதவிக் கின் றேன், காவிரிக்கிடை துயிலரங் கேசா கருடன் மீதருட் காட்சிதந் தருளே. (க)

பனகபூடணச் சிவனுநான் முகனும் பருப்பதக்குலப் பகைவனும் பிறரு, முனது கோலமென் றேகரு திடுநா னுலகர்காணுறு முரனெய் தொண்தோ, சனகிராயக னுவுதித்ததற்பின் றனியயோத்தியைத் தணந்த சிரரங்கா, கனவிலன் றுநான் கண்டவாநனவிற் கருடன்மீதருட் காட்சிதந் தருளே. (உ)

நற்கோதய மேலிழைவுறுநான் ஞானமின்றிய நரரையுமித்துப், புற்கணங்கலொத் தலைவுறக்காணல் புகழென் றெண்ணினை போலுநிற் கழகோ, விற்கலோசன மாயிரமுடையான் வெருளமேகங்கள் வெட்குற வொருக்காற், கற்சமந்துமான் புரந்தபொன்னரங்கா கருடன்மீதருட் காட்சிதந்தருளே. (ஈ)

ஞானயோகியர் நெஞ்சகந்தோறு நடனமாடிய நல்லரங்கேசா, பான லன்னகண் மடந்தையர்முதலாப் பகருமேடனை படர்கருகொடிதான், மானநோய்மிகத் துயர்செயநொந்தேன் வரமொன்றாயினும் வழங்கிலை யந்தோ, கானமார்த்தபைந் துளவின்மேலாணை கருடன்மீதருட் காட்சி தந்தருளே. (ச)

உட்செருக்குறு மிகலவர்தமைக்கண் டொல்கிராடொறு முழன்றயர் கின்றே, னெட்டுயர்தரற் கிசைகுதியாயி னிகபரங்களுந் கேற்றமெய் துறுங்கான், மட்செய்நான்முகற் பயந்தபூவுந்தி மலர்த்தகார்புரை மாலரங் கேசா, கட்செவிப்பணி யணிதருசெம்பொற் கருடன்மீதருட் காட்சிதந் தருளே. (ரு)

தண்ணிலாவிய காவிரியிடையிற் றமதியங்கொடு சமைத்தபொற் கோயி, லுண்ணிரந்தர மதிதுயிலமரு மொருவராவைய முண்டெளிது மிழ்ந்தாய், பெண்ணிலாணிலென் னிகர்துயருடையார் பேசுதற்கிலர் பிரம னுதியரங், கண்ணிமைப்பரி யாரொலாஞ்சூழக் கருடன்மீதருட் காட்சிதந் தருளே. (சு)

புவிமகட்குமா மலர்த்திருமகட்கும் போதவிற்பருள் பொன்னரங் கேசா, தவிசிலுற்றுல கான்பவரீதித் தவறுநீர்த்திடுந் தனித்திறல் வேட்டே, னவிவுறுதெனக் கதுதரவேண்டு மற்பமார்தரொ டலமாப்பா ரேல், கவியினத்துயர் மாருதியிக்குங் கருடன்மீதருட் காட்சிதந் தருளே. (எ)

அத்தியொன்றறங் கானகத்தொருக்கா லழைப்பவோடியன் றரு
ளரங்கேசா, பத்தியில்லவர் போற்பல விதத்தியான் பரதவிக்குமிப் பாடறி
கிலையோ, சித்தியேழுதல் வேண்டுமப்பாலே திருவடித்துணை சேர்க்கி
வேண்டுங், கைத்திறத்தொடு சிறைத்திறம் பொலியுங் கருடன்மீதருட்
காட்சிதந்தருளே. (அ)

மரணமஞ்சியோர் தூணிடையினுநீ வாழ்கின்றபெனு மகவுயற்
பொருட்டா, விரணியன்குடர் புனைதரமடங்க லேற்றுருக்கொளு மெழி
லரங்கேசா, சரணநாண்மல ரேமிகநினையுந் தவஞ்செய்யேன்மனந் தனை
முதற்கொடுசொல், கரணதண்டமுஞ் செய்திடமாட்டேன் கருடன்மீத
ருட் காட்சிதந்தருளே. (ஆ)

பம்புநீர்ப்பொரு ளைத்திருக் குருகைப பாலனாதியர் பதின்மர்சொற்
புனைநாய், நம்புமென்றுதிக் கனிகளையிகழே னூரணாதமிழ் நசைமலி
யரங்கா, வம்புராசியா நிகாதிருமேனி யழகும்பூண்களு மாடக்கல்லையுங்,
கம்புமாழியுந் திகழவெனவிழிநோ கருடனமீதருட் காட்சிதந்தருளே. (இ)

முற்றிற்று

ஆசைபயன் ளாயிடி.

கெய்வமேதுணை.

புகழ்ப்பத்து.

அறுசீர்த்தாழிசைகள்.

ஆதியும் நாதியுந் தன் கோலமா யரங்கமத் தியில்வள ரண்ணலே, சாதி
யும்பல் சமயமுந் காண்டியுந் தயங்கவென் றன்னைவிட றன்மமோ, காதி
யுண்ணு நீசர்களைக் கறுவியோ கருணைநீ லேநிறுவக் கருதினேன், மேதினி
மங் கையைமக வாப்பெறும் னிண்டுசித்தன் புகழெய்த வேண்டுமே. (க)

செய்யவருந் பைநதுளவு மார்பினிற் சேரவணிக தரங்கத்தொர்
சேடன்மே, ஸயர்களு மாதவருளு குழுவே யறுதிவங் கண்டுயிலு மப்
பனே, பொய்யடிமைத் தன்மையுமில் லார்கள்போற் புண்படுகின் றேனி
னிசை போற்றியே, மெய்யடியர்க் கானபணி செய்ததோர் வேன்மறவன்
புகழெய்த வேண்டுமே. (உ)

பானிறச்சங் கொன்றுமட லாழியும் பற்றியரங் கத்தினிது பள்ளி
கொண், டானினமின் புறற்குறித் தேத்துவா ரருந்தமிழ்ப் பாடல்
கொள்ளு மச்சுதா, மானிகர்கண் ணர்முதற்சொ லேடணை வழிக்கொடு
போய்ப்பெரிது வாடுநான், வேனின்மத னேருமெழி லைவராம் வேந்தர்
பெரும் புகழெய்த வேண்டுமே. (ஈ)

பண்ணுடைய நான்மறைசொ னுன்முகன் பதமவுந் தியிலொரு பாலனா, நண்ணுறச்சீ ரங்கநகர்க் கோயிலி னனந்தலைக் கண்டுயிலு நாரனா, மண்ணுலகின் புறச்செய னாடியே மாறிலுநட் பேறடைய வாஞ்சித்தேன், விண்ணுலகி னராதனை யாதியா மிக்கவர்தம் புகழெய்த வேண்டுமே. (ச)

ஆலைநறும் பாகணைய சொற்களா லகமுருக் கும்பலப லாய்ச்சிமார், சேலைகவ ராடல்பகர் வார்க்கெலார் திருவரு ணல்கரங்கச் செல்வனே, காலையுச்சி மாலைபெனும் போதெலாந் கருதிக் கருதிமிகக் கன்றினேன், மேலையும்பர் கோன்முதலி னோர்களு மெச்சபெரும் புகழெய்த வேண் டுமே. (ரு)

நன்றியறி யாத்தருவ ருரெலா நாசமுறப் போர்செயுங்கை நாரனா, வின்றிணையில் சீரரங்கம் பாடென்றா யேத்திசைக்கின் தேன்றயைசெ யாதெனேல், கொன்றிரையுண் னும்புலையர் கைக்கொடுங் கோலொ ழித்து ஞாலமுயக் கொள்வதால், வென்றியது மந்தன்முதல் வானர விரர் பகர் புகழெய்த வேண்டுமே. (௩)

கடவுளர்க்கெல் லாமரச னுனென்றே கையிடத்தொ ராழிகொண்டு காவிரி, யிடமிருக்குந் தென்னரங்கக் கோயில்வா யாவமுறி துயில்கொள்ளு மீடுளாய், யுடன்முதற்சொன் ழுவகையு மீந்துளேற் கொன்றுநல்கி டாதி ருக்கொ ணுதுகாண், விடவரவப் பூண்வயின தேயனேர் விரர்மகிழ் புக ழெய்த வேண்டுமே. (௪)

எம்முதலுந் தன்வடிவ மேயெனா வெண்ணுமவர் சிந்தைநிக ரீடுசான், ஹைம்முகன்மு நான்பரவு சீர்த்திதோ யரங்கமத் தியிற்றுயி லையனே, பொய்ம்முதிர்பொல் லாரிடத்து மேற்கவே போகவிடு பாழ்நிடியிற் புண் பட்டேன், வெம்முதலை வாயினின்று முய்நததோர் வேழமொக்கும் புக ழெய்த வேண்டுமே. (௫)

செப்பியன்மென் கொங்கைமட மாதாரர் திரளுறு பொன்னகரிற் சேர்வமென், ரொப்பிமகத் தூ னுகர்பொ லாரெலா முணர்வருஞ் சீரங்கத் தோங்குவாய், முப்பிழையுந் தோய்ந்தமுழு மூடர்நின் மொய்ம்பிகழ்ந்தின் தேயெனலின் முறையிட்டேன், மெய்ப்பிரக லாதனை யாதியா மேலவர் தம் புகழெய்த வேண்டுமே. (௬)

ஆறுசம யங்களுநின் மைந்தன்வா யாக்கியதென் தேயுணரு மறிஞர் தம், பேறுபெறி னன்றியக மகிழ்வுறேன் பெரியதி ருவரங்கப் பெரும நின், னாறுமலர்ச் சேவடியுட் புக்கதா னபிமலர்ப் பிரமன்கை நழுவி, விறுசட கோபன்முதற் பதின்மர்முன் மேயபெரும் புகழெய்த வேண் டுமே. (௭)

முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் எள ௨ ௫.

தெய்வமே துணை.

பொன்னுசைப்பத்து.

—o—o—o—

கோச்சகக் கலிப்பாக்கள்.

பதுமமக ளுருள்வேண்டிப் பலவாறு முயலுமெனை
யிதுவரைதான் புறச்செய்தா யினியெந்நா ஞாயக்காப்பாய்
மதுமலர்த்தண் பொழிலாங்க மாளிகையி லம்மானே
புதுமைபல பலகாட்டும் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (க)

நாகமொன்றின் மீதேறி நாடகஞ்செய் நாண்மலர்த்தா
னாகமுற வேட்டுநனி யுழைக்குமெனை யுணராயோ
சிகரரீர்க் காவிரிசூழ் திருவரங்கப் பெருமானே
போகமுத்திச் காதரமாம் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (உ)

சீரியநான் மறையோர்வாழ் திருவரங்கக் கோயிலிடை
நாரியாக் கிருவருக்கு நடுத்துயிலு நாரணனே
காரியமுங் காரணமுங் கழற்றுணையென் றுணரார்போற்
பூரியரைக் கெஞ்சவிடும் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (ங)

இத்திரரும் வானவரு மின்பமுற விகலவுணர்
தந்திரமெல் லாமழியச் சமர்புரியுந் தாரரங்கா
மந்திரநான் மறைச்சென்னி வாய்மையுத்தேந் தளிகூரும்
புந்திமயங் குறவினையும் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (ச)

சீதளரீர்க் காவிரியின் திருவரங்கப் பெருங்கோவின்
முதரவப் பாயன்மிசை முழுதறிபொர்த் துயில்கூர்வா
யாதவன்போற் பிரகாசித் தம்புலிபோற் குளிராடுச்செம்
போதமரு னுறரீடும் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (ரு)

கல்லதனைக் குடையாகக் கரத்தேந்திக் காலியினத்
தல்லக்களைத் தவன்போல்வா ரளவிலரா மரங்கேசா
மல்லன்மலி மாளுலம் வாழ்வுறவே முயலுமெனைப்
புல்லர்முன்னும் போகவிடும் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (கூ)

காழிநகர்க் கள்ளர்பிரான் கவிப்பணியுங் கற்பணியும்
வாழியசீர்த் திருவரங்க வயினேற்ற மாதவனே
யேழிசைமுத் தமிழ்ப்பனுவ லின்னமும்பற் பலபகர்வேன்
பூழியனா டறிதரவென் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (ஏ)

ஈராறு சமயமுநின் னிணையடிக்கூத் தெனத்தேறும்
பேராண்மை பொறுத்துளநான் பிறர்நகைக்கப் படலாமோ
காராரீன காத்ததற்பின் கவினரங்கத் திடைதுயிலும்
பேராழி முகுந்தாவென் பொன்னுசை தீர்த்தருளே. (அ)

பெண்ணுசைப்பத்து.

௩௨௫

செல்லார்தண் பொழிலரங்கத் திருக்கோயிற் சீதானே
யில்லாமை யெனும்பேய்நின் னிகலாணைக் கடங்காதோ
வெல்லாரும் வெருளவெரு ளிரணியனி லெண்மடங்கு
பொல்லாங்கு செய்யுப்பாழ்த்த பொண்ணுசை தீர்த்தருளே.

(௧)

ஆரணங்கண் மிகமுழங்கு மரங்கநகர்ப் பெருங்கோயி
ரூரணனே வானவர்க்கு நராக்குமொரு துணையானாய்
பாரணங்கி னணியாய் பதினமருட னெனைக்கட்டிப்
பூரணதத் துவங்காட்டிப் பொண்ணுசை தீர்த்தருளே.

(௨)

முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் எ.௩௩௩.

தெய்வமேதுணை.

பெண்ணுசைப்பத்து.

எண்சீர் விருத்தங்கள்.

குற்றமுளா னெனப் பலரு மிகழநொந்து
குலைகின்றே னுத்தமரைக் கூடுகில்லேன்
பற்றகன்ற பெரியோர்க்கு மரிதாஞ் சீர்த்தி
பலகருதித் தமிழ்கொடுனைப் பழிச்சுகின்றேன்
செற்றமலி நமதுதாந் வசத்தனாகித்
தீராத பாழ்நகிற் சேரச்செய்யேல்
பெற்றமலிவர் வான்னிரும்பு மாங்கநாதா
பெண்ணுசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளோ.

(௧)

ஆதவனைச் சக்கரத்தான் மறைத்துத்தேவ
ரதிகயிப்பப் பகலையிர வாக்கித்தன்பொற்
பாதமற வாற்புரந்த வரங்கநாதா
பலவாறென் றனைத்துயரப் படுத்தவேண்டா
மாதவநா ராயணகே சவகோவிந்த
வாசுதே வாவெனுஞ்சொன் மறக்கமாட்டேன்
பீதகமா னுதிப்பதற்கும் விதையாய் நின்ற
பெண்ணுசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே.

(௨)

மருந்தணைய மொழிமடவார் பலர்க்குமொவ்வோர்
வடிவெடுத்து வினையாடும் வண்மைநாடித்
திருந்தறிஞர் மணக்கமலத் திடத்தும்வாழும்
திருவரங்கப் பெருமானே தெளிசொற் பாவாற்

பொருந்தவுணைத் துதிக்கும்வித முணராய் போலப்
புண்படுத்திக் கடக்கநிற்கப் போமோ போதப்
பெருந்தவமாம் பயிரினுக்கோர் களையேயான
பெண்ணாசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே. (௩)

தீயகுணத் தானவர்க்கோ ரியமனாகித்
தேவருக்கு மாதவர்க்குஞ் செவிலித்தாய்போன்
மாயவனே யரங்கநகர்க் கோயில்வாயோர்
மாசுணப்பா யலிற்றுயிலும் வள்ளாலென்பா
னீயறைந்த மாற்றநிசப் படவேநாடி
நெட்டுயிர்த்தெட் டெழுத்துநாக்கு நெறிசென்றெய்த்தேன்
பேயனந்தந் களைக்கொடுருச் சமைத்தாற்போலும்
பெண்ணாசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே. (௪)

கஞ்சமலர்த் தலையுதித்த மனையுஞ்சேயுங்
கருமேனி யிடத்தமையக் களிப்பிற்கொண்டு
நஞ்சமைந்த வாயரவப் பாயன்மீது
நளிரரங்க மாளிகையி னடுவாழ்வானே
கொஞ்சமுநின் னருளினக்க மில்லாதார்போற்
குலையினே னன்றொருசொற் கூறிலாயோ
பிஞ்சலவன் முடித்தானுங் கடக்கமாட்டாப்
பெண்ணாசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே. (௫)

ஈறுமுத னடுவெனுமுன் றளவுந்தாண்டி.
யேக மாய்ப்பலபலவா யெண்ணிலன்பர்
கூறுபுகழ்த் திருவரங்கக் கோயினுப்பண்
கோகனக மலிரீலக் குன்றொத்துள்ளாய்
நாறுபசுந் துளவனைய பாடலென்று
நவிலுமெனக் கிரங்காமை ஞாயந்தானே
பேறுசிறி தானாலும் வழங்கியப்பாற்
பெண்ணாசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே. (௬)

அறப்பயிர்க்கோர் மழையாகிப் பாவக்காட்டுக்
கழலாகித் திருவரங்கத் தமர்கின்றனே
யிறப்பினொடு பிறப்பொழிய முயல்கின்றேனை
யிகதலத்தோர் களுநகலிட் டிருந்தாயந்தோ
மறப்பிணக்க முடையசிகு பாலனாகி
வம்பருக்கு நலஞ்செய்குண மாறிற்றேயோ
பெறப்பெறக்குன் றுதுபெரி தோங்கும்பொல்லாப்
பெண்ணாசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே. (௭)

அத்தியொன்று காப்பதனாக் கோடிச்சென்ற

வலுப்பாறக் காவிரியா நதனுடான்ற

துத்தியரா வணைக்கிடந்த நெடியமாலே

தொழும்புறுமெய் யடியர்பதத் துகளைவாரி

நித்தியமுந் தலைக்கணிந்தும் வினைப்பேய்க்கோர

நீங்காமைக் கென்னசெய்வே னிலையொன்றில்லாப்

பித்தினுநா ருயிரம்பந் கினமான

பெண்ணுசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே.

(அ)

ஆடகனைக் கீன்றுகுடர் மாலைகுடி

யருவியெனச் சொரியிரத்த மனைததுமாநதி

நாடனைததும போறறுதிரு வரங்கக்கோயி

னடுததுயிலு நாரணனே நவிலுமென்சொற்

பாடல்கட்கோர பயனேனு முதவிடாமற்

பலவாறு பரதவிக்கப படுததவேண்டாம

பேடனம்போ னடைகாட்டி விழியாலவாட்டும

பெண்ணுசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே.

(ஆ)

பரமானந் தககடலி னமுதமாநதும்

பதினமரொடு கூடுமிசசை பழுக்கக்கண்டுந

திரமாய பேறுவழங் கிலைமிக்கெய்ததுத்

திமிடிப்பாழங் கடலினிடை தினைததேனநதோ

சரமாரி பொழிகருமா முகிலேபோன்று

தண்ணரங்கக் கோயிலிடைத் தழைத்தமாலே

பிரமாத் தேவாநெஞ்சங் கலங்கததாகும

பெண்ணுசை நீக்கியெனைப் பேணிக்கொள்ளே.

(இ)

முற்றிற்று.

ஆட செயலள ௭௪௮

தெய்வமேதுணை.

புவி யாசைப்பத்து.

கலித்தாழிசைகள்.

நெஞ்சகத் தன்னருளே பெற நினைதது நாடிவர்போல்

வஞ்சகர் தம்மனைப்பான் மிக மறுகி வாடுவனே

கஞ்சம லர்த்திருமா தனை காரரங் கப்பெருமா

னஞ்சல னித்தனையாற் புவி யாசை தீர்த்தருளே.

௧(௧)

பூரண தத்துவமோர் தவர் போற்றப் பொன்னரங்கத்
தேரண வும்பணிப்பா யலி லென்றும் வாழிறைவா
காரண காரியந்தேர் கிலர் கணத்துட் புக்குமுன்றே
ஞாண நிச்சயத்தாற் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௨)

காழரைப் பாதபமா மிரு கள்ளத் தானவர்தாம்
வீழவு சற்றுணையோ டவண் மெல்லச் செல்லரங்கா
வாழவிழைந்தொழியா மிடி வலையிற் பட்டுமுன்றே
ஞாழநெ டுங்கடல்கூழ் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௩)

கணந்த னைப்புரைபே ருருக் கவினுங் கைப்படையு
மணந்த னிற்கருதா தவர் வாழ்வுஞ் சூழரங்கா
வினந்த னிற்பகைத்தே சம ரியற்றச் செய்ததனூ
லனந்தம் வேந்தரைக்கொல் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௪)

இருட்க ருங்குமுன்மோ கினி யென்ன முன்னின் று
தெருட்க லைப்புலவோ ருயச் செய்த சீரரங்கா
பொருட்க டன்பெருக்கான் மிகப் புலர்ந்தும் போற்றுகின்றே
னருட்க டற்றுளியாற் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௫)

பைந்தோ கைச்சிகிரா டகம் பயிலும் பூஞ்சோலை
நந்தோ லுங்கரைக்கா விரி நாப்பண் வாழ்முருந்தா
நொந்தோ ரிற்றலையாய்ப் பெரு நோன்பு முற்றிடைந்தே
னந்தோ வெண்ணைவிடாப் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௬)

பளப ளீரெனவே மிளிர் பாரச் சக்கரமுங்
களவில் வெண்கோடும் புனை கமலக் கையரங்கா
துளவ மேநிகரார் தமிழ் தொடுத்துன் ருட்கணியே
னளவினு ள்ளடங்காப் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௭)

பாணையோ டோர்பொதுவன் பெரும் பதத்திற் சேரவிட்டுத்
தேனையொக் கும்புனற்கா விரிச் சீரங் கத்துறைவாய்
பூனையிற் சூதுடைபார் வினைப் புலைகண் டுள்ளுடைந்தே
னையைக் காத்தாற்போற் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௮)

எடவிழ் தாமரையான் றனை யின்ற சீர்விரிக்கும்
பாடல்பு னைந்தரங்கந் தனிற் பள்ளி கொள்வானே
மூடவி ரணியனைக் கண முடித்த சீர்மொழிவே
னூடகத் துங்கொடிதாம் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௯)

பொன்படு மார்பகத்தே நனும் பூந்து ழாயுமணிந்
தின்பம விரயங்கத் திடை யென்று நின்றோனே
துன்பமி னிச்சுகியே னுனைத் துதித்துயர் தோரெனும்பத்
தன்பரு டன்கூட்டிப் புவி யாசை தீர்த்தருளே. (௧௦)

முற்றிற்றி.

ஆ செய்யுள் எடுஅ.

தெய்வமே துணை.

வ யி ன தீ த ய ப் ப த் து

கலி விருத்தங்கள்.

ஆசுரர்க் கெமனிக ராங்க நாதனைப்
பேசுமென் னேரவன் பிறங்கக் காட்டுவாய்
தேசடைச் சிவனெனச் சிரங்கை கால்களின்
மாசுணப் பணிபுனை வயின தேயனே. (க)

சீர்செறி யரங்கம்வாழ் செங்கண் மாயனென்
னேர்சிறந் திடச்செய னினது பாரமே
கார்செய்வெவ் விடவராக் கணங்கட் காதிடும்
வார்சிறை வலிமலி வயின தேயனே. (உ)

அண்டுவார் மகிழ்திரு வரங்க நாதனைக்
கொண்டுவந் தென்னெ திர் குலவக் காட்டுவாய்
பண்டுவா னவர்குலம் பதைப்பத் தாக்கொரு
வண்டுவர்க் கிரிபுரை வயின தேயனே. (ங)

ஆசறு பெரும்புக முரங்கன் றண்ணெயன்
னேசறக் கொண்டுவந் தென்று காட்டுவாய்
காசறு செந்தகைக் கனல்வெற் பாமென
மாசறப் பொலிதரு வயின தேயனே. (ச)

எத்தனை யோதா மென்னுள் வந்தநீ
யத்தகைக் கேற்றபே றருளி லாயையோ
முத்தமி முரங்கம்வாழ் முகுந்த னாமொரு
மைத்தடங் கிரிச்சுமை வயின தேயனே. (ரு)

ஆறிரண் டுடைதுயி லரங்கன் றன்னருட்
பேறிலே னெனிலெனுட் பிறங்கு வாய்கொலோ
வீறிய பேரெழில் விளதை மைந்தருண்
மாறிலா வலிபெறும் வயின தேயனே. (க்)

தர்ழைகு முரங்கம்வாழ் தலைவன் றன்னருள்
கோழைநெஞ் சுடைப்பொலேன் கொளச்செய் வாய்கொலோ
வேழைமை யடைந்ததாய்க் கினிய வாழ்வருண்
மரழைமால் வரையுறழ் வயின தேயனே. (ஞ)

காரண காரியங் கடந்த தாம்பரி
பூரண முணர்ந்தவர் புடையென் றெய்துவே
ஔரண னரங்கன் னகர்விட் டன்றொரு
வாரணங் காணல்செய் வயின தேயனே. (அ)

பாகைநேர் கனிகளா லரங்கம் பாடெனக்
கிகையுந் தவமுமென் றெய்தச் செய்குவா
யோகையா விரணிய னுதிர முண்டவன்
வாகைவண் கொடிஞலாம் வயின் தேயனே.

(௯)

ஒருபது புலவர்முன் னுற்ற மெய்ப்புகழ்
திருவரங் கேசனெற் சேரச் செய்வனே
கெருவனோ யகத்துறு பாலர் கேடுற
வருமயிக் கடுந்திறல் வயின் தேயனே.

(௧௦)

முற்றிற்று.

செய்யுள் எஃக.
தெய்வமேதுணை.

அ ன் ன ப் ப த் து

அறுசீர்த் தாழிசை.

பாதிமதிச்சடை நாதனும் பங்கயநான்மலர் வேதனுந்
திதில்வரம்பெற நல்குசீர்த் தென்னரங்கற்கெனைச் செப்புவா
யேதிலர்சொல்வசைத் தீமொழி யின்னமுநான்சகிக் கின்றிலே
னாதிவித்தாமவ னுந்தினே ரம்புயப் பூவள ரன்னமே.

(௧)

மங்களமத்தனை யும்பெறும் வண்புகழ்ச்சீரங்க மாநகர்ச்
செங்கண்முருந்தனெ டென்குறை தீர்த்தருளும்படி செப்புவாய்
சங்கரனன் றுகல் லாலடி தன்னிற்செயோகந்த விர்த்ததா
மைங்கனையிற்றலை யாயசி ரம்புயப்பூவள ரன்னமே.

(௨)

பாரணங்கிண்குமம் போலவே பன்னுபெரும்புகழ்ச் சீரங்க
நாரணன் றன்னுட னாயினே னன்றுமாறுந வின்றிடாய்
கூரணவுங்கொலை வேற்கனூர் கொள்ளையிற்பட்டுக் குலைந்துளே
னாரணன் றன்மனை போலவே யம்புயப் பூவள ரன்னமே.

(௩)

புற்புதக்கொங்கைம டந்தைமார் போகம்விழைந்துபு லர்ந்துளே
னற்புகழ்ச்சீரங்க நாதன்பா னனுயற்காமொர்ந லஞ்சொல்வாய்
கற்புறு மங்கையர் பண்புதன் கால்களிறோய்ந்தக வின்கொள்வா
யற்புதச்செந்திரு மங்கைபோ லம்புயப்பூவள ரன்னமே.

(௪)

காதித்தின்னுங்கொலைத் தீயருங் கருணைப்பண்புறக் காண்பதே
சாதித்திடற்குறித் தெய்ததுளேன் சற்றரங்கற்கிது சாற்றுவாய்
வாதிக்கும்பன்மதத் தேரர்களும் வரவுநாடிய மாண்புதோ
யாதித்தற்கண்டல தின்புற வம்புயப் பூவள ரன்னமே.

(௫)

மாயிரும்பூதலங் கோவென வாய்விடுகின்றதை மாற்றியே
ஞாயிறந்திங்கனும் போல்வதா நற்புகழெய்திட நண்ணினேன்
வேயிசைக்குந்தொழி லாயனா மேவரங்கற்கிது விள்ளுவா
யாயிரஞ்செவ்விதழ் சூழ்வதா மம்புயப்பூவள ரன்னமே. (க)

பளிக்குநேர்மனத் தெண்ணிலாப் பற்றுறச்சோர்த்துப் பதைக்கினுங்
களிக்குஞ்சித்திக ளாடவுங் காதலித்தேனந்தண் காவிரி
நெளிக்கும்பாம்பணைப் பள்ளியா னேரிற்சென்றீதுதி கழ்த்துவா
யளிக்குமாமுணத் தேன்சொரி யம்புயப்பூவள ரன்னமே. (எ)

இரங்கும்வேழமொன் றந்தநா னிடங்காரற்றுப் ரெய்தலுங்
கரங்கொள்சக்காத் தாலவன் காதத்து சத்திய மாமெனி
லுரங்குன்றத்துயர் செயுமிடி யோடச்செய்வானென வுன்னுகே
னரங்கநாயகன் கண்கணே ரம்புயப்பூவள ரன்னமே. (அ)

கோடரலின்றலை யோடுபூங் குருந்தைக்கொம்பும ணத்ததாள்
குடல்விழைந்துழைக் கின்றநான் றன்பழுருவகை சொல்லுவாய்
பாடல்வல்லார்புகழ் சீரங்கப் பள்ளிவிட்டங்நனம் பாய்ந்துபோ
யாடகற்செற்றவன் கைகணே ரம்புயப்பூவள ரன்னமே. (சு)

நவையிறென்குரு கூரனேர் நாவலர்பாடிய நற்றமிழ்ச்
சுவையொடென்கவி மாலைபுந் தோய்வதற்காமவகை சொல்லுவாய்
சுவையெங்கும்புகழ் சீர்குலார் தாரங்கன்மடந் தாண்முனா
மவையவங்கள் னேகநே ரம்புயப்பூவள ரன்னமே. (ய)

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் எளஅ.

தெய்வமேதுணை.

கி ளி ப் ப த் து.

அறசீர் விருத்தங்கள்.

கும்பமுலைமடவாரே படையாக்கொண்டமர்வினைக்குங் கொற்றமார
னம்பரத்தினுர்கி.றுகாற் றேரிழுக்கும்பரியாய வணிப்பைங்கிள்ளாய்
வம்பர்பலபலமாற்றம் பயிற்றுவாரவைபகர்த்து மகிமைகுன்றேல்
செம்பவளம் புரையாயாற் றிருவரங்காவென்றுதினஞ் செப்புவாயே. (க)

நாவதனலெவரியாது நவிறிடினுமந்தவண்ண நாலேசுழும்
பூவலயத்துள்ளகி.று பூவையருங்கனிகூரப் புகல்பூங்கிள்ளா
யாவதுற்றபடிசெயுந்தி யவுணருவப்பனகிரிது மனையவேண்டாந்
தேவர்சுழாம்பணிந்தேத்துந் திருவரங்காவென்றுதினஞ் செப்புவாயே. (உ)

பாகணையமொழிகூறிப் பண்ணவர்கோன்முதலினரும் பணிந்துகெஞ்ச
மோகம்விளைத்திடுமடவார் களுமுருகத்தக்கவின்கொன் மொழிபைங்கிள்
தேகமுதற்பகர்மூன்றுங் குரவனுக்கீந்தரியதவஞ் செய்வாருய்யச் [ளாய்
சீகராரீர்க்கடலடைத்த திருவரங்காவென்றுதினஞ் செப்புவாயே. (௩)

பொல்லாதநிந்தைமொழி புகன்றலு மதிசயித்துப் புளகத்தியாண்டு
மெல்லாநுமதிமகிழ்ச்சி யுறத்தகுசெங்கனிவாய்கொண் டிலங்குங்கிள்ளாய்
நல்லான்பாலொடுதேனுஞ் சருக்கரையும்பழமுமிட்டு நாளாமீவேன்
செல்லார்தண்பொழிலுடுக்குந் திருவரங்காவென்றுதினஞ் செப்புவாயே.

மஞ்சளையநெடுங்கூந்தன் மாதருக்குந்தேவருக்கு மகிழ்ச்சிநல்கும்
பஞ்சவன்னக்கிளிப்பிள்ளாய் பயனிலவாமாற்றமொன் றும் பகரவேண்டா
மஞ்சலஞ்சலெனக்கூவி யாழியுஞ்சங்கமுமேந்தி யடியார்முற்போய்ச்
செஞ்சரணத்துணைகுட்டுந் திருவரங்காவென்றுதினஞ் செப்புவாயே (௫)

பாதபழம் பஞ்சரமு மங்கையர்செங்கையும்விரும்பும் பசுங்கிள்ளாய்சீ
போதமிலார்பயிற் றுவிக்கும் புன்சொ லுங்கேட்டங்நனமேன்புலம்புகின்ற
யாதவனுஞ்சந்திர னு மம்புலியுமுள்ளமட்டு மழியாதாகிச்
சீதளாரீர்க்காவிரிசூழ் திருவரங்காவென்றுதினஞ் செப்புவாயே. (௬)

ஐங்கணைவேள்வாகனமா யயிற்படைவேள்புபத்தே றுமணிப்பைங்கிள்
ளாய், மங்களமியாவையும்பொருத்தத் தகுமொழியாதெனக்கருதி வருந்த
வேண்டார், திங்கணிகர்சங்கமொன்றுஞ் செஞ்சுடர்நீராழி பொன்றுந்
திண்கையேந்திச், செங்கனல்வெற்பனையபுள்ளார் திருவரங்காவென்றுதி
னஞ் செப்புவாயே. (௭)

பத்தியொன்றேதஞ்சமெனப் பாடுமவர்மனம்புரையும் பசும்பொற்
கிள்ளா, யெத்திசையுள்ளாருமுனை சொற்றணையென்றெந்நாளா மிசைக்
கின்றாரா, லத்திபொன்றாங்கழைத்தலுமக் கணமேபோயளித்தகதை யறை
வார்க்கான்ற, சித்தியுமுத்தியும்வழங்குந் திருவரங்கா வென்றுதினஞ்
செப்புவாயே. (௮)

புண்ணியமேவடிவாகிப் பூவைகுயிலா தியபுட் போன்று னியாது
நண்ணியருந் தாமையினு னறியமணங்கமழ்கிள்ளாய் நவில்சொற்றள்ளேல்
பண்ணியனும்மறைவிளங்கப் பண்ணவரின் புறக்கனகன் பதைத்துமாயத்
திண்ணியது ணிடைபுதித்த திருவரங்காவென்றுதினஞ் செப்புவாயே. (9)

மையல்கொள்ளுமாதருக்கு மாதவர்க்குந்தூ றுசெல்லும் வனப்பூங்கிள்
ளாய், துய்யபுகழ்ச்சுக்கனுமுன்றன் சுதனன்றோயான்வகுக்குஞ் சொற்சீ
ரெள்ளேல் வையகஞ்சூழ்கடல்போன் டு மாறன்முதற்பதினமர்முன்னுள்
வகுத்துப்பாடுஞ், செய்யபதிழ்க்கடலணியுந் திருவரங்காவென்றுதினஞ்
செப்புவாயே. (10)

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் எழுஅ.

தெய்வமேதுணை.

மாங்குயிற் பத்து.

எழுகீர்த் தாழிசைகள்.

ஆதவன்சந்திர னுள்ளமட்டுந்தொலை யாதமெய்ப்புகழ்விவட்
டேதமில்சித்தியெட் டுந்தருமென்றெழுத் தெட்டுமெண்ணுகின்றேன்
மாதவத்தோரொடு வானுலகோர்களு மகிழ்பவேசெயலாற்
கோதறுசீரங்க நாயகனார்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (க)

பெற்றமுகைத்தவ னும்பிரமாவமுன் பெற்றபேறுறவே
நற்றவத்தொண்டர்ப தத்துகள்சென்னியி னுளுஞ்சூடுகின்றேன்
மற்றடந்தோட்கரு டப்பெருங்கேதனம் வாய்ந்தவண்மையினாற்
குற்றமின்றித்திகழ் சீரங்கனார்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (உ)

ஆகமமுஞ்சதுர் வேதமும்போற்றிடு மானினங்கதற்ச்
சிகரநீர்ப்புவி யிற்கொலைசெய்பவர்த் செறுதலேவிழைந்தேன்
போகமுழுத்தியும் வேண்டியபேர்ப்பெறப் பொருத்திடும்புகழ்சேர்
கோகனகக்கண ரங்கரென்முன்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (ங)

ஒன்றெனப்பற்பல வேயெனவாதுசெ யுரங்கொள்பன்மதமு
நன்றெனத்தக்கமெய்ச் சித்திகளேசெய நாடிவாடுகின்றேன்
கன்றெடுத்துக்கனி மீதெறிந்திட்டின் காலிக்கூட்டமுய்வான்
குன்றெடுக்குங்கைய ரங்கரென்பால்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (ச)

செந்திருமங்கைதன் சேலுறழ்கண்ணருள் சிந்திக்கெய்தியதா
விந்திரனாகிய வானவர்தாமுமங் கேத்தல்வேட்டுழைத்தேன்
பந்தியநால்வகைச் சேனையுந்நுள்படப் பறத்தும்பாண்டவரங்
குந்திமக்கட்குள் சீரங்கனார்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (ஊ)

முத்துப்புரைந்தம னத்துநல்லோர்குல முழுதும்வாழ்வதற்காஞ்
சித்துப்பெருக்கியற் றிக்கொடியோர்களைச் செகுத்தலேவிழைந்தேன்
சத்துச்சித்தானந்த மாகியுண்மைப்பெருந் தவத்தர்பாவனையாங்
கொத்துத்துழாயரங் கேசரென்னேர்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (கூ)

தாழைமலர்ச்சரி கைக்கரமாரனென் றன்னைச்சீரூம
ஊழையும்வென்றுவக் கும்பெருவாழ்வினை யுள்ளியுள்ளுடைந்தேன்
வாழைநெருங்கரங் கத்திருக்கோயிலின் மாயனாடியேன்
கோழைமனத்தவிர்த் தாங்கெதிரேவரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (எ)

நஞ்சமுநல்லமு துங்கலந்துற்றகண் ணரிமார்மயலால்
வெஞ்சனமுற்றும ருந்தவப்பேறதன் விருப்பம்விட்டறியே
னஞ்சலுரைத்தென்முற் சீரங்கனையக ரந்தநாளழைத்த
குஞ்சரமொன்றின்முற் சென்றதுபோல்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (அ)

நாப்பகர்த்திட்டசொற் போனடக்கும்பெரு நலந்துய்த்தப்பாலென்
பாப்பகர்வார்விரும் பும்பயனும்பெறப் பார்ப்பதேதினைந்தேன்
சேப்பனைகட்கன கற்செறுஞ்சிரங்கச் செல்வனொன்முனோர்
கோப்பறவைப்பிட ரேறியென் றும்வரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (௬)

ஆறியநெஞ்சம தோடருளாடன்மிக் காடலேகுறித்தே
ஹரியபைந்துள வம்புனைசிரங்க நாதரென்விழிநேர்
தேறியபத்தடி யார்தொடுக்குங்கனித் திரளொடென்சிறுவாய்
கூறியபாடல்க ளுங்கொளவேவரக் கூவாய்மாங்குயிலே. (௭)

முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் எகாடி.

தெய்வமேதுணை.

மணிவண்டுப்பத்து.

எழுசீர் விடுத்தங்கள்.

துயதொண்டர்தம் பதத்துகள்சூடியுந் துணிர்துமாதவஞ்செய்யாத்
தியனேனுயர் துயரெலாமுணர்தரத் திருவரங்கனுக்கோதாய்
சாயகங்களென் றைந்துமென்மலர்கொடு தருக்குவான்படையாகு
மாயவஞ்சக நெஞ்சியர்கண்புரை வனப்புறமணிவண்டே. (௧)

பாவிமாயைவெங் கடலிடையானிராள் படும்பெருந்தயரெல்லாங்
கோவின்முதையி லரங்கமாளிகைப்பசுங் கொண்டறன்செலிக்கோதாய்
துவியன்னமு நாரையுங்குரண்டமுந் தொனிக்கரண்டமும்வாமும்
வாவிபெங்கணுஞ் சென்றுநாண்மலர்ப்புது மதுதுகர்மணிவண்டே. (௨)

கோரவல்லினைத் தளையினுட்பட்டுநங் குலையுமென்குறையெல்லாஞ்
சீரங்கநா யகன்மகரக்குழைச் செலிகளுட்புகச்செப்பாய்
திரயோகியர் சித்தமுங்கலங்குறச் செருச்செயுந்திறல்குன்ற
மாரவேள்கழைச் சிதைத்துணைநாணியா வயங்கிரமணிவண்டே. (௩)

ஆரணத்தொகை யருளியநான்முகற் கப்பனாமரங்கத்து
நாரணப்பெரு மான்றிருச்செவியிலென் னலிவெலாநலிலாயோ
பாரணங்கினற் சென்னியிற்றாள்களிற் பரவுமவானகத்துள்ள
வாரணக்களிற் றினக்கவுஞ்சொரிதரு மதுதுகர்மணிவண்டே. (௪)

கங்கைவேட்டொரு கற்கிணறமைத்துநான் கலங்குமித்துயரெல்லாங்
கொங்கைமோகினித் தாயுமாமரங்கமால் குளிர்செவியுறக்கூறாய்
செங்கைமான்மழுப் புனைதருபுலவன்முன் செயுமொருகவிசான்றாய்
மங்கைமார்கருங் குழன்மணமுழுதறி மகிமைசான்மணிவண்டே. (௫)

சந்திரன்களும் பாம்பின்வாய்ப்படுதலிற் றயங்குமென்றளர்வெல்லா
மிந்திரங்கிளை யவனுமாமரங்களு ரெழிற்செவியிடங்கூறுய்
தந்திரத்தின ருணர்வருஞ்சதுமறைத் தாராகத்தலையாய
மந்திரப்பொரு ளீதெனத்தெரிதரு மரகதமணிவண்டே. (௬)

சற்றுமுண்மையின் மூடரையுறவெனத் தழுவுமென்சலிப்பெல்லா
முற்றுபேரரு ளாலரங்கத்துயின் முகுந்தர்பான்மொழியாயோ
விற்றுணைப்புரு வத்தியர்கலனியின் வியன்களத்தொலியன்றி
மற்றுமோரினை யின்றியவிசைவளம் வாய்ந்தவிர்மணிவண்டே. (௭)

ஞானமில்லவர் தம்மினுங்கடைப்படு நாயினேனசையாவுந்
தானமால்கரி புரத்தருளரங்களுர் தஞ்செவியிடஞ்சாற்றா
யூனருந்துபுன் வேள்விசெய்வார்களு முறுதலினுளங்காந்தி
வானநாட்டுறு கற்பகப்பூந்துணர் மணமிகழ்மணிவண்டே. (௮)

ஆணிமுத்துமழ் நகைச்சியர்மயற்கட லமுந்துமென்னயர்வெல்லார்
துணில்வந்தட லாடகற்கீன்றதிண் டோளரங்கனுக்கோதாய்
விணிதென்றுபன் மதுக்குடித்தலமரும் வெறியினுல்வெறுத்தெள்ளேல்
வாணிசெந்திரு நான்முகன்பீடமேல் வதிதருமணிவண்டே. (௯)

கூறரும்பய னடைந்துமற்றோரெனக் குலையுமென்குலைவெல்லா
நீறணிந்தவன் பரவுதென்னரங்கர்பா னிகழ்த்திடற்கிசையாயோ
சோறலாதுதாய் தருமுலையமுதமுந் துறந்தொருபுளிபுக்க
மாறனாகிய பதின்மரும்பிறருமுன் வழுத்தியமணிவண்டே. (௧௦)

முற்றிற்று.

ஆடசெய்யுள் ௮௩௮.

தெய்வமேதுணை.

திரிவுமஞ்சரி.

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

ஒருவரங்காவுடை யார்கண்டுநாண வுதவியெண்டோ
ளிருவரங்காமன் முதலோரொடென்னையு மேற்றுக்கொள்வாய்
கெருவரங்காரகன் போற்சுடுமாற்றங் கிளத்தநொந்தேன்
றிருவரங்காபெரும் பாம்பினைமேற்றுயில் சீதரனே. (௧)

திக்கடங்கக்குறித் தேத்தியமாண்புறு சீரங்கத்தின்
மெய்க்கடங்கக்குலக் கோவாயபாயன் மிசைத்துயில்வா
யிக்கடங்கக்கு வகுளமிட்டான்செய் திடலொழித்தாண்
மைக்கடங்கக்கு கவுளியானைக்கோவில் வருந்தினனே. (௨)

ஆரணனையருள் காட்டுங்குருவென் றறிகின்றிலேன்
சீரணனையம் பலகொண்டுளெனனைச் சிற்றிகழேல்
காரணனையனத் தஞ்சொரிந்தன் று கடல்வடித்த
நாரணனையரங் கப்பெருங்கோயி னடுவினனே.

(ங)

பஞ்சனையன் றுயர் மிக்குடையேன்றற் பந்தருளு
மஞ்சனையன் றுக டர்சொற்பலித மவாவல்பொய்யோ
மிஞ்சனையன் றய்க்கும் வாழ்விழந்தாற்ற வெறுத்திகழ்ந்த
கஞ்சனையன் று செறுமரங்காவெற் கடைக்கணியே.

(ச)

வந்தனவேவரை கின்றேனொரென்கலை வாய்ந்தவிரு
மிந்தனவேவரை டுஞ்செறுமாண்மை யிசைத்தினிதா
ளந்தனவேவரை யார்பெருஞ்சேனை யணிநடுப்போ
நந்தனவேவரை யாக்காயரங்கமு நண்ணினனே.

(ரு)

வரங்கம்புரந்தங்கு மொன்னார்முன்னூதிய வண்மைசொல்வேற்
கிரங்கம்புரந்தரன் வாழ்வுநண்ணிதலை யீந்தருள்வாய்
சிரங்கம்புரந்தனைத் தீண்டிடநீண்டு செகமளநதிட்
டரங்கம்புரந்த முகுந்தாசங்காழி யணிகையனே.

(அ)

நஞ்சானனத்தனென் றாழ்நுமன்புரை ஞானநல்கக்
கெஞ்சானனத்தணி கைவாழ்த்துமாதவங் கீழ்மைமகொல்லோ
மிஞ்சானனத்தமு ருதன் றுகானிலொர் வெற்பெடுத்தா
யஞ்சானனத்தன் புகழரங்காசச்சி தானநதனே.

(அ)

விஞ்சலமாற்றி யறிவழித்தோங்கு மிடிப்பெரும்பேய்க்
கஞ்சலமாற்றிய லுந்தடைநீத்தற் ககமிரங்கா
யெஞ்சலமாற்றியங் குஞ்சீரங்கத்தை யிறைஞ்சுமவா
சஞ்சலமாற்றிய நாராயணமுத்தித் தானத்தனே.

(அ)

அஞ்சக்கரக்கைய னுன்முகத்தோனறி யாதுளநின்
னெஞ்சக்கரக்கைய றிவேன்கொலோசற் று நீதமிலா
வஞ்சக்கரக்கையர் பாவிரவாதென்று வாழ்விப்பையோ
செஞ்சக்கரக்கைய ரங்காவின்னோர்கள் சிகாமணியே.

(க)

செட்டித்தவணையர் மாலோபர்பாவினுஞ் சென்றுதுதி
கொட்டித்தவணைய திங்கொருங்கீர்த்தெற்கைக் கொண்டருள்வாய்
வெட்டித்தவணையட் டும்பண்டைவேத விதிபுரந்தாய்
சிட்டித்தவணைய னுவரங்கத்திற் நிகழண்ணலே.

(ஐ)

செக்கரத்தானைய னிர்திரனாகிய தேவர்மெச்ச
மைக்கரத்தானைய னித்தபிரானை வயங்கெழிற்சொன்
னக்கரத்தானைய ணிமார்பினனை நலமவினைக்குஞ்
சக்கரத்தானைய ரங்கத்திற்போற்றுந் தவம்பெரிதே.

(ஐக)

நீரங்கத்தாதிரை யான்பலியோடுகை நீக்கியதாற்
சேரங்கத்தாதின் மறையோணையுந்தியிற் செய்ததனால்
வீரங்கத்தாதினம் போர்செயுந்தானவர் வேர்கெல்வதாற்
சேரங்கத்தாதிப் பிரானன்றிவேறில்லை தெய்வங்களே. (௨௨)

சத்தருக்குந்தஞ்ச மாதியுள்ளார்க்குந் தவமிகநோற்
றுத்தருக்குந்தஞ்ச மானரில்லார்க்கு முதவல்லிடாக்
கைத்தருக்குந்தஞ்ச மாழிவிற்காரர் களுக்குமுண்மைச்
சித்தருக்குந்தஞ்ச மாவதாங்கன் நிருவருளே. (௨௩)

வெஞ்சனமேனித முந்துதிப்பாடல் ளிளம்பிமிகக்
கெஞ்சனமேனிலைக் கேற்றபண்பன்றன் று கேட்டிநெஞ்சே
யுஞ்சனமேனினி யஞ்சுகிற்பாமென் றுரப்பலுண்டா
மஞ்சனமேனி யரங்கனைப்போற்றுதி யன்புவைத்தே. (௨௪)

மிஞ்சாயுதம்பிற கிற்பலபேர்வரும் வீறுயர்ந்தோர்
நெஞ்சாயுதமித் தகையவென்றோரு நிலையிகலோர்
கஞ்சாயுதம்பிய வாய்வேழமாதிக் கணங்களன்ன
வஞ்சாயுதம்புனை தோளரங்கேச னடியர்ப்பங்கே. (௨௫)

இருடப்பரிய துயர்கோடிநல்கலி னீழிந்தேன்
வருடப்பரிய தெனுஞ்சீர்த்திபொய்த்தலின் மாவலிமுன்
னொருடப்பரியகெண் டிக்கிடைசுண்டெட் டுழலச்செய்த
கருடப்பரியரங் காவென்றன்மேற்கடைக் கண்பதியே. (௨௬)

ஆர்த்தனறியக்க மெய்தவன்றட்ட வான்கருது
மூர்த்தனறியற்கை யோர்வாழரங்கத்தை முன்னியன்பாற்
சீர்த்தனறிய சூழாய்போ லும்பாடல்கள் செப்புவது
பார்த்தனறியப் பகர்ந்தமெஞ்ஞானக்கண் பாலிக்கவே. (௨௭)

நன்னம்பிறக்க மதவாதரானிலை நாலுங்கெட்டுப்
பின்னம்பிறக்கல கந்தோய்ந்துநின்றிருப் பேர்சொற்றுளேன்
முன்னம்பிறக்கணை மாரிபெய்வென்றியு முன்னுகின்றே
னின்னம்பிறக்கலி டேலரங்கத்தெம் மிறையவனே. (௨௮)

கின்னரங்கத்தைய கைத்தொண்டர்வாய்த்துதி கேட்கிலனின்
முன்னரங்கத்தைய கத்தோடுயிழக்கிலன் மூதருளா
லென்னரங்கத்தையர் வாழ்க்கையிற்சீர்க்க வியற்றுலையோ
தென்னரங்கத்தைய னேயலர்தாமரைச் செங்கண்ணனே. (௨௯)

பூதரநாமக் குடையேந்திக்காலி புரந்தநின்ற
ளாதரநாமக ளேசாட்சியாப்பெற்று மஞ்சினன்கா
ணீதரநாமற்றை யோர்கூற்றுலாவள நீடரங்கச்
சேதரநாமமுன் னுன்கிசைப்பார்பெருஞ் சிந்தையனே. (௩௦)

கடையற்றன்சாகாத் தின்னமுதண்டர் களிக்கநல்கித்
தொடையற்றகுவர் குலவேர்களைத்தின் டோளரங்கள்
சடையற்றன்மேனியிற் சேர்த்தானம்மட்டன் று சார்ந்தவர்க்குத்
தடையற்றவாக்கருள் வாண்மணவாளனைத் தந்தனனே. (௨௧)

திருமாதரைக்கண நீங்காதமார்புடைச் சீரரங்க
ஒருமாதரைமற வாப்புகழாளனென் றுமெருதில்
வருமாதரைக்கம் பெறக்குருகூரிடை வாழ்வித்தமால்
பெருமாதரைவஞ்சித் தானென் றுபொற்றிற் பிறப்பறுமே. (௨௨)

விற்பனத்தேவரும் வேண்டக்குலாவும் வியனரங்கள்
கற்பனத்தேவருள் சார்ங்கப்பிரான்கறைக் கண்டன்மகிழ்
பொற்பனத்தேவரும் யத்தாயுமாமொர் புனிதனைன்னுட்
சொற்பனத்தேவரு வானன்றிவேறு துணையிலலைபே. (௨௩)

வெங்கரனுக்கு முனிலோரெல்லாமுப்ப வில்வனைத்த
செங்கரனுக்குற ளாச்சென் றுமாவலி சீர்கவர்க்தோன்
பைங்கரனுக்கும் வாற்றிடையேநெடும் பள்ளிகொண்டோன்
சங்கரனுக்குப் பனியோடுநீக்குந் தகையினனே. (௨௪)

நெருங்கயலார்க்கு மவர்வேட்கைநல்க நினைக்குமென்றன்
மருங்கயலாயுதன் பின்னையுதித்த வடிவொடுமுறான்
முருங்கயலாய்புளி யானாய்கடலின் முரணவுணர்ப்
பொருங்கயலாமரங் காதமியேனைப் புறத்தள்ளலே. (௨௫)

குரங்கரங்காதரிக் கக்கடற்றாண்டுவெங் கோளரக்கர்
சிரங்கரங்கால்கொய்த வென்றியெந்நோமுஞ் செப்பல்விடே
விரங்கரங்காண்டகு கண்ணிரிசுவர்க் கிடைவளர்சீ
ரங்கரங்காதுங்க நாராயணவச்சு தானந்தனே. (௨௬)

கமலவராக விழியான்பஞ்சாயுதக் கையரங்கள்
வெமலவராகம் பலகோடிசெற்றுயர் வென்றிப்பிரான்
சமலவராகவெண் சங்கமொடாழியுந் தாங்குமம்மா
னிமலவராகமு மாய்ப்புகுந்தானிந் நிலமுப்பயவே. (௨௭)

நீத்தாரையன்றிரட் சிப்பவெங்கானிற்சென் னேயனதங்
காத்தாரையன்றிருச் சீரங்கநாதன் கமலகறும்
பூத்தாரையன்றிக முந்திப்பிரான்னைப் போற்றுநர்கட்
கோத்தாரையன்றிற் றென்றின் றுவல்வினைக் கொத்தடவே. (௨௮)

பாதாளமாலைய மாம்பணிக்கோமிசைப் பள்ளிகொள்வான்
வேதாளமாலே முகத்தானும்போற்றும் வியனரங்கள்
போதாளமாலே நிறங்காட்டுமார்பன் புகழமுதங்
கூதாளமாலேக் கிராதான்னார்க்குக் கொடுங்கசப்பே. (௨௯)

முந்துளவாரம் பெருக்கேனன் னுமங்கண் மூன்றுமிடேன்
றந்துளவாரம்ப மொன்றுஞ்செய்யேன்பெருஞ் செயநல்கு
மந்துளவாரம் பொலிதுறைக்காவிரி யாற்றரங்கன்
பைந்துளவாரம் புணைதாளென் சென்னி பதிவதென்றே.

(௩௮)

கட்டக்கரத்தையன் னுர்மனைவாயிற் கடைதொறும்போய்
முட்டக்கரத்தைய கண்மாதரேவன் முழுதொழித்தாள்
வெட்டக்கரத்தைய னேணாமார்பனேபல வேதமுஞ்சொல்
லெட்டக்கரத்தைய னேயிரண்டாற்றி னிடைக்கண்ணே.

(௩௯)

உருமஞ்சரித்திரர் துண்டுத்வஞ்செய்த லுத்தமர்தக்
தருமஞ்சரியை முதலாயநான்குத் தருபயன்சற்
ருருமஞ்சரிசிற் பெயுந்தமிழ்போலுங் குளிர் தளவத்
திருமஞ்சரிபுனை தென்னரங்கேசன் நிருவடியே.

(௪௦)

முற்றிற்று.

ஆசை செய்யுள் ௮௪௦.

தெய்வமே துணை.

ய ம க ம ஞ் ச ரி .

—o—o—o—

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

தருமத்தையாதரி சிப்பார்க்கெல்லாஞ்செய்யெந் தாயமுதக்
தருமத்தையாதரிக் குங்குடையாகச்செய் தாயுர்த்தொய்
தருமத்தையாதரி யாதேனரங்கந் தனிர்கிடந்தாய்
தருமத்தையாதரி யாயேன்மறையுஞ் சரதமுமே.

(௧)

தரித்திரந்திரமில் லார்மனைதொறுந் தயங்கெனையா
தரித்திரந்திரவுள் ளிடறுநெல்லிற் றளர்த்தனிண்மா
தரித்திரந்திரம் விழைந்தேனென் றெள்ளல் சனியனைய
தரித்திரந்திரங் காதமியேன் செய் தவமுற்றவே.

(௨)

தருவரையன்ன வசரமுநீயெனச் சாற்றுதவத்
தருவரையன்சங்கன் சக்கரானிலை சாரலின்பற்
தருவரையன்னை மூதும்பிரானென் சொற் றன்ருவரோ
தருவரையன்பர்க் கெளியாயரங்கத் தலத்தையனே.

(௩)

சக்கராஞ்சங்கம் பெறுந்தொண்டரேயெனச் சார்ந்திலனஞ்
சக்கராஞ்சங்கம் பரித்தான்பல்பேறுந் தருகெனப்பல்
சக்கராஞ்சங்கம் புதலார்வனத்தினுஞ் சாற்றுகின்றேன்
சக்கராஞ்சங்கம் புணையரங்காவெனைத் தள்ளிடலே.

(௪)

சஞ்சாரமற்றிருக் கண்ணாசையிஞ்சித் தயங்குமெனைச்
சஞ்சாரமற்றிருக் கச்செயவேண்டுந் தவஞ்செயுநே
சஞ்சாரமற்றிருக் கஞ்சுறநேர்ந்தது தண்ணரங்கா
சஞ்சாரமற்றிருக் கங்கையிலாழி தரித்தவனே.

(௫)

கன்னலம்பாகு களிர்கொண்டவுணர்க் கறுவுமரங்
கன்னலம்பாகு நிறத்தான்கையாழியிற் கால்குறைநாற்
கன்னலம்பாகுறை யானுயச்சூரற் கரந்திரான்
கன்னலம்பாகுறழ் செந்தமிழ்கேட்டுக் களிப்பவனே.

(௬)

கங்கையளித்தன் பிடர்மேற்சுமக்குங் கரிபிரான்
கங்கையளித்தரை யோடணைகாந்தன் கவினரங்கக்
கங்கையளித்தகை காட்டிக்கிடப்பவன் காசிலருட்
கங்கையளித்த கழல்கூட்டியாளல் கடினமன்றே.

(௭)

காதமனந்தம் பெறுதன் றுபால்வெண் கடற்கடைந்தாய்
காதமனந்தம்மி லொத்தவெந்தானவர் காலனொத்தாய்
காதமனந்தம் பருத்தோங்கினுய்தமிழ்க் காதல்கொணின்
காதமனந்தம் பெருகரங்கத்திடைக் காட்டுதியே.

(௮)

கதமலியாடர விறறுயின்றொளி காண்றணையங்
கதமலியாவிர்க்குங் கோவாயரங்கத்திற் கண்டனையே
கதமலியானை புரந்தாய்பகத்திரட் காதல்கொளியான்
கதமலியாதவ னாவந்தஞானக் கலையருளே.

(௯)

கலகங்கையப் பணியோடுபூண்டவன் கண்டுமெச்சக்
கலகங்கையச் சமர்க்களஞ்செய்யுந் கரத்தரங்கா
கலகங்கையழல் லைத்தலநதோய்பகக் கன்றுங்கொல்வார்
கலகங்கையத் தஞஞ்சீரெனக்கிக் கணத்தருளே.

(௧௦)

சுந்திக்கவல மெனத்தக்கவின் பச் செறிவருள் பூச்
சுந்திக்கவலன் றனைத்தந்தாளாள்புணர் சீரரங்கம்
சுந்திக்கவலகை நேர்மிடிதீரும்வெந் திவினைகட்
சுந்திக்கவலப் படாவதுபூதித் திறம்வருமே.

(௧௧)

சீரானனத்தையொ ராழியொடேந்திய திண்புயனெண்
சீரானனத்தையன் றெண்ணீர்த்தண்காவிரித் தென்னரங்கள்
சீரானனத்தைக் கிளையாள் கணவன் நிருவருணஞ்
சீரானனத்தைய மெஞ்ஞானமென் றுஞ் சிலர்சொல்வரே.

(௧௨)

சித்திரத்தத்தை யணியசொல்லார்மயற் சேற்றினையா
சித்திரத்தத்தையெல் லாஞ்சிந்தமாயச் செயேவிறுண்மிஞ்
சித்திரத்தத்தையஞ் சேரநொந்தேனலர் செங்கமலச்
சித்திரத்தத்தை யகலாதமார்புடைச் சீரங்கனே.

(௧௩)

திரவியந்தான்பர மென்பார்முனெல்கித் தினந்தினஞ்சித்
திரவியந்தாவறப் பல்வாறுரைத்துத் திகைத்தன்னமு
திரவியந்தாழிப் படையாயரங்கத் திறைவசெந்நேத்
திரவியந்தார்க்கெளி யாயெனக்காநலஞ் செய்தருளே

(10ச)

செங்கமலாதனத் தாளுறைமார்ப கிறற்கனகன்
செங்கமலாதனச் சீரங்காவெனைத் தேற்றுகதியிற்
செங்கமலாதனந் தஞ்சேப்பெற்றன்றித் திரிகிடதச்
செங்கமலாத னலியாதுதவியுஞ் செய்தனையே.

(10ரு)

சிகரக்கிரியெடுத தானினங்காதவன் சீரருட்டே
சிகரக்கிரியெனப் பார்த்தனக்கோருண்மை செப்பியதே
சிகரக்கிரியுரு வுஞ்சேரரங்கன் நிருமுகவ
சிகரக்கிரிசை மனாளைப்பாதுயிற் சேர்த்ததென் னே.

(10அ)

சினதனையானன் று மாவலிபாற்புனி சென்றிரந்தோன்
சினதனையான படியடியாக்கருள் சீரங்கன்பாற்
சினதனையானைத் தாற்கெளியான்மறைச் சீர்கிறிதுஞ்
சினதனையானவ னேயென்றனுட்டா தெரிபவனே.

(10எ)

சின்தாகுலமறந் தன்னேடுநீடச சிகரிகொள்கைச
சின்தாகுலமறங் குங்கொட்டின் முலலைச சிழுவெண்பாற்
சின்தாகுலமற வன்றெண்டுமேற்ற திருவரங்கா
சின்தாகுலமற வின்றென்றையாண்டு செய்யருளே

(10இ)

சிகரவாரிடஞ் சென்றிரப்போனெனச சீற்றிடலவ
சிகரவாரிய னுதியரோடெனைச சோதங்கொள்வாய்
சிகரவாரிதி நீத துவநதுறந் திருவரங்கா
சிகரவாரினைக் கொங்கையின்போன றந் திசுதநாவனே.

(10ஊ)

கடமாதரங்கம பலபுணர்ந்தா னென் கராபபிடித்த
கடமாதரங்கம பொலிவானியூடுயக காத்வன்ச
கடமாதரங்கம பெறுமபதத்தொண்டி னங் கல்விபர்ளி
கடமாதரங்கம புரைவரானியசஞ் கனத்தினதே

(20)

காவலன்றன்னை யனையானையண்டக் கணங்களுக்கோர்
காவலன்றன்னைத் திருவரங்கத் துக கடவுளைவெண்
காவலன்றன்னைத்துத் தா னைவந்தென்னைச் சுவாநசு யிபோ
காவலன்றனைய னான்முகத்தேதானிருந் கையெழுத்தே.

(2க)

கணங்கருதிக்கெங்கு மெய்தினுமவேட்கலங் நாரரங்கன்
கணங்கருதிக்குங் கடலாடைப்பார்மின் களிநிமித்தங்
கணங்கருதிர நதிகாணல்வேட்டுளங் கற்பென்செய்தாட்
கணங்கருதிக்கதி சேர்ந்தாரையெண்ணிற் கணக்கிலரே.

(2உ)

கருமாமலையனை யானரங்சேன் கடிமலிய
கருமாமலைதுணர்க் கூடநன்மின்னுளென்றுங் காண்டருமால்
கருமாமலைத்தகைப் பார்கொண்கனென்றகருதின
கருமாமலைவுறு மாவசையாது களிக்குநெஞ்சே.

(2உ)

கண்டனகண்ட னடியார்குற்றேவல்செய் கையரிநி
கண்டனகண்டன வென்பாரும்போற்றுங் கரியவன்சொற்
கண்டனகண்ட னரங்கன்னன்னுமலர்க் கண்ணருளாக்
கண்டனகண்டன வெல்லாங்கருத்திற் கருமமின்றே. (௨௪)

காவாளியையந் தவிர்க்கடலைக் கடைந்தவனலி
காவாளியையந் ககத்தனமேற்சொரி கார்கழிவா
காவாளியையடற் சக்கரத்தான் சினங் காண்முகம
காவாளியைய னரங்கனல்லாற்றுணை காண்கிலமே. (௨௫)

பணியலங்காரப் பெரும்பாயற்சீரங்கப் பள்ளிகொண்டாற்
பணியலங்காரண காரியமோர்கிலம் பைம்பொன்மணிப்
பணியலங்காரம் புனைமாதர்மையலிற் பட்டுமுன்றேம்
பணியலங்காரத் தொடுத்தாரிற்சேரப் பதைத்துளமே. (௨௬)

பரதவித்தாரம் பணிச்சென்னிமேற்பயில் பாதமிகப்
பரதவித்தாரண நிச்சயஞ்சொன்ன பகடளித்த
பரதவித்தாரணி வாழுவரங்கத்திற் பள்ளிகொடா
பரதவித்தாரகந் தேரநொந்தேனைப் பரிந்தருளே. (௨௭)

பங்கேருகா பதத்துங்கொண்டாற்குடற் பாதியிட்டாய்
பங்கேருகளைப் பயந்தாயரங்கப் பதிக்கிடந்தாய்
பங்கேருகரம் பொருபடையானன்னர் பான்மைநல்கு
பங்கேரு கண்ணன் முதலோரிடைவைத்துப் பாரென்னையே. (௨௮)

பாடலனந்தம்பு மேற்றேர்விட்டோன்முதற் பற்பலரும்
பாடலனந்தம் பதஞ்சூட்டரங்கப் பரணகலையென்
பாடலனந்தம் படியீதிலுள்ளன பாடியவர்
பாடலனந்தம் பயனாந்துழாய்சொரி பத்தர்களை. (௨௯)

படப்பாயலைய திருமேனியாடப் பரியெனப்பல்
படப்பாயலையெண் பாற்கடனீத்த பதியரங்கா
படப்பாயலையனு மானுயெற்பார்த்தி பதுமையுவப்
படப்பாயலையஞ்சொல் வார்குமுநாணும் பரிசுழிந்தே. (௩௦)

மாதவநாரண கோவிந்தகேசவ மாயவநன்
மாதவநாரண வும்பெரியோர்பலர் வாழ்த்தாங்கா
மாதவநாரணம் பட்டகெஞ்சென்று மகிழும்வெள்ளை
மாதவநாரணச் சென்னியென்றெய்துஞ்சொல் வாய்மலர்ந்தே (௩௧)

மஞ்சரியிட்டம் பெறத்தானவர்ச்செயு வர்க்கினிதே
மஞ்சரியிட்ட நிறத்தது நான்கு மறைத்தலைச்சே
மஞ்சரியிட்டா கம்புரைபந்த மறுப்பதுபன்
மஞ்சரியிட்ட மணிமாற்பரங்கன் மலர்ப்பதமே. (௩௨)

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௮௭௨.

தெய்வமேதுணை.

ஏ க பா த ம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருவரங்கத்துறை வான்செயலேயென்று தேறுமினே
திருவரங்கத்துறை வான்செயலேயென்று தேறுமினே
திருவரங்கத்துறை வான்செயலேயென்று தேறுமினே
திருவரங்கத்துறை வான்செயலேயென்று தேறுமினே.

(இதனை பதப்போருள்.)

திரு-செல்வத்தில், வரு-வராநின்ற, அங்க-தேர் முதலிய சதுரங்கக் களின், துறு-நெருக்கமுள்ள, ஐ-அரசனே, வான்-கவர்க்கத்தை, செய்-அலங்கரிக்கின்ற, அலே-மதினே, என்று-போன்று, தேறு-பக்குவப்படுகின்ற, மினே - பிரகாசத்தையுடைய (தவசியே), திரு - இலக்குமியும், வரம்-மேன்மையும், சம்-பிரமாவின், துறை-நிலையாகிய (வைதிகமும்) வான்-ஆகாயமும், செய்-(விளைவிற்குத் தாரமான) நிலமும், அலே-இருளும், என்று-சூரியனும், தேறும்-(மெலிவுநீங்கிப்) பருப்பதும், இன்-இனிய (அமுதத்திற்கு), ஏது-உண்டாதற்காரணமுமான (சந்திரனும்), இரு-விசாலமும், உவர் - உவர்ப்பும், ஆம் - சலமுமான (சமுத்திரமும்). கத்து - சத்திக்கின்ற, உறை - துளியுள்ள, வான் - மேகமும், செயல் - சேற்றின், ஏய்-பொருத்தம்போலும், என்-எனது, து-அஞ்ஞானதுபவத்திற்கு, தேறும்-தெளிக்குந் தேற்றான்வித்தாவதும், இன்-இப்படிப்பட்ட, எ-னியப்பெல்லாமும், திருவரங்கத்துறைவான் - சீரங்கத்திலெழுந்தருளிய நாராயணனது, செயலேயென்று-வல்லபத்தாற் செய்வன வேயென்பதாய், தேறுமின்-நன் குணரக்கடவீர், (என்றவாறு) எ-சுற்றசை.

(கருத்துரை.)

சதுரங்கசேனையுள்ள வரசர்களே, தமது நன்மையாற் சொற்கத் தைச் சீர்படுத்துங் குருத்துவத்தை விரும்பிமுயலுந்தவசிகளே, இலக்குமி தேவி மேம்பாடு வைதிகம் ஆகாயம் பூந் இருள் சூரியசந்திரர் சமுத்திரம் மேகம் அபக்குவவாயுஞ் செவ்வைப்படுத்துங்கருணை முதலிய வெல்லா முந் திருவரங்கத்தி லெழுந்தருளிய நாராயணனும் செய்யப்படுவனவே யெனத் தெரிந்துகொள்ளக் கடவீர். (என்பதாம்.)

(ஞாயம்.)

இலௌகிகத்தில் அரசனும், வைதிகத்திற் பொதுநலத்தை விரும்புந் தவசியுந்தவிரப் பெரியோரின்மையால், அவர்களை முன்னிலைப்படுத்தி யாவர் தெய்வச்செயலென்னு முண்மையை வற்புறுத்திக் கூறினமை காண்க.

(இலக்கணம்.)

மதிட்பெயராகிய (அல்) என்னும் பதத்திற் புணர்ந்த ஏகாரம், தேற்றம். பிரகாசமேயென்னும் பொருடந்து கிடந்த (மினே) என்னும் பதத்திற் கஃதுடைய தவசியெனக்கொண்டது பின்மொழித்தொகை, இதனை ஆகுபெயரென்பாருமுளர். கம் துறையென்னும் பதம் கத்துறையென விதிவழிவலித்தது. இருட்பொருடருவதாய அல்லினின்ற ஏகாரம் எண்கூட்டுப்பொருளாய் மற்றுள்ளவற்றையுந் தழிஇயது. இனிய அமுதை இன்னென்றதும், இன்-ஏ, இனே ஆனதும் பிறவு மதித்துணர்க. வானென்னுமொருபதத்திற்குச் சுவர்க்கமென்றும் ஆகாயமென்றும் மேகமென்றும், தேறுதலைப் பக்குவப்படல் பருத்தல் உணர்தலென்றும் பொருளுக்கறியவற்றையும் போல்பவற்றையும் விரித்திலமாயினுந் கண்டுகொள்க. (அளங்)

மும்மண்டில வேண்பா.

அரங்கமே போற்றுவா யாடரவீற் பூத்த
வரங்கமழங் காற்றுணைநேர் வாடல்—சுரங்கப்பு
வீற்றுவகைப் பாடல்களால் வீழுகமே பாழாகா
மாற்றுயர்ந்த வீடதென வாழ்.

இச்செய்யுளின் இரண்டாஞ்சீர் மூன்றாஞ்சீர்களை முதலாகக்கொண்டு கடைக்குறைக்கு முதல்க்கூட்டி வாசிப்பினும் இரண்டு செய்யுள்களாய் முடிதலின் இயல்பாயுள்ளதோடுகூட்டி மும்மண்டிலமென ஆன்றோரற் கூறப்பட்டது.

(அளசு)

மாலை மாற்று.

கலி வீருத்தம்.

நேத னிரிவி காதுமு லாதகா
மாத தீயபி னுசரி வாதசி
சுத வாரிச நாரிபு த்தமா
காத லாமுது காவிரி நாதனே.

(இ-ள.) நே-பிரியமுள்ள, தன-திரவியத்துக்கு, அரி-பகையாகியமிடி, விகாது-சர்வ விக்கினமாயும், முலா-முலையின் சம்பந்தமாயும் இருக்கின்றது, தகா - (அஃது) தக்கதன்ம, மாதது-ப-மது பத்தினியினதான (செல்வத்தை) ஈ-கொடுத்தருள்விராக, அபிநா-அல்லாவற்றிலும் பின்னமறக் கலந்தவரே, சரிவா-சரிவென்னு மாபரணத்தோடு மோகினியானவரே, தசி-தசாவதாரஞ் செய்தவரே, சீதவாரிசநாபி-குளிரந்த தாமரைபோன்ற வந்தியோடுகூடியும், அதீத-அக்கிரபரத்துவம் பெற்றவரே, மா-மகத்தான, காதலா-பிரியத்துக்குரியவரே, முதுகாவிரிநாதனே-பழமையான காவிரியாற்றில் வசிக்குஞ் சீரங்கநாதனே. (எ-று.)

விகாதம் விகாதெனச் சாரியைகெட்டு நின்றது. கதா கலா முதலிய சொற்சார்புபற்றி முலை முலா ஆனதும் பிறவும், தக்கோரார் நெரியக் கடவர்.

அன்றியும், மாலைமாறமென்னும் பெயர்ப்படி, மாலை () மாறமென்னும் பொருளே யிச்செய்யுளி லமைந்தமைபற்றி வியப்பதூந்தகும். (அளரு)

எழுகூற்றிருக்கைச் செய்யுட் சித்திரம்.

					சு					
				சு	உ	சு				
			சு	உ	ந	உ	சு			
		சு	உ	ந	அ	ந	உ	சு		
	சு	உ	ந	அ	(ந)	அ	ந	உ	சு	
	சு	உ	ந	அ	(ந)	அ	ந	உ	சு	
சு	உ	ந	அ	(ந)	அ	ந	உ	சு	சு	சு

ஆசிரியப்பா.

ஓரொரு பொருளா யிரண்டா யொன்றி
யொன்றிரண் டின்றி மூவிரு நெறியோர்க்
கொருமைகண் டிருமையின் மூவா நாற்பயன்
முத்தமி ழிருங்கட லோடொருங் குதவலு
மொன்றுட னிரண்டு மூன்று நாலுங்
கூடிய தொகைப்படு கோலங் கொளலு
மைவ ரொற்றென நூற்றிசை பரவ
மூவருந் தானா யிருப்பது மறைத்தோ
ரோர னிருஞ்சவை மூப்பினர் தம்முக
நால வைந்தி லாறி யேற்றலு
மைந்நாற் றோரின் மூன்றுல கெடுத்தோ
னிருக றுவிழ வொருகளை யேவலு
மோருரு விரதனை முக்கண னுன்முக
னையர்கோன் முதலின ரறிய மறைத்தலு
மேழெரு தினையு மிளைப்பறப் பிணித்திட்
டைம்பா லோதி யணங்களுட் பெறலு
நாற்கான் மும்மதத் திருமருப் பொருமா
வுய்யக் கானத் தோடிச் சேறலு
மாமறை யொலிசான் மணிமதி ளரங்கக்
கோயி னுப்பட் கொடும்பந் பேழ்வா
யாயிரங் காட்டு மாவப் பாயலின்
மீத்துயில் குவியா விழித்திரு யாலே.

(अ० क०)

ஒரு வருக்கப்பா.

—o—o—o—

வேண்டளைக் கலிப்பா.

நீதுததுத தொத்தத்தே தித்தித்த தேதேது
தாதுதத்தத் தத்தத் தத்தாதா தாத்தாதா
துதுதித்த தாதை துதித்துத் தித்தித்தித்தா
தோதுதைத்த துத்தத்தத் தாதுத் தித்தித்தே.

(இ-ள்.) தீது-பாவமான, தத்து-ஆபத்தின், தொத்தத்தே-சம்பந்தத்தில், தித்தித்தது-இனிமையானது, தேதேது-ஏது ஏது, [இல்லையென்றபடி] தாது-பொன்வெள்ளிமுதலியன, தத்த-ததும்பிவழியும்படி, தத்த-பிரதியுபகார விருப்பமின்றிக் கொடுப்பதற்கு, ததி-நல்லசமயம், (ஆதலால்) தாதா - கொடுத்தருள்வீராக கொடுத்தருள்வீராக, தா - வல்லபமுள்ள, தாதா-வள்ளலே, துது-உமது துதரான வதுமா, உதித்த-பிறத்தற்காரண, தாதை-பிதாவான, (வாயுபகவனால்,) துதி-புகழப்பெற்ற, துத்தி-படப்பொறியுள்ள, தத்தி-பாமபாகிப, (ஆதிசேடனோடூடிய) தா-பள்ளமான காவிரியாற்றிடைச் சேங்கத்தில் வசிப்பவரே, தோது-உவமைரை, உதைத்த - ஏற்றுக்கொள்ளாமற் றள்ளுகின்ற, துத்தத்து - வயிற்றிளையுடைய, அத்தா-சர்வான்ம பிதாவானவரே, தா-பரிசுத்தமான, திதி-இரட்சிப்புத்தொழுவில், தி-புத்தியைச் (செலுத்துகின்ற), தே-தெய்வமான நாராயணனே. (எ-று.)

தொத்தென்ப தியல்புப் பதமேயன்றித் தொந்தமென்ற பதத்தை வலித்துக்கொண்டதன்று. மேருவின் கொடுமுடிகளில், மூன்றைப்பறித்து வாயுசெயம் பெற்றானென்னும் பிரசித்தமிருப்பினும், ஆதிசேடனது பலத்தைக்கணித்து வாயுவியந்த வுண்மையு முண்டாதலி னங்ஙனங் கூறப்பட்டது. தத்திமென்னும் பாமபுப்பெயர் தவருநதன்மையால் வரினும் ஆன்றோரட்சியேயாம். எல்லாவலகங்களை முண்டமைபற்றி மற்றோருவமையை பேற்றுக்கொள்ளாத வயிற்றென்று சொல்லப்பட்டது. தாவெனல் பள்ளத்திற்கும் பெயரென்பது செந்தமிழ்நாட்டு வழக்கமாம். பாம்போடு கூடிய பள்ளமென்பது பற்றிச் சேங்கமென்று வருவிக்கப்பட்டது. பொருளுக்கம்பற்றி அஃதுடையவனென்று விரிக்கலுற்றும். போல்வன பிறவுந தக்கோரார் நேறக்கடவர். (அள்ள)

ச து ர ங் க ப ந் த ம்.

—❦—

வேண்பா.

மாய வயனமையா வானரிதன் றோர்பரிமா
வாயமுகஞ் சேர்மாத ராடல்சொல்வாய்—தூயதவத்
தாயரங்க னேமத் தருவன்வத மாரிநய
மாய னரிமாத வன்.

ஆறுபத்துநான்கறையுள்ள சித்திரமமைத்திச் செய்யுளின் கடைவரி நார்புறத்து மதின்போற் றிகழவமைத்து முதலிறுவக்கி யிரண்டாம ஆறையினின்று கீழிறங்கியங்கனமுறைப்படி மடித்து மடித்து வாசிப்பது. இங்ஙனமானோ ராட்சியமுண்டு.

மா	ய	ன	ரி	மா	த	வ	ன்
ட	வ	வா	த	ர	ரா	ரு	ய
ன	ம	டா	ன்	செ	ட	த	த
ரி	ப	ர	றே	ஞ்	ல்	த	மா
மா	வா	ய	மு	ந	சொ	ம	ரி
த	ய	ய	ய	வா	ல்	னே	ன
வ	த	தா	ப	ர	ந	ச	ய
ன்	வ	த	மா	ரி	ன	ய	மா

(அஃஅ)

மடக்குத் தாழ்சை.

ஆறுவகைய மதத்தாரே யாறுவகைய மதத்தாரே
பையமறியாப் புலவோரே பையமறியாப் புலவோரே
கூறுமலரி விருப்பாரே கூறுமலரி விருப்பாரே
கும்பனைய முனிலோரே கும்பனைய முனிலோரே
மாறுபடுவார் தமக்கரியான் மாறுபடுவார் தமக்கரியான்
வயமாவாயுங் குதித்திட்டான் வயமாவாயுங் குதித்திட்டான்
றேறுமாவத் தரங்கத்தான் றேறுமாவத் தரங்கத்தான்
செயமார்புணரச செப்புமினே செயமார்புணரச செப்புமினே.

(இ-ள்.) ஆறுவகைய - ஆறுவகையினவாகிய, மதத்தாரே - சமையத் தோர்களே, ஆறு-பொறுக்கின்ற சாந்தமான, உவகை-சந்தோடத்தால், யமதத்தாரே-இயமனுக்காபத்தாக வசிப்போரே, ஐயமறியாப்புலவோரே-சந்தேகங்கொஞ்சமுமில்லாத மெய்யறிவுடையவர்களே, ஐய - அழகிய, மறி-மானுத, யாப்பு-கட்டுப்பட்டுள்ள, உலவோரே-திரண்டகற்போலுந்

தோளுள்ள வருத்திரர்களே, கூறு - (சிவப்பு வெள்ளை யென்று) பருக்கப் பட்ட, மலரில் - தாமரைப்பூக்களில், இருப்பாரே - வசிக்கின்ற தெய்வங்களே, கூறும்-சொல்லப்பட்ட, அலரில்-பழிச்சொல்லில்லாத, இரு-பெருக்கமான, உப்பாரே-இனிமையோரே, ரும்பணியை முனிவோரே-அகத்தியரைப்போலு முனிவர்களே, சும்பல்-கூட்டமானசேனை, நணிய-(இரத்த வெள்ளத்தின்) மூழ்கும்படி, முனிவோரே-கோபிக்கும் வீரர்களே, மாறுபடுவார் தமக்கரியான்-தனதுநீதியில் உடன்பாடின்றிப் பிணங்கும் அசுரமிசத்தோ ரடைதற்கரியாவனும், மாறுபு-வந்தவழியே திரும்பி, அடு-(மற்றுத் தண்ணீர்போல் வருவனவோடு) பொருகின்ற, வார்-(அலைச்) செலமுள்ள (கடலையும்), தம்-இருளையும்போன்ற, கரிபான்-கருநிறத்தோனும், வயமாவாயுந் குதித்திட்டான்-சிங்கரூபமாய் மொருக்காற் குதித்தவனும், வயமா-வையமென்னும் பிரபஞ்சரூபமாய், ஆப்-ஆராயும், உங்கு-இடத்து, உதித்திட்டான்-(அனேகருக்குச்) சேவைசாதித்தவனும், தேறும்-தெளிகின்ற, அரவ-தொனியோடுகூடிய, தரங்கத்தான்-அலையுள்ள திருப்பாற்கடற்காரனும், தேறும்-நன்குமுதிர்ந்த, அரவத்து-சுற்பமான (சேடேனோடு விளங்கும்) அரங்கத்தான்-திருவரங்கத்தை யுடையவனும், (ஆன நாராயணனது) செய-சிவந்த, மார்-மார்பை, பணர்-தழுவுகின்ற, அச்செப்பு-அந்தச் செப்புப்போன்ற (தனங்கூடியுடைய) மின்-மின்னற்கொடிபோலும் (இலக்குமிதேவிரினது) கே - பிரிபரூபமான, செயம்-வெற்றியின், ஆர்பு-நிறைவை, உணர்-அடியேன் அறியும்படி, செப்புமின்-சொல்லியருள் வீராக. (௭-று.) ௭-7 ற்றசை. (அளக)

கலவிபகிழ்தல் வண்ணம்.

—

குழிப்பு.

தனனதத்தன தனனதத்தனன தனததன
தனனதத்தன தனனதத்தனன தனததன
தந்தனன தத்தனதன தந்தனன தத்த தனதன
தத்தனன தத்தனதன தந்தனன தத்தனதன
தனனதந்தன தனனதந்தன தனனதந்தன தனனதந்தன
தனனதந்தன தனனதந்தன தனதன தான,
(தொங்கல்) தனதான தாததன தப்பன.

ஆண் கலை.

அருள்வளக்கட லணையகட்பெருமாள் —கரத்திலொர்

பெரியசக்கரம் வளைபிடித்தபிரா —னினைப்பவ

ரந்தணளின் மிக்கரெனினுமி றந்துபோனபி னத்தினினறுகர் [கரி
கின்றபான்மைகொள் புத்தரெனினும்விழைந்தபேய்கொடுக்குமுர
யகிழுண்டுமிழ் தருமுகுந்தனெ ணறும்விரிஞ்சரை யுதவுமுநதிய
னகளமும்பல சகளமுந்தன வாரின்றருளுவன்.

விழிமிகப்பெறு மகபதிக்கிலே—யெனத்தகு

தருவரைக்கிளை யொடுகெடுத்திடுமால்—சகத்திர

விஞ்சைமாதவ ருக்குமமுதிட வென்றுநாடிவ னத்தின்மறுகிய [பவன்
வைந்துபேருமொர் பத்தினியுமகிழ் வொன்றுமாறொரு வித்தைபுரி
விரகமிஞ்சிய பொதுவமங்கையர் கலைகவர்ந்தலர் சொரிசுருந்தையின்
மிசையிவர்ந்துகொள் கரியகொண்டல்பல் வேதம்புகழ்மீளி,

யதிரயத்தமிழ் கொடுதுதித்திடுவா—னுரைப்படி

யுடனடப்பது சொலிலுவப்புறுவா—னருச்சுன

னஞ்சினுனிகர் சிற்சின்மொழிசொலு மங்குதேவர்மு தற்சொலனைவரு
நங்குபேசிக் கைத்துழுமிபுழுன் முந்துஞானவி னக்கமருள்பவ
னசலமொன்றொரு குடையெனும்படி கையினிடங்கொடு பசவினங்கனி
யடையவன்றுசெய் நெடியவன்று வாரங்கமழ்மார்பன்,
அடியார்கள் கேட்டபடி செய்வோன்,

அனிலளித்தொரு பதிகமுற்புனைமா—சரித்திர

நனைவுகெட்டுள மறுகெனைத்தொடர்வோன்—மலர்க்கலை

யைந்திடுநெடுக ருப்புவரிசிலை நொண்டமாரணு திகதவயிறுறு
செம்பொன்மேனியொ ருத்திமருளிய நெஞ்சிலீடி வி ரத்தினமுமணி
யதுலகந்தரன் விபுதர்வந்தினி தடிபணிந்தெழு மகிமைதுன்றின
னரசரென்பவர் பலருமஞ்சற வாடுஞ்ஞாமரளி,

விதரணக்குண புனிதருக்கெளியா—னிரக்கமில்

கயவருக்கெம னனையரைப்பிரியா—னழற்புரை

வெங்கண்வானார் சுற்றவுததிக டநுதுபோயொரு பத்துமுடிபுனை
துங்கராவண னைப்பல்கிளைபொடு நான் றிமன்மையடைத்தரகுபதி
விமலமங்கன கவிரிபங்குறை சிவன்விருந்திய படிசெய்கின்றவன்
விதிமகந்தனில் வருபெருஞ்சினை மேகம்பொருமாயன்,

அதிரதத்திர னறமுறுக்குரோ—தொழத்தகு

கழல்படச்சினை மகளுருப்பெறுசி—ருரைப்பவ

ரங்கனெரொரு பட்சமுதுகிணை வந்துபோகும் கிழ்ச்சுபுடையவ
னம்புராசிவ றபாமலிகளை சிந்துசாபம்வ னாததபுரபல
னதிர் பெருந்தொனி யொடுநயா பெறு தமிழ்ச்மாழிநடு பதின்மீர்தங்குரு
வபலையென்றுமொ ருருவுகொண்டவ னுனின்றலைவரசன்,
அழியாத கீர்த்திபல மல்குகோ,

தெருளுடைத்தவர் துதிமிகப்புனைவோ—னடிக்கடி

கபடவித்தைக ளுலகுயப்புரிவான்—மலர்த்திரன்

சிந்துதாருவி னைப்பொனகரினர் கண்டுநாணநி லத்தினடுமவன்
வஞ்சமாமன்வி டுத்தசகடமு றிந்துவீழுவ தைத்தகழல்பெறு
சிறுவனஞ்சனை மகனறிந்துசொ லொருபெரும்பெய ருடையவன்சில
சிகிதருங்கவி னிறகணிந்தவிர் சீர்தங்குமொ யாரன்,

மரகதக்கிரி யனைய பொற்புடையான்—மிகத்தினம்

வழிபடத்தகு மடியாபிற்றிரிவோன்—மறைப்பொருள்
வம்பெனுவொரு வித்தனதுபெய ரெங்குமியாருமு ரைப்பவரசெய்
துண்டரீகனி ரத்தமுடனுயி ருண்டலாவிபு வக்குரகரி
மலைகொடன்றொரு கடல்கடைந்தவன் மறுவிலங்கதன் மகிழ்பெருந்தகை
மதிவருந்திரு மதிகொளுங்கன வாணைமபடையாளி,

திரிகிடத்திமி யெனவொர்கட்செவிமே—னடிப்பவன்

முதலையைக்கனி மயவதைத்தருள்வோ—னினிப்புறு
செஞ்சொல்வாணனொ ருத்தனுயிரொடு டமபும்வாய்கொடு முத்தியருளரி
பந்தபாசமொ மித்தமுனிவார் தங்கண்மாதவ சிற்றொர்கடிமகிள்
செவிலியென் றுவல் விடமுறுநதன முதவவந்ததொ ரலகைகொன்றமை
தினம்விளம்புநர் மனதிடங்குடி சேரெண்குணவாரி,

செடிநாறு மேற்பொதுவர் வெளவுதாய்,
செறிபொழிற்றலை முகில்வரக்களியால்--வனப்புயர்
கலபமுற்றிய மயினடித்திடுமே—பளித்திர
டெருதனுவென மிக்கவிசைபயி லுமபல்வானர முட்கனிகளைவ
கிர்ந்துசேயநி றத்தசுளைகளெ றிநதுமுடிம ணக்குமுனிவார்
சிறிதுமங்கசை வறவரைந்துள பொறிகளென்றது தினமிருந்துயர்
செபதவம்புரி குவர்கெருங்கிய சேணவிஞ்சையர்குழவர்,
மறைமுழக்கிடை யறமிகப்பெறுமே—யுயிர்க்கொலை

தவிர்மகத்தழ வினர்கன்பற்பலரே—மறுக்கரும்
வஞ்சலோபர்த மக்கொரெமனிகர் துங்கயீரரு மற்றையவர்களு
நெஞ்சினடிய விச்சைமுடிவுற வென்றுவேணத வத்தின்முடுகுவர்
வயலினும்பல தெருவினுங்குளரி மனையின்முன்றில்க ளினுமிகுஞ்சினை
வகையிரைந்துவெண் மணியுமிழ்ந்திடு மாதந்தொறுமீடில்,

சிலவிதப்படு விழவுதித்திடுமே—யாக்கர்க

ளனையவர்க்கெம புரபதிற்கொடிதே—யெனப்பலர்
சிந்துபாடுவர் பற்பலடியாவ ரந்தநாள்தொரு கைப்புளியினுழை
யுந்தபோந்தி செப்புதமிழ்மறை சூதொனவ ளக்கர்முழுகுவர்
செழியன்முன்பொரு கிழியறுப்படி சளிபகர்ந்தவ ன்ணையர் தங்கழல்
சிரமணிந்தவ ருணரும்வண்பெறு சீரங்கமதான,
திருநாடு போற்குலவு தையலாள்,

பெண்கலை.

மருளுறப்பல ரையுமயக்கிடும்வேல்—விழித்துணை

யுடையசித்திர மனையபொற்கொடியான்—முழுச்சினை
மஞ்சபோலுதி றத்தகுழனினள் வென்றிவாளினை யொத்ததுதவினை
கண்டுபோலுமி னித்தமொழியினள் சும்பமேதிகர் குத்துமுலையினள்
வகுளமென்றொடை யணிதரும்புய மிசைகரும்பொடு மலர்கெடுக்கனை
“மருவுமங்கச னதுமெரும்படை வாய்முந்தும்விசேடி,

இருளெனப்பகா கரிவெருக்கொளவே—வெளுத்தப

னிரைவனப்பவிர நகைநகைத்தடுவா—எலைக்கட

வினகணைவரு பறபனமகளிரு மிரதிராணியும் வித்தைமுழுதுணா

துங்கவாணியும் வெறபிலறலினம் கிழந்துவாழ்பல பொறபுமகளிரு

மிணைதவிராதவிர தருபெருந்தகை யுடையனிகித மயிலெனுமபடி

யிதநடம்பயில குமரிமின்கொடி யேயெனறிடுதேகி,

மலாபறித்தொரு வனமதிற்றனியே—சிலைத்தன

னிதுதவப்பய னெனநினைத்தருகே -யந்ததனன

மநதமாருத வெற்றியிரதமி வாநதமாரனெ தூததுமலாகணை

சிகதினுவ சத்தின முழுகிநி மிரததுமோகம ணக்குநயமொழி

வகைப்பகாநதன னவளறிந்துமெ லெனநடாநன னொடுதொடாநதனன

வதனமெனறதில வெயாவருமபிபு மாலகொண்டிலுளபோல,

மடிவாளில் வராததைசில சொல்லினுள்,

மணமயக்கள வறமிகுத்தலினு—லடிககடி

பெரிதிரப்பதொ துணிவுபெற்றனனே யெனியசையில

வம்பியாமவளிச்சைசதபந பங்குமெலிட லுறறுமகையவள

சிறதையுடும் தைத்துநயமு வெஞ்சொலோதிவெ றுபயினமுடுகினள்

வனசபுங்கவ னதுகாங்களை மிருவாதொந்தமு வரைதல்கொண்டற

மறுகிநொந்தடி தொழுகலினறிப வாறங்கயாபோதுள்,

இசையுமப்பெரு மயலினைக்கணைபோ—லெழிற்பெறு

கடைவிழித்துணை சிறிதுணாதகிடலா—லுவப்புட

னினறுனாசையிடத்தினமுழுகிய வென்றனாநுமிர தபரியுபவருள்

வம்பிலாணவதை சுற்றிராகில முாகிடேலென நடப்போடனுகின

னிதயமெனறகி லவனைமிஞ்சிய கனிவுவந்தொரு நகைதலங்கலு

மிடாதொலேந்தது சுருமுறுத்தி யேபெனறுறவாடி,

மதனனுக்கணி முடிபெனநகருஞ்ஞ முடத்தூணை

தொடசீனைத்துமொ சிறிதுாசசுறுவேன—முருக்கிதழ

வஞ்சியாமல னிதகிடெனவுமலி எம்பனைவள சறுமுளிசைவுட

னெஞ்சினுளசக சத்திலவருமள யுமபொருகவ ரற்பெனுமலிதி

மதனதநதிர மதனினந்திபு மனையநம்பகா வகைக்கெரிந்தவென

வயினுறுறதுப ரிவளமவனறநி வாரிங்கிலரேயென,

வழிபாடு நோக்கமிக வெண்கினுள்

சுருணமலாகுழல சரிவுறக்கையினு—லணைத்திதழ

பருகிமுத்தின னவளுமப்படி யே--நடத்தினள்

சொந்தமாமம் கட்குமவளவு தொந்தமானநடக்கைவரலரி

தந்தமாதுசெய திட்டகலவியின விந்தையாவுமு ரைப்பதரிதுப

சுபதிமுனப்பொரு முனிமகனசொல வழுவைவென்றுள் வதனனங்கவிர

சுவணமந்தர மிசைவரைந்தது தோதெனறிடலாகும்,

விரகமிப்படி யொருவருக்குறுமோ—முலைத்துணை

பெனவுரைத்திடு மதகளிற்றமரா—லிளைத்தனன்
வெங்கண்வாளர வொத்தகடிதட சும்பனாதிச னுக்குமிசைவொடு [தையர்
கொஞ்சினுளைனை யொத்தசெயலவ னுஞ்செய்தாளவ னொக்கும்வனி
விபுதர் தந்திரு நகரினும்பெற லரிதனைந்தவெ னுளமறிந்தது
வெளிறுநெஞ்சடை யவருடன் சொலில் யிணைன்றிகழ்வார்கள்,

சுபகரத்தன கரணமெத்தனையோ—வவற்றினை

முழுதுரைப்பது முறையெனத்தகுமோ—மணத்துயர்
தொங்கல்குடுவள் வெற்றிலையைநனி மென்றுவாயினி டத்திலுதவுவள்
கொஞ்சமேனுமுள் வெட்கமிலளவை யெங்குபோகவிடுத் துமருவினன்
சுரதவிங்கித முழுதறிந்தவ ளவளுடன் புணர் விதிபெறுந்தலை
சுகிர்தமொன்றிய திதுநிசந்தெரி தோனென்றவிர்தோழ,
துடியான ராத்திரிய தல்லவோ,

துடைகளைக்கொடு மிகநெருக்கிடுவா—ளடிக்கடி

நெடியபுட்ஞர லிசையெழுப்பிடுவாள்—னிழித்துணை
துஞ்சல்போலநெ ருக்கமுறவும யங்குவாடெளி வுற்றுள்வலியள
வுஞ்செய்சோர்வுறல் கெட்டியெனவும்கி ளம்புவாளுபரிச்சுரதவகை
தொடர்வளசந்தன சளபகுங்கும முலைதம்பெரி திறுகும்வன்பிடி
சுகமிளம்பிடி தவிர்தியென்றணி தூசும்புறமாக,

வெகுவிதப்படு தொழினடத்திடவே—முறைப்படி

யிருவருக்குமொர் கணநழுக்கமதோ—டுதித்திடு
விற்குநாதவொ முக்கமெழுக்க லுஞ்சமானமெ னப்பெருகியது
பஞ்சபாணமெ டுத்தமதனனு னொஞ்சியெழுமு குற்றுவெருவினன்
விநயமங்கள் புனிதரஞ்சித வனிதைபுந்தனர் வெனிலடைந்தனன்
விடியலென்றிட மிகமுழங்கின வீரம்பொலிகோழி,

சுரகணத்தினர் மிகும்வியப்புடனே—துதித்தன

ரெவரிதற்குரு கிடுமயக்கமிலார்—நிலத்தினர்
துன்பவாரிதி வற்றவயமலி வொன்றுகாரித வத்தின்மகவென
வந்துநீடுபு ளிக்குணுழைதரு செஞ்சொன்மாறன்வ குத்ததமிழ்மறை
சொலுமரும்பொரு ளுணர்பெருந்தகை யினர்களன்றிய தவருமிஞ்சிய
சுகிர்தமென்பதி தலதெதென்றதி சோரம்புரிவார்கள்,
சுகரிது கூட்டுவது தெய்வமே. (க)

தொங்கற்றிழை.

அடியார்கள் கேட்டபடி செய்குவோ
னழியாத கீர்த்திபல மல்குகோ
செடிநாறு மேற்பொதுவர் வெளவுதாய்
திருநாடு போற்குலவு தையலாண்
மடிவாளில் வார்த்தைதில் சொல்லினான்
வழிபாடு நோக்கிமிக வெஃகினு
டுடியான ராத்திரிய தல்லவோ
சுகரிது கூட்டுவது தெய்வமே.

இவ்வண்ணப்பாபின் மோனை நயமாதிய வுணர்வாரு மிருப்பாரென
நினைக்கின்றாம். (அஅம்)

திருப்புகழ்.

குழிப்பு.

தனன தநதத் தானன தானன—தன தானு.

அருள்விளங்கப் பாடியபாவல

ருடனிணங்கித் தேவருமோர்வரு

மறிவினின் றுற் சாகமதோடுனை

நினைவேனே

வகிலமஞ்சத் தீமைகளேபுரி

கொடியவஞ்சத் தோர்களைவேருட

னழியவென்றிட் டேசெயபேரியொ

டுலவேனே

பொருள்விரும்பிப் பூரியர்வாயிலின்

மிகவலைதெய்க் காதவிராதவ

புதல்வனென்றெப் போதினுமீகையின

முயலேனே

பொருவில்செம்பொற் சோதிசுலாவிய

பறவையொன்றிற் சூலொழியாதுறு

புயலெனும்பொற் போடடியேனெதிர

வருவாயே

இருள்கருங்கற பாரையிலோர்மகள்

வரநடந்திட் டேபுகழ்தோய்தரு

மிருபதங்கட் காதைகொள்வார்களை

மறவானே

யெழிவியொஞ்சக் கோகுலம்வாழ்வுற

மலைசுமந்திட் டாயடியார்களை

யிகழும்வண்டர்க் கோரெமனெமன

மிளிர்வோனே

தெருளுநெஞ்சத் தோர்பதுமாதவர்

வணையுமின்சொற் பாடல்களோடனி

செறிபசும்பொற் பார்துளவாரமு

மணிவோனே

சிவன்வணங்கக் தாமரைமேல்வளா

பிரமனன்பிற் பூசைசெய்சீர்திகழ்

திருவரங்கக் கோயிலின்மேவிய

பெருமானே. (க)

தானநத தானதன—தனதானு.

ஆனந்தவாரிதியின் மூழ்குநதபோதனர்க

ளாருந்தளாதநிலை

யடையேனே

வாடுங்கலாபமயில் போலுமபன்மாதநசை

யால்வந்துமூடுமிருள்

விலகாதோ

பானநதொடாழிபுனை தோளகொண்டு நீயெனது

பால்வநததோர்கனவு

பழுதாமோ

பாகன் றுதேனினென வேயின் சொல்லடிமை

பாடும்பல்பாடல்களு

மணிவாயே

காணஞ்செய்நான்மறைவ லான்வந்துபாருதவு

காலந்தனுமிமலர்

கரியோனே

காலன்றன்மார்பிலுதை தாள் கொண்டுளானையர்

காணஞ்சுபாவமுறு

நெடுமாலே

தினங்களாவனவெ நாணஞ்செய்தானவர்கள்

சேதஞ்செய்வாய்திருமின்

மணவாளா

சீதங்குலாவுபுன லேவந்தகாணிகொள்

சீரங்கமேவிவளர்

பெருமானே . (௨)

தனந்தனத்தன தானன — தனதான.

கறங்கு போலுமெனதுபுன் மனஞ்சதாவுனதாரருள்

கலந்துவாழ்வுறநாடுத

லறியாயோ

கருங்கண்மாதர்களாகிய தளங்கொள்பாலென் றொரு

கரும்பினுலமராகிட

விடலாமோ

குறங்கின்மாமகண்மேவவொர் பெருமாளேறியசுருணர்

குணங்குலாவுநரோடுற

வருளாயோ

குருந்தைமேலிடைமாதர்கள் வருந்தியோலிடவேறிய

குழந்தைவேடமதோடெதிர்

வருவாயே

மறங்குலாவியதானவ ரடங்கநாசமதாகிட

வதஞ்செய்மோகினிருபமு

முடையானே

வளர்ந்தகாதினிலாமக ரகுண்டலாசயசாரண

வலங்கொண்மாருதிபேணிய

கழலோனே

திறங்கெடாவரிவார்சில் சமந்தபேடியினோருள

சிறந்தநாலுரைகூறிய

புலவோனே

சிவன்சொன்மான்மியமார்திரு வரங்கமாகேரேனரி

சிறந்ததாமெனமேவிய

பெருமானே . (௩)

தனதனத்தத்தனதன - - தனதான.

தவபலன்சற்றுமில்லென மிடியினொருதெய்த்துனடியவர்

தமைநகுந்துட்டர்மனையினு

துழையாதே

சரதவிஞ்சைப்புணியமுனி வரர்கணஞ்சத்தின்மலர்தரு

சரணஞ்சத்தின் மகிமையை

மறவாதே

யாவலமின்றிபபல்சமயரும் வழிபடுஞ்சித்திமருவியு

னருளிலென்றைக்குமுழுகிட

விடுமாதே

யமார்வந்திக்கவொருமுது பறவையின்கட்பொன்மகளுட
னறனிதைந்திட்டமுகிலென வருவாயே

சுவலயந்துய்த்துமுழித்தரும் வகைதெரிந்திட்ட பெரியவர்
குலநடுங்கச்செய்தசுவரை யடுமாளே
சுவடதொன்றைக்கையிடைகொடு மழையைவென்றிட்டபுகழ்பகர்
குரவரின்சொற்கொளடுதுள வணியோனே

சிவனயன்சத்திகணபதி முருகனங்கிக்கடவுணிகர்
சிலருளொன்றிச்சில்செயல்புரி பெரியோனே
திருடனென்றற்பநினைவுட னிகழினுந்தக்கமகிழ்வொடு
திருவரங்கத்தில் விழிதுயில் பெருமாளே. (ச)

தனந்ததானனதனதன—தனதானு.

வயங்குபூண்முலைமகளிரை விரும்பியோயவர்பணிசெயு
மடங்கொள்வாரிடையடிமையு முறலாமோ
மகிழ்ந்துபாற்சொரிபசுவதை தினஞ்செய்ப்பாதகர்குடையிடை
வருந்திமேதினியமுவுது முறைதானே

கயங்கிவானவரலமர வதஞ்செய்தானவர் களையடு
கரங்கனாநுநிளிடமிலை யெனலாமோ
கறந்தபானிகர்களொடு சிவந்தவார்சிறைகொடுத்திழ்
கவின்கொடவொருபறவையில் வருவாயே

வியன்கொள்வார் கலைபலகொடு குருந்தையேறிப்பெருமையை
விளம்புவார் துயர்முழுதடு மருளாளா
விதண்டவாதர்களனைவரு நடுங்குமாடல்செய்திடநிதம்
விரும்புமாதவர்மனமல ரகலானே

யயன்சொன்னுமறைமுதலினும் விடங்கொண்மாசுணமுடியினு
மகண்டபூணவெளியினு மவிர்தாளா
வனந்தனாகியவனைமிசை யிரண்டுமாதர்களருகுற
வரங்கமாளிகை யமர்தரு பெருமாளே. (ரு)

தனனதந்த தானந்தனந்தன—தனதானு.

சிவனிருந்தவா லுங்குருந்தையு
முனதுகஞ்ச பாதம்புனைந்தமை
தெரியுமன்ப ரோடென்றுறம்படி பெறுவேனே
திருவிருந்த மார்பன்பரம்பொரு
ளெனவிளம்பு வார்முன்பும்வம்புசெய்
திருடர்கண்டு நாணும்பெருந்தகை யருளாயே

கவளமுண்ட வேழஞ்சினந்தொரு
முசலமுங்கொ டேவந்தவன்றது
கதறவென்று வார்கொம்பிரண்டையு
காமிரண்டி னாலுப்பிடுங்கிய
வலிமைசிந்தி யார்ந்தைமிஞ்சிய
கலியொழிந்து நானுய்ந்திடும்படி
நொடியூடே
நினைவாயே

யிவனவன்பி ரானென்றிகன்றுமூல்
பலமதங்க டோ றும்புகுந்தவ
ரிதையநம்பு ருபங்களுக்கொரு
விளமடந்தை மார்கொங்கையின்பமு
முயர்வதன்றெ னுமிஞ்சுசெஞ்சுவை
யியல்வனைந்து ளார்பின் றிரிந்திடு
மொருமாயா
நெடுமாலே

யவமழிந்த போதம்பொருந்தி
பதின்மர்தங்க ணு லுந்தெளிந்தபி
னதுவிதென்றி டாகொன்றுகின்றவர்
யரவினங்கள் கோவென்றிறைஞ்சிட
விடம்வினைந்த வாயங்கதந்தனி
லணியரங்க மேவுப்புரத்தரர்
குருவாவா
பெருமானே. (௬)

தனன தந்த தான தான—தன தான.

பினைநெடுங்கை யானைமூல மெனமொழிந்த போதிலேகல்
படிவிளம்ப லாலுனாசை
பசுவனந்த மாகமாய வதைசெய்கின்ற பாவசால்
பதிதரஞ்சு மாடலீய
கொளல்வினே
நினையாயே

வுனைமறந்து நாமம்வேறு வழியில்லிண்ட பேருமீடி
லுயர்வுதன் றும் வீடுசேரல்
வுலகமெங்கும் வாழநாடு மெனையிகழ்ந்தி டாயெனாவு
ஞறுதிகொண்டு ளேனையாள
பிழைதானே
வருவாயே

மனைவிமைந்த ராடுமாடு பலபல்பண்டம் வீடுகாடு
வயல்விரும்பு வாரொநாளு
மகனெரிந்து விழநாடு முனிவுகொண்ட பேரனோர்கை
மருவுமண்டை பாவமோடு
மறியானே
களைவோனே

கினைமுதிர்ந்த சேல்கள்போ லும் விழிகளொன்று மாயமாதர்
தினம்விரும்பு போகமீடி
கினம்வினைந்த பூமியாகு மரவமென்ற பாயன்மேவு
திருவரங்க நர்தனான
மணவாளா
பெருமானே. (௭)

தன தனந் தத்த தானன — தன தானு.

பசவினங் கட்டுநீடிய துயர்செயுந் துட்டராதிய
பதிதர்தம் கட்டுகார்காலனின் மினிரோனோ
பணிமூங்கு கொற்றவாழியு மருவுகூன் றொத்ததோண்மிசை
பலபல்சந் தத்தபாடல்கள் வனையேனோ

விசுவமுண் டிட்டுமீளவு முமிழுநின் பொற்புவாயெனுள்
வெருவிதஞ் சொற்றவாய்மைகள் பனியாவோ
விதரணந் துற்றமுரியன் மதலைகண் பெற்றசேவையென்
விழிமுனுஞ் சற்றுதோணிடை வருவாயே

நசநசென் றிட்டவாசக மொழியும்வஞ் சக்துணைந்
ணனவிலென் றைக்குநாடந் நெடியோனோ
நறியசந் தப்பயோதா முதவவந் துற்றபேயுந்
நமனடுங் கக்கொல்சர்சொலின் மகிழ்வோனோ

யசுவமொன் றொத்தவானன முடனிலங் கிப்பல்பாதக
ரதலமொன் றச்செய்வான்மிக நினைவோனோ
யறல்வளம் பெற்றகாவிரி யிடைநிலொன் றிக்கொடாதொளி
ரணியந் கத்திலாடல்செய் பெருமானே. (அ)

தானதன தத்த தநத—தனதானு.

அலடியினிற்றவஞ்செய் நா லுமுனிவர்க்குமன்பொ
டாரணமுடிப்பைவிண்ட சிவனேபோ
லாகுலமொழித்திருநதுன் மேன்மைபறிபுத்தொடங்கி
யாய்வுறுமெனக்கிரங்கி பருளாயேன்

ஞாலமயன் மிக்கெதிரநது பேர்செயுமவர்க்குளன்று
நாலுக்குதிரைக்குணங்க ளறிவோனோ
நாகபதிபெற்றமைந்த னேறிபாதத்திருநத
ஞாயமதுமெய்ப்படுங்கொ ளறியாயோ

கோலமதெனச்சமைநது பா தலமதிற்புகுந்தொர்
கோரதகுவற்றடிநத முதல்வீரா
கூர்மமதெனத்திகழ்ந்து பாலுத்திழிற்கிடநது
கோதிலமுதக்குடாஞ்செய் தருண்மாலே

காலபயமற்றதொண்ட ரோவியபணிக்கிசைநத
கார்ந்திமுதிப்புரைந்த நெடியோனோ
காசினியினுக்கொர் தஞ்ச மாகியவனப்புயர்ந்த
காவிரியிடைக்கிடந்த பெருமானே. (ஆ)

தன்ன தன்தன தன்தன தன்தன—தன தானு.

கயலைநிகர் துணை விழியினர்மயலிடை
முழுகியுனதிரு பதமலருரிமையொர்
கடுகினளவுமெய் திலரெனமறுகுவ தொழியேனோ
கபடமலிவுறு தருவரையடியுட
னொருவியுனதடி யவரொடுபழகிய
கருணைமுனிவர ரெனையுமொர்பொருளென நீனயாரோ

பயமொ ரணுவமி லெமபடரெனதுற
வினர்களதுபெயர் நுவலினுமிருளுடல்
பதறிவசமறு மதிசயமிகைபட நடவாதோ
பவளமலையென விடமுமிழ்பணியணி
குலவவதிவிரை வினிலுலவியதொரு
பறவைபரசதன் முதுகிலென்விழியெதிர் வருவாயே

நயமுமதரமு மொலியுமினிசைமுத
வியவுமருவிய தமிழ்கொடுதுதிசெயு
நரரையிமையவ ரினுமுபர்வுறவிடு நெடியோனே
நரலைகடைதலு மதனிடையெழுமெழி
லமுதகடமதன் விழைவொடுநிசிசார்
நசியமலர்மக ளுருகிடவொருமக ளுருவானு

யயனுமரனும்வின் மகபதிமுதலி
கடவுளருமிக நினைதொறுமருள்கொடி
வவனிமிசைசில மதலைகளெனவுமுன் வருமாலே
யிலமொருசுமை யெனமுடிமிசைகொடு
சகலகலைகளு நுவலியபுகழ்பெறு
மரவவணையினி விருநதிரிடைவளர் பெருமானே. (ய)

தன்ன தந்தகானன—தன தானு.

என்ன கஞ்சதாநிலை தரமேனா
ளின்னல்குன்று மாறுசொ வியவாதே
யின்னமுஞ்செயாதுறன் முறைதானோ
வெண்ணிறந்தசோதனை செயலேனோ
பன்னரும்பல்வேதியர் தமையீவாய்
பன்னகங்கொல்வாயுறு பரியானே
புன்னலங்கொள்வாருணர் வருமாயா
பொன்னரங்கமேவிய பெருமானே. (யக)

தாத்தனை தானன—தனதானு.

பாக்கனையதாமுலை தோற்றுமுனுமாதர்கள்
பாற்பெரிதுமால்கொடு சுழல்வேனோ
பாழ்த்தகுனலோபர்மு னெக்கமொடுபோயவர்
பார்த்திகழநாயென வலைவேனோ
நாக்கணிசமேதுமி லார்க்குமிகு பாடல்க
ணட்டுபுலவோர்களு மிகழ்வாரோ
நாத்திகர்முனாகிழ் தூர்த்தமதவா தரை
நாற்றிசையுமோதிட வரமீவாய்
பூக்கணிகர்தாணிலை காட்டியெதிராளிகள்
போர்க்குமலைபோடியை யாருண்மாலே
பூச்சையுனையார்பகை மேற்கொளுமெனோடொரு
பூட்டகமதாமுரை புகல்வாயா
வாக்கமனுவேனுமி லாப்பலகுநூரசெ
யாக்கொலைபொறுதழு மவநேயா
யாற்றலுடையாருணர் கீர்த்திபெறுகாவிரி
யாற்றிடைகுலாவிய பெருமானே. (௮௨)

தானுதாத்தனைதன—தனதானு.

ஆபாசமூர்க்கமடையரை மேலானமாக்களெனவெளி
யாயாசமாய்ப்பல்பொருமைபு முலையாதே
யாடாதியாச்சொலுயிர்வதை யாணியாக்கையுமுண
வார்பாலுமேற்கனிகுகளி தழையாதே
பூபாரமாற்றவருமுனை யேநாடுமாற்றலுடையவா
போல்வேடம்வாய்ததசிலரைபு மிகழாதே
போர்நாடும் வேற்கையவரும வானோருமேததமலவிருள்
போய்ஞானவாழ்க்கையுறவருள் புரிவாயே
கோபாலர்கூட்டமொடுபசு மாயாதுகாத்தபுவளி
கூறுதபேர்க்கு முணவருள் குணசிலா
கோமாளிமூர்த்தியெனினும காசோசநீர்க்கெனினுமொர்
கூர்மாதியாச்சொலினுமகிழ் வுறுமாலே
காபாலிதோத்திரமுமல ரோன்வேதவாக்கியமுநுவல்
கார்மேனிகாட்டுமழிய மணவாளா
காணாதகாட்சிகளையினி மீளாதமோட்சமுடனருள்
காவேரியாற்றிடையில்வளா பெருமானே. (௮௩)

தனந்தன தன தன தன தன — தன தான.

குரங்கெலாமொரு படையெனவனையத்
 துணிந்துபோய்வலி மிகுதசமுகனைக்
 குழந்தையாதிய கிளையொடுதடிதற்
 குலங்குழண்முலை வனிதையர்தொடரக்
 களைந்தவார்கலை பலசொடுநொடியிற்
 குருந்தையேறிய குண துவல்பவரைப்
 கரங்களாயிர முறுமவன்மெனியச்
 சொரிந்தவார்களை மழையின தயர்வைக்
 கனிந்துபாடிய புலவரொடுருகிப்
 கரண்டவாகன னதுகிழமையுனக்
 கிசைந்ததாமெனு மவரெதிர்சினளிக்
 கவின்கொண்மாலது நடுவுள தெனூநட்
 கிரங்கணுறுப துறுமரவரசிற்
 குவந்தநாயக னரியெனிலுருமிச
 சிவன்கணைசனெ னவர்களுமகிழ்துய்ப்ப
 தெளிந்தவார்கட னுகர்முனிதமிழிற்
 கிரந்தநான்மறை முடிவினைமொழியத
 தெரிந்தபாலகன் முதலியபதின்மர்க்
 யரங்கணைர்விழி யொடுதுருபதன்முற்
 புரிந்தவேள்வியில் வருமகண்முறையிட்
 டவன்றொராயிர மணிகலையருண்மெய்ப்
 யகண்டபூரண வதுபவமகிமைத
 திகம்பராதிய முனிவரர்நனிசெப்
 பரங்கமானிகை நடுவளர்சயனப்
 பருமாளே (பச)

தா னாதனை தந்தத்தானை — தன தான

மாயாமுனிவர் தங்கட்கொர்கோனென
 மேயானினிது வந்தித்தபூமகண்
 மாறுதனது நெஞ்சத்தில்வாழ்வது
 வாவாவெனவு னன்பிற்பல்பாடல்க
 ளோயாதாரசெ யும்பத்தனமென்முன்
 மாபாவகலி வந்திற்றைநாள்வரை
 வியாதவரை யுண்கட்புலோமிசை
 கோமான்முருக னங்கிக்கொர்கானினை
 ஈவான்மதன னென்றொப்புவார்களு
 வேனீயிதைநி னைந்திட்டி லாய்துயின்
 மேலாயளவின் மிஞ்சுறறதோவினி
 யாரேனுமொரு செஞ்சக்கரேசுர
 னுளனேயோ

காயாமரமொல் குஞ்சுத்தலோபிய

ராநாரச ருஞ்சற்றுவாரும்

காகாளிபடை பிண்குட்சிமேவல்செய்

வளையோனே

காணானைய பண்புற்றவாழ்வினை

யேமேலெனம கிழந்துற்றமூடர்கள்

காணாவிருப தந்தொட்டயோகிய

ருணர்மாயா

தீயாரறிவ ரும்பச்சைமாதவ

போகாதிபரி னம்பற்றுக்கேசவ

சேனாடுடைய துங்கர்க்கொர்நாயக

நெடுமாலே

சேலேயனைய கண்பெற்றமாதர்முன்

வாடாதுறுசு கன்சித்தநாயு

தேவாதிருவ ரங்கத்தின்மேவிய

பெருமானே. (யரு)

தன்ன தனந்தான தத்தத்—தன தான.

கரியமதன்சேனைகற்றிப் பொரலின்மெலிந்தேதமுற்றிக்

கவலையெனுஞ் சாகரத்திற்

குளியாதே

கயவரிடம்போயவர்க்குத் தயைவருமென்றேகினைத்துக்

கவிபசர்கின் றேரரைநச்சிப்

பழகாதே

பெரியவர்தம்பாடலிற்செய் பியபொருணன் கோர்தலற்றுப்

பிழைபகர்சண்டாளரச்சப்

படுமாதே

பிரபலசிங்காரசித்தித் திறமுழுதுந்தோயளிட்டுப்

பிறவியுறும்பேறமைத்தற்

கிசைவாயே

சரியணிமென்றேள் படைத்துப் புலவர்குலஞ்சாவறத்துர்ந்

தருவர்குலஞ்சாவுறச்சொற்

பயில்சோரா

சகளமிகழ்தார் தமக்குப் பகைவெனும்பேர்பொறுத்துச்

சரணநினைந்தார்மனத்துட்

புகுமாலே

யெரிநிகர்கண்டோயுமைக்கற் புரைகயமொன்றோடெதிர்த்திட்

டிருபிறைவெண்கோடொடித்துச்

செறுமவீரா

விகலாறுசந்தோடசித்தப் பொதுநிலைகொண்டாடுமுத்தர்க்

கினியவரங்காவெனிச்சைப்

பெருமானே. (யக)

தனந்தனன—தன தான.

துணிந்துமூடர்சொ விடும்பொலாவசை

தொடர்ந்ததா லுயிர்

தவியாதே

சுகன்பராசர விரண்டுபேரிடை

துலங்குவரன்முத

வினர்போலே

பணிந்துன்வார்கழல் சுமந்துமாய்வறு

பதம்பெறுகிவண்

மெலிவேவே

பயந்தபேடிவெல் செயங்கொள்வானனி

பகர்ந்தஞானநல்

கிடுவாயே

தணிந்திடாமுடி கொளுஞ்சுயோதன

சயங்கொல்வால்வளை

யுடையானே

சரண்புகா திகழ் குணுங்கர்வாப்துகர்

தரும்பலூண்வகை

களுமீவா

யணிந்தபூண்மலி சிவந்கபூமக

ளமைந்தமார்புறு

நெடுமாலே

யகண்டகாவிரி வகிர்ந்துகுமுதரு

மரங்கமேவிய

பெருமானே. (௮௭)

தனதனந ததத தநத—தனதானு.

தனையார்தம் பொந்ததங்கை யணிபநந துற்றநெஞ்சா

தமையிகழ்ந திட்டுனன்பி

லமிழ்மேலோ

தரம்விழைந துற்றவென்ற னிடம்தொன நசசெய்கின்றை

தனம்வழங் கிச்சளங்கொய்

கிலையேவே

நினைவிலொன் றைக்கொடின்கொ லொலியிலொன் றைச்செய்வம்பர்

நிலையுணர்ந துட்புழுங்க

லறியாயோ

நிகமவந தத்தவிர்தத சமரசம பெற்றநைநத

நெறியுடவந திக்கவென்று

சிகழ்வேவே

நினைவனஞ் சுற்றுஞன்றொர் குடையிலொன் நசசுமநத

நிறமவிளம் பிற்சிறநத

பயனீவாய்

செகதலந துய்த்துமிழ்நத விதழ்திறந திட்டியமடி

திருவரம் பெற்றதொண்டர்

துணையாவா

யானையரின் நிப்பலண்டர் பரவவென் றைகருமவண்ட

ரழிவுகண் டிட்டவெனறி

நெடியோனே

யதுலர்சிந் தித்திறைஞ்சு திருவரங் கததிலென்று

மரவமொன் றிற்றுயின்ற

பெருமானே. (௮௮)

தனநதநத தத்தத்தநத—தனதானு.

முசில்படர்நத வெற்பொத்தகொங்கை மகளிர் தங்க ணத்திச்சைகொண்டு

முறைபிறழ்ந்து சுற்றித்திரிந்து

தவியாதே

முருடரும்ப யபபட்டொ துகு கொடுமையிங்க யற்றத்துணிகது

முதல்வனின்றெ னசசெப்புமவம்பி

விசையாதே

பகிரதன் னக்கிட்டனென்று வெருசனஞ்சொ லக்கம்பிளந்து
 பழுதில்கங்கை யிச்சித்தசின்னை நழுவாதே
 பனுவலுன்ற னக்குப்புனைந்து மிடியில்வெம்பி யெய்க்கச்செய்கின்ற
 படிஞெழிந்து மெய்ச்சித்தியின்ப மருள்வாயே

சிகியினங்க முற்றக்கமுன்ற விறகணிந்த பொற்பைப்புகழ்ந்து
 தினம்விளம்பு பத்தர்க்கிசைந்த வரமீவாய்
 திருடனென்றி கழ்ச்சிச்சொல்லிண்ட கவிஞருங்க ளித்துப்பொலிந்த
 செயமடைந்தி டச்சம்நிரங்கு நெடுமாலே

யகிலமுண்டு கக்கிச்சிவந்த பவளநஞ்ச ருத்தற்குவந்த
 வலகையுங்கு டித்திட்டவித்தை யுடையானே
 யாவபந்தி னத்துக்குண்முந்து பெருமைகொண்ட மெத்தைக்கனென்று
 மணியரங்க முற்றுத்துயின்ற பெருமாளே. (யகூ)

தனன தந்தன தனன தந்தன—தனதானு.

ஒருவரும்பகை யலருனன்பர்க ளெனநினைநதிடு நிலையினின்றுமெ
 னுளமீவண்குலை குலைவுறும்படி செயலாரோ
 வுலகமெங்கனு நலமுறும்படி முயல்பெருந்தவ மதுவும்வம்பெனி
 லுறவரின்முறல் கருதுகின்றவர் தரமியாதோ

மருமலிந்துள துளவமன்றியொ ரிணையில்பைந்தமிழ் பொழியுமென்றனுள்
 வலியவந்தது நுவலுநின்றயை யழிவாமோ
 வனசமங்கலை யெனவுனெஞ்சிடை குடியிருந்தவள் புனிதரன்றிய
 மனிதர் தங்களை யொடுமகிழ்ந்திட விடலேனே

பருவதந்தனை யொருகருங்குடை யெனநெடுங்கர மகனிடங்கொடு
 பசுவினஞ்சுக முறமுனஞ்செயும் வலியோனே
 பழுதாறுந்துரு பதன்மகந்தனில் வருமடந்தைக ணமுமகிழ்ந்திடு
 பதிதர் கங்குல முழுதடுந்திரு வருளாளர்

வருவழும்பல வருவமுந்தன வெனவுணர்ந்திடு பெரியதொண்டரை
 ாநநியஞ்செயு மகிமைதுன்றிய விழியானே
 யறன்மிகுந்தி ருநதிரண்டிடை நிகழரங்கந னகரிடந்தனி
 லரவபஞ்சணை மிசைகிடந்தவிர் பெருமாளே. (உய)

தய்யத் தனன தந்தத்—தனதானு.

பொய்வக் கணையுறுஞ்சிற் சிலனாலோர்
 புல்லிக் கொடுருகுஞ்சொற் புகலாதே
 மெய்வர்த் தனைசெய்துன்கிற் சுகவாழ்வே
 விள்ளத் தகுதிற்றதொக் கருள்ளியே

நெய்வற் றரியகஞ்சத் தினள்கேள்வா
நெய்தற் கரையிடந்தெற் பையிலவீழ்வாய்
தெய்வத் திரள்வணங்கத் தருகோவே
செல்வத் திருவரங்கப் பெருமானே. (உக)

தானந்த தனன தன—தனதானு.

மானங்கள ணுவமுரு வாவம்பர்குடைநிழலின்
மாழ்கென் றன்மனவிசன மொழியாதோ
மாதங்கமிவருமக வானும்பலமரர் களும்
வாழ்வொன் றவமுதுதவல் படிருமோ
வேனந்தன்வடிவுகொடு போயங்கொர்தருவனுட
வீர்கின்றகருணைதவ நியதேயோ
வீரைந்துபுலவருட னேயொன் றிமறைமுடி வி
லேயும்பொனடி புகுத வருள்வாயே
யானந்தபரவசவி னோதங்கொண்முனிவரொ
லாருஞ்சொ லியபெருமை யுடையானே
யாடுங்கொல்கொலைமகம தேதஞ்சமெனமுபல்பொ
லார்சிந்தையறிவரிய நெடுமாளே
தேனந்துபொழிலையொரு நாளண்டரொடுபொருது
தியுண்டி யெனவுதவு மவனேயா
சீர்தங்குதலமுழுது நா ணும்பல்வளமுருவு
சீரங்கநகரில்வளர் பெருமானே. (உஉ)

தனன தந்தன தானத்தத்—தனதானு.

சருவதந்திர யோகத்துக் குரியதொண்டர்கள் பா லுற்றுத்
தனையிழந்தசு பாவத்திற் பழகேனோ
தடிமுாண்டுறு மூடர்க்குப் பொ றுமையிங்கித மோதிப்பொய்த்
தனமிரந்துழல் பாழிக்கட் டொழியாதோ
வருவமென் றதை யேமெச்சிச் சகுணம்வம்பென வேசிச்சித்
ததிசயங்கரு தார்பொய்ச்சொற் கயர்வேனோ
வகிலமுண்டுமிழ் வாய்முத்துச் சிறிதிலங்கிட ிவபட்சிக்
கரசில்வந்தெனை யாளச்சற் றிசைவாயே
தருவளம்பொலி வானத்துற் றவர்கலம்பெற வேதத்தித்
தனமுறுங்குயில் போனிற்கைக் குரியோனே
தழல்விடங்கலுழ் வாய்வெற்றிக் கரியவங்கத மேன்முத்திச்
சரணபங்கய மேறத்தொட் டருண்மாளே
திருமடந்தைதன் மார்பத்திற் குடியிருந்தவை போகத்தைத்
தினநினைந்தவர் பாடற்சொற் புனைவோனே
செடிநெருங்கிய சோலைக்குட் பசுவினங்களி கூர்பொற்புத்
திகழாங்கவி லாசத்துப் பெருமானே. (உங)

திருப்புகழ்.

எகரு

தனந்தனதன—தனதானு.

சமன்செய்வதையொடு மதன்செய்திடுமமர்

தவிர்ந்தசிலரிடை

வசியேனே

தனந்தனுயிர்நிலை யெனும்பல்கயவர்க

டமுன் புநயமொழி

புகல்வேனே

வமர்ந்துமுயல்வுறு பயன்கொள் சுகமெனை

யடைந்தவுறவரு

மருவாரோ

வகண்டவறுபவம் வழங்குகருவென

வவிர்துபழவினை

கனைவாயே

தமங்கொல்பரிதியை நிகர்ந்ததிருவருள்

சமைத்ததிருவுள

முடையானே

சளஞ்செய்தருவரை வதஞ்செய்துயர்புகழ்

தழைந்தமரகத

மலைபோல்வாய்

கமழ்ந்ததுளவொடு வனைந்தகமிழ்புனை

கவின் கொடல்தரு

மிருபாதா

கணங்கள்வழிபடு மரங்கநகரிடை

கவின்னு விழிதுயில்

பெருமானே. (உச)

தானன தானன—தனதானு.

தேனவிழ்வுவகை யால்வழிபாடுசெய்

சிரியரோடு

மகிழேனே

தேவருமானிடர் தானவா துயர்

சேனையுமொதிசை

புனையேனே

பானலைநெர்விழி யார்படைகுழ்தரு

பாலனென்மீதமர்

வினையாதே

பாரொடுவானமு நாறுவதாமிரு

பாதசரோருக

மருள்வாயே

கூனல்விலாலலை வாரிதிரீர்மிசை

கோல்பலகோடிபெய்

முகில்போல்வாய்

கோபுரமீதல கோரநியாமொழி

கூறியதேசிக

னுணர்சிலா

கானகம்வாழ்கர தூடணனாகியர்

காலனெனமுனை

யொடுபோனாய்

காதகர்முழுகினும் வீடுறுசீர்தரு

காவிரியூடமர்

பெருமானே. (உரு)

தன்ன தன தந்தனா தன—தன தானா.

அரியசெய மங்களாகர மருவியசு கங்கொள்வானுன
தடியவர்ப தஞ்செய்தாதணி தலைமோ
ரமர்மனைதொ ஹஞ்சதாதுழை தருகொடிதி கழ்ந்துலைய
மவைதொறுது னைந்துபாடிட வருள்வாயோ

கரியரசி டங்கர்வாயிடை மெலிதருதி னஞ்செய்பேரொலி
கலின்மருவு சந்தமாலிகை யினுமேலோ
கணிவனன டுங்கினேர்பட வொருசிறிய வெண்சொலார்க்கி
கருதுதைய யின் றுனாதிட மிலையேயோ

வரியரவ மொன்றிலாடிய புதழ்கொடுசி வந்ததாள்ளென்
மடியிசைய மைந்ததோர்கன வருள்வோனே
மலர்மகளி ருந்தமார்பிடை பரிதிமதி கண்டுநாணிய
மணியணித ருங்கன்மால்வரை யனையானே

தெரியல்பல வுஞ்சில்பாடலு முதவுமொரு தொண்டன்மாமகள்
சிகைமணம்வி னைந்தொராடல்செய் நெடுமாலே
திரிகிடதெ யென் றுநாடொறு மயில்கண்ட னஞ்செய்சோலைக
டிகழ்திருவ ரங்கமேனிய பெருமானே. (௨௬)

தன்ன தந்தத்தன—தன தானா.

அவனிவன் தத்துவமென் மொழிவிளம்பிப்பலரொ
டமர்செயும்பித்தருட னிசையாதே
பமலைபங்கிற்குடிகொள் வனசான் கைக்கணைகொ
ளடியாவன் சொற்பணிசெ யாருளாலே

தவளமின்சற்றுலகை யடையுமின்சொற்களிதை
தருதல்குன்றிப்பழியின் மறையாதே
தழலெனும்பொற்பிலகு வனசமொன்றிற்குலவு
தவமினுண்கட்கருணை சிறிதிவா

யிவளவென்றெட்டிதுவ லரியவன்சத்தியுட
னெனதுநெஞ்சத்துமவரு மிறையோனே
யிகழும்வன்சொற்றொகுதி யரசர்முன்செப்பினனு
மிருபதம்பெற்றுயமு னருண்மாலே

சிவனிடங்கைச்சிலையின் முறிவுகண்டற்றையொரு
சி றுமடந்தைக்குமண மருள்கோவே
செயலிழந்திட்டதவ முனிவர்வந்திக்கமிளிர்
திருவரங்கப்பெரிய பெருமானே. (௨௭)

தன்னதனத்தத்ததநத—தனதானு.

புகழ்மிகைபொருநதறருனன்டு லமிழுவவர் தங்கட்குணின்று
புரிதவசு வமபிறெருகைநது விடலாமோ
புனிமகள் முருதுக்கமிஞ்சி யளவறவ ருநதுறறசிறதை
பொருவருந லமபெறுயாநது மகிழாதோ

பகலொளிம முங்கிச்செறிநத விருள்வரவு மன்றைக்கெறிநத
பரிதியொடு சங்கததைநமப லறியாயோ
பறவையர சின் கடநிலங்கி பெனதுகவி யுமபெறறணிநது
பதினமருட னென்றசெய்தினப மருள்வாயே

சகலபுவ னங்கட்குளொன்று முயிர கருமவி ளங்கததொடாநது
தசவுணவி நுங்கைத்தலங்க னுடையானே
தன்னதன தநதத்தனநத வெனவொருபு யங்கத்திலன்று
தனிநடமி மும்பொறபதங்கொள் கரியோனே

சிகரகிரி யொன்றைச்சுமநது பசுநிரைக டங்கசெயவென்றி
கின தினை பு நண்பா ககிரங்கு மருளாளா
செயமுனிவா வநதிகக வண்ட ரனைவருமவ னங்கசசிறநது
திகழுகிருவ ரங்கததமாநத பெருமானே. (௨௮)

தனனாத்தனனா—தனதானு.

பதமேதஞ்சமாமென நிதநாடுநதபோதனா
பலரோடிங்குவாழநல மடையேனே
பசுலுனுண்டபாதகா குலநாசஞ்செயயீராகள்
படிந்தெனறுலாவிட வருளவாயோ

புதனேபெனறபாவலா பலாபாடுமபலபாடலகள்
புனைசீவமபெனுவொரு விடலாமோ
புருக்தன்நனாதிரை யவனாசினறதொரபுகழ்
புகலவேதங்களாகிய பிழையேயோ

கதமீறுங்கனாளரி வடிவாபமபொனமேனிகொள்
கடுநோவமபனமாபினை வகிவோனே
கயிலாயநதன்வாபுப நிரைமீதொனறவேவரு
கனகோபன்பன்மாமுடி யடுமவீரா

மதவேள்வநதசீர்வயி றுடையாளொனறுமாரபிலொரா
மணியோடுருதுழாயணி நெடுமாலே
வருவாரகண்டுதாமுதலுய வினைதீரினபமாரதவின
மகிழ்சீரங்க மேவிய பெருமானே. (௨௯)

தானந்த தானனத்—தனதானு.

ஆருஞ்சொன்மேன்மைபெற் று ரெங்குமேகிநிற்
காமின்சொன்மாலேமிக் கடுவேன்மீ
தார்வங்கொளாதுபொய்ப் பாசந்தனூடுவிட்
டாடும்பொயாடல்விட் டருளாயோ
காருண்டரீரெனச் சீர்துன் றிவாழ்புகழ்க்
காடொன் றநாடுநட் பறியாயோ
காலன்றனோலையெட் டாமுன்புன் வர்குழற்
காணென்றவேசொத் தணிவாயே
பாருண்டவாயெனக் கோதுஞ்சொல்பாழ்பபுற்
பாவஞ்சுடனமுற் றறிவோனே
பாடுஞ்சொல்வேதன்மற் போர்வென் றுவாரியிற்
பாய்வண்டன்மாயமச் சமுமானாய்
தேருங்கடாசலத் தோடுந்துயாவுமற்
நீரங்கொள்வாருமவைத் தவர்கோவே
சீலங்கொண்மாதவர்க் கோர்தஞ்சமாமணிச்
சேங்கநாயகப் பெருமானே. (௩௮)

தன்ன தன தான தன தானதந்த—தனதானு.

அதுவிதென வா தமிடு மூடர்தங்க
ஞறவுமினி தாகுமென நாடினொந்த
வடிமைமன தூடுவெகு வாறிலங்கு மவனாரோ
வமலபரி பூரணசு பாவமொன்று
தவமுனிவர் பாதமலர் வாசமிஞ்சு
மரியதுகள் குடுமெனை யாளினுன்ற னிசைபோமோ
பதுமமல ரோன்வதன நாலில்வந்த
முதுமறைமு னுனபல ஞாற்புகழ்ந்த
பசுவினிண மாருமதி பாவவஞ்சர் மிகலாமோ
பரிமுகம தோடுவரு காறுமிந்த
யுகபுருட னுண்மைநிலை யாதுனன்பர்
பலரினொரு மீளினினை யாடும்விந்தை யருள்வாயே
பொதுவமட மாதர்பல பேருரிந்து
கரையிலிடு தானைகவ ராடல்விண்ட
புலவர்கலி நோயொழியு மாறுசெம்பொ னருள்வோனே
பொருவில்புகழ் மாவலிமு னேயிரந்த
தினமுதவி டாதபடி யேதகைந்த
புகர்பெரிது நாணமுற வேகனென்று களைவோனே

விதானது மாளிகையி லேவிறுந்து
 துகரவும ராவிலகு கேதனன்றன்
 விசனமிக நீடவும நாண்டந்த கழலோனே
 விரைமவிது ழாயணிபு யாசலங்கொள்
 கரியமலை யேயெனவெ நாளுமண்டர்
 விழையவரு காவிரியி னூடவிர்த பெருமானே. (க.க)

தான தன தத்த தந்த—தனதானு.

மாசுணசி ரத்தவிர்த பூதலமு முக்கவுயந்து
 வாழ்வறநி னைத்தபண்பு மெனதாமோ
 மாதவமு டித்துயர்த பாகவத நுக்கிசைந்த
 வாபணிசெ யத்துணிந்து மெனவேனே

பூசுரர்க ளிற்சிமந்து ளார் துயரு நக்குணுங்கர்
 போல்பவரு வக்கும்வம்பு தொலையாதோ
 போர்புறிக ளத்திலன்றோர் பேடியினி டத்தறைந்த
 பூரணமு டிப்பையின்று புகல்வாயே

யாசுரர்த மைக்கடிந்த காலனென மெச்சுமன்ப
 ராகுலமில் சித்தியொன்ற வருண்மாலே
 யாயிரம திற்தெரிந்து மேலவரெ டுத்தியம்ப
 மாறிருபெ யர்க்கிசைந்த நிலையோனே

காசுமயன் மிக்துவண்டர் வீடுதொறு நத்துணிந்து
 காரணமி முக்கும்வம்ப ரறியானே
 கான்மலிம லர்ப்பொதும்ப ரோரிருபு நத்துமிஞ்சு
 காவிரியி டைக்கிடந்த பெருமானே. (க.உ)

தானுன தாத்தனத் தானந்தனு தனன—தனதானு.

ஆனாதகீர்த்திபெற் றேயுன்றனாதருளி லமிழேனே
 வாபாசமூர்க்கநிட் டாங்கொள்வார்பலரும் வெருளாரோ
 மேனானிலாற்றன்மிக் காடுந்தபோதனர்கள் சிலர்போலே
 வீரூர்வராக்குமெட் டாகிஞ்சைமோனமடை யருள்வாயே
 பானாளிராத்திரிப் போதங்கொராயன்மனை புகுபாலா
 பாடாதுதோத்திரிப் பார்சிந்தைமீதுநட மிடுமாலே
 காணுபூப்பொருட் டுர்செம்பொன்மாதணையு மணவாளா
 காவேரியாற்றிடைச் சீரங்கமேனிவளர் பெருமானே. (க.ந)

தனந்தத் தத்தன—தனதானு.

நிதம்பத்திச்சையி லமுந்திப்பற்பல வடையாதே
 நினைந்திட்டுத்தளர்
 நினைந்துய்த்துப்பொலி வுறுந்துட்டர்க்கித
 நிதஞ்செப்பித்தவ முகையாதே

பதந்தொட்டுப்பா சுகம்பெற்றுற்றவர்

பதுங்கத்தக்கன

புரிதீயோர்

பயந்துட்கிக்கெட வடுஞ்சிற்சித்திகள்

பரிந்திறைப்பொழு

தருள்வாயே

விதண்டப்புத்தரும் வணங்கிப்பத்திசெய்

வியன்பொற்புச்சர

ஊடையானே

விலங்கொத்துச்செய மடைந்திட்டுப்புனல்

விரும்பச்சிறுயிர்

களுமானே

பதம்பட்டுப்புலை மதந்தட்டுக்கெட

வடுங்கொற்றத்தொரு

சூருவாவா

யயன்கைப்புட்பழு மிலங்கப்பொற்றிரு

வரங்கத்திறுயில்

பெருமானே. (௩௪)

தந்தனான தானதனதன—தனதான.

எந்தநானுழ இதுபதயுக நம்பிடாதவர் போலமெலிவுறு

மென்றன்வாதனை யாதுமறிகிலே

யெனலாமோ

வெண்கண்வேதனு மேருவரிசிலை கொண்டமீளியு மாகநகர்வன

ரிந்திராதிவர் தாமுதுவல்புக

முருளாயோ

மந்தமாருத மாருமிரதமி வந்ததுமாதர்கள் சூழவருமொரு

மைந்தனணமலர் வாளிபுரிதுயர்

கனையாயோ

வண்டருவன மாலிகையையிகர் செஞ்சொன்மாலைய நேகமவனைதரு

மங்களாகர மாந்தொழில்பய

னிலதேயோ

தந்தமாவொடு மாமன்மடியவ தஞ்செய்தாயென வேரதுமடியவர்

தங்கள்பாலது கூலமுறவரு

னையோனே

சந்தனாசல மேயமுனிவர னன்றுபாடிய பாடல்புனைதரு

தங்கமானொரு போதுமகலரு

மணிமாப்பா

வந்தனாள் பராவமகிழுமு குந்தநாயக நேவிணவருய

வன்றுதுயம கோத்தியின்மலை

நடுவானே

யம்பொன்மாமதி னேழுவளையுமவை குந்தமேயென யாருந்நையும்

ரங்கமாநக ருடுவிழிதியில்

பெருமானே. (௩௫)

தனதன தனதன தந்தன தத்தன—தனதான.

அகிலமினமுதுழ லும்படிப்பற்பல

கொடுமைசெய்திடுமவர் தம்புகைமிக்குறு

மடிமையுண்மகிழ்செய விங்கொருசற்றுநல்

கிலையானே

லவரவருயிருய நம்புகாத்திறை

துருத்தன்மகன்கன கன்றருபுத்திர

னையவர் பலரைவி ரைந்தருண்மெய்ப்புக

முழியாதோ

திருப்புகழ்.

நளிக

முகிலொருபவளநெ டங்கிரியிற்புணர்
தகையெனவரவணி யும்பறவைப்பதி
முதுகிலென்மனநித முங்கருதித்தொழும வடிவோடே
முதிரருளொடுகம லந்தருபொற்பிடி
துளவமுமணியும ணிந்தவுர்த்துற
முனிவரொடமரர்வ னேந்துதுதித்திட வருவாயே

சுகிர்தமொர்சிறிதுமில் வண்டர்களைப்பல
கிளையொடுகொலவென வந்துபிறப்பதொர்
தொழிலிடையணுவன வுந்தளர்வற்றொளிர் நெடுமாலே
சாகணமகிழ்வுற வங்கவரைச்சுடு
கன லுறழ்தகுவரி றந்தொழியச்சரி
சரிசூழல்வனிதையே னுங்கபடத்திரு வருவானாய்

நகிலமதனில்விட மிஞ்சவடைத்துண
வுதவியவலகையு டம்புதிரத்தையு
நரர்வெருளுறநொடி யொன்றினிலுட்கொளு மலர்வாயா
நகுமணிகுயிலிய குன்றினமொத்தபல்
சுகரிகொள்சினகர மொன்முடுபெற்றிரு
நதிநடுநிலவும ரங்கமதிற்றுயில் பெருமானே. (நகூ)

தானதந்ததானை --- தனதானை.

ஆடகங்கொள்வார்மனை வாயிலின்கணையெ
ணுகுன் றுதிவினை தொலையாதோ
வாசிலந்தணுளனெ னுள்ளங்கியோர்கன
வான தின்கணையெ மொழியீனோ

பாடல்விண்டுபேறடை வாருமுண்டெனுவகல
பார்விளம்புமவாசக நிலையாதோ
பாரதந்தனுடொரு தேர்விடுங்குணைய
பாகனென் றுகூறிய பரிசீவா

பூடல்கண்டிராதையென் மாமிகஞ்சநாண்மல
ரோடியைநததாள்பணி யவுநாண
யோரமிஞ்சுபாதகர் கூடிடுஞ்சபாநடு
வோர்மடந்தைதேறிய வருளாளா

மூடர்நிந்தையான்மிக வாடுமென்சொன்மாலையின்
மோகமுங்கொள்வாய்முனி வருமாவாய்
மூலமென்றுகூவுமொ ராணைநண்பனையருண்
மூதரங்கமேனிய பெருமானே. (நகூ)

தான தத்தன தனதன தனதன—தனதான.

பாணமொத்தவிழி மகளிர் தமிளமுலை
யாசைமுற்றியதன் வழிதொடர்பலதுயர்
பாறிடக்கருணை மழையிலொர் துளியினி தருளாயோ
பாரதத்தலைவர் களினடுவுளசிலை
வீரனுக்கிரத நடவியபுகழ்மிகை
பாடும்வித்தகர்க ளுடனுறவிழைதலு மறியாயோ

துணமத்தியினி லரியெனவொருநொடி
பூடுதித்திரணி யனைவகிர்தருபு
சோபையைக்கருது மடியருமிழுற்றன் முறைதானே
சூரியப்பிரகாச யையுமிழுள்கவர்வினே
பாடலிட்டனையெ னனவிவினனம்வெகு
சோதனைத்தொழில்செய் வதுசரியலவெனா வருவாயே

நாணமற்றவிலை மகளிரையனையவென்
முடசித்தமத னிடைசிலகனவினி
ஔணக்கடவு ளிவனெனவறியவும் வருவோனே
ஞானவிற்பனரி லுயர்சுகன்வரவருள்
வேதவித்தனைய பெரியவருணர்ப்பத
நாண்மலர்த்துணையை வழிபடுமவர்வினே கனவோனே

காணமிக்குடைமை யலதொருசுகரினே
யேரொணக்குதி கொள் கயவர்கள்வெருள்செயல
காணுறக்கருதும் வயிணவதிலகரை யகலானே
கானகத்தெயினர் குழல்சிலபொருள்பல
பாதபத்தொருதி மரைபணிதரையெறி
காவிரிக்கிடையொர் கருமலைபனவளர் பெருமானே. (௩௮)

தனன தந்த தானனத்—தனதான.

பலமடந்தைமார்களுக் குரிமைகொண்டுவிணினிற்
பழிசுமந்துநாயெனத திரியாதே
பழுதொழிந்தபேருட் புலவர்கண்டுசெயனப்
பசுநிணங்கொள்வார்களைப் புகழாதே

கலகமிஞ்சுதானவர்க் ளுமனென்றவீரரைக்
கருதுகின்றதாருநட் பழியாதே
கனவில்வந்தவாறெனக் கெதிரினுங்குலாவிமெய்க்
கருணையின்பவாரியைத் தருவாயே

சலசமங்கைமார்பினிற் குடியிருந்தசீர்சொலத்

தகுதொழும்பர்நோயறக்

கனாவோனே

சரணகஞ்சநாண்மலர்ச் சலமவிருயபுவார் களைச்

சமனினைந்திடாதளித்

திடுவோனே

யலகிலண்டகோடியுட் படுசரங்களைாடுமற்

றவைபுரந்தவாழிதொட்

டவீர்மாலே

யறன்மலிந்தகாவிரிக் கிடைவைகுந்தநாடதொத்

தமையாங்கமாநகாப்

பெருமானே. (௩௯)

தனனநநதந தனத்தநதந—தனதானு.

கயலெனுங்கண் களைக்கொண்டுங் குவடெனுங்கொங் லைககட்கொண்டுங்

கபடநெஞ்சந் தனைக்கொண்டுங்

கொலுமானார்

கலவியின்பங் குறித்தென் றும பணிசெயுங்குண் டரைககண்டுங்

கவிசொலும்புன் றெழிற்பங்கந்

தவிராதோ

வாபனினைந்தென் றலைக்கென்றன் மெழுதுமவமபென் பவற்றின் றுன்

பழியறின்றொண் டரைத்தெண்டன்

செயல்வினோ

வரியசந்தந் தொடுத்துமபைந் துவவொடுன்றன் பதத்தின் றிங்

கணியுரண்பொன் றிடத்தந்துங்

கெடுவேனோ

புயனிற் கொண் டுக்கைகநதொண் படைபுனைநதந் திரர்க்கெங்கும்

புகழ்விளங்கும் பெருக்கநந்

தருண்மாலே

புவனமுண்டுண் டுக்குஞ்செம் பவளமவநதங் கெனுட்சொநதம்

புகனிசங்கண் டவர்க்கென் றுந்

துணையாவாய்

செயமிசுங்கண் டகர்க்கொன்றந் தகனவிற்கும பதக்கஞ்சன்

றினமிறைஞ்கம் படிக்குங்கண்

டுயில்கோவே

திருடனென் றந்திதபண்பொன் றிறைவனென் றஞ்சொலப்பொங்குந்

திருவரங்கந் தனிற்றங்கும

பெருமானே. (௪௦)

தன தன தன தான தான தனநதந—தனதானு.

ஒருமனதொடு னுதுபாதரினைநதிட்

நியுமேலோ

ருடனெனையுல கோதுமேன்மைனி நுமாச

செயலேனோ

கருமறவன தானபாடலு மன்றைக்

கணிரீயோர்

கடுகளவரு ளேனும்கிலை யென்றைக்

கருள்வாயோ

திருமகளக லாதமார்புறு செங்கட்

கரியோனே

சிவன்முதவிய தேவரியாவரும வந்தித

திடவாழ்வா

யருமறைபல கோடிபாடிய சொநதச்

செயலோனே

யழகியமண வாளுனவ ரங்கப

பெருமானே. (௪௧)

தனனதானன தந்தனத்தன—தனதானு.

கருணையோரணு வும்புரினின்றிலை முருடரோர்சிலர் சிந்தையுமொஞ்சிய
கயமையோரிட முஞ்செல்வொஞ்சில னறியாயோ
கருடகேதன மென்றதைநம்பிய புலவராமவர் முன்பகரும்பல
கவிகளோடெனி ளங்கவியுஞ்சிறி திழையாதோ

தருணமீதென விண்டசொல்வம்பல வதுவுநீதரு பண்பலதிங்கிலை
தரையும்வானும ளந்தபதங்கரு திலனையோ
தருமனாதிய பஞ்சவருய்ந்திட விரதசாரதி யென்றுமவிரந்ததொர்
தையயினுழி யுங்கொனிசஞ்சிறி துரையாயே

வருணன்மாமணி துன் றும்வடம்பல சரணரிதுசொ ரிநதுவணங்கிட
மழையேநேர்சர மன்றுபொழிந்திட முகில்போல்வாய்
வழிபடாதிக மும்பலகுண்டரு மிணையில்வீடடை யும்படியன் றுசெய்
வனசநாண்மல ரென்றவிருந்துணை விழியானே

யருணசீதள பங்கயமங்கலை பொருவிலோர்மணி பைந்துளவம்புணை
யகலரிதொரு தொண்டனுதைந்ததொர் கறையோனே
யரவமாகிய பஞ்சசீனயின்றிலை தூயிலுமாதவ திங்களைநெஞ்சின்மு
னருள்குணைவ ரங்கம்விரும்பிய பெருமானே. (சஉ)

தனனதந்தத் தனந்தானன—தனதானு.

பழிதரும்பொய்த் தனந்தேடியுண் மகிழும்வம்பர்க் கிதம்பேசிய
பலருட்கெய் பிடுந்தீமைய தமையாதே
பகவருந்தத் துணிந்தோர்குடி கெடமுயன்றிட் டுநொந்தோரடி
பணியுமன்புற் றசிக்காரம துலையாதே

கழிமெலிந்தெய்த் துவன்பாலுயர் முதலெப்பொன் னைக் கொலென்றோலிடு
கரிமுனன்றுற் றிடுந்தாண்மலர் நினைவேனேர்
கருடனென்றிற் கருங்கார்புரை வடிவிலங்கத் துலங்காதடு
கவிவனைந்திட் டவெஞ்சோகநல் கிடலாமோ

வழிபடும்புத் திரன்சோர்வற வவணமுன்பெற் றவெந்தானவன்
மடியவன் றக் கணந்தூணிடை வருமாலே
வனசவுந்தித் தலந்தோய்சது முகனடுங்கச் செயுஞ்சோமுகன்
மாணமொன்றப் பெருந்தோளுறு கயலானாய்

செழியன்முன்புற் றவன்றேயொரு கிழியறுஞ்சொற் புகன்றானருள்
சிறுமிகொண்டைக் கிடும்பூமிக விழைவோனே
சிவன்விரும்பித் தனன்பார்சிலை யுடன்விளம்பத் தகுஞ்சிப்பெறு
திருவரங்கப் பெருங்கோயில்கொள் பெருமானே. (சஉ)

தனன தானத் தனனதந்தத்—தனதானு.

கரணவாதைக் கிடைபடுத்தட் டழிவெலாமற் றுனைவணங்கிக்
 கருணைவாரித் தலையழுந்தக் குறியாதே
 கபடமாதர்க் கிதம்விளம்பித் தழையுமோகக் கலவிமிஞ்சிக்
 கருமபாசப் பிரதிபநதப் படலாமோ
 விரவிலேயக் கணவில்வநதப் படிசுலாவித் தருமநெஞ்சக்
 கினியவோலைப் பொருள்வழங்கத் துணியாயோ
 வெமனுநாணத் தருமதமபெற் றுலவுநீனக் கலியனஞ்சுற்
 மெனையடாமற் றெலையினன்றிக் களியேனே
 மரமஞானக் குரிசிலென்கத தருவியாசக் கடவுளன்றி
 பலர்முனோதத் திகழொசெஞ்சொற் குரியோனே
 பழுதில்சிலக் குருகையின்கட் புளியினூடுற் றவனமொன்பிற்
 பகரும்வேதத் துரைசெயுஞ்சொற் பொருளானுப்
 பிரமன்வாழத் தருநலுநதிப் பகவனேதூச் சனர்கெருங்கிப்
 பிழைசெய்போர்மத கியிலொர்சங்கத தொனியீவாய்
 பிறநிராசப் படவிரும்பிப் பரவுவாருக் கினியசெம்பொற்
 பெரியகோயிற் றிருவரங்கப் பெருமானே. (௪௪)

தானன தனதத்—தனதானு.

பார்மகளுஞ்சிக் கூவெனுமிநதப் பாடறிபண்பைத் தரலாரோ
 பாலொடுகொம்புத் தேனிகரின்கொற் பாடலவிருமபிற் பழியாமோ
 சீர்மகனெஞ்சத் தேயினிதொன்றச சேணிடைசெம்புட் பரிமேலே
 சேவைவழங்கிக் காவலாதங்கட் றுறமுஞ்சுற் றருள்வாயே
 யார்மதிக்கொன்றைப் பூவணிநண்பற் காவொருவமபற் செறுமாலே
 யாயிரமவிரதைப் பேருமவிளம்பற் காவைக்கொண்பர்க் கெளியோனே
 கூர்மலியும்பொற் பாழியுறுங்கைக் கோவலனென்கிற் கனிகூர்வாய்
 கோதறுமின்பக் கானியின்பொற் கோயிலரங்கப் பெருமானே. (௪௫)

தானனத் தானனத்—தனதானு.

ஆதிவித்தாமுனக் கேதமிழ்ப்பாடல்செப்
 பார்வமுற்மேனினேத் திடலாமோ
 வாடகப்பெய்செய்திற் றொமெப்போதுமிக்
 காகுலத்தாலழச செயலேனோ
 திகில்சத்தா திழும் பான்மைபுற்றொனற்
 சேவைபெற்றியானுயப் புரியாயோ
 சேனூயப்போர்செய்விற் பேடிமுற்கூறுமச்
 சீரெனக்கோதுதற் கிசைவியோ

பாதிரிப்பூமுடிப் பாயெனப்பாடும்

பாவலற்கார்வமிக்

பானலைப்போல்விழிப் பூமகட்கேழுடைப்

பார்மகட்கூடுநித்

கோதில்சற்பாதிபப் பாயலுற்றாய்நிரைக்

கோவுயச்சூழ்மலைக்

கூதளச்சாரன்மற் றேய்புனற்காவிரிக்

கோமளச்சாமளப்

கருள்வோனே

தழும்வாழ்வாய்

குடையோனே

பெருமானே. (௪௬)

தானதத்த தந்த—தனதானு.

கோரமற்றவின்கொ லோசைகட்டறிந்து

கூறுபெட்டமைந்த

கோவெனத்திகழ்ந்து வாழுமிச்சைதந்து

கூவெனத்தயங்க

மாரணப்பயந்த பாவையுற்றிருந்த

மார்பினிற்கிடந்த

மாலையைக்களைந்தி னேயளித்தெனெஞ்சின்

மாமகிழ்ச்சிபொங்க

சோரவித்தைவண்டன் மாலெனத்துணிந்து

தூடணிக்கினுங்க

சோமுகற்றடிந்து வேதமுற்றுமன்று

சோர்வறக்கொணர்ந்த

வாரம்வைத்தொர்குஞ்ச ரேசனைப்புரந்த

மான்மியத்தைநம்பு

வானகத்தர்வந்து பேணுபொற்பரங்க

மாநகர்க்கிசைந்த

பலரோடே

விடலாமோ

பணியூடோர்

வருள்வாயே

ணருள்கூர்வாய்

நெடியோனே

மவர்வாழ்வே

பெருமானே. (௪௭)

தனதன தனனதானத் தனந்த—தனதானு.

கருணைரில்கயமை யோரைத்தொடர்ந்து

மகபதிமதன வேள்சத்திதற்கு

கரனடல்விசைய னுகப்புகன்று

கவிகளுமொலிசெய் பாரிற்பல்விஞ்சை

முனிவரருணர்நி னுடற்றெரிந்து

கழறிடுமெனது பாடற்குலங்க

பொருண்மயல்களைகி லாய்முத்தியின்ப

மருள்வதெனமை யோவற்றைவிண்ட

புகுமொழிகபட மோமுற்றும்வம்பு

புகரியெனவ ராமிக்கணிந்த

பறவையின்முதுகி லேறிக்கவின்று

புரையறுபரம் ஞானத்தையின்று

கெடுதியோர்

ளழிவாமோ

செயலாமோ

தருவாயே

யிருள்கடன்முவினு நாணச்சிறந்த
மரகதமலைய தேயொத்தெனெஞ்சி
லியைதருகனவி லேமெத்தவந்த நெடுமாலே
யெம்படர்வெருள நாமக்கணங்கள்
சொலிவழிபடவ லார்பொற்பதங்க
ளிடுதுகண்மகிமை சாலப்பிறங்க வருள்வானே

தருநிழன்மருவு வாரைப்பரிந்து
முதுமறைநெறிகொ ளாதுக்கிரஞ்செய்
தருவர்கள் பலரை யாழிக்குடுங்கை வலியோனே
தமிழ்முனிகரக நீரிற்றிறந்த
முதனதிருவி லேயுற்றறங்க
சயனமதனைவி டாமற்றிகழ்ந்த பெருமாளே. (௪௮)

தானந்தத்தானன தானன---தனதான.

மானங்கெட் டனர்கள்வாழ்மனை தோறுமபுக் கியானிரவாதென்முன்
வாய்விண்டிட் டோர்விழைவியாவையு முதலேவே
மாயங்கற் றேவிழியாம்வலை விசுமபொற் பாவையராசையின்
மாயுந்துர்ச சாதனமானதை யொருவேவே

வேனன்சொற் கூறுணராதுப னுனுண்டிட் டேபுரிவேள்வியர்
வேதங்கற் றேரொடுவாழ்பிழை தவிராதோ
வேலங்கைப் பாவலனாதியர் போலும்பெட் பியானுறநீயொரு
வேடநதொட் டாயினுநேர்வர விசைவாயே

யானந்தச் சாகரமுடெழு பேரன் டுக காரர்களாமவ
ராருஞ்சிற் சோதியினூடுற வருண்மாலே
யாலின்கட் டேசிகளுனபி வே மன்றிற பாவதியாளெதி
ராடுஞ்சித் தேசனைமால்சொ ம வலியோனே

சினங்கற் பூரமனோசிலை விரங்கற் பாசிபல வேரிலை
சேர்தொந்தத் தேயுழையாதவ ருணர்கேவே
தேகஞ்செத் தாலதுவேகதி யாமென்றொப பாதவாகுழ்தரு
சிரங்கத் தேவினையாடிய பெருமாளே. (௪௯)

தனன தனதன தனன தனதன

தனன தந்தன தனன தந்தன---தனதான.

விடமுமமுதமும் விரவும்கிழியினர் விரயவிங்கித மொழிகள்கொண்டுப
விளைஞருயிர்கவர் கபடநினைவின ரெழில்கொள்குங்கும முனைதிறந்ததன்
விலையுமொழிதரு கணிகைவனிதையா விரகயிஞ்சிய பதிதர்தங்களை
மதியுதே

ரிளஅ

திருவரங்கத்திருவாயிரம்.

வெளி மறுத்திழு னுதவுதிருமினும் விரியுமம்புய மலர்விரிஞ்சுண
மிடபமிசைவரு சிவனுமதகனி றிவர்புரந்தான் முதலவும்பரும்
வினதைமதலையு மதுமனணையரு மிகவிரும்பிய பதயுகங்களை

மறவாதே

நடலையொடுபுலை மலியவலைபொரு நாலையின்றலை வதிதருந்திற
லவுணரடியொடு கெடமுணமர்புரி யடல்கொனைம்படை புறுகரங்களை
நமனும்வெருளுற விரவுபகன்மிக நறியசெந்தமிழ் கொடுவிளம்புத

லொழியாதே

நதிதனதுகுல மகிபனொருவன்மு னனிமுயன்றுள தவமில்ங்குற
வவனைமருவுபன் மகளிர் தமுருய ரரசிபண்டியி னிடைபிறந்துட
னகிலமுமிழுமி னமுதுமொருவின னனவுறழ்ந்ததொர் கனவில்விண்டது
தருவாயே

கடகரியினதி பதிமுனறிதரு கருணைதங்கிய திருவுளம்பெறு
நெடியரகுகுல பதியில்வடிவுகொ ணிமலப்புங்கவ சமரசந்தரு
கமலவிழிபல பலகொண்முகினிகர் கவினிலங்கிய வரததந்திர

நெடுமாளே

கவுரவரின்மிகு கொடியரடியொடு கரியவங்கொரு நடைநடந்தவ
நெறியில்வழுவறு விதுரன்மனையிடை நிறையுமின்சுவை யடிசிலுண்டவ
கருடன்வரைதரு கொடியினலநுவல் கவிஞர்தங்கவி பறவழங்குகை
மிகையோனே

திடமொரணுவுமி லெனதுமனதிடை சிலவிதம்புக லவுமுன்வந்தவ
பசுவினினமெலி யுறுதல்புரிதரு பதிதர்தங்குல கலகாஞ்சித
சிகரகிரிபுரை யிரணியனதுயிர் சிதையவென்றுள குடர்புனைந்தவிர்

திரடோளா

செழியன்விழைதரு வளவனதுபுவி திகழவந்ததொர் நதியிலந்தார்
பரவநிசெசரர் வெருளமுனிவரர் பணியவங்கத வயவரும்பிறர்
திரளும்வழிபட நிலவுமழகிய திருவரங்கம தனில்விளங்கிய

பெருமாளே. (நுய)

தன்னதந்தத் தானத்—தனதான.

இன்னமென்றற் கோர்சற்

றருளாயே

வின்னலொன்றிப் பாமிக்

கழுதோயா

ளுன்னதன்பர்க் கார்வத்

திரள்வாயா

துண்மைகுன்றிப் பாழ்பட்

டிடுமோர்வாய்

கன்னலங்கைச் சேயைத்

தருகோவே

கன்னிதங்குற் சாகத்

தடமார்பா

சின்னமைநதுற் றோருக்

கெளரியானே

தென்னரங்கக் கோயிற்

பெருமாளே. (நுக)

தன்னதந்த தன்னதந்த—தனதானு.

கடினகும்ப புளகிதங்கொண் முலைமடந்தையினர்வழங்கு
கலவியின்ப வுத்தியின்க ணமிழாதே
கலசமொன்றி னிடைபிறந்து பொதியையின்கண் மருவுதண்ட
காணையுஞ்சில் விசையிகழ்ந்து குதியாதே

மடிவிலண்ட ருலகையும்பொ யெனவிகழ்ந்து னருளைரும்பும்
வயிணவந்த னிடைகலந்து பிழையேனே
வகுளமென்ற தொடையணிந்து புளியதன்க னாமருநண்டன்
மருவுதுங்க நிலைபொருந்த வருள்வாயே

படியுடன் கனமளந்தொ ரவுணன்முன்பு செயமடைந்த
பதநினைந்து ஞ்ருகுமன்பர் துணையாவாய்
பரவுதொண்ட னுடனடந்து கணிவணன்ற னகமிழந்து
பணிதல்கண்ட பிறகுவந்த வருளாளா

செடிநெருங்கு வனமதன்க ணலறுதுமபி யுயிரிரைந்து
செலுமுருந்த னெனிலிரங்கு நெடியோனே
செவிகண்முன்சொல் பொறிகளைந்து மயர்தலின்றி வளமலிந்த
திருவரங்க சயனமொன்று பெருமானே. (௫௨)

தத்தனந தத்தன தானன—தனதானு.

பத்தியின் திப்புலைவேள்விசெ யற்பாமுன் புற்றிகல்வேனது
பட்சம்வம பிறற்றோலையாதருள் புரியாரோ
பற்குனன் சற்றுமெனாதெதி ரிட்டவண் டாச்செநராணும
பக்குவங் கெட்டிடவோதிய துரையாரோ

சித்தியொன் திக்கண்மேயரு ளிற்பசும் புற்பருகானிரை
செற்றுணுந துட்டர்களியாவரு மழியாரோ
திக்கொருங்குட்கொளுமவாய்கொடெ னக்குமுன்செப்பியதோர்மொழி
திட்டமிஞ் சிப்பலகாண்மறை வுறலேனே

சத்தியங் கெட்டெதிர்தானவர் முற்றுமங் கத்தொழுமவானவர்
தத்தொதுங் கப்பலவாடல்கள் செயுமாலே
சற்பமொன் றிற்பலதேவரு மெச்சவன் றைக்கினிதாடிய
தத்துவஞ் செப்பவலார்வினை களைவோனே

புத்தியின் தித்தனவாலம ருத்தவந் துற்றதொர்பூதனை
பொற்றையென் தக்கணம்வீழல்செய் மகவானாய்
புற்பபஞ் சக்களைவேள்படை மிக்கசெம் பொற்றுறைவாகிகொள்
பொற்பரங் கத்தினிலாகிய பெருமானே. (௫௩)

தனன தந்த—தன தானு.

வெகுவிதங்கள் கருதுமென்றன் விரதமொன்று	மறியாயோ
விரைமிகுந்த துளகிதந்த வியனும்வம்பு	படலாமோ
முஞுகஞ்சு மலர்விரிஞ்சன் முனம்வரைந்த	விதிதீதோ
முரண்வயங்கு கருடனம்பொன் முதுகில்வந்து	னருடராய்
பகுதிவிண்ட தொகுதியென்ற பரமவிஞ்சை	யருள்வோனே
பலமதங்க டொறும்விளங்கு பகவனென்கின்	மகிழ்மாலே
நகுடவம்ப னணையகுண்டர் நணுகரும்பு	ணியருபா
நலமலிந்த திருவரங்க நகரிடங்கொள்	பெருமாளே. (௫௪)

தான த்தான த—தன தானு.

பாதத்தேருட் பேறிச்சாலப் பாடிக்கூறித்	தொழில்கீழோ
பானற்காடொத் தேநிற்காணுற் பாதச்சிர்பெற்	றவாராரோ
வேதப்பேய்தொட் டேமெய்ச்சோர்வுற் றியானித்தாழ்வுட்	படலாமோ
விகைக்காரர்க் கோர்நற்றூயொத் தீநெற்றூட்	புதமீவாய்
சீதப்பூவுற் றுளேக்கூடித் தீர்க்காமற்	பெறுவானே
தீயைப்போல்கற் பாயத்தார்பொற் சேலைச்சோரத்	தொழிலோனே
கோதற்றூர்சொற் பாடற்கூடிக் கோண்மற்றீர்ப்	புரிவானே
கோரக்கோலச் சேடப்பாயற் கோயிற்காவற்	பெருமாளே. (௫௫)

தனன தன தான தானன—தன தானு.

அமலமுனி வோர்கள்சேனையி னிடைவதியு மாசைமீறவி	
னறுதினமு னாமோதிடல்	பிழையாமோ
வதிரதம காரதாதிய ருனதடியர் பாததுணித	
மணிதலையு ளாரின்மேலெனல்	விதிதானே
சமரசுசு பாவஞானமொ ரணுவளவு மேவிடாதெழு	
தடிமுரடர் வாதினான்மெலி	வுறலேனே
தவளநிற மானவார்களு மனலணைய தூவிதோய்தரு	
தனியயின தேயன்மீதெதிர்	வருவாரே
பமரமுரல் சேயதாமரை யணையதிரு நாடியாலுயர்	
பனவனைமு னுளிலீனிய	பகவானே
பலவரசர் கூடுபேரவை யிடையிகழ்பொ லானுமேதரு	
பாமபத மேவுமாறரு	டிருமாலே
நமன்மடியு மாறுசாடிய பதிகள நாதனுடொறு	
நவில்புகழ னேககோடிகொ	ணையோனே
நணையுமவர் பாவகோய்களு மறவருள்வ தானகாவிரி	
நடுநிலவு கோயின்மேன்ய	பெருமாளே. (௫௬)

திருப்புகழ்.

௩௮௧

தானத்தந்த—தனதான.

மாபுளிக்கனென்றி யேதமிழ்ப்பொழிந்து	
வாமொருத்தனன்றொர்	கனவூடே
வானவர்க்குளென்ற னோடுரைத்தவின்ப	
வாசகத்தைநம்பல்	பிழையேயோ
நீபுரக்கினன்றி யார்புரக்குமெவன்றி	
நேர்திறத்தரின்றி	தறியாயோ
நீணிலத்துனன்பர் கூடிடத்துணிந்தொர	
நீதியிக்கனஞ்செய்	தருள்வாயே
நூபுரப்பதங்கள் சூடியப்புறம்பொய்	
நோயறத்தொடுங்கை	யுடையானே
நோன்மையுற்றசிற்தை மாதவர்க்கிசைந்த	
நூல்விரித்தவிஞ்சை	முனியானாய்
கோபுரத்தினின்று மாமனுப்புகன்ற	
கோனுளத்தமைந்த	விருபாதா
கோதறுக்குமம்பொ னுறதிற்புகழ்ந்த	
கோயிலிற்துளிர்த்த	பெருமானே. (நிள)

தனனதன தந்ததானன — தனதான.

கனவறுமைகொண்டுமாணவ குணமகிலமுநதிமாதர்கள்	
கலவியின்முயன் றுகாழ்வுற	லொழியேனோ
கனவுநனவின் கண்பொதுள் வெகுளிதமுபன்றவாடல்கள்	
கருதியும்விதண்ட வாதர்முன்	வெருள்வேனோ
பனகவிறையுஞ்சதாபிக நடுநடுங்குவோலிடு	
பறவையரசன்றன்வார்பிட	ரதன்மேலே
பரவைதருசெமபொன்மாதொடு நிலமகண்மருங்குவாழ்வொர்	
பசியமுக்கிலென் றுகாடொறும்	வருவாயே
புனலுதவுகஞ்சநான்மல ரீனயசரணங்கனாடிய	
புனிதர்விழையும்பல்போகமு	மருள்வானே
புயகம்வரைகின்றகேதன மணியுமிரதங்கடாவிய	
புரவலனழிந்துபாருய	முயல்வானே
கினகரன்மறைநதிராவொரு பகலில்வரவுஞ் செய்கேவரி	
கிலைவிசையன்மங்குராதரு	முறலோனே
திரளுறுகருங்கண்மானிகர் வனிதையர்நெருங்கும்வேள்பெறு	
செயமலியரங்கமேவிய	பெருமானே. (நிஅ)

தன தனந்தத்தத்தனந்த—தனதானு.

இருள்பொருங் கொற்றச்சமன்றன் வலையிடம் பட்டுத்தயங்கி
 யினியொரங் கத்திற்புகுந்து பிறவாதே
 யெவளவுஞ் சொற்சத்தியங்க ளிலதுவஞ் சச்சொற்சொல்வண்ட
 ரெதிர்வணங் கிப்பற்றிற்ந்து தவியாதே
 தெருள்வளம் பெற்றுற்றதொண்ட ரொடுகலந் திட்டுத்தவஞ்செய்
 திறமழங் கித்துட்டர்நிந்தை புனையாதே
 திருவைகுந் தத்திற்புகுந் பெரியர்தங் கற்பைப்புகழ்ந்து
 தினம்விளம் பத்தக்கவிஞ்சை யருள்வாயே
 மருளும்வன் புற்றுத்துலங்கு மிரணியன் பெற்றிட்டசொந்த
 மகன்மனந் தித்திக்கவங்கொ ரரியானுய்
 மதுரபுஞ் சக்குப்பலென்ற கவிவனைந் தெத்திக்கும்வென்ற
 மறவனெஞ் சத்துக்கிசைந்த படிபோனா
 யருடருஞ் சித்திக்கலந்து மிகமுயன் நெய்த்துட்கலங்கு
 மடியர்சின் தைச்சொற்பனங்க ளறிசிலா
 வளவினின் பத்தற்புதங்கள் பெறவிரும் பிச்சித்தர்நம்பு
 மணியரங் கத்திறுயின்ற பெருமானே. (௫௯)

தானந்த தானனத்தானத்—தனதானு.

காலன்கை யோலெதொட்டாருக் கயராதே
 காவொஞ்ச மீகைகற்றாரைப் பழியாதே
 சிலங்களி யாதுமற்றோரைப் புகழாதே
 சீர்மங்கை பாலெனைப்பேணப் புகல்வாயே
 ஞாலங்கொள் வாயுடைக்கோலத் திருமாலே
 நாலெந்து தோளுடைத்தியற் செலும்வீரா
 சேலஞ்சும் வாள்விழிக்காரர்க் கொருசோரா
 சீரங்க மாங்கர்க் கோயிற் பெருமானே. (௬௦)

தனனதன தானதன தனனதன தானதன

தந்ததன தானதன தந்ததன தானதன—தனதானு.

அருவமும்வெ வேறுபடு முருவமுழு னுதெனவு
 ணர்ந்துமகி ழாதிகல்வி தண்டமத வாதர்களை
 யொருபொருளெ னுநினைபு மடமையடி யோடுகெட
 வென்றுனிநு பாதவன சங்கருது வேனையிவ
 ணயரவிட லேனுனடி யவர்பதச ரோருகமு
 ஞீந்துகளெ நேரமுடியி ன்கணுறு மேன்மையுமி வளவேயோ

வசலின் மியாவும்கிரி சிறைதகிரு மாறடரும்
 வெண்குவிச வாயுதம ணிந்தபுய மீளியுள
 மகிழ்வென வாயரிடு மொருபெரிய பூசையுண
 வங்கொருரு வாய்துகர்வி தங்கருத லாலிகல்செய்
 தவன்முகில்க ளேழும்விட வருமதிக மாரியின
 னீன்துபசு மாய்தலற நின்கருணை யாள்கதைபொ யெனலாமோ

தருவையொரு மாதுவகை புறவவனி மீதுநடு
 கின்றதினு மாணையிரு கொம்புமற மோதலினு
 மலைகடலி னூடணைசெய் திடலினும்வ லாடகனெ
 டுங்குடரை மாலையில ணிந்துலகெ லாமுலவு
 தகையினுமெ னுதுமிடி யெனுமலகை யானதைவ
 தஞ்செய்தகன் மார்புறும டநகையருள் சேரவிட லரிதேயோ

தருசிறைகொள் வாருமுயிர் வதைநனிசெய் வாருமனு
 வுநதளர்வின் மாதவரை நிறதனைசெய் பாதகரு
 பிரவலர்க ணைர்வரிவொர் கடுகலவு மீகிலரு
 மந்திரச காயமில் யென்பவரு நோபதிதர்
 தரையின்மலி வாதலின லறமுழுது மாறிடல
 றிந்துமிவ ணீதுயிலு றங்கொடுமை தீரொர்தின முகியாதோ

கருணைநெடு வாரிபுரை திருவுளமு ராரிசில
 சம்புவழி பாடுகொடி ரந்தலையு மோடொருவு
 பெருமையின னுன்மறைசொ லொருவனைமு னுளுதவு
 முந்திமல ரானறல ருநதுமுகி லேயனைய
 கரியபெரு மான்விபுதா கணவசிய மாயன்மதி
 யந்தனைய நாளருள்செய் நெஞ்சநெடு மாலெனிலுண் மகிழ்வோனே

கடுவுமிழும் வாயரவ மெழுதியப தாலையனு
 மங்கவனை யேபொருளெ னுமபலம காரதரு
 நிறையுமொரு பேரவையி லவனாவ லானமுழு
 வம்பனதி பாவமென வஞ்சுதலு ருமலணி
 கலையுரியும் வேளைநி லழுதுதொழு தாளரையி
 லம்பொனகர் மாதரும்வி ரும்புபல சேலைவர வருள்வோனே

தெருளுமுனி வோர்கடுயர் களையும்விழை வாலினையில்
 செம்பொன்முடி சூடுதரு ணந்தனில தோவியெழின்
 மனைவியொடு மோர்சிறிய துணைவனொடும் வார்சிலை
 மந்துதவ வேடமும் ணிந்துவன முடுபுகு
 தினந்தியி லோடம்விடும் வனசராரி ரணையுமு
 வந்தொருசு கோதரனெ னுமபவள வாயுடைய வர்சூனாய்

'செழியனெதிர் போயவன தரண்மனையின் வாயிலிடை
தொங்கியதொ ராடகமு றுங்கிழிகொய் தேயவனு
மொருபெரிய பாகவத னுருவுகொளு மாறுபுரி
யும்பெரிய பாவலன ருந்தவம தேயனைய
சிறுமிபுனை மாலையொடு வனைதமிழு நாளுமணி
யுங்கிழவ னேதிருவ ரங்ககர் வாழுவருள் பெருமானே. (௬௧)

தானன தானன — தனதானு.

சீதனவாரிச மேமனையாவளர் சீர்மகள்பேரருள் கருதாதே
தீயவர்வாழ்மனை தோறல்பாவலர் சேர்துயாநா னுறன் முறைதானே
காதனவோடிய வாள்வழிமாதுமை காவலனாகிய ருரையோடே
காணமதேபொருளாமெனநாடிய காசடையேன்மொழி புனையாயோ
பூதனைபாலமு தாகியகார்விட போசனமார்தலின் மடியானே
பூமகள்பாரமெ லாமறவால்வளை போரிடையூதிய கனிவாயா
வாதவனூர்பக லேயிரவாகவு மாழியைவீசிய புயமாலே
யாசறுபேரரு ணீர்பொலிகாவிநி யாறதனுடமர் பெருமானே. (௬௨)

தனநதத்த தாந்த—தனதானு.

கறங்கொப்பதாமபுன் மனந்துற்றநான்சொல் லினியாதோ
கவின்பெற்றதிஞ்சொ கருங்கட்பொன்மான் கொ லெனுமபொற்புவாய்ந்த
கணஞ்சுற்றுமவாஞ்சை தவிராதோ
மறங்கெட்டுணன்ற பதஞ்சித்தமோங்க
மகிழ்ந்திட்டமாண்பு மழிவாமோ
வலிந்தற்றையூர்ந்த பெருமபட்சிவேந்தில வருடாராய
வயங்கிப்பொய்தோந்த
துறநதச்சமீர்ந்து மிகுமபத்திதோய்ந்த
சுகன்சற்றுளோர்ந்த புகழோனே
சுதன் றுக்கநீங்க நினைந்திசைபோனறு கயலானு
துலங்கத்திபூநதொர் மணிதோளா
யறஞ்செற்றதிங்கர் குலங்கைகருமவேமரி
லவிர்த்தட்டசார்ங்க
வகன்றெட்டிநீண்டு வளைநதுற்றபாமரி பெருமானே. (௬௩)

தனதன தந்த தானனத்—தனதானு.

பளபள வென்ற வாழிகைக் கொடுவளை யொன்றையூதிமுற் பவரோடே
பகைவரை வென்றசீருரைப்
பழகிநி னன்பிலார்களைக் கறுவிவி தண்டவாதாசொற்
பலவும்வெல் ளின்மேன்மைபெற் றமையேனே

திருப்புகழ்.

ராமநாதன்

குளநடு மண்குலாவுபொற் படியர்நெ ருங்கமாகணக்
 குலறுகர் செம்பொன்வார்சிறைக் ககமீதே
 குவலய மங்கையோடலைக் கடன்மகள் பங்கில்வாழ்வுறக்
 குறுகியி சைந்தபேறளித் தருள்வாயே

தளமலி சொந்தமாமனைக் களிநெடுகொன் றுதாதையைத்
 தலைவிடு திண்புயரசலக் கரியோனே
 சகளப தம்பொயேயெனத் துணிவுறு கின்றபாழ்முகச்
 சனமும்வி ளங்கவூணளித் திருமாலே

யளமிகை பொன் றும்வார்நெய்தற் கரையிடை நின்றநாள்சினத்
 தளவறு மம்புவாரியிற் பொழிவோனே
 யகிலம ளந்தசோர்வறத் துயில்வது நெஞ்சினுடி மிக்
 கழகிய ரங்கமேவருட் பெருமாளே. (௩௪)

தான தத்தன தனதன--தனதான.

ஆன்மதிச்சயமணுவள வேனுமற்றவர் தமையுந்
 னாளெனக்கொளு மடமுழு தொழியாதோ
 வாரணத்தொகைகளின்முத லானசிற்குண்பிரணவ
 மாருமெய்ப்பொருணிவையினை யுணரேனோ

கூன்மழப்பிறைநிகர் துதன் மாதர்மத்தியில்வருமத
 கோளரிச்சமரடிபொடு தொலையாதோ
 கோபுரத்தலைமறைநுவன் மாமுனிக்கருளியசெயல்
 கூடித்திருவுளமதி னினைவாயே

பான்மணக்குமெலிதழுறு சேயெனக்கடைமுடி விலொர்
 பாசிலைக்கிடையவழ்தனு முடையானே
 பாரதக்குலபதிபுரி வேள்வியிற்வெரிதிகழொரு
 பாதகற்குமுனெளிதருள் கதியோனே

தேன்மழைத்துளிநிகர்பல பாடல்செப்பியபுலவர்கள்
 சேரமெச்சியபுகழ்பெறு திருமாலே
 தீதறச்செறுபுனல்வரு காவிரிக்கிடையவிர்தரு
 சேடமெத்தையில்விழியில் பெருமாளே. (௩௫)

தானதன தந்தத்--தனதான.

பாகுநிகரின்சொற் கூறிவரும்வஞ்சப்
 பாவையர்கள்கொங்கைத் துணையாலே
 பானலைமுனிந்திட் டாழியையிகழ்ந்துந்
 பாதமுயலுண்கட் கணையாலே

யோசுமுதிர்சிந்தைச் சீர்நனிகுறைந்தெய்த்

தூழ்வினைவசம்புக்

கழிவேனோ

வோலமிடுமந்தக் கானமததந்திக்

கோடியருள்பண்புந்

றெதிர்வாயே

திருடிகொள்வன்கட் டானவரடங்கத்

தியவடுமைம்பொற்

படையானே

சேணிறைமகன்கைப் பூவிடுதினஞ்சித்

தேசனுருவம்பொற்

றவிர்பாதா

கோசுலம்விளங்கற் காமலைசுமந்தக்

கோரமுகிலொஞ்சப்

புரிதோளா

கோடைதவிர்பைம்பொற் காவிரியரங்கக்

கோயில்வளர்செங்கட்

பெருமானே. (௩௬)

தந்த தனதன தனனத் தனனத்—தனதானு.

கொஞ்சநயமொழி கனியக்கனியச்

சிந்துபொரும்விழி பிறழப்பிறழக்

கும்பநிகர்முலை தெரியத்தெரியக்

கமழ்பூவார்

கொண்டைகுழையணி செவியிற்சரியச்

செம்பொன்மணிபுணர் பணியிக்கிலகக்

கொண்கர்பரவச மடையத்திரியத்

தகுமானார்

பஞ்சபுரைதிரு வடியிற்றலைவைத்

தன்புசெயுமதி மயலுற்றவரைப்

பண்டைமதனெனு மடமைப்புவரக்

கயராதே

பங்கையினையறு மனையொத்தபுகழ்ப்

பொங்கமருவிநி னருளைப்பெறமெய்ப்

பண்புதளிலுனை யெவர்தட்டுவற்செப்

பிடுவாயே

பஞ்சபடைபுனை கரவச்சுதசற்

சங்கமுனிவரர் தொழுமுத்தமபத்

தங்கமுடையவ வெனமெச்சுநருக்

கெளரியோனே

யண்டர் குலமுழு தழுதுட்குலையத்

துன்பமிகைபுரி தருவத்திரளட்

டந்தனுரகமெ லமளித்தலையிற்

றுயில்வானே

தஞ்சனருளல தலைமெய்ச்சொலெனக்

கெஞ்சிபுருகொரு வனிதைக்கவையிற்

றங்கநிறமுறு கலைப்பலதொக்

கருள்வானே

தண்டம்பெருவியொ ரமையொத்துருவுற்

றங்குதளர்மக பதிதுய்த்துயமுற்

றந்திமுகனரு ணதிமத்தியினிற்

பெருமானே. (௩௭)

தந்தனனதனனா தனனதன—தனதானா.

சும்பமணைய முலையார் கலவியிடை

நொந்தனவற்சொ லியவே லைகள்பலசெய்

கொஞ்சமதியெய் தினர்பா லுதுதினமு

கொன்றமிருக நிணமா மிசமுதிர

முண்டுகளிகொள் கொடியோ ரவனிமிசை

கொண்டகுடையி னிடையேபதறியழு

மிரவாதே

துலையாதே

செம்பவளம் தனையேயனையசடை

கொண்டுசூலவு குறுமாமுனிவனருள்

செந்தமிழையெ ளியபாதகர்தமெதிர்

சிங்கமெனமு நெருதூணிடைகடிது

வந்துதிக்கு நருளேகருதிமகிழ்

சிந்தையுடைய சடகோபனையனைய

விழியாதே

ருடனுள்வாய்

சம்பரணையொர் கணையால்வதைசெய்திடு

மைந்தனுதவு மரிகேசவலிபுதர்

தங்கள்பகைமை முயல்வார்சூலமுழுது

தங்கமலை லதனாலமர்செய்தெயில்

வெந்துபொடிய வடுவானிடமருவு

சங்கரியுட நெடுநாள்பகர்பெருமை

மடுமாலே

புடையோனே

நம்பலனுவு மிலராய்வசைமொழிப

கார்த்தசிலரு முதல்வீடுறவருளி

நன்றியறியு மவரேவியபணிகள்

நந்துமணிபு மரமாமுதலியவு

முந்துமலை ளெரிதானிரிநடுவ

ரங்கநகரை யகலாதினிதுவளர்

செயநாணய்

பெருமானே. (௧௮)

தனதன தனதன தந்தத் தந்தத்—தனதானா.

அருளுகயவரை வந்திக்குஞ்சொற்

புலவருமிகழ்தர நொந்திட்டிங்கெய்த்

தளவறுகவலையு றந்துக்கங்கெட்

வதிநயமதூர லந்துற்றும்பர்க்

குணவெனுமமுதமு மொஞ்சச்சந்தத்

தழகியகவிபக ருங்கொற்றம்பெற்

டொழியாதோ

றுயரேனே

விருளுகலிபுரு டன்கற்றம்பட்

டறமொடுசாதமு மிஞ்சிக்கஞ்சத்

திருவனியையருள முஞ்சற்றென்றற்

விடிவினவரவின டிங்கத்தொந்தப்

படுமிடியதனைமு னிந்தத்தஞ்சத்

தினம்வலிமுதலிய லிணைக்கொன்றத்

குருகாவோ

தருவியே

பொருளலதயர்விலை யென் றய்த்தங்கற்
 மெதிர் பொருமவுணர்க டம்பட்டங்கட்
 பொடிசெயுமொலிதரு சங்கத்திண்கைத் திருமாலே
 புதுநிலவுமிழ்தரு வெண்பொற்பொன்றச்
 சரசுவதியைமரு வெண்கைத்துங்கப்
 புலவனைமுதலினர் சிந்தைக்கின்பக் கடலானாய்

தெருளுறுமுனிவார் சங்கத்துண்கட்
 கயன்மணம்விரவுமி னன்றற்கல்பைச்
 சிறுகலமதிலரு டங்கற்கிள்கொற் கலையீவாய்
 திரையினமணியெறி பொங்கர்ப்பைம்பொற்
 கரைநடுவொழுமும் கண்டச்செம்பொற்
 நிருந்தியிடையின ரங்கச்செங்கட் பெருமாளே. (௮௯)

தன்னத்தந் தன்னத்தந்

தன்னத்தந் தானத்தந்—தனதான.

கருணையன்பின் நியகுணங்கொண் டவரிடஞ்சென் றார்வந்தங்
 கியசெழுஞ்சந் தமுமொழிந்தெந் தாயரிதென் றுங் கூறும்புன்
 கவிஞருங்கண் டிகழநொந் திங் கலமருந்துன் பியாவுஞ்சென்
 ரெழியாவோ

கமலமொன் றுஞ் சதுமுகன்றன் சுருதியுங்கொண் டாடும்பண்
 பதுபொருந்தும் பசுவினஞ்சஞ் சலமலிந்தந் தோவென் றுங்
 கதறிடுந்துன் பமதொழிந்தின் புறமுபன்றிங் காயுந்தொண்
 டெளிதேயோ

சருவமுந்தன் செயல்களென்றென் றுரைசெயுஞ்சண் டாளங்கொண்
 டுயிர்வதங்கண் டழிநினந்தின் றிடவுநெஞ்சொஞ் சார் தந்தந்
 தலைபுடைந்துங் குடர்சரிந்தும் படுகளந்துன் தேர்மிஞ்சந்
 தினமியாதோ

சகளமென் றுங் கடைநலந்துன் றகளமென் றும் பேசுந்துங்
 கமதடைந்தெங் கணுமிலங்குந் தலகமையுங்கொண் டாடுஞ்செஞ்
 சரணகஞ்சங் களைவலிந்தென் சிரமதன்கண் குடும்புங் கவனாரோ

பருவதஞ்செங் கையிலிலங்குங் குடையிலொன்றன் தேழ்மஞ்சஞ்
 சதமகன்சிந் தையுமவன்றன் படையுநெஞ்சஞ் சோர்தண்டம்
 படலுணர்ந்தெம் பருமலிளம்பும் பெருமைதங்குந் தோளின்பைந்
 துளவோனே

பழுதில்கும்பன் பிறகுசென்றின் றுகிபெறுஞ்செந் தாளஞ்சம்
 பொருவுமந்தன் கமலையுஞ்சிந் துடைகொளும்பெண் பாலுந்தின்
 படுபுயங்கண் டுருகியொன் றும் புணர்தருஞ்சொந் தாநத்தொன்
 றுடையானே

திருப்புகழ்.

ராமக

தெருவிடஞ்சென் மறுதிர்த்துண் பவனறங்குன் றுள்கொண்கண்
புரமெரிந்தங் குமிழவுஞ்சென் மெளரிருங்கங் காள்வென்
றிசையிடந்தங் கிணைமுன்கொன் றவனிதஞ்சந் தோடங்கொண்
டுணர்சிலா

செகமளர்துண் முழிகருங்குன் மனையநந்தந் தாயண்டம்
பலவழங்கெண் காணமுன் றந் தருளும்வண்கொண் டாய்வம்பன்
றிருடனென்குஞ் சொலும்விழைந்தந் திருவரங்கஞ் சேசொந்தம்
பெருமாளே. (எய்)

தய்யதத்த தாத்ததன தந்தத்ததானை—தனதானு.

கல்விசுற்ற பேர்க்குமகிழ் வின்றிச்செய்தாயிது முறைதானே
களள்ளமெச்சி னார்க்குமரு ளன்றிட்டநீர்தவ நியதேயோ
புல்லிருப்ப மாக்களுணும் வண்டர்க்கொராள்கைநல் கினனாரோ
பொய்யொழித்தெ னாத்திரம றிந்திற்பையெய்திர் வருவாயே
பல்லிதத்தி னாற்கருதி னுஞ்சுத்தமாமிளிர் புகழோனே
பொளவமுற்ற ராக்கதரி லங்கைக்கொர்தூதனை விடுவிரா
செல்லியுற்ற வாற்றலில கும்பொற்புமார்புறு திருமாளே
தெய்வமுற்று மாய்த்திருவ ரங்கத்தின்மேவிய பெருமாளே. (எக)

தந்ததனதன—தனதானு.

இந்தவுலகில்வி னையுந்தபயனிட லின்றியருள்கதி நிசமாமோ
வென்றுமுனதுப தங்கன்கருதினு மெண்கண் மகன்னிதி கொடிதேயோ
பந்தமுழுதுமொ ழிந்தமுனிவரர் பண்டுபகர்வன தவறாமோ
பஞ்சவரினடு மைந்தனுடனுவல் பங்கமறுநிலை யருள்வாயே
கந்தமலிதரு பைந்துளவநிகர் கண்டதமிழொடு திரிவோனே
கன்றைவிளவிலெ றிந்துமிகன்மலி கஞ்சன்வதைபட முனிவானே
நந்தன்மனையில்வ ளர்ந்தவடிவின் நம்புமடியவர குருவாவாய்
நஞ்சமுமிழா வென்றிலிணையில் ரங்கநகர்வளர் பெருமாளே. (எஉ)

தனனதந்த தத்த—தனதானு.

கலையுணர்ந்தபுத்தி யதுமனன் றுரைத்த கருணையிங்கிதச்சொல் வழுவாதே
காடதந்திவிட்ட புனலிடங்குளித்த கமலைதன்கடைக்கண் விலகாதே
மலைகமந்துசுத்த முகிலையுஞ்செயித்த வகைவிளம்புநட்பு மறவாதே
வருளமுன்றறித்தொர் புளியிலொன் றுமுத்தன் மருவியுயர்ப்பத்தி
யருள்வாயே

நாகம்

திருவரங்கத்திருவாயிரம்.

முலைமுகந்திறக்கு மலகையங்கரத்த முழுதுமுண்டு செற்ற கனிவாயா
 முகுளஞ்சுபட்ட முறைவிரிஞ்சர்ந்தி மொழிதரும்புகழ்ச்சி மிகையோனே
 சிலையின்வென்றிமிக்க வெருவனங்கைதொட்ட தினமன்றனைக்கொ
 டவிர்பாதா
 செயமலிந்தகித்த ரனைவருந்துதித்த திருவரங்கமுற்ற பெருமாளே. (எங்)

தானன தந்த தானன — தனதான.

மா தவரஞ்சுகூர்விழி யார்கள்செய்கின்றதோதக
 வாரியமுந்திமாழ்குவ தொழியேனே
 வாசவன்வென்றிவேளடல் வீமனெனுஞ்சொலிகையின்
 மானிடர்முன்சொல்வார்களு மெதிர்வாரோ
 தீதரிகழ்ந்தபாடல்க ளாலுனையென்றுமோதிய
 சிரியர் தங்கள்பேருற வமைமாதோ
 சீதளமென்சரோருக மேநிகருன்றனதிரு
 சேவடியின்பமோர்சிறி தருள்வாயே
 காதகநெஞ்சுளார்ஞல மோடறவென்றுமேதினி
 காமுறநின்றகாவல ருமீராவார்
 காரணனந்தநாரண னேயெனவன்பினுடிய
 காதலர்சிந்தைதோறமர் கரியோனே
 யாதவன்மங்கியோர்பக லாழரவுங்குலாவிட
 வாழியெறிந்ததோர்புக முண்டையோனே
 யானைமுகன்செய்சீர்பெறு காவிரியின்கணைதிக
 ழாதியரங்கமேவிய பெருமாளே. (எச)

தந்தன தந்த தனதன — தனதான.

கந்துகமென்றமுலையினர் கெண்டைகளென்றவிழிகொடு
 கன்றிடவென்றுதுயர்தர லறியாயோ
 கன்றொடுநின்றபசுவதை யும்புரிவண்டர் குடிக்கெடல்
 கண்டலதுன்றனடிகளி னுழைவேனே
 பைந்துளவென்றனதுகையி லன்றுதவுந்தணருள்வளி
 பம்பியிலங்குமொருதின முதியாதோ
 பன்றியுடம்புமொருகிசை கொண்டிலகுய்ந்துகொளவருள்
 பண்பைவியந்தகவிவிலை யருள்வாயே
 சந்துசொலென்றுமவிடவல பஞ்சவர்ணங்களிகலவர்
 சஞ்சலமிஞ்சவொவிதரு வனையோனே
 தண்டரளங்கொள்வனமுலை துன்றுமினென்றவனிதையர்
 தங்ககைகொண்டொர்மரமிசை யிவர்வானே

சிந்தாமொன் றுகதறிய வன் றுபுரந்தவருள்பகர்

செந்தமிழன்பர்பலர்பெறு

கதியோனே

திங்களணிந்தசிவனையும் வென் றுயர்மைநதனுடன்வரு

தென்றலாங்கநகர்வளர்

பெருமாளே. (௭௭)

தனனதானதான தானதந்தந்த—தனதான.

கடபடாதி ஞாயநாடி யுன்றனன்பொ

ரணுவிலேக தேசமேனு மின்றிவமாபு

கழறுமவாத ராதியோர்மு னெஞ்சுநீந்து

தளராக்கே

சரியமாத வாசுரேசா வந்திறைஞ்சி

வழிபடாதி கேசவாவே னுஞ்சொன்னஞ்

கழறிடாது கூவுமானே யுந்தபண்ணை

மறவாதே

யிடரொலாழு நாசமாக வுன்றனன்பா

பதுமபாத தூளிநாடொ றுஞ்சிரங்கொ

டிகழும்வானு நேரெனுழு யனற்தொண்டு

நழுவாதே

யிலையெதை விகையேபு நிகுசுந்த

முதலவாய பாடன்மீற வும்பொழிந்தொ

ரிடபமேறு வாணையோந் காந்தனன்பி

லமிழ்வேனோ

படவராவின் மீதுநாட கமழ்நிக

சரணநாடி டாதழமுடா டினபுசென்ற

பனுவலபாடு நாவலோரை யுமபுரந்த

வருளாளா

பலபல்கோடி வீரர்தேரில் வந்தடாந்த

களமதுடொரா பேயுவாழ வென்றுபாந்த

பணிலமுதப வாயுநாடிக் கந்தமிஞ்சு

யுளவாரா

நடனமாநிம வானமாத ரோஷசமிஞ்சு

மெழில்கொண்மாதெ னுவாளைச மைந்துநின்று

நலமீறியா போரினமாய்தல் கண்டவஞ்ச

நெடுமாளே

நமனடாத ஞானசாக ரம்பொருந்து

முனிவர்தேவர் வேதியோராநெ ருங்குருங்க

நகரினும் வாழுமேக மென்றவிரந்த

பெருமாளே. (௭௮)

தந்ததன தானன தந்ததன—தனதான.

கந்தமலர் குடுவிலக்குழல கிழந்தூலையுமா றுளிகைத்தொழில்செய்

கண்டுநிக ராகுமவா யெச்சிலுடை

யவரோடே

கங்குன்மத வேழமேலுற்றுனது மைந்தனம ராடலாலெய்த்தனன்மெய்

கண்டுமரு ளாமலேனுற்றனையி

தறமாமோ

முந்தவொரு நாளெனாதுட்கனவில் வந்துவினை யாடலெனக்கருணை
மொய்ம்பழியு மோநினுணைக்கெதிரு முளதேயோ
முண்டகம தேறுவானிற்பொதுவி னின்றதவ மாறியினக்கபவர்
முன்றிரொறு மேகிடாமற்கிற்று நினைவாயே

பைந்தகைய மேகமேயொத்துருமு மந்தமத வேழம்வாழக்கடிது
பண்டுசெலும் வாரமேசெப்புநரை யகலானே
பன்றியுரு வாகியேகிக்கனக மென்ற விழியானமோ திப்புவனி
பந்தமறும் வாழ்வுதோயப்புரியு நெடியோனே

கந்தன்மக னாய்வுரிற்பொதுவ மங்கைபர்கள் சேலைசேர்க்கவரு
நங்குபகர் வாரும்வாழப்பெரிது முயல்வோனே
நண்டதிப னுமவாவிப்பெருமை யென் றுமழி யாத்லத்திருவ
ரங்கநகர் வாழுஞானப்புலவர் பெருமாளே. (௭௭)

தானுனதந்தத்—தனதானு.

தேடாமலின்றைக் கேவேணசெம்பொற் சீரியநெஞ்சத் திசையாயோ
தேனாமெனுஞ்சொற் பாமாலைகொண்டச் சிறேடுதந்திட் டதுவினே
பாடாமலன்புற் றோர்தாமுநின்பொற் பாதாரவிந்தத் தடையாரோ
பாழாவருந்துற்றியான்மாயினின் சொற் பாதாளமுங்கித் தொலைபாதோ
தாடாளவென்றிக் கோடாலவஞ்சத் தாய்மாமன்மங்கப் பொருமவிரா
தாராகணங்கட் கோர்கோவைநெஞ்சிற் றுனவழங்கத் தருமாலே
காடாளும்விந்தைத் தேவாவசந்தக் கார்வேளைமுன்பெற் றவன்கேள்வா
கானுனநதத் தோர்தாயெனும்பொற் காவேரிரங்கப் பெருமாளே. ()

தத்தானதந்தத்—தனதானு.

பொற்றோடயிஞ்சிக் கெட்டேன்முனண்டி
புத்தேளிரொஞ்சப் புரிவாயோ
புத்தாதிவண்டிச் செற்றாடவென்றிப்
புட்கோவில்வந்தெற் கருள்வாயோ

வற்றோரைநித்தித் துப்பேசும்வம்பர்க்
கற்பாயுளொன்றக் கறுவாயோ
வக்காரவின்சொற் சொற்றயெனெஞ்சத்
தப்பான்மைதுன்றக் கருதாயோ

பற்றோகையம்புட் கொப்பார்கள்கெஞ்சப்
பட்டோர்குருந்தைத் தலைமேயாய்
பத்தாயதிணைகச் சித்தேசனஞ்சப்
பற்பாகரன்செத் திடநேர்வாய்

கற்றோர்நெருங்கச் சிற்றோலவிஞ்சைக்

கற்பார்வணங்கத்

திகழ்மாலே

கற்பூரசந்தக் குப்பாயவங்கக்

கத்தூரிரங்கப்

பெருமாளே. (எக)

தனன தன தனன தன தனன தன தனன தன தனன தன
தந்தந்தனத்தனன தந்தந்தனத்தனன — தனதானு.

அதிகவழ குடனினமை யுடையவர்கள் பொருளவளமை
யொன்றின்றி முற்படிநு நஞ்சென்று கைத்திகழும்
விலைகளிற் தமையுயிரி வினியதுணை யெனநனிவி
ரும்புங்கு ணக்கயவர் பின்சென்று சொற்பணிசெய்
தலமருபுள் மதியுடைய சிவவர்களும் வசைசொல்லமை
விநதிங்கு தட்டழியு நெஞ்சுஞ் சுக்கடலின் முழுகாதோ

வலர்கமல மலரின்கிசை யுடல்பலசெய துறையுமவிதி
முன்றநத மெய்சுகருதி யினபங்கு படடபல
சமயர்களு மிகழரிய பெருமைகொடு திகழ்பசுவை
யுங்கொன்ற அததுநிண முண்டுண்டு வக்குமவ
ரனைவர்களு மொருநொடியி லெரிகதுவு மலையனை
பஞ்சென்ற தக்கதுவு தெம்பொன்று சித்தியொடு பொலியேனோ

கதிரவனு மறையமுதி ரிருளுமவர வொருபகல்செய்
தன்பன்க னறகண்ணிழ லின்றங்க ளித்ததனை
முதலியபல் புகழிணையும் விரவியமு தனைப்பல
சந்தந்த மிழ்க்கடலி டருதுன்றி டததுதிசெய்
கவிஞர் திர ளிடையிலொரு திலகமென விகபாமனி
ளம்புநதி தத்தொடுவை குந்தந்த னிற்றின பு வசியேனோ

கருடனெனு மொருபெரிய பறவையர சதனமுதுக்
லம்பொன்ற னைப்பொருதி தருதுன்றெ ழிறந்ருயும
விரிகடல்க ளெனுமுடைகொ ணிலமகளு மருகுறவி
யன்சங்கு சக்கரமி ரண்டவாக பறறவிரு
காமலரி லபயவர தழுமணியு முடிமுதல்வ
யங்கும்ப ணித்திரள்க ளுங்கொண்டென் முற்றினமும் வருவாயே

சதிபுரியு மவுணர்குல கலகழகி விகாபகவ
வென்றும்பி தப்பிலவா நம்புநது னைச்சரண
வுலகமுய வெனவளவில் பலவுடல்கொ டிலகொருவ
நதந்தொ ணித்தமர்வ பூங்குவக ளத்தினிடை
சாதநிலை தவிராசர் பலரும்வச மறவிடுதி
தங்கொண்டு மக்கினித ருந்திண்டி தற்குதிரை விடுவெனே

சுலத்யத னிடைபெரிய மலைகள்கொடொ ரணையிடுகு
 ரங்கின்ப டைக்கதிப னென்றிங்கி சைக்குமவர்
 பழவினையு மலவிருளு மறவொருவு மலரினைய
 செங்கண்ப ஸ்டத்தவநி லநதநதி டப்பொருவில்
 சனகன்மீன யிடைவளரு மவண்மகிழ வரன்னிழைத்
 ருந்திண்கை யிற்படையி றுநதுநக வெற்றிபெறு விறலோனே

நதியுதவு புதலவனென வருகிழவ னரவமெழு
 னுஞ்செங்க லைக்கொடிகொள வமபன்றன் முற்புகழும
 விசைபனொரு தினபிரவி லுபயபத மலரிலணி
 புநகொங்கல டுடபவகை யுமபைநத னிராதிரளு
 ரலைவிட மயிலவல யிலைமலை யிறைபவனெ
 டுஞ்செஞ்ச டை ததலை யி டங்கண்டு வககவருள தரவோனே

சுலத்யத னிடைபெரிய மலைகள்கொடொ ரணையிடுகு
 குமபண்பு ரைக்கதியி டுஞ்சென்ற டசசெயலு
 மகபகிழு னுபயவரு னகிவலையு முபபுகழு
 மஞ்சொளுக நப்பொழிக ருஞ்செநத நிழப்பதினமா
 நயியகவி பொலிமுதல வியானில் கிபதிருவ
 ரங்கநத னிறகுடி கொ ளநமபைநத கைபபழைய பெருமானே. (அய்)

தனநதநத தானநதநத — தனநதானு.

கருங்கணினம் பாவையாகொங்கலக	கயராநே
கரந்தகொடுப பாங்கணமுனபுற	நிரவாநே
நிருங்கலியின கோரமடங்கிர	கெடுமாநே
யிசைநதபெருளு டா முழுதினமைக	கருள்வாயே
மருங்கொருபெண சோசிவனவந்தித	திருநாதா
மதனறனைபன நிணிபமங்கைக	கனியோனே
பொருங்குலகுண் டேபுமிழ்செம்பொற	கனிவாயா
புறங்கியுறக கா தவரங்கல	பெருமானே. (அக)

கருங்கண தந்தந்தன — கருங்கண

வண்டஞ்சிய கண்கொண்டாபொரு பெண்கண்டு குஞ்சுநதையிலருள
 வந்தினபயவ முங்குமபடி கரு கிடலவீனே
 வண்சநதமவி ளம்புமபுலவாகள கெஞ்சுமபொழு துங்கொஞ்சமுமிழ
 மங்குங்கொடை யென றுமபுகிலா மிகலாமோ

தண்டம்புனை புந்தின்காரம னஞ்சுமபுகழ் கொண்டுனபரமப
 தந்தங்குநர் மிண்டுமபடிகக பதிமேலே
 தங்கமபுரை கொம்புமபுவிமக ளுமபங்குற வந்துன்றிருவரு
 டகதெண்பொறி யின செம்பொருளையு துவலவாடே

கண்டங்கரி யன்செங்காமதி லொன்றுநதலை விண்டுய்திடமலர்
கஞ்சம்பொரு கண்டங்கருண்மழை பொழிவானே
கந்தங்கம மும்பைநதுளவணி யுநதிண்புய மொன்றைம்படைகொடு
கண்டம்பட மிண்டுநதகுவரை யடுவோனே

யண்டம்பல வுண்டுண்டுமிழ்செயல் விண்டன்பொடு தெண்டன்செயுமவ
ரஞ்சிந்திப முங்கொன்றுயவரு ணெடுமாலே
யம்பைநது மைநதன்றனியிர நஞ்சுகத முடிபொங்கிலவரு
மநதன்பொன ரகநதனிலவளா பெருமானே. (அ-)

நத்தத்தன தத்தத்தன கன - தனதாறு.

அச்சத்தொரி லைசசத்தியாநி கைசசித்த வு றாததிட்டுளபு
யக்கற்றொட லுற்றுத்தளருவ கறியாயோ
வத்திக்கிணை செப்பததகுதட முற்றுக்கத நிறத்தட்டிகய
மற்றைப்பக லிற்செப்பியபெயா மொழியேனே

விச்சக்கமு ரைததுபபலாநிற குறுறுத்தன ருபபபுலவாத
மிக்கட்டுறழ் துக்கபபிணியெனு வரலாமோ
விக்குசகில பற்றிப்பொருமத வுகுபபிர மறகுததுணைவனெ
னையப்பற்றபு கழபபக்குவமுற வருளவாயே

பொச்சத்தின்று யறசித்தெமபட ரச்சப்படு கொற்றசசமாபுரி
பொற்றைப்புய விற்கைததகுவர்கள் குலகாலா
புத்திச்சல னத்துபபதிதர்கன் மொய்ககுற்றச பைநக கதரிய
பொற்புக்கும ரிருக்கலைபல கருவோனே

மச்சததுரு வுறுககடலினி டைபபுகொரு டிடபபயபுல
தைததுசசரு திககுசசகமரு ளிராமாலே
மைக்கொத்தவ னபபுக்கழலபுணா முபபத்தினி றிற்செபபவைகளின்
மத்திபபொன திச்சகடகுலவிப பெருமானே (அ-)

தப்பாதன கன னன ததனநி- கன காறு.

களையிழிவென விகழ்சொறபகாது கொள்ளமபலி பெகரிக்குடைந்து
கல்லைநிகர்மன மெலிவுறதுனப மொழியாதோ
கல்லியறிகலா மனையிற்புகுநது செலவவளகைமன வயிரத்தனென்று
களளமனதொடு சொலுமறபாநிறதை மலிவாமோ

வெள்ளைமலருறை புனிதைக்கிசைநத நலலவுணாவினா சபையுற்றிருநது
வெள்ளநிகர்பல கவிசெப்பியின்ப மடையேனே
வில்லைமுதலிய படைவைத்தவிர்த மையையிரகா திரு வருவத்தொடின்று
வெல்குதிருவுள முறுபட்சிமன்றன மிசைவராய்

வள்ளைவளர்செவி யுறுபற்பன்மின்க னையவருளென வுடனுற்றிரங்க
வெளவுபலகலை யொடுபொற்குருந்தை யிவர்வோனே
வல்லசமர்புரி தகுவக்கணங்கள் கைகள் குவியுமொ ரரசற்குமுன்பு
வையமொடுக்க னமுமற்றைகொண்ட விருபாதா

தள்ளையெனவுயிர் களைமுற்பயந்த செய்வவளையகன் மருமத்தணிந்து
தள்ளலரியபல் புகழுற்றுயர்ந்த நெடுமாலே
தவ்வையுறவற வெறுநெற்றியின் நி மல்குசமயர் த முணர்வொத்தெழுந்த
சையமலைதரு நதியிழ்கிடந்த பெருமானே. (௮௪)

தனனத்தானனதானன—தனதானு.

கமையற்றேபலவாவிசுழ் கொடுமைத்தீமொழிபேசிய
கலகப்பாதகரான்மனம வெருளாதே
கருணைப்பான்மையுமீகையு மிவைவொப்பாவனயாவுமொர்
கடுகொத்தேனுமிலாரொடு பழகாதே

யமையைப்போலொளிர் தோளியர் பலருக்கோரசாமத
னலர்பட்டிர் தொறுநாயென வலையாதே
யருளிற்றேய்தருமாதவ ரொடுசித்தாடிடநாடிய
வதியுற்சாகமறாசிலை தருவாயே

தமையொப்பா ரிலரையென மகிழ்நிட்டுரகுணைகர
தருவர்க்கோரிடியேறுறழ் திருமாலே
சரதச்சீர்பெறுமாவலி யெதிரிற்போயகல்வாடுனாடு
தரையைத்தாண்மலராலள வியகோவே

யிமைகொட்டார்களிகூரவ னிருளைப்போலடர் தானவ
ரிழியக்கோமளமோகினி யுருவானு
யிபமைக்காகமதாவருண் மகிமைக்காவிரியாறத
னிடையிற்கோயிலின்மேவிய பெருமானே. (௮௫)

தனத்தாதனதன—தனதானு.

உளைப்போலொருதுணை யெனக்கேகிலையிலை
யுரைத்தேநனிதுரிச முணராயோ
வுருக்காலியல்கணை யெனக்கூறிடும்விழி
யுடைப்பாவையர்மய ஹலேலேன

தனைத்தானிகர்பர சுகத்தேயெனதுயிர்
சணப்போதமையவு மருளாயோ
சனிக்காதுறுகதி கொடுப்பாயெனிலுயிர்
தவிக்காதுயவருள் புரிவாயே

வினைப்பேயொடுசம ரிழைத்தேசெயமுறு
மிடற்சீரியருணர்
விதிப்பார்பலரையு மளிப்பாயெனுமவர்
மிடிக்காடறவருள்
நெடுமாலே
விறலோனே
தினைக்கானெயினரில் வதைத்தேயுணவுகொள்
செயற்சீயவரறி
வரியானே
திருக்காவிரியத னிடத்தோரரவிடை
தினத்தேவிழிதுயில்
பெருமானே. (அக)

தானனதத்தன—தனதான.

வாரணமச்சொம டோலமிடிப்பெரு வாரம்வினைத்தது
மாதிரியத்தமிழ் பாடிவழுத்தேனை மாழ்கவிடுப்பது
வாரணநிச்சய ஞானவிளக்கம தானவருட்சுவ
வாவதைப்பல நாளுநடப்பது னாடலெனச்சொல
பூரணதத்துவ மாகியுளப்பறு போகமுழுத்தியு
போகியுயத்தகு வேசர்பொடிப்படு போர்புரியத்தகு
காரணசற்குரு வாயுலகத்துறு காதலொழித்தருள்
காவிரிமத்தியில் வாழ்வுபடைத்தொரு காவல்செய்துற்றதொர்
சிசமானுன்
முறையாமோ
றியதேயோ
விசைவேனோ
மருள்வோனே
புயமாலே
கரியோனே
பெருமானே. (அள)

தனனதந்தத்தானனதானன—தனதான.

எழுதருஞ்சிற் கோலமனோலய முடையதொண்டர்க் காகியவாறுசெய்
கிடலொழிந்தெப் போதினுமேசுநர்
விகபரங்கட் காலமேமிக முயலுமன்புற் றோர்மனநோவுற
விடியெனுஞ்சொற் பேசுநர்வாய்வளி
முழுதுமுன்றற் கேயடியானென வழிபடுஞ்சித் தேசருமாதவ
முனிவருஞ்சொற் பாவலர்தாமுமுண்
முருளகஞ்சப் பூவளர்நான்முகன் மறையினதத் தாடுநின்வார்கழன்
முடியிலின்றைக் கேயொருபோதினி
வழுதிமுன்புற் றேதமிழாலொரு கிழியறுஞ்சித் தாடியவேதியன்
மகள்விரும்பிச் சூடியமாலிகை
வகுளமன்றற் காமுறபாலனொர் புளியிடம்புக் கோதியவாயிர
மதுரவன்சொற் பாடலின்மேவிய
பழுதினின்பச் சாகாமுடெழு மமுதபுஞ்சக் கோமளநாயக
பகைவர்குன்றற் சாடுமகாரதர்
பறவைமன்பொற் பார்கொடியாலுபர் பெருமைதுன்றிக்காவிரி யூடகிர்
பழயாங்கத் தேகுடியாகிய
மகிழாரோ
நசியாரோ
யுலையாதோ
தணிவாயே
புனைவானே
பொருளானாய்
துணையாவாய்
பெருமானே. (அஃ)

தான தந்தான—தனதான.

நீவலிந்தெனோடு பேசுமந்தவாய்மை நீணிலந்தன்மீது திகழாதோ
நீதியின் றிவேண வாறுவம்புபேசு நீசர்தங்களாண்மை சூலையாதோ
பாலமென்றபார மாறியுன்றனாது பார்மடநதையார்வ மடையாளோ
பானல்விண்டகாடு போலவந்துசேய பாதமென்றன்மீது புனைவாயே
நாவலொன் றினீழன்மேவுகின் றதீவின்ஞானவிஞ்சையோகர் துணையாவாய்
நாமடந்தைகேள்வன் மேலியென் றும்வாழு நாடியொன் றுநீல
முகில்போல்வாய்

தேவருய்ந்துவாழ மேருவென் றுநீடொர் சேயருன்றையாழி நடுமாலே
சேண்விபந்தவாய கோபுரங்குலாவு ரிரங்கமேயு பெருமானே. (௮௯)

தந்தந் தந்தந் தந்தந் தந்தந்

தனதன தந்தன தனதன தந்தன—தனதான.

அம்பொன் கொண்டெங் குஞ்சென் றங்கங்
கமையுந் லம்பல பலறுகர் நண்பரும்
வம்புந் தெம்புந் கொண்டென் றுங்கொம்
புடையன வும்பரு கியபல்கு ணுங்கரு
மஞ்சங் கண்டொஞ் சஞ்சந் தந்தந்
கியநடை மின்புரை வனிதைய ரும்பெரி திகழாதே

யங்கிங் குங்கெங் கென்பங் குன்பங்
கவனது பங்கென வமர்செயும் வண்டரும்
வெம்புஞ் சிங்கந் தன் றுங் கங்கொண்
டிகலடு நின்செய லிகழ்தரு குண்டரு
மண்டம் பிண்டங் கென் றுந் துன் றுங்
கடவுள ரஞ்சுவெ நிசுசரர் சும்பலு மகிழாதே

செம்பொன் குன்றென் றென் றுந் துந்தின்
படவைய தன்மீடர் மிசைமலர் மங்கையு
நந்தந் சிந்துஞ் சிந்தொன் றுந்தண்
பருவரை மங்கையு மருகுற மங்கலில்
செங்கஞ் சந்தன் பொங்கந் தங்குந்
திருவிழி கொண்டில குயவரு ளுஞ்சினை முகில்போலே

தெண்டன் றண்டங் கும்பம் பைந்தண்
டுணரிவை சொண்டவர் பலர்வலி யும்படி
யென்றன் புன்கண் கண்டின் பம்பொங்
கிடவெளி வந்தொரு கணமின்மொ ழிந்துள்
தெம்பொன் றுஞ்சொந் தந்தந் தந்தந்
புனியினுழைந்தவ னடியர்ப தம்பெற வருள்வாயே

திருப்புகழ்.

நக்க

வம்பொன் நன்றங் கன்பொன் றும்பெண்

கொடிகத றும்படி செய்யுவர் தங்கினை
யுந்தண் டுகொஞ் சும்பெண் கும்புங்
கணல்படு பஞ்சென நொடியில் ழிந்திட
வண்டங் கொண்சங் கம்பம் பம்பம்

பமெனமு ரன்றிட மலர்குழு தம்புரை

கனிவாயா

மஞ்சம் பொங்குஞ் சிந்துங் கண்டெஞ்

செழில்கொளுடம்புறு பகவபு ரந்தார்
தந்தந் துன்பந் துஞ்சின் பங்கொண்
டவிர்தர நம்பிய சரணவ சந்தனின்
மைந்தன் சென்றன் றுந்தந் தந்தந்
கலர்களை சிந்தலும் வெருவுசி வன் றுயர்

கலைவானே

வெம்பொன் கொண்டுன் சந்தந்தங்குந்

திருவுருவிற்பணி பலபுரிகின்றவ
னஞ்சண் டங்கஞ் சிந்துந் துன்புங்
கொடுதளருந்தின மெமனிகர்வண்டன்முன்
மின்றங்கம்பின் கும்பொன் றுஞ்செஞ்
சிலையிருபுங்கவ ரெனவுமவிர்தருள்

கரியோனே

விர்தங் கண்டுங் கொஞ்சம் பைம்பொன்

சிகரிய ரங்கந னகரிலி யம்பல
டுண்டுண் டுண்டுண் டுண்டுண் டுண்டுண்
டுடுடு டுண்டு வெனவுமுழங்கிட
விண்டங் குங்கும் புங்கண் டுன்பம்

பெருகவி யங்குபல் விழவொடு தங்கிய பெருமானே. (சும)

தானதத்த தத்ததத்த—தனதான.

பானலொத்த கட்சிமிட்டி னுண்மயக்கி யெச்சில்பட்ட

பாசிலைச்ச ருட்கொடுக்கு மடமாஞர்
பான்மயக்க மிக்குனிச்சை மா றுமற்பர், பக்கஹற்ற
பாரமற்பு கழ்ச்சிசெப்பி யயராதே

ஞானவித்த கர்க்குளற்றுன் மேன்மையைத்து தித்துமுத்தி

நாடதைப்பெ ரக்குறித்த தறியாயோ
நாகமொற்றை யைப்புரக்க வேகுமக்கு ணத்தொடிற்றை
நாளெனக்கு முற்கணத்தில் வருவாயே

வானரக்கு லத்தினர்க்கு ளேபெருத்த வெற்றிபெற்ற

மாருதிக்க ளித்திருக்கு மிருபாதா
மான்விருப்ப மிக்கனுப்பு சானகிக்கு டுக்கணிட்ட
லாளரக்க னைத்துணித்த கணையோனே

கானகத்தி னிற்றவித்த மாதவர்க்கு வப்பளித்த
காரணத்தி னைச்சொல்பத்தர் துணையாவாய்
கார்நிறத்தொர் வெற்பையொத்து மாசுணத்தி னிற்செழித்த
காவிரிக்கு மத்தியுற்ற பெருமாளே. (கூக)

தானந்ததானாதனத்—தனதானா.

ஞானந்தம்வாயா லுரைப்	பவரோடே
நானும்பல்லாதாடிமிக்	கயராதே
யானந்தமாயோகசித்	திகண்மேன்மே
லாடுஞ்சயாதீனமிட்	டருள்வாயே
பானந்தமுதார்வமிக்	குடையானே
பாடும்பல்பாவாணருக்	கெளரியானே
தேனந்துதார்மார்புடைத்	திருமாலே
சீரங்கநாராயணப்	பெருமாளே. (கூஉ)

தத்தத்தன தந்தன தந்தன—தனதானா.

சித்திப்பிரி யங்கடுகென் றுமி லற்பக்குண மொன்றியவண்டர்க
டிக்கெட்டினு நிந்தைசெயும்படி தளராதே
தித்தித்தந யம்பொலியுங்கவி கட்டிச்சொலி னுங்கொடையின்றிய
செட்டுற்றவர் தம்பிறகன்பொடு திரியாதே
பத்தித்துறை நஞ்செனுமவம்பர்க ளுக்குச்சம னென்றுவிளங்கியொர்
பற்றற்றசு கந்தனின்முங்கியுண் மகிழேனோ
பைச்சம்பம ருந்தியணிந்தம ரர்க்குத்துய ரன்றுசெயுஞ்செய
பட்சிப்பிடர் வந்துநினைந்துள வரமீவாய்
துத்திப்பணி யொன்றுநடுங்கடி த்திட்டப தங்களைநம்பிய
சுத்தக்குண புங்கவர்க்கெஞ்சிடை யவிரவானே
துர்ப்புத்திம லிந்தொருபெண்கொடி யைப்பற்றிய ணிந்தவியன்கலை
தொட்டுக்கவர் கின்மவர்தங்களை யடுமாலே
புத்திப்பிழை மிஞ்சிநிணம்பல துய்த்திட்டா சின்றலையன்புசெய்
புத்தர்க்குமி சைந்தகுணங்கொளொர் குருவானாய்
புற்றுப்பணி யென்றதொர்பஞ்சனை யிற்சத்தியி ரண்டொடுகண்டுகில்
பொற்புற்றவ ரங்கவரங்கமழ் பெருமாளே. (கூங்)

தனத்தன தந்தன—தனதானா.

கணைத்துணை யென்றவிழி யினர்க்கும யங்கமிகு
கலிப்பிணி கொண்டுலகின் மருளாதே
கதைக்கையு டன்பெரிய பகட்டிலி வந்துசொரி
கணைக்கணை மன்பொரலின் மடியாதே

திணைத்தொகை யைந்துமொரு குடைக்கிடை கொண்டுமகிழ்

சிறப்பினர் தங்கண்முனும்

வெருளாதே

திருத்திம லிந்தபர சுகத்தில மூந்தவொரு

திறற்புளி வர்த்தெனநீர்

வருவாயே

யிணைப்பொரு ளின்றியக னிலத்தைமு னுண்டுமிழு

மியற்புகழ் விண்டவரை

விழைவானே

யிரத்தக ளந்தனில்வி லருச்சுன னுய்த்திடவ

லிருட்டொர்நெ டும்பகலி

லருள்வானே

பணைத்தபு யங்கொளசு ருக்கிக லென்றமக

பதிக்கொரு தம்பியெனின்

மனநேர்வாய்

பழிப்பில ரங்கநக ரிடத்தொர்பு யங்கமிசை

படுத்தொளி ரும்பெரிய

பெருமானே. (கூச)

தனன தன தந்த—தனதானு.

பரிதியொடுசங்கு மணிதருபுயங்கொள்

பசியமுகிலென்றென்

மனதுடே

பலவிசையலிந்த பெருமையையறிந்து

படியினரருஞ்சொ

விடுமானே

யெரிபுரைநிறங்கொள் பறவையரசன்ற

னெழிலுருவரைந்த

கொடியேமே

லெனமிகமுனைந்து பொருசமர்முயன்று

மிகலறவெல்லென்றி

யருள்வாயே

பெரியசரணங்கொ டிலகிணையளந்த

பிரபலமியைந்த

நெடியோனே

பிழையறவிரைந்த சதுமறைபுகன்ற

பிரமன்வருமுந்தி

மலரோனே

பரிவையர்களைந்த கலைபலகவர்த்தொ

ரமுகியருந்தை

ரிவரீவோனே

பாணிபொழிலாங்க நுகரினிடையென்று

மறிதுயிலமர்ந்த

பெருமானே. (கூரு)

தான தன தந்தத் தந்த—தனதானு.

சேலணைய வுண்கட்பொற்பு மாதர்மயன் மிஞ்சத்துற்ற

தியவரி டம்புக்கிச்சை

மொழியாதே

சேணுலக ருண்டற்கொத்த தாகுமென வம்பிறப்பல்

சேயுயர்கொ ளுந்துட்டர்க்கு

வெருளாதே

காலமழை யொஞ்சுத்தக்க பாடல்கள்வி ளம்பிச்சுத்த
 காரணம்வி ரும்பிச்சிட்ட லறியாயோ
 காராவ மொன் றுக்கற்றை நாள்புனைப தம்பெற்றிட்ட
 காமியம்வ முங்கத்தக்க செயலீவாய்
 கோலவுரு வம்பெற்றெட்டு மாகிரமும் வென்றிட்டுற்ற
 கோரணையொர் கொம்பிற்செற்ற பெரியோனே
 கோதிலையி னன்பெட்புற்றொ ராறுபது மைநதர்ப்பெற்ற
 கோவலனை னுஞ்சொற்செப்பின் மகிழ்வோனே
 காலபய மின்றிப்பத்தி யோகமுய லன்பர்க்குட்பல்
 காலும்வரு செங்கட்பச்சை முகில்போல்வாய்
 காமனைவி ரும்பிப்பெற்ற கோதையொடு கொஞ்சிக்கைப்பில்
 காவிரிய ரங்கத்துற்ற பெருமானே. (௧௯)

தானான தத்த தநத——தனதான.

பாவாணருக்கிசைந்த வாரேகொடுக்குநன்பர்
 பார்மீதுவக்கவென்று புரிவாயோ
 பாகையெனச்சொ லுஞ்சொன் மாணர் தத்தழைத்த
 பாழ்மோகமுற்றுமென்று தொலைவாமோ
 மேவார்தமைத்தடிநது செர்வார்களைப்புரநது
 வேல்வீரர்மெச்சவென்று மிளிர்வேனோ
 வியாவினுக்குமிஞ்சு மேர்வாகனத்திவர்கது
 மேலோர்துதிக்கவென்று வருவாயோ
 கோவாகுமத்தியொன்று வாழ்வான்வனத்திலன்று
 கூவாமுனுற்றுவநத பெரியோனே
 கோடாதபத்திகொண்டு ளார்நாடுநிறுணரிந் து
 கோமாளினித்தையுஞ்செய் குணமாலே
 காவாளுமற்பொலிநத வானோரிறைக்கிசைநத
 காரேழுமவெட்கமிஞ்சு மெழிலோனே
 காமாயுதக்கண்மங்கை மாரா நெற்றிநற்கு
 காவேரியுட்கிடந்த பெருமானே. (௨௦)

தனனதன தநதந தனந தானன——தனதான

பதுமமிசை யென்றுஞ்சிறந்தேமறை
 மொழிதருவி ரிஞ்சுனச்செயுஞ்சீர்ப்பெறு
 பலவுடனு ளொன்றும்பொருந்தா டியு . முதல்விடே
 பாலெனவு ணர்ந்தக்கசன்சேனைபை
 வழிபடுகு றும்புந்தவிரந்தேபழி
 படுசமயர் வம்புந் துறந்தேயுனை மறவாதே

பொதுநிலையி னின்றெம்பரும்பேணி:

திருவருள டைந்தண்டருங்காமுறு

புகழ்பெற்றமு யன்றிங்குஞ்சாந்தேனிது

தெரியாதோ

புனியிடைபு குந்துய்தவன்றாடொழு

மதுரகவி தன்பண்புவிண்டோர்பலர்

புகலிசைவ முங்கிருதிரன்போகமும

விழையோனே

மதுகயிட வன்றிண்டிறந்தேவர்க

பெயரொடுநொ ருங்கும்பெரும்போர்ப்பரி

மலைபுறம்பு யங்கொண்ட சங்காழியொ

புலியினே

மழிசையதி பன்றொண்டுகந்தாயிகழ்

கணிவணன கங்கொண்டிவந்தாய்ப்புந்

மழுவணித ருஞ்சங்காண்டோல்பவா

தொழுநேயா

வதுலவிரு கந்தன்சடந்தோய்தா

வொருபெரிய கம்பந்தருஞ்சேயென

வரைநொடியில் வந்தங்கழுஞ்சேய் துயர்

களைவானே

யாரிமித வஞ்சம்புனைந்தோனென

விகழினுமவ ரகதந்துசந்தோடமொ

டழுகியவ ரங்கம்புரந்தாடல்செய்

பெருமானே. (அஅ)

தானான தாத்தன தாந்தத் தனந்த—தனதான.

நாணுதுவேட்கைபல தோய்ந்திட்டுநொந்த

தறியாயோ

நாடாதபேர்க்குபுண வந்துற்றசெங்கை

யினனாரோ

விணைப்படாததவசில் வாய்ந்தவட்டெனிகந்த

பலரோடே

மேவார்வம்வாய்த்துனடி சேர்ந்ததுப் பிறங்க

வருள்வாயே

யாணுதியாத்திகழு மூன்றுக்கிசைந்த

நெடுமாலே

யாணுதகீர்த்தியொடு சாந்தக்குணங்கொள்

பவர்தேவே

காணுதகாட்சியடி யோனபெற்றவந்தை

புணர்கோவே

காவேரியாற்றிலொடு பாம்பிற்புயிரிற்

பெருமானே. (அக)

தனதனதானன தனதனதானன

தனதனதானன தனதனதானன

தத்தனதானன தந்தனதானன

தத்தனதானன தந்தனதானன—தனதான.

அறிவனுவேனுமில் கயவாகள்வாயிலில்

விழைநருமாடக முதவுவரேயெனு

நட்பொடுபோய்தனன்குமரேசன

ருசகனன்மீமனெ னுமபுலவோகனா

முலகினிலாவதை யதுதினமேவிடு

கொடுமையைநாடியு மதுகெடுமாறுமு

யற்சிசெயாதுத மின்பமதேகரு

தித்தளர்முடமு அந்தவரோகரு

மளவில்சராசர முழுமையுமீனிய

வொருவனுளானெ னு நினைவிலராயணி

கைப்படையாதிவ ளம்முகழ்காவல

ரைத்தொழுதார்வமு அம்பலநாயரு அம்

வெருளாரோ

வவனசையாவிடி லணுவசையாதெனு

மொருமொழியேகுறி யெனமிகநாடி யெ

முத்திருநாலுமொழிநதுசுபாவந்

லைக்கணநேரமு அம்பெரியோர்களு

மதுரையில்லாழடல் வழுதிபர்கோனரண்

மனைமுதல்வாயிலி னிலவியதோகிழி

யற்றுடனேவிழ வுநதமிழ்பாடின

னொப்பவர்சீர்கரு துங்கவிவாணரு

மகிலமெலாமொரு குடையிடையாள்செய

லமையினுநாமுமொரு யிரெனவேயுணர்

புத்திலாசமு அஞ்சிலராசரை

மெச்சும்வீவேகம முங்கலுருர்களு

மகிழாரோ

மறிமழுவோடணி தருகைமயேசனு

மலர்மிசையேகுடி மொனவளாவேதனும

வச்சிரவேல்கொடு குன்றடுயீளியு

மற்றவனுர்மரு வுமபலதேவரு

மனைதருபாலமு தையும்விழையாதொரு

புளியிடைபோய்வதி தருசடகோபனு

மொத்தவராவல களுசொலுமாறுத

மிழ்க்கவிபாடிய வொன்பதுபேர்களு

மடமறுகோதைம தூரகவியாதிய

புலவர்குழாமுநி னடியரொனாமாழி

யத்தகுசிலர்க ளென்றனைவேறுநெ

றிக்கொடியோனென விண்டுகுழாநல

முறுமாதே

மரகதமால்வரை யொருபவளாசல

மதன்மிசையேறிமுன் வரும்விதமேயென

விட்புலவாணரை வென் அருநாளமு

தக்கடமோடு'திரும்பியதாமொரு

பறவையின்மீதெழு கடலுடைக்குத்தரு

புவிமினும்வாரிச மலரதன்மேல்வளர்

பொற்கொடிதா னும் ருங்குமாதவர்
பற்பலகோடிவ னைந்தரிசெயென
மனவெளியூடொரு கணவினிலாவிட
வலையவமாடைபொ னணிமுதலாவன
முற்றுமவிடா தில கும்படிசேவைகொ
டுத்திருதா ள்களை யுநதலைமீதினி

தணிவாயே

புறியினெய்பாறயிர் பருகியசோரமு
முரலொடுபோயிரு மருதநொண்மைபும
வெற்பதனெழு கொண்டல்பொம்மாரிளி
லக்கியுமாயரு டன்பசவாமுல்செய்
வலிமையுமாடச வதன்மிசையாடிய
பெருமையுமாமன துயிர்கவர்நீதியு
மக்கொடியோன்விடு குஞ்சரமாயம
ருப்பதன்வேர்களை யுநதனிவீரமு
முபதிடதாதிய பலகலையோதரு
மதுபவசாரம தனையொருபேடியி
டத்திலொணர்கணை ருங்கியபோரின்று
கப்பினிலோதிய விற்கையுநாடுநா

துணையாவாய்

வந்தியினீர்முழு தறவடுசாயக
மழைபொழிகார்புரை சிலைவலிராகவ
பற்பொலிவாய்மக ரந்தனிலேறியு
வப்புறுசீர்வரு ணன்றெழுநாயக
சனகிதனதுள மறுகிடுநீமைசெ
யிருபதுதோளொரு பதுமுடி ராவண
னுக்கெமனாகுமு ரம்பெறுமாரத
சத்தியசீலர்த நெஞ்சகலாதவ
வொளினிடுமாமணி மணிபுனைமார்புடை
துளவொடுமாமக னாமர்ன்பனடுநா
சித்தியெலாமுழு ணர்ந்தினிவறு
தற்பின்மெய்விடுபு கும்பொருவாழ்வுற

வருள்வோனே

பறிதலைநாறிய சமணர்களுமவ
ரவசெயமாகவெ லளவில்விடாதுபல
செக்கிடைபோடும் வன்றனியாணை
டத்துநரேவல்செ யுங்கருணை
வரிபுரியோசைமல் கிடுமிருதாள்கொளு
மயில்புரைமோகினி யுருவுகொடாடிய
வெற்றியைநாளும்வி ளம்பவலாரது
சுற்றமும்வாழந லம்புரிமாதவ

பகவமுராசா னுயிர்கவர்சேவக

விரணியனோடவ னிளவனுமாயவ

தைத்தவகோரசெ யம்புணைநாரண

முற்றுமொரோவடி வென்றவிர்பூரண

நெடுமாலே

பழுதறுகாவிரி நதிநடுவோரெழு

மதினாடையோடுபல் சிகரிசூலாவுற

வுற்றிமைநாதக னும்பருமாசறு

முத்திரினசைமி குந்தவசீலரு

மருமறை நால்னிதி புழுதுணர்நீர் திகழ்

பனவர்களாதிய வருணர்கணல்வரு

மொய்ததறமாவன மிஞ்சிநிசாசார்

சித்தமுநாணிந டுங்குறுபேரிசை

படர்தரவான்வளர் தருவினமோடள

வியபொழில்குழ்தர நிலவியெனேர்சிறு

பத்தர்கன்பாடல்க ளுங்கொடுவாமும

கத்துவநீடும சங்கமவிடா உலாற

பருமாளே. (ஈ)

முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௯௩.௮.

தெய்வமேதுணை.

திருவாங்கத்தொருவன் வகுப்பு.

—o—o—o—

தன்ன தந்தை—தனதன.

பரிதியொண்சக் காமுமவென்றிப பணிலமுநகூட

பவளவந்தச சிறையுறும்புட் பரியினன்புற

பரவுதொண்டர்க் குதவுசிகதைப் பசியகுன்றிற்

பசுவினங்கட்குவகைபொங்கப பருவதங்கைக்

விருமால

றுலவுகோ

குலவுதே

கொளும்வலோ

னிருளுடம்புத் தருவர்தங்கட் கெமனெனுஞ்சொற்

னிபமனந்தட் டழியுமங்குற் நிகலிடங்கர்ச

னிரணியன்கட் டுடல்பிளந்திட டினியமைந்தற

னெறுழியென்றிப் பழியிடம்புக் கிணையிலவண்டர்க

புகழுளா

செறுபிரா

கருள்செய்தோ

கொலுமமா

னருவமும்பொற் புருவமுநதற் கநசியம்பெற

னகிலமுண்டிட் டுமிழும்விநதைக் கழகியன்சத

னறம்விளங்கிப் பிறிதுமங்கற களவிலங்கத

னமார்தங்கட் கிடையினின்றெய்ப பறுமருநதைப

றுளமுனே

துவம்விடா

துறுநலோ

பகிரொர்தாய

தெருளும்பர்க் கினியனெண்கட் சிறுவனுத்தித்
சிவன்வணங்கிப் பகமநெஞ்சிற் சிலிராக் கிற்

தலைசெய்கார்.
பணிகொள்

பெரிய பெருமாள் வகுப்பு.

தன்னதான தானதன் — தன்னதன்னதான.

அளவறுசராசரமு முகவவலவேதியினை

யலர்கமல நாடியின்மு

னருவியிராளே

வரவொடுதி லாவுமணி தருசடைமயேசனிர

வதுதவிருமாறுதலைய

புரிமகிமையாளே

வசலனினமியாவுமெளி தரவடும்வலாரியின

தரசநிலையாகவமர்

பொருள்வலிமையாளே

வமரர்குலம்வாழநிசி சர்பலருமாயவென

வலைதருபயோததியின்

மலையாநடுவாளே

வபரிமிதமோசமொடு சிவன்முதலினோர்பலரு

மடிதொழுவொர்மோகினிமி

னெனவுலவினாளே

வரியதிருமாதுமகல் புனிமகளுமார்வமுட

னடிவருடவேகெடிது

தாயில்புரிசுவாளே

வதிரதமகாரதரும் வெருளமலர்வானிகள்கொ

டமர் புரியுமாரீனகல்

கியவுவகையாளே

வகசுகளாதுபவ முடையமுழுமோகியர்க

ளறினிலறிவாநிலவு

பொதுநிலையுளாளே ()

பளபளபளிரெனமி கொளிகனுமுமாழியொடு

பணிலமுறுதோளின்மிசை

துளவுமணிவாளே

பதமலரைநாளுநினை தருமொருவன்வாழமுதிர்

பகலினிடைகாரிரவு

வரவுமருள்வாளே

பழுதறுதுரோபதிமி னணிகலைகொள்வான்முயல்சில்

பதிதர்கிலையோடுகெட

விரதம்நிடுவாளே

பசுசிரையெலாழுநிலை பெறநிடைபரார்வமொடு

பரவமலையர்னகுடை

கரமிசைகொள்வாளே

பறிதலைகொள்சாரணர்கண் முகலியபொலார்களுமிர்

பதறவெதிராசன்மன

மலரிலமர்வாளே

பழையமனுநீதிமுறை தவறியவிராசர்பலர்

படுகளமெலாநிறைய

வளையொலிசெய்தாளே

படிநறுமகாபலித னெதிர்பிருகுசேயொர்விழி
 பரவொளியிலாதுநொடி யிடெகெடல்செய்தானே
 பதுமநிகராகுமிரு சரணமலரானெடிய
 படியுமகல்வானகமு மளவிடும்வலானே. ()

தளர்நடைகொள்பாலனுரு வொடுகுலவுநாளுமிளிர்
 தரளநகைமாதர்பலர் கலவிழுமல்வானே
 தவறுதலுறுதுநிலை பெறுபிரமசாரிளிர்
 தழுமெனதெனவொர்மக வுயிருதவினனே
 தனதடியர்சேசகரம தனைபவனநாளுரைசெய்
 தமிழினொடுபோய்வருமொர் புகழ்புனைகுவானே
 தவளமலிகோடுபெறு களிற்றுதிரையோலமிடு
 தடமதனின்மூலமென வுடனிலவினனே
 தனையுதவுதாதையொடு பகைசெய்ததிவாதையு
 தனையனுயுமாறுநர கரியில்வருவானே
 சதுமுகவனுல்கள்கொடு கடவினிடையோருமொரு
 தருவனுயிர்மாபவொரு கயலிலவிர்வானே
 சபையினிடையேநிலிகழ் தருகொடியபாடியுயிர்
 சரதகதிசேரவரு ளியகருணையானே
 சகடுபகமுதலகை மருதுமுதலாயபகை
 தடியும்வகையோதின்மன மிகவுமகிழ்வானே. ()

விளமையுறுபாவலவர் பலபலபிலைகளி
 லெழுதினெடுநாளிலிடு கவியுமணிவானே
 விபதரகமாதிரிவர் தருமரசராதியரை
 யெளியகொதுகாநினையு மவர்சுந்நவானே
 வெனதுனதெனின்கனி வெகுளுமதவாதரிவ
 னிவளிதெனவோதுநிலை முழுதுமுடையானே
 விரலைபிறக்காரநெடிய சிலையினொடுபோனகதை
 யினைமொழிகுவார்தமிழ் முழுதுமடுவானே
 விடியனையவோசைதரு மகார்துலாநீளியர்சு
 ளெவரையும்ளிடாதுகொல வெனமுடுகுவானே
 விதிகளுடனாடலிடு மவனுமவெருவாந்நவ
 விசைகொடுகுலாவுமா கதவடிவினனே
 விசமுமதிசேரகுண முடையவெனதோர்கனவி
 விமையவரெலாமறிய வருமருமையானே
 வெழில்வளவடைதனி லொழுதுமுதகாவிரியி
 னிடையிலவுகோயில்வளர் பெரியபெருமானே. (௯௮௨)

காவற்காரன் வகுப்பு.

தனன்தன தனன்தன—தானத்தானன.

மலர்கமலமிசைசுலவு பிரமணுவலியகடவுண் மறைமுடிவிலுதினமும் வடமொழிதென்மொழிவடுகு முதலியபல்கலைக்கொடு வணைதருபல்புலவர்க்கி வனசமுதலியதிருவு நறியதுளசியுமணியு மலிபணியுமருவுமகன் மறியுமலையொடுசுலவு பெரியகடல்துமுறியழ வடிகொள்கணைமழைபொழியும் மதுவுமமுதமுமனைய மொழிகன்பகர் தருபொதுவ மகளிர்மனைதொறுமிலகு வழிபடுமெயடியவரை யிகழுமவர்குடிமுழுது மடியும்வகைபுரியுமதி மனிதர்வடிவலதுசில மிருகவடிவமுமமார் மகிழவுலகிடைகொடொளிர் மடமையறுமெதிபதிதன் மனவெளியின்மருவியிகள் மலிசமணரெதிர்நனிசெய்	வாசக்காரனும் மாலைக்காரனும் மார்பக்காரனும் வார்விற்காரனும் மாயக்காரனும் மானக்காரனும் மாயைக்காரனும் வாதக்காரனும் ()
--	---

மிலகுநவமணிமுடிக்கொளரசர்பலர்கெடவொர்சில ரிகபரமெய்திடவருளு மெமனையமுதலையதன் வசமறுகிமிகதினையு மிபவாசினெதிர்நிலவும் மிமையவரும்வயிறெறிய வொருவனிதைகலையுரியு மிழிகுணமனவரையடு மிருடியர்கண்மகிழநிசி சரர்வெருளமனைவியொடு மிளவலொடுமிடுதவச மெரிகெழுவும்வனமதனி லுறுசிலைபெணுருவமுட னெழுவொர்சிஅதுகளுதவு மிருபதுவல்வரையைய புயனொருபதணிமுடியு மினமுமறவெனமுனிடு மிகலவர்முன்வெருளுமவ நெனவுள றுநரனுணர் வினிதுபகர் தருபரம மினையிறுவவலிமைகொடு தனையுதவுமவடமைய னிடர்செயமுன்விடுகரிகொ	நேயக்காரனும் வாரக்காரனும் கோபக்காரனும் வேடக்காரனும் பாதக்காரனும் சேதுக்காரனும் ஞானக்காரனும் லாண்மைக்காரனும் ()
---	--

மூலவரியமலநிகள முறிவுபடுதவமுயலு முணர்வினர்களொடுதிரியும் முரககணமுழுதும்வழி படநிலவுமாசுதென	வேலைக்காரனும்
---	---------------

அபரிடதமுரைசெய்முது பாயற்காரனு
 முசிதமறிகிலர்மனையி னுழைதருபுலறிஞர்களை
 பொருசிறிதும்விழைதலறு நீதிக்காரனு
 முலகமுழுமையும்வெருள மகபதிசொல்வழிமழைபெய்
 துருமுழுகில்களைவெலுமு பாயற்காரனு
 முரிமையொடுதினமுமியல் கொடுதுதிசெய்திடுபுலவ
 ருறுகண்மறைவுறவெழுந லோகைக்காரனு
 முகமுடிவில்வருபெரிய பிரளயமதனிலொர்வட
 முறுதளிரின்மிசையமும்வி ஞோதக்காரனு
 முயிர்முழுதுமவைபுரியும்வினைமுழுதுமிகவகலு
 முளமலரிலெளி துணரு மியோகக்காரனு
 முமைகொழுநன்விதிமுறையில் வழிபடனுமழகியத
 னுடலினிடமுறவருள்சி னேகக்காரனு ()
 மலகில்பழவினைமுழுது நசியமிருமுலகைவர
 வருளிலடியவரைவிடு பாாவைக்காரனு
 மபரிமிதமதுரமொழு கியாகவிசொல்லொருபுலவ
 னடியின துபிறகுசெலு மார்வக்காரனு
 மரவினை முழுதும்வெரு ன்றுதொனிசெய்கலுமுணுரு
 வமையவெழுதியகொடிகொள் விரக்காரனு
 மதுவிதுபொய்நிசமெனவெ ணிரியக்கல்வழியிகலு
 மசுடரறிவரியவினை யாடற்காரனு
 மகளமொடுசுகளமுமொர் பொருளினியல்பெனவுணரு
 மதுலர்களைவிழையுமதி யாசைக்காரனு
 மருணெறியிலிசையுமவ ரொடுநிகலுமவாசெய்தவ
 மதனின்மகிழ்வனுவுமிலகு ஞரக்காரனு
 மமைவனமதனில்வருமொர் சிறுவன்மனவெளியிலவவி
 தனுகிமிருகவிகவரு மோசக்காரனு
 மடல்வளவனதுகுடையி லொழுஞநதியிலைமருவி
 யளவில்புலவனுமுருளொர் காவற்காரனே. (சுஅந்)

பச்சுநிறைக்காவலன் வகுப்பு.

தனதனத் தனதனத்—தனதனத் தானதன.

அருமறைத்திரனைமுற் றருமலர்ப்பிரமனுக்
 களையெனத்தகுபுகழ்ப் பொலிவுடைக்காரணனு
 மகிலமததனையுமுட் கொடுவிடுதலுயிர்களுக்
 கரியதுய்ப்புட னுறக கழுமளித்ததாள்பவனு

மதிரோலித்தமிழ்மொழிச் சுவையொரெட்டுணையுமற்
 மதியுலப்புறுமவர்க் கருளனிக்காதவனு
 மகரமுற்படுபொறித் திரள்களத்தணியினுக்
 கரசெனத்தகுமொரெட் டுடைகுதித்தாடுநனு ()

முருள்விழிக்கருநிறத் தலகைபற்பலவொடுந்
 றுளமுலப்பவனுநச் சியகழற்றாளினனு
 முலகினைத்தனதெழிற் குடையுள்வைப்பவர்களுக்
 குளம்வெருக்கொளவுறுக் கிடுமடற்சேவகனு
 முதிரமைக்கடலிலுற் றதனிறத்தினையொளித்
 தொளிரமற்றகுவரைப் பொருமுனைச்சாயகனு
 முறியினிற்றயிர்வெணைய்த திரளனைத்தையுமெடுத்
 தொருவயிற்றினிலடைத திடுமிடைபாலகனு

மிருபிறப்புறுகுலப புலவன்மெய்ததவசுதோத
 திலகுபொற்கொடிகழித் திடுமலர்க்காசையனு
 மிருதித்திக்குழவனைப பொருசெருக்கினர்முனுற்
 றிடைவுறச்சுகுகுனற் கலியறச்சாடுநனு
 மிதயமததியிலருட் டகைமைபற்றவர்சபைக்
 கிடைநினைத்தவளுடைக் கலைமிகப்பேணிநனு
 மிபலினத்தரசுதட் டழிவுமுற்றலுமழைத்
 திடுகணத்தினிலளித் கிடவனத்தேகினனு

மொருதனிக்கடவுள்சக் கரமொடுநறிநிசிசத்
 துறுதிபைப்பகர்குருக் களைபெடுத்தார்பவனு
 முரகருக்கரசென்மெய்த் திருவுருத்தனைவிடுத்
 துலகிலுற்றிடுமுனிக் குவகைமிக்கீபவனு
 மொலியுடைக்கழைவனத் தொருசிறுக்கணையிழுத்
 துயர்திருபபுகழ்வகுப் புறுதிருத்தோளினனு
 மொளிசெய்ப்பொறபுன்னதிக் கிடையிலுற்றவனுநட்
 புரியசத்தவகுணப் பகநிரைக்காவலனே. (அஅஅ)

அருள் வகுப்பு.

தானுதன — தன்ன.

ஆழாழிகள்ருழேழ்கலை யாமேதகு புனியு
 மாணுகிலோவாதுல வாகாயமெப் துலகு
 மாலாலமறவாயின ராள்சீர்க்கிழ் பிலமு
 மாண்வேழமுளானுதிய ராநாலிரு திசையு

மாவேசவிழாவேடுவ ராலேர்செய்ப்பல்	வரையு
மானாயர்களோடார்வமெய் தாவாழ்வுறு	கடமு
மாபாசமகாபாதக ரானர்கனல்	வனமு
மாசேதுமிலாதேவன ராறூர்பல	நகரு
மீழாதியர்தாமேமகிழீடார்தரு	கழியு
மேழ்மாவுறுதேர்மீதினி தேகாவரு	கதிரு
மேயாதியனார்மூலமெ னூதூல்பகர்	மதியு
மியாரா லுமெணவாறெளி யேவீசுப	லுடுவு
மேடாயிரமார் பூமிசை யேவாழ்சது	முகனு
மேடேதமிலவான்மணி யேய்தோளெழி	னலமு
மேகாதசமாஸுபமொ டேறேசெயு	மரனு
மீமாதிபனேர்வா துசெய் தேயாடிய	பரையு
மூழாமதைநாடாதற மோவாதுசெய்	பவரு
மோர்காலமுமாறுதிசை யோதார்வமெய்	தினரு
மோடாதனவால்வேன்செய் தூதீர்மறை	யவரு
மூடாதுபன்மானார்முலை யூர்தோளிறை	யவரு
மூர்வேடுவர் போலாதியல் போர்வாணிபர்	சுமுவு
முகாதிபராவேர்முய லோகோததி	யவரு
மூனர்தலில்பாணவல னோடோதிழி	குலரு
மோடாதிவவால்யீடுதொ டுணைகவர்	தவரும்
வாழாணைகளுடெ டு மாவாரண	முகனு
மாயூரமொடாடாணையென் மாவாகன	குசனும்
வானூர்தனியாள்வானணி மாநாறுனு	மவனு
மாயாதமுதேயார்தரு மாணரிமை	யவரு
மாநாணிவிலோடேவரு மாணர்படை	மதனு
மாடாடுகொல்வோர்மேல்வெகுள் வாராமுனி	வரரும்
வாள்வீரரொடேனோர்களு மாயாமிச	முழுதும்
வார்காளிரொடேனோர்களு மாலோனருள்	வளமே. (கூஅநி)

திருவரங்க நாராயணன் வகுப்பு.

தந்தன தந்தன—தந்தன தானதன.

அம்புவிபிரைந்தபுனல் லெம்புகனன்மிஞ்சும்வளி
யந்தரமெனும்பெயர்கொ ணைந்துகூதாதிபனு
மண்டமொடுபிண்டமுழு துந்தனிநிறைந்தவைய
ருந்தியுமுமிழ்ந்துமரு ணந்தயாபூணனு

மஞ்சொன்மடமங்கையர்கு லந்தொழுவருந்திருமி
 னம்பொன்மணிபைந்துளவ விரந்தசீர்மார்பினனு
 மன்பர்பலருந்தொழமு முங்குமறைதந்தவனை
 யன்றுதவிடும்படிய லரந்தபூநாபியனு
 மங்கதமுமென்புமத ளும்புனைதரும்பரம
 னங்கைகொடிசுத்தலை மண்டையுணைவினனு
 மங்குசமுடன்கயிறு கொண்டரியிவர்துலவி
 யன்றறம்வளர்த்திடமு யன்றுளாள்சோதரனு
 மஞ்சிலணியுங்குமுன்ம டந்தையர்நெருங்கவரு
 மங்கசுனைமுன்றருபெ ரும்பிதாவானவனு
 மங்கணுலகெங்கணுமீ ளங்குபல்பெருங்கலைய
 றிந்தவர்களும்பரவு கின்றபாமாயினும்

வம்புபடுகொங்கையுறு கொம்பைநிகரும்பொதுவ
 மங்கையர்மனங்கவர்த ரும்பொலாமோகணும்
 வன்புமலியுங்கணிவ ணன்சொலிடைவெம்புசினம்
 வந்தொருவிதஞ்சொல்புல வன்பினைபோனவனு
 மந்தரமெனும்பெரிய குன்றையொருவெண்கடலின்
 மண்டமாரின்புறந டஞ்சகாவானவனு
 மந்திரமனந்தமுமு னந்தருமொரெண்பொறியின்
 மஞ்சுறழநின்றுநட னஞ்செய்கோலாகலனு
 மண்டலமும்மிண்டலமு மன்றளவுசெஞ்சரண
 வந்தனமொழிந்தவரை டொன்றுமோவாதவனு
 மஞ்சரிபுனைந்தபுய புங்கவர்குலந்தழைய
 வன்சமர்தினந்தொறுபு யன்றதோணைவினனு
 மந்திகளுடன் பலகு ரங்குகொருங்கிடவ
 னந்தனிண்டந்தலையி டஞ்செய்மாசேதினனும்
 வண்டினமுரன்றபல தொங்கல்புனைபுஞ்சனகி
 வன்றுயர்தளிர்ந்துயவி லங்கைமீதேகினு

நம்புமதியன்பரையி கழந்திடுகுணுங்கருயிர்
 நஞ்சநுகர்கெண்டையில முங்கவேசிறுநனு
 நன்றணுவின்றியாவர் புன்சபையிடங்கதறு
 நங்கைவிரதம்பலித மொன்றவேநாடினனு
 நன்குணர்தருந்தகவு றும்பெரியர்சிந்தையென
 நண்டில்வளர்ச்சந்திரனை நெஞ்சினுலீபவனு
 நங்குமொழிவிண்டசில ரும்பதமுறும்படிமு
 னந்தலிப்பெருங்கருணை யொன்றலாலாள்பனு
 நன்செயின்வரம்பினில னந்துயில்வுறுங்குருகை
 நம்பியுமொரொன்பதினம் ரஞ்சொல்பேராண்மையனு

வெம்புகனகன் தனுதி ரம்பருகியண்டர் தல
மிண்டுபுகழ்கொண்டுமகிழ் சின்மமா வீரியனும்
விம்பமொடுகும்பமுநெ ருங்கமலர்சிந்தியின்
வெண்புகையுடன்சுடரி டுங்கையாரேவலனும்
விந்தகிரிசூன்றவடர் கும்பமுனியும்பிறரும்
விண்டகலையின்றலீலி னங்குஞ்ஞாகரனும்
வெந்தருமனஞ்சவட ருந்தருவர்தங்களுயிர்
வின்பதிபுகும்படிபொ ருங்கதாபாணியனு
மிஞ்சுதிருடன்சுபடன் வம்பனெனினுங்களிமி
குறுதுரைசெய்கின்றவரு டன்குலாவாதரனு
மின்றிகழ்நெடுஞ்சடையு றுந்தவர்பயங்கனையும்
விந்தைசெயுடம்புபல கொண்டேதார்மாதவனும்
விந்துவொளியென்றதுக டந்தவொலியுங்கெடவி
ரிந்தவெளியெங்கணுநி றைந்தசாதாரணனும்
விஞ்சையருடன்சொல்பதி னெண்கணமுமவந்துதொழும்
வென்றிகுலவந்திருவ ரங்கராபாணனே. (கூஅக)

தன தத்த தன தத்த- தன தத்த தா த்தன.

அலகற்றசமயத்தும் வெஞ்சுத்தியொனவுற்றொ
ரலர்புட்பமிசைத்தும் வளர்பொற்புநாச்சியா
ரகிலத்தின்மனிதர்க்கு முனிவர்க்குமமரர்க்கு
மசுரர்க்குமனைவர்க்கு முணவிட்டகாப்பின
ளதிரத்தசலதிக்கண் முழுகிப்பனிணமொக்கு
மலகைத்திரளுதித்த நவலுற்றமாட்சியா
ளருண்மிக்கதவர்க்கு மதுரச்சொல்வலவர்க்கு
மரசர்க்குமவர்மெச்சும் வணிகர்க்குமேற்றதாய்
திலகத்தியுமுதிட்ட பயிர்கட்குரியமக்க
ணினிவிற்றுகளுமவிளக்க முறுமிக்கசீர்த்தியா
ணிலவுற்றசடிவத்தொ டுமைபக்கலமர்நட்ப
னிகர்சித்தர்பலருக்கு மரணத்தைநீக்கின

ணிகம்பிரமனுக்கு மவனெத்தபுலவர்க்கு

நிறையுத்திருசித்தி

வழிபட்டவாற்றலா

ணிகழ்முத்தமிழளித்து மலயக்கிரியிலுற்ற

நிசவித்தகன்கிருப்ப

மொடுசெப்புபாட்டினுண்

மலமுப்பிணியறுக்க வலசுத்தநிலைதாட்ட

மவுனத்தலைவருக்கு

மருள்வைத்துநோக்குவாண்

மறையிற்றுளசியிறப்பொயில்கித்தமநிலத்தி

வதனத்தினிலில்வத்தின்

மருவுறறவேட்கையாண்

மருளிற்பரதவிக்கு மனதுக்கனவினுறு

வலிதெற்குரைசெய்திட்ட

மதுரித்தவார்த்தையாள்

வகுளத்தொடையலிட்டொர் புளியிற்புகுசமர்த்தன்

வளைசொற்பனுவலிற்பல

விசைசெப்புநீர்ப்பொன்மா

னிலகத்தணையுமொய்த்த திருவதணையுமுற

புயிரததணையுந்தது

கருணைகசண்வாய்த்துளா

னையர்வெற்பதனைநடொர் பணிசுறியுமதித்த

வததிக்கிடையுதித்து

மதனைப்பெரிட்டினு

னவணக்கொடியைமெச்சு மவரைத்தொழுதிரக்கு

முரிமைக்குரிபார்த்தது

மலைமுறறுமாக்குவா

னுகளத்திருநகிக்கு நடுவிறறுயிலொருத்த

னாமுற்றொளிநுமொப்பில

கமலப்பிராட்டியே. (கூஅவு)

புரிதேவி வகுப்பு.

தானதன தானதன — தானதானது.

ஆரணமுமாகமு மாதிரியுலினைமு

மாசுபடராதுவளா

தானமாடுவா

ளாசுரமவானவரு மெசரியதாருமணி

யாழிவகையானவெழு

தானபூணுவா

ளாருவிதமானபிழை யாவனசெய்தா லுமவெகு

ளாதுகளிகூர்பொறுமை

நீரினீழலா

ளாகுலமகோத்தியெ லாமவடியாவாடலசெயு

மார்வமுடையாவரவை

நானுநாடுவாள்

வாரணமுமாவுமக நேருமிவாபோவலிமை

மாரதரனைகர்முடி

யிழலகாணுவாண்

மானமணுவேணுமில் ராகியுமீதிபுரி

வாரைவெலுமாசையுடை

யாரையோகிடாள்

வாதமதழுடர்பல பேரழியவேணியவர்	
மாறிலநுபூதிபெற	வேவுபான்மையாள்
வாரிசமுனாபல பூவுமனநாணமுறம்	
வாசமுடையாண்மழையி	னுவறீர்கலாள்
காரணமதாயளவில் கோடினிதமாயிலகு	
காரியமுமீயுமதி	காரமேவினாள்
காசபணமேபொருளெ னுவிழையுமுட ரொரு	
காலுமறியாதகுண	சீலியானதாய்
காய்சினவலாரிபடை யாலசைவுதிர்மலைகள்	
காமர்முடையாபருளி	யாயபாலினாள்
காவிரிமுனாகதிய நேகமுடையா ளாருளில்	
காதகர்களாகமதி	பாரமாமெயாள்
பூரணசுகோதயம னேலையவிஞானகலர்	
போதனையதாளுதவு	துளிதோய்குவாள்
பூவொடுகனீர்சிதற லாகியபல்சீர் குலவு	
பூசைபுரிவார்கண்மிசை	யாவனீடுவாள்
பூரியார்கன்கோலழியு மாறுமுடல்வாரையணி	
பூடணமதாவிழையு	நேயமேயுளாள்
போதரகுராமனிடம் விடணன்முனா ன்கொளரி	
போகமொழியா துமகிழ்	பூமிதேவியே. (கூஅஅ)

கருடவாகன வகுப்பு.

தன்னதன தானதன — தனதனதன.

கடுஷமிழும்வாயரவ மணிதருசெமேனியொடு	
கயிலைமலைநாதனன	பிகவுலாவிடுமே
ககனககர்வாழமார் கிடுகிடெனவேபொருது	
கனவருதமேயகுட	மொடுமுன்மீள்வதுவே
கமலமலரோ னுதவ வருமுதியகாசிபுனா	
கருணைமணியா ம்வினதை	புதல்வர்சேகரமே
கனலுமிழ்கனாச்சரப முதலியைவானால்	
ககமும்வழிபாடுசெய	நிலவுபேரரசே
யுடுபதியுநாணமுறு தவளநிறமார்ட்டிடரி	
லொருகரியமேகநிகர்	வடிவுதோய்வதுவே
யுதநிடுவேயிலகு மொருபெரியதீனினை	
யுதைதருவகோடிகளை	நொடியிலார்வதுவே

யுபநிடதவேதியர் த மரபில்வருபாலகர்த
முயர்விவளவாகுமென வுணருநாவின் தே
யுமைசொல்வசையாலரனுள் விசனமொருவாறடைய
வுரியதிரிபாதமுனி வெருளவோவியதே

படுதுயரமீறியல மருமவரெலாமுவகை
பரவைநிகராவடைய வெலிசெய்வாயினதே
படியினொடுவா னுமள வியசரணமானவிரு
பதுமமலர்வாசமரு வியகைமேருவதே
பருவரலனேகமொடி வுலகினிடவாடெனது
பலகனவினுடமில் கியதயாநிதியே
பகடிவர்பொலாமறலி யினுமதிக்கோரமொடு
படர்விடமெலநசிய முனியுமாண்மையதே

யடுகொலேநிசாசரர்த மியமனையார்பலரு
மதுதினம்விடா துபுகழ் கொடியில்வாழ்வதுவே
யாரிகரியெனாமிகவு முரைசெய்முதுபாகவத
ரருமைமனமேயனைய பெருமைநீடுவதே
யாவருலபூபதிசொ லினுமமைவுருதபுக
முதுகொடுசதாவுலக முழுதுமோடிடுமே
ராணிமருவுகாவிரியி னடுவினுறுகோயிலதி
லறிதுயில்கொளா தியிவர் கருடவாகனமே. (கூஅக)

அநுபஞ்சன தூதன் வகுப்பு.

தன்னதான்--தானன.

தெளிவுளார்க ளறிவினீழல் சிவனெனாநி லாவுதே
திசையெலாமு நொடியினூடு திரியும்வாய் வினுசெய்
தினுமதாகு மெனமுனாந் திரவன்மீதி லேகுகார்
தெருள்வியாக ரணவலர்கள் சிலர்பராவ நீடுகோ
சுகரிமோதும் வயிரவேல்கொள் செயவலாரி நானுமே
நிகழ்பொனூரி லமரராய திரளுநாளு மோதுசர்
செறிபன்மாதர் மயனுருத திறமையோர்கள் பேணுதாய்
தினகராதி யவர்களைாடு திறமதான வாழ்வினான்

வெளிவிடாது நிறைவதான விசுவரூப மாகுவான்
விதிகொளாத கொடியவாலி விசனமீற வோவினான்
வெருளுருத் வினையராசன் விழையுமாறு கூடியான்
வெகுபல்கோடி வராவர்குறு மிடல்குலாவு தோளினை

விலகுறம லுடையினுந்	மிளிரவதான	வாளினுன்
வியனருவொர் மலையிலேறி	விரியுமவேலை	தாவினுன்
விறலிநீடு தருவர்தானை	மெலியவிய	மோதினுன்
விடிவுறாத விருளினை	விடமானை	நாறினுன்

வளிதனது கலவியாசை	மனைவிபாலுண்	வாயினுன்
மணமருத தவளதாம	வனிதைபோக	மோகவான்
வகுளமலை புனையுமான்	வலிவெலிடு	கேடுருன்
மறுவிலாத சனகியாமுன்	மடிவுறது	நேர்செலவான்
மழையிலேறு மரசுபோர்வெல	வயவன்வேளவி	பாழ்செய்தான
மலைகொள்வாகொ	நிருபதாளன்	மலையுநீதி
மயிர்கொறேவு கொடுபலவீரர்	மறவியூசெல	போரசெய்தான
வழுவைபாயி லயாவின்	மீளி மறுகமோது	தீரவா

னளியவாயு கமலமாய வலரதேறு	மோர்கையா
னவுடதாச லமுதலாகு மசலகோடி	வீசினு
னரிதனும் மொழிகுவார்த	மடியரேவும்
னதிகவீர மருவுபேடி யணிகொடே	நின்
னசரமோடு சரமுயீயு மானிலவாழ	நாடுவா
னளவிலாத வடிவனாக	யவிருமாய
னழிவுறாத பரமஞான வறிவெனோடு	நிறினு
னனககாகி ரியினனமாத	னதயனானு
	துத்தனே. (சுககூ)

சக்கராயுக வதுப்பு

தத்ததன ததநதன — ததகனாதனன.

நசசரவுமத்தியுட	னககமுமிகபுனைபு
நக்கனமுத லுத்தமாப	டைக்கொராதமே
நற்றவர் தமக்கமென	னதத்குமரககாகுண்
சித்திடவொறுத்திடுமி	யறகைதோய்வதுவே
நசசியமறைத்தொகைவி	தித்தவந்திகட்குமிகு
நட்டிகளவினாப்பவாகெ	டசசெயரீரையாதே
நககெதிரிகற நிரண்மு	முககவயாதெனாணிசெய
நகதொடுதுணைக்கருவி	யொததுவாமுவதுவே

யிசசகமுமசசகமு	முசசகமுமறமு
வெசசகமுநிசசகமு	ளிககுமெனமையதே
பெட்டியதுமெவட்கமிகு	கைபபுறமனத்தினிடை
பெட்டியுரையிசகமு	முட்டாநாடரிதே

யிக்குறும்சொல்லிட்டழனி கர்த்தமொழிசெப்புமுனி
 யெப்படியுய்கிற்பலென வச்சமீவதுவே
 யெத்திசையினிற்கடவு ளர்க்குமரசர்க்குமுயி
 ரிற்பெரிதெனத்திகழ்வி ருப்பமாவதுவே ()

கச்சபமும்ச்ச முதி கர்த்தவருவத்துமொரு
 கைத்தலமதிற்குலவு ாப்புமேவியதே
 கைச்சிலைவலிக்குரிப னக்கினிவளாத்திடுக
 ணைத்திலிணையற் றுயர்க றப்புமாயதே
 கூற்றவர்வியாகுமிர விக்கடவுளுற்றனர் ப
 கற்பொழிதிலொப்பறுமி ருட்டுமீருவதே
 சுததுமவசைப்பலர சர்க்குமுனுரைத்தபத
 கற்பொருவின்முத்தியில்வி ரெததுமீள்வதுவே ()

யச்சமறுபத்தியின்மு முக்குறுமவாக்கறுவு
 மற்பர்கள்குலத்தடிய றுக்குமாண்மையதே
 யசகதன்முதற்கடவுள் சத்தியமெனசொலும
 வாக்கினியமெய்ததுணைய ருத்தமார்வதுவே
 யற்புதமிகப்பொலிதி ருப்புதழ்வகுப்புரைசெ
 யத்திரிகர்மெய்ப்புலவர் சித்தநேர்வதுவே
 யாததநிமத்தியர விற்றனிகிடக்குமரி
 யக்கரமொரொட்டினைய சக்கராயுதமே (கூகக)

பாஞ்சசன்னிய வகுப்பு.

தருத்தன தருத்தன—தாரதத்தன்னதன.

அபபரமகனகடுறைரு குன்றைநட லுந்திகழ
 வந்தரருநதமுது நாண் கொ ளவெண்மையதே
 யாஞ்சலியுமவந்தனமு மன்புமறிவுகொளும்
 ருநதவாபெருநதகைமை போனறவொண்மையதே
 பண்டமுகடென்பனவொ ருங்குடைபடுநதினம
 டைந்திடினுமங்கவனம வாய்ந்தமின் னுவதே
 யண்டலாநெருங்கியக ளநதனிந முழங்கியவ
 ரஞ்சிவசமின் றிவிழ வோங்குதன் மையதே ()

கும்பநிகர்க்கொங்கையு று செநதிருமடநதையில
 குங்களநிகர்நதவெழி ரோய்ந்தபுண்ணியமே
 கொண்டன்முழுதுங்கடல்க ளுங்கிடுகிடென் றுவை
 கொண்டதளாநுப்படிசெய் மாண்புதுண்ணியதே

குஞ்சரமுரிந்தவத ளொன் றணிபவன்செவிகொள்
குண்டலமிரைந்தினைபு மீன்மவன்னையதே
குங்குலமணங்கமழ்த லந்தொ ஹமுழங்குபல
கும்பலுநினைந்துதொழ வான்மமன்னதுவே ()

யெம்பரினுறுஞ்சுதர தங்கொள்வயபுங்கவரு
மெஞ்சியவர்சங்கையிகழ் பாங்குநண்ணியதே
யிந்திரன்மகன்மனது பங்கமொழியும்படியி
ரைந்துவெகுமன்புதல்வ ரேங்கவுன்னியதே
யிண்டையணியுஞ்சிவன்விழைந்தபடியான்மமர
ரென்றவரகங்குலைய வேன்றுபன்னியதே
யெங்கடவுளுங்கடவு ளங்கவர்தொழுங்கடவு
ளென்றிகலும்வம்பரிகழ் திங்குமுண்ணுவதே ()

பம்பரமெனுந்தனமு றம்பொதுவமங்கையர்கள்
பந்தமுறவந்துவளர் ஞான்மவண்வருமே
பைங்கிளியெனுங்கவுரி யன் பிணையுவந்துமுது
பண்டனைவதஞ்செய்தின மேயந்தநன்மையதே
பஞ்சவரிடும்பணிசெய் கின்மறுகிலென் றுதுவல்
பண்பினர்தவம்புரைய நீண்டகண்ணியமே
பம்புபொனியன்மநகியின்மலைதுயின்மவரி
பங்கயகரம்புனைபொர் பாஞ்சசன்னியமே. (கூகஉ)

கதாயுத வகுப்பு.

தனனதன தானதன—தனதன தனன.

நடலைமலிதையுண முடையகொடியோர்கள்வரை
நலில்பலபன்மானிடரு மிகழ்கலாததுவே
நளினமலர்மீதுவளர் பிரமனெனுமர்வதியனு
நனுக்குபலமாதவரும் விழையுமேன்மையதே
நகமுக்குதொ றநட மிடுகுமரவேடனதி
நயவிடனிலேகுபொழு தினும்விடாததுவே
நரைவிடையினுமுமை தவசுபுரிசாலையிடை
நகுதபடவேடமொடு செவிலவாறியதே ()

கடகரியையேநர்மறவி புனைகதையினுலடியர்
கவலையடையாதபடி வலையுமான்மையதே
கனலுமிழ்கண்வாளவுணர் குலமுழுதுமாயமுது
கடவுளரொலாமகிழ நனிசெய்போரினதே

கடியமுதுகாடதனி னடுநிசியிலாடலபயில்

களியுறுபைசாசவின

மடியமோதுவதே

கதறுபலகாலியுட னயமுநனிவாழமுயல

களியநிறவாயாகா

மலாதொறாத்தருமே ()

யிடாசெயிடிநாணுமவர மதுபெறுகீடிபிவ

நிரதமவிடுபோதுமுட

ஹுசகாவதுவே

யிரவிதருசெய்ததனிட மறமுமுது கெவெனொ

நிரவலனிலேகுத்தி

நினுநிலாஸியதே

யெழினமனைவியோடுமக னெருமகிபனாகவகி

நிணையிலவினை பாடலபுரி

கினமுமோவிலதே

யிளமகலைவாயமைசிலை பெறவுகையாமாசுமவண

மிரணியனமுனே திகழொ

பெரிபாதுணனதே ()

யாடலமுதேதகமுத வியநலமெலாமருவி

யனிரதுளவமாழ்புனை

புரிமொடோதருமே

யலைதருப்போதகிபி லொ நுபெரியமாசுணமொ

டமுதமவருமாறுநி

மநீயையோவதுவே

யாணுவளவுமாயைகிரி வநதுவனுமாறனொழி

யுனையதுரொவவேலிநிலொ

சிறுவனுவலதே

யருவிதருகாவிரி நடுவினிலைமாயாபால

வாமருநெடுமாலொருநா

பாணிகதாபுகமே (கூகூ)

வாளாயுத வகுப்பு

தானன கானன —தானுகனன

வேனிவன்முமக வேனை முன்னருநா

மேகருமாதுக

ணோசினதே

வேனிகளாகிய செச்சு ளமுடை

மேதினிமாறுத

லேபோலவதுவே

யிறுமயேசன தாராபுனைநீநிற

வேணியிலவாழ்பிறை

நோகூனுளதே

வேதியனாதுகு மாசனுயவாநொரு

வேனோபொராமாதவன

மேலவிசியதே ()

காணிலுலாவு சாசரகோடி.கன

காபகதிரகோபனி

யாமாறடுமே

காசறு பாடலசொல வாநனைபோகமனி

காதமுலாபுகு

சேலுவதுவே

காரணகாரிய மோருநலோர்கள்

காயமதாயவர்

காசினியோரயர் தீமைசெய்தேமகிழ்

காவலராருயி

போமாறுறுமே

ரேயார்தருமே ()

யானினமானத னூனுநர்வாரையெ

ளார்கன்செநீரினு

யாரணன்மான்மக னேயெனுமோர்மையி

லாதசுருரறி

யாயிரகோடிக ளாம்படிவாயடி

யார்கன்கைதோறுநி

யாதியநாதியெ னுனிகல்வாதம

ருதபொலார்பல

மாட்டுளதே

யாவீறுளதே

லாவாண்மையதே

பேரேசுவதே ()

நானிலமீதுசின் மானிடராவரு

நாளினும்வார்கர

நானதுவேயென வாய்கொடுநுறுபொய்

ஞானிகடவினை

நாசமிலாமுதல் வீடுறுமோர்பத

நாவலர்பாடல்சொன்

நாகர்பிரான்மிசை காவிரியுடமர்

நாரணனூர்கதிர்

மேல்வாழ்வதுவே

திராததுவே

மாணர்வதுவே

வாளாயுதமே. (ககச)

கோதண்ட வகுப்பு

தானந்தனத்—தானந்தன.

ஆனைத்தருக் காடொன்றுபொற் பாகண்டலர்க்

யானந்தமுற் றேர்ச்சிந்தையொப் பாவென்றியற்

யாமும்பரத் தேதங்குமொட் டார்புண்படக்

யானுண்பவர்க் சாடுந்திறத் தார்வம்படைத்

கோர்தஞ்சமே

கூனென்றுமே

கோல்சிந்துமே

தோர்நம்பலே ()

காளந்தனைப் போலுந்துடற் காலன்றனெற்

காய்வெஞ்சினத் திரைந்தலைக் காரன்றன்விற்

காதுந்தொழிற் பூவம்புடைக் காமன்சிலைக்

காரண்டமற் கோள்வென்றசொற் காணுஞ்சிலைக்

றுர்நஞ்சதே

போர்வென்றதே

கோர்தந்தையே

கோர்கஞ்சதே ()

தாளொன்றுபொற் பூமங்களத் தாய்தன்குளச்

தார்தங்கணித் தோண்மொய்ம்பர்விற் சாலந்தொழற்

தாழ்செஞ்சடைப் பேரன்கொள்கற் சாபப்பழிக்

தாலந்தனைச் சூழங்கடற் சாருங்கைதொட்

தீர்நுன்றுமே

காம்பவன்பதே

காநன்பதே

டிகின்றதே ()

தேளுஞ்சகிக் காவன்துணத் தீநெஞ்சருட்.

ஞர்த்தத்தே

தேடுந்தவத் தோர்தங்கண்முற் றீதொன்றுமுற்

போமன்பதே

சிலங்கொள்பத் தாகுந்தொகைச் சீரன்பர்சொற்

பாவிண்டதே

சீரங்கமுற் றுளுந்தனித் தேவன்கையிற்

கோதண்டமே. (கூகரு)

திருநாம வகுப்பு.

தான தந்தன — தானனு.

வேதமும்பல வாகமங்களு மீறவிண்டன

வாகுமே

மேனிலந்தனில் வாழுமண்டரும் விழுகின்றவி

சேடமே

வேள்விகம்புபொய் வாதருஞ்சில வேளையன்பொடு

பேசலே

வேகவெம்பக டேறிவந்ததும் வீரனஞ்சிட

வோவுமே

வீடணன்றனை நேருமன்பர்கள் வேண்பண்புற

வாளுமே

வேலையுண்டவ னேர்பெருந்தவர் வீறுசில்லைய

ளாவுமே

வேனிலைக்கலை மாரணன்பர்வி ழாவினுஞ்சில

கூடுமே

வேழவண்துரு கூரில்வந்தவி சாகன்முன்சிலர்

பாடலே ()

காதளந்தக ணர்வெலுங்கலி காலமுப்பய

னீயுமே

காணமன்றிப்பொர் தேவுமின்றென்னி காதர்சில்லைய

காதவே

காண்டைந்தரு மாதவம்புரி காதலன்பர்கள்

வேலியே

காணரும்பல வாயவெம்பல காரணஞ்சுடு

தீயமே

காதியுண்டுடல் பேணுமவண்டர்கள் காதினும்புகு

தாதவே

காழியின்கணை பாவலன்பல காலுமிண்ணியு

மூலமே

காசிலந்தன சிலரும்பல காலிண்பரு

மாள்பவே

காரிபந்தெரி யாதவம்பர்சொல் காதையும்புகு

நீரவே ()

யீதனன்றென வோதினுஞ்சின மேறுநெஞ்சினர்

தூரமே

யாதருந்தினு நாறுபங்குமி டுடுதுன்றினர்

நேயமே

யேகமென்றும் னேகமென்றுமே னாதியம்பினு

மேயுமே

யீசனன்றுத னாதபங்கம ரேழையின்புற

வோதலே

யானையொன்றொரு போதுளியு க லீடுவென்றதுள்

வாழுமே

யீனவெஞ்சின வாடகன்றன்மு னேமகன்சொன

தேகமே

யீரமின்றிய பாதகன்சபை யேயொர்பெண்கொள்ச

காயமே

யானெனுஞ்சொல்லி ளாதபண்பின ரியாவருங்கொளும்

வாரமே ()

யாதவன்குளிர் சோமனங்கிய னார்களும்புகழ்

சோதியே

யாவியுய்த்திட நாடுகின்றவ ரார்மருந்துகள்

போல்பவே

யாகுலந்தவி ராதநெஞ்சமு ளார்நினைந்தறி

யாதவே

யாரணன்சிலைவ பாகனிந்தி னுன்பதங்களு

கீபவே

யாலிடந்துயில் கோலநெஞ்சிலு னுரினுஞ்சில	ரோர்பவே
யாடல்வன்றிறன் மேயபஞ்சவ ராதியன்பர்ஈ	டாதவே
யாசகன்றநெல் வேலியின்கணு ராளனின்சொனி	லாவுமே
யாறிரண்டிடை வாழரங்கர்த மாயிரந்திரு	நாமமே (சுகூசு)

அட்டாக்கர வகுப்பு.

தத்தத் தனதன --- தத்தாத்தனன.

அத்தத்தாரிமையொழித்துத்தாளசிய	
ருச்சிப்பவர்கட	மக்கேற்றமதே
யச்சப்பிணியது கெட்டுத்திரிகா	
ணச்சத்தமதுறு	நட்போர்க்கினிதே
யாற்பர்க்கிதமொழி செப்பித்தளர்துய	
ரற்றுற்றவர்கனி	கற்போர்க்குறவே
யத்திக்கருள்புரி வெற்றிப்புகழையா	
டுத்துச்சொலுமவ	ரைக்காப்பதுவே
யட்டைக்குழியில்விழுத்தக்கவர்கள்	
தட்டிப்பெரிதிகழ்	சொற்கேட்பதுவே
யாக்கத்தொடையொடு சுத்தப்பொடியணி	
யத்தர்க்குவகையி	கச்சேர்ப்பதுவே
யச்சப்பலபலவி தத்திற்குலவவ	
மைக்கத்தகுமய	னுக்காக்கமதே
யப்புச்சொரிமலை கட்செற்றிடும்வயி	
ரக்கைத்தலைவனு	வப்பாக்குவதே ()

சித்தக்கணமொடு முத்தத்திரளும்வி	
திச்சொற்படிபலு	ருப்போட்டதுவே
செட்டுத்தொழின்முறை யைத்தொட்டறமிகழ்	
சித்தச்சிதடர்நி	னைக்காப்பொருளே
சிட்டர்க்குலகவ முக்கற்றிடமிளிர்	
செக்கர்ப்புரைதிரு	வைக்காட்டிடுமே
தித்தித்திடும்கிதி மெத்தப்பகர்தரு	
செப்பச்சதுமறை	வைக்கார்க்குயிரே
சிக்குப்படுபலவினைக்கட்டிடைபுடல்	
செத்துப்பிறவியெ	டுக்கார்க்கரணே
சிற்றற்புதமதி யற்றிச்சையுமிலர்	
சிட்சைப்படவிரு	ளுட்போக்குவதே

சிக்கச்சிகியிற கைப்பற்றமணர்க
டிக்குத்தொறும்வெரு
செற்றுத்தினுமவ ருக்குச்சமனிகர்
செற்றத்தினாரை

ளத்தாக்குவதே
கொட்டாப்புளியே ()

பத்தத்தளவற முற்றிப்பணிபுரி
பத்தித்துறையினி
பைக்கட்செவியுரு விட்டுற்றவனணி
பற்பத்தரும்வின
பச்சைப்புயலுறழ் பொற்புக்கருதினி
பத்துக்கடலொரு
பற்றப்படுமுயிர் சத்திக்கிலகடு
பக்குப்பகெனவு
பற்றற்றவர்களி னத்திற்குலவிரு
பட்சத்தினிலுரி
பட்டுப்புடவையு டுத்துக்கருமப
லத்தைப்பெறமுயல்
பப்புக்கிரியையெ டுத்துப்பலபல்ப
சுக்கட்கதுசெயல்
பட்டப்புக்கர்முக வெற்பிறற்றிரிபவர்
பக்கத்துணையென

டத்தாற்றலதே
வக்கூப்பிடதே
வச்சிப்ப்புணையே
கோப்பார்க்குளையே
கோப்பார்க்குளதே
கிற்பார்க்கிலதே
செப்பார்க்கிலலே
நட்பார்க்கவமே ()

யெத்தத்துறியினுரி னைக்கின்றவிருமெ
னச்சத்தியர்பலர்
யிக்குச்சிலைமத னைப்பெற்றவளுமி
சைக்கத்தகுமரு
யெட்டுக்கரியின்ம ருப்புற்றிடுமு
னெய்க்கப்பொருமது
யிட்டத்தொடுநனி செப்பத்துணிவுறி
விச்சைப்படிமுடி
யெட்டுட்செற்தயி லத்திற்பரவியி
ருக்கத்தகுநிலை
யிக்கட்டுறுமவனி தைக்குக்கலைபல
விட்டிட்டவனனை
யெட்டிக்கனிகரி கைப்புக்குணமெய்தெ
னக்குட்சிலகன
யெற்பொற்றிருநதி மத்தித்துயில்கொளி
றைக்குத்தனதெனு

முற்போற்றியதே
மைப்பாக்கியமே
மற்குக்கமதே
யக்கூட்டுமதே
யைக்காட்டிடுமே
யர்ச்சாப்பிடுமே
விற்போற்றியதே
மட்டாக்காமே. (அகௌ)

பாகவதர் வகுப்பு.

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
தானதன தத்ததன தானதன தத்ததன
தானதன தத்ததன தானதன தத்ததன
தந்ததன தானதன தந்ததன தானதன
தந்ததன தானதன தந்ததன தானதன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தத்ததனத் தந்ததனத் தத்ததனத் தந்ததன
தனதனத் தத்ததன தனதனத் தத்ததன
தனதனத் தத்ததன தனதனத் தத்ததன
தந்தனத் தானதன தந்தனத் தானதன
தந்தனத் தானதன தந்தனத் தானதன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்ததார்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்ததார்தன
தந்தன தந்தன தந்தன தந்ததய்யன
தந்தன தந்தன தந்தன தந்ததய்யன
தன்ன தானன தத்தன தந்தன
தானதன தாத்தன தானதன தாத்தன
தானதன தாத்தன தானதன தாத்தன.

அகரமுத வியபொறிகண் முழுமையினு மருவுபொருள்
வடிவமென நிகழ்தவள மருமகளை யுடையபா
னாணமு ரைத்துநெடு மேதினிப டைத்தருளு
நான்முகவ ணைத்தனது நாபியில ளித்தவரி
யந்தாரெ லாம்வழிப டும்பதும பா தமலர்
சிந்தனைசெய் வார்வினைக ணைந்தருள்கு னாலமுதி
லத்தியர சிற்றுவரு தந்துவில கப்புரிய
மெய்ச்செயலு ரைப்பவர்களுக்குமருள் பச்சைமலை
யைந்துபடை யுங்கொடுந் ருங்கியபெ ருந்தகுவர்
கும்பன்முழு துந்துணிப டும்படிபொ ருங்கடவு
ளற்புதச் சிங்கவரு வத்தொடுந் றன்றிரணி
யற்செகுத் தங்கமூட கற்பாக் கும்பெரிய

னளவிலுற் பத்திதரு திருவருட் சத்தியினை
 மரும்வைத் துக்கடலி னிடைகிடக் கைக்குரிய
 னம்புவிட் டாழ்கடலி ரைந்தழச் சீதவரு
 ணன்றனக் கீடதுகு லைந்திடப் போர்செய்தவ
 னற்பவி ருப்பயில் பத்தர்கள் சித்தமேய்ந்தவர்
 நச்சிய வெற்றிமு முக்கவ ளிக்குமாண்பின
 னண்டர்க ளும்பெரி தஞ்சிர டுங்கவெய்தடு
 மென்கனை யைந்துகொண் மைந்தனை யன் றுநல்கின
 னன்ன தானம ளிப்பவர் சிந்தையி
 லுண்மை யாகவசிக்குநெ டுந்தகை
 யாறுவகை மூர்த்தியாய் வேத நுவன மார்க்கமார்
 மூவிருவர் பாற்குலா வேகன்முதல் வீட்டினு

()

னனுளில்னு வெனவுலக முழுமையினு நிறையுமவன்
 மரணமறு நிலையமார் பெறவமுத முதவுகா
 னுயிரமெ னத்திகழ்ப னுடவிய டைத்தபெரு
 மாசுணம திறுயில்கொ ளாவலை டுக்கிலவ
 னம்புயம தேயனைய கண்கள்செவி வாய்கைபத
 முந்தியுடை யானென வி ளம்பிலளி கூர் தகைய
 னக்கடவு ளிக்கடவுண் மெய்க்கடவுள் பெயர்க்கடவு
 ணித்தியன நித்தியனெ னச்சொல்சிறு வர்க்கரிய
 னண்டமுக டுங்கடிது கண்டெளிதில் வந்திடுபெ
 ருங்கலுழ னென்றபரி யொன்றிவர்த ருங்கனிய
 னற்றவர்க் கும்புலவ ருக்குநற் றஞ்சமெனு
 மெய்க்கொடைப் பண்பரைமி கப்புரக் கும்பிரிய
 ளாதியச் சொற்பகரும வனிதைபர்க் குத்தலை
 யெனுமுருப் பெற்றுமவ னிலவுமுற் றற்றுணிவ
 னங்கயற் போலுமிரு கண்களிற் றுரைவிடு
 பைந்தொடிக் கரடைமிக வுங்கொடுத் தாடமைய
 னச்சமில் சித்திப டைத்துயர் சித்ததர்கூண்டுது
 தித்திடு பத்துரு வற்றவ டுன்பினுந்தக
 னண்டலர் கண்டுந டுங்குறும் வென்றிநல்கென
 நம்பிய தொண்டர்கள் சிந்தையி லென்றும்வைகுந
 னம்மை வாதனை யற்கமு யன்னுள
 புண்ணி யோருணர் சற்குரு புங்கவ
 னருமறி யாச்சகா திதநிலை மேற்கொளாழ்
 வார்பதின்மர் பாக்களோ டேயிலகு கீர்த்தியா

()

னிகழுவவர் பலர்பரம பதமதனி லுறவுமவிடு
 கருணைமலி வினனடியா பணிசெய்வதின் மெலிலிலவு

னியாகபதி விட்டபுய லேழுமிக வெட்கமுற
 வானிரையு வக்கவொரு மால்வரைத ரீத்தபுய
 னிந்திரகு மாரனென வுஞ்சிலர்சொல் காகதகு
 வன்றன்விழி போயபினு மொன்றுதவு காருணிய
 னெட்டியினு மிக்குயர்க சப்புமம னக்கயவ
 ருக்கெமனும் வெட்டுகொடு மைத்தொழின டத்துமவ
 னிந்தனமு டன்றயில முஞ்சொரிபெ ருங்கனலெ
 னும்படியெ முஞ்சினம துஞ்சிலர்மு னஞ்செய்பவ
 னெற்றுசொற் குண்டகரி டத்திரக் குஞ்சிறுமை
 யற்றவர்க் கன்றியரு னைக்கொடுக் கின்றிலவ
 னிழிருணப் புத்தர்களும் வழிபடத் தக்கபொரு
 ளெனநினைத் துத்தொழுமெ யுணர்வினர்க் குத்துணைவ
 னெண்குணத் தானெனவி ளங்குதற் காவங்னி
 லங்கெழுத் தேறிநட னஞ்செயுற் சாகவா
 னிப்பியி டத்திலு தித்திடு முத்தைநேர்ந்தவர்
 பத்தியை யொப்பிய ளித்திடு சுத்தவாஞ்சைய
 னிண்டைய ணிந்தவிர் செஞ்சடை துன்றுமொ ள்ளரிய
 னன்றொரு தன்சாணந்தனி லொன்றயுள்ளின
 னென்னை யாளநி னைத்தென்ம னந்தனி
 லன்ன வாசக மத்தினம் விண்டவ
 னீனமத மூர்க்கர்தா நாடரிய தாக்குலா
 ஞானவிழி யாற்றினு ளானவரை நோக்குவா

(1)

னிணையிலவள முறுமிதுலை நகரில்வளர் சனகன்மக
 ஞானசெயலு மொருகபட விரலைபிற குறுசரத்
 னேனவுரு வத்தினெடு பாதலம திற்குறுகி
 யாடகவி ழித்தகுவ னாவிகவர் சத்தியின
 னின்பொல்விலை வாணன்மகி மும்மடிபி னேகிமுது
 கஞ்சினகர் வாழ்கணிவ ணன்றனக மீர்கருவி
 யெத்திசையி லுற்றயுயிர் கட்டுமுண விட்டருடி
 தித்தொழின டத்தியத னிப்புகழு டைத்தலைவ
 னென்கினின மும்பலகு ரங்கொடுசெ றிந்துபணி
 முன்செயநெ டங்கடலி லங்கையைவெலுங்குரிசி
 லெப்பிறப் பின்கணுமி கத்துதிக்கும்புனிதர்
 சித்தமுற் றுங்கவர்வ னப்பன்மற் றண்டதா
 னிளையவர்க் கொத்ததுண யெனவனத் திற்றிரியு
 மொருவனைச் செப்பியவ னடலாக் கர்க்கியம
 னெஞ்சலற் றீகைமுய லுங்கரத் தானெதிரொ
 ரந்தணற் போலமுடி யுந்தினத் தேகியவ

னெட்டுவி தப்படு சித்தியு முத்தியாம்பர
 தத்துவ நிச்சய வைப்பும ளிக்குமாண்டகை
 யென்குல மென்சட மென்பொரு ளென்னுசொல்லிய
 வன்பரை யென்றுமி கழந்திடு கின்றவல்லவ
 னெண்ணி லார்க்குதி பெற்றுய முன்றரு
 பொன்னி மாநதி மத்திய ரங்கைய
 னியாதிலதி வேட்கையா வானெனவி னாய்ச்சதா
 நாடிமுய லூக்கர்காள் கேண்மினிச மாச்சொல்வேன்

மகரமுல வியதவள வுத்தியினை யனையபெரு
 மகிமையொடு விரிவுமரு வியவிதய முனிவாரும்
 வானகம திற்குலவு தாருநிழ லிற்பலபன்
 மாதரொடு நித்தமது ராகம்வினை விப்பவரு
 மந்திரமெ லாமுணரும் விஞ்சையரும் வேணவுரு
 வங்கொடுநி லாவுமதி தந்திரமெ யோகியரு
 மற்கடமெ னத்தகுநி யுப்பொடுத வத்திடைநி
 லைத்தளவில் சித்தியொடு முத்திபெறு சித்தர்களு
 மண்டலமு டன்ககண முங்கிடுகி டென்றிடவ
 ருந்தகுவு ருங்கெடவெ லுந்திறமை கொண்டவரும்
 வட்டிகட் கொண்டொபொரு ளைப்பெருக் கும்பலபல்
 செட்டிகட் சூந்துயர்வி ளைக்குமுத் துங்கர்களு
 மதுரமிக் குற்றதமிழ் விரயமுற் றிக்குலவு
 புலவருக் குக்கனக மழைபெயத் தக்கவரும்
 வஞ்சகத் தா லுலக முந்துயர்க் காடுபுரி
 கின்றவர்க் கேமனில்வி ளங்குமுற் பாதர்களு
 மத்திவ முக்கறி யத்தகு புத்திமாண்களு
 முத்தம ருக்குந லத்தைவி ளைக்கும்வேந்தரும்
 வண்புளி யொன்றிடை யன்றுதுழைந்தவையனை
 நம்பிய வன்றரு பைந்தமிழ் விண்டமெய்யரு
 மன்னு தாமம்வ னத்துள வங்கொடு
 நண்ணு பூசைமு டித்திடு பண்பரு
 மாறிலவர் சேர்க்கையா லீறில்பெரு வாழ்க்கையா
 லார்வமுறு திர்க்கரா வாருமுயிர் மாய்த்திடா

(1)

மகமதனின் முயல்புனித கருமருமெ யுணர்விலது
 கொலைபுலசெய் பவர்கண்மிசை நனிகறுவு குரவர்களு
 மானமொரு சற்றுமில் ராயிரவ லர்க்குமிசை
 நாயெனவி முத்தகுபொ லார்களைபொ றுப்பவரு
 மந்தகுண மூடரைவ ணங்கியவர் போனவழி
 பின்செலதி பாதகமு யன்றறிகி லாதவரு

மத்தெனவ லைக்கடலில் வெற்பைநடு மச்சதனை

விட்டொருத னிப்பொருளி ருக்குமென வொப்பிலரு

மந்தரமெ னுந்தனம் டந்தையர்சு கம்பெரிதெ

ஹஞ்சமய முங்கெடவெ ஹந்திறமை கொண்டவரு

மட்டில்வெப் பம்பெறுது டுக்கரைச் சண்டனில்வ

தைத்துவக் கும்படியு மைத்துமுற் றுஞ்சிலரு

மகிமையிச் சித்துமறை முடிவிலுற் றுக்குலவு

திருவெழுத் தெட்டிணையு மிகவுரைத் திட்டவரு

மங்களைச் சீர்மலியும் விண்டலத் தாள்கைவரி

ஹஞ்சகத் தாரொடுமொர் வம்புரைக் காதவரு

மட்குத லற்றுயர் சற்குண முற்றுவேண்டிய

விச்சைமு முக்கமு டித்திடு சத்தியாங்கரு

மந்தண மென்பன நன்கறி சின்றதிவ்விய

சிந்தைய ரும்பல பண்டம்வ முங்குதுய்யரும்

வண்ண ஞானவி ளக்கமு அம்பல

புண்ணி யோரும கத்துவ பொங்கரு

மாதுகர மேற்றதே போனகம தாக்கொள்வார்

தாழுமிவர் போற்சொன்மே லோர்பலரும் வாட்கொளோர் ()

பகலுமதி யமுமழலும் விழிகளென நிகழ்சிவனு

மவன்மருவு பரையுமலர் விதியுமவ னினிதுபுணர்

பாரதிமு தற்சிலமி னுருமுகில் கடக்கன

விதியின டத்துமக வானுமவ னிச்சைமலி

பைந்தகைமி னேர்செயு டன்றிகழ்பன் மாதர்களு

மங்கிபக வானுமவ னின்புறுச வாலையுமி

பத்திரள்க ளச்சுறவ தட்டுமெரு மைப்பகட

திற்கதைபி டித்துலவொ ருத்தனிரு திக்கடவுள்

பண்டொருச லந்தரன்வ ளர்ந்தமனை கொண்டவரு

ணன்கலையி வர்ந்துலக மெங்கஹம லைந்தவளி

பத்திரச் செம்பொனள கைத்தலத் தின்றலைவ

ஹத்தரத் தின்கிழபு ரத்திமைக் குஞ்சயில

பதியெனப் பட்டவரு மவரவர்க் குப்பிரிய

மனையெனத் துற்றமக ளிருமுரைத் திட்டபடி

பங்கமற் றேபணிபு ரிந்தினைக் காதவரு

மைங்கரத் தான்முருகன் மென்குமுற் பூரணைச

பக்குண புட்கலை யிச்சைய னெத்தவான்புகழ்

பெற்றப தத்தினர் முற்றுமி லக்கணந்தநி

பந்தனை கண்டவ னந்தன்ம ருந்துவல்லவரை

கொண்டமுன் வந்தவன் வென்றிம லிர்தபுள்ளிறை

பன்னி யாமரு மத்துறை செந்திரு
பின்னு கோதைம லர்த்தரு பெண்கொடி
பாகுரையி னூர்க்கொலா மோரிறைவ னுத்தரு
தார்வமக னுக்குலாம் வேளெனவு னுட்டுளார்

()

பலரும்வட மதுரையினை யலதினையில் குருகைநக
ரதனிலொரு புளியினிடை மதுரகவி யடிகளெதிர்
பாகநய மிக்ககவி யாயிரமு ரைத்தமுனி
யாசறுத மிழப்பொய்கையொர் பூதன்மயி லைக்கிறைசொல்
பண்குலவு சேரனில மின்றனது தாதைபல
தொண்டர்பத நாறுதக ளென்றபெயர் குடிமுதிர்
பத்தியிலொ ருத்தனாயிர் தட்டழிவு நப்பழைய
கச்சியுறை பச்சைமுகி லைப்பிறக ழைத்தகனி
பம்புகட லும்புனியு முண்டகம லந்தனைய
ருந்திடனி ரைந்துகவி விண்டபுல வன்கயவர்
பற்பலர்க் கந்தகனெ னக்கொலச் செங்கையயில்
கட்கம்வைத் துந்தவமு டித்தமுத் தன்சொலொரு
பதுமுதற் பத்தர்களு மமணரைச் செக்கிவிடு
முனிமுதற் தக்கவரு மியமகனிற் பத்திமலி
பண்புடைப் பாவலனு மின்கவைப் பாரதம்வி
ளம்புமற் கோளரியு முண்கண் னைச் சானகிவி
பத்தடை யச்சிறை வைத்தவ னற்றுவிழ்தக
தைத்தமிழ் செப்பினன் மற்றுமவ முத்திரேந்தவர்
பஞ்சவர்முன்சொல நம்பும னந்தம்வில்லிய
ரிந்துதெ லுங்கன கொண்டுவி யந்துசொல்லினர்
பன்னிடாதப டிக்கும னந்தனு
ளுன்னி வீடுப டைத்தவ ருஞ்சித
பாலனிக ரேச்சினர் தாமுமென வாக்குளார்
கூறுமரு ளாட்சிதோய் பாகவதர் கூட்டமே.

(ககக)

மகுட வகுப்பு.

தனை தந்த—தனத்து.

மறையனந்த மிகமொழிந்து மலையநின்ற
மலர்மடந்தை நிலமடந்தை மணமிணங்க
மறுவில்செங்க திருமுதிர்ந்த மதியுமொஞ்ச
மழைவருந்தொ றெழினடஞ்செய் மயிலுஞ்சுங்க

பெருமையே
வகாவதே
மொளியதே
ணிறகதே ()

கறையில்கிந்தை யுறுமெயன்பர் கழல்கமழ்ந்த	பொடியதே
கடல்வளைந்த புலியிருந்த கணபணஞ்செய்	நிழலதே
கவினுறும்பன் மலருமொஞ்ச கனமணங்கொ	டுளவதே
கடைசியண்ட முகடிகந்து கரைகடந்து	நிமிர்வதே ()
குறையிரந்த புலவர்தங்கள் கொதியடங்க	வசைவதே
குருகைநின்ற புளிறுழைந்த குழங்கண்டு	தெளிவதே
குடிசையென்ற விருள்கடந்து குலவுகின்ற	பொருளதே
குரவர்விண்ட மொழிமறந்த குருடர்கும்ப	லிகழ்வதே ()
சிறைமுறிந்த பறவையென்ற சிறுமதங்கொ	ளரியதே
தெருண்மலிந்த பெரியரன்பர் செனியிடஞ்சொ	னிலையதே
சிவன்விரிஞ்ச னனையரின்று திகழகண்ட	மயமதே
செயமுகுந்த னதிவளைந்த திருவரங்கன்	மகுடமே. (கககக)

புய வகுப்பு.

தனதன தந்ததான—தானத்தனந்தன.

திருமகளுந்துழாயு மணியொடுபைம்பொனான	
திரள்பணியுங்குலாவு	சீர்மிக்கிசைந்தவே
சுவையுறுபங்கனோர்கை மிசைகொடிர்ந்துசோறு	
தினுமுடைமண்டையோடு	போகக்களைந்தவே
சிகையெதிர்ந்தொங்குநாறு முகமுறுகஞ்சனது	
தெருண்மறைகொண்டுபோன	தீயற்றடிந்தவே
சிகரிகள்குன்றமோதும் வாரிரமணிந்தாரிளி	
செயமலிவொன்றிவானில்	வாழ்ப்புரிந்தவே
தெளியமுதுண்டுதேவர் குலமுயவென்றுபால்கொ	
டிரைகடலொன்றைமாறி	மாறிக்கடைந்தவே
தினகரனென்றவாழி யிமகரனொஞ்சுகோடு	
சிலைகதைவென்றிவாணி	லாவப்புனைந்தவே
திரைவளைகின்றபார்மின் வனமுலையென்குமாறு	
தெரிதருகுன்றெலாழு	நாணத்திகழ்ந்தவே
செடிமலிபைம்பொன்மேனி பெறுமிடைமங்கைமார்க	
டினமணையும்பல்போக	சாலத்துயர்ந்தவே
மருமலிகொன்றைமாலையணிசடையின்கண்மோதும்	
வலிமையுறுங்கீழி	தேர்விட்டுவந்தவே
வரையுநெகிழ்ந்துசோரு மிசைமுனியன்றொர்கானில்	
வனசரமங்கையான	போதற்றனைந்தவே

மகமுயல்கின்றகோன்மு னுடலிலொர்பங்கவாயு
 மறையவனின் நநாளொர் கோரெட்டவிர்த்தவே
 மனதினுள்வஞ்சநாடி யிகன்முதிர்கஞ்சனேவ
 வருமொர்குரண்டமாய வாயைப்பிளந்தவே
 மருவுமிளஞ்சிறுரொ டுலவிடுமந்தநாளின்
 மறைவுறுகன்றனனை மேல்விட்டெறிந்தவே
 மலிகனலென்றகோப முடனெதிர்வந்ததான
 மதமலையொன் றுமாயு மாமற்புரிந்தவே
 மறியணிசெங்கையான்வின் முறிபடவென் றுசீதை
 மகிழ்வொடுதன்கைமலை குடக்குளிர்த்தவே
 மலர்நனிசிந்திரீடு புளியினுழைந்துவாழு
 மதலைபுடன் பல்வாணர் பாடற்புகுந்தவே ()

கருமுகில்கண்டுநாண மழையின்மெலிந்தவாய
 கனபசுவின் பமார வோர்கற்சுமந்தவே
 கனலில்விழுந்துமாய முயலொருதொண்டனாவி
 களிபெறவென்றியாழி யான்முற்புரந்தவே
 கவலைமிகுந்துமூல மெனமுன்மொழிந்துகூவு
 களிறுபுரந்தமேன்மை தோயக்கிடந்தவே
 கதிமுதலின்மெனம மொழிமினென்வம்பனாது
 கனகுடரென்றமலை குடிப்படர்ந்தவே
 கழிமயல்கொண்டமாதர் விழிகொனும்பல்கோடி
 கயலினம்வந்துமோத மோதப்பொலிந்தவே
 கரமிகைதான் றும்வாணன் முதலியவம்பர்சேனை
 கசரதமுன்சொலியாவு நீற்ச்சினந்தவே
 கடிமலர்சிந்துதாரு நிழலில்வதிந்ததேவர்
 கருதும்விருந்தராடு வாருட்சிறந்தவே
 ககிமதுரங்கனியாது மறிகிலருஞ்சில்வாது
 கழறமெலிந்துளேனை யாளத்துணிந்தவே ()

யருளனுவின்றியேன முயலயமுங்கொள்ளின
 ரமுதுணவுஞ்செய்வேலை யோவற்றலைந்தவே
 யவகடநெஞ்சுனை தசமுகவன்றன்மீதி
 லமர்பொருமுன்புவேலை நீர்வற்றவென்றவே
 யதிரதாஞ்சும்வீர மருவியதுங்கவாலி
 யழியவொரம்பநாளி லேவத்தெரிந்தவே
 யதுமனைநம்பிவாழு மிளவரசன்மன்மாதை
 யரசொடுசெம்பொன்மோலி யோடிட்டநண்பவே
 யகிலமளந்ததானை நினைபவரன்பரேவ
 லதுசெயவென்கிலார வாரித்தபண்பவே

யபரிமிதங்கொள்கார மருவியசந்தமலை
யணிதருதொண்டரண்மை போலக்கிளர்ந்தவே
யரவரசன்பல்கால மொழியினுமிஞ்சுமீடு
மதிசயமுங்கொணு பாகத்தமைந்தவே
யலைகடலம்புமேக மரகதமென்றுகாணு
மழகியரங்கநாத னுடற்புயங்கனே. (கூ)

பாதாரவிந்த வகுப்பு.

தானதன தந்ததன—தானு தந்தன.

ஆயிரமனந்தம்வெகு கோடியெனமிஞ்சுமத
மாவனசொலும்பொருளெ லாமாவினங்குமே
யாசறுசெழுங்கமல நான்மலர்விரிஞ்சனுவ
லாணமுடிந்தமுடி வாயேதுலங்குமே
யாரவிந்தருஞ்சடைம யேசன்மகிழும்படியொ
ராறுதவிடும்பெருமை தேயாதுமிஞ்சுமே
யாரமுதருந்துமக வானுமிகுபுங்கவரு
மாரமொடணிந்தமுடி யோவாதுமிஞ்சுமே
யாசுலமலிந்தசுர ரியாவருமழும்படிசெ
யார்வமருமும்பலரு நேர்மேன்மைதுன்றுமே
யாதியொடுமுந்தியவ நாதியுமுணர்ந்தபெரி
யாருணர்விடந்தினம்வி டாதேயிணங்குமே
யாவலனுவின்றுணையு மோர்பொருளினுங்கொள்கில
ராமவருள்வந்தினிது தாமேவிழங்குமே
யாசமுதலென்றகனி நானுமொழியும்புலவ
ராசைமுழுதுந்தரும்வ லோர்பானெருங்குமே ()
யாறுநெறியுந்தமதெ னுதினைதரும்பிரண
வாதியெனுமென்பொறிசொன் மாயோகர்சொந்தமே
யானசமுழங்கவிக லோர்படைநடுங்கவம
ராடும்வயமொன்றியம காதிர்த்தஞ்சமே
யாலையிலவடிந்ததெளி சாறணையின்சொறரு
மாறியமனம்பெறுச யாதினர்த்தங்கமே
யாகநிலையுந்திகழு லோகநிலையும்பழுதி
லாவிநிலையுந்தெரிசு வார்பேசுபொங்கமே
யாலிமதுரம்பொருவு பாடல்பகரும்பதின்ம
ராலறிபவென்கிவிசை யாமுடர்பங்கமே
யானியில்குறிஞ்சுமுத லாகுநிலமைந்தினிலு
மாடுபவெனுந்தெளிஞர் மீதேயிரங்குமே

யாசினிதருஞ்சுளையை நேர்மொழிதெரிந்துபக
 ராதசிலரன்பிணையும் விழ்மோகமொன்றுமே
 யாடியினுயர்ந்ததொரு பூரமதில்வந்தவெம்
 தாயிமுனணிந்துதவு பூவாசமண்டுமே ()

வாயிலமுதந்தருமொர் கோசலையுடன்பகர்சின்
 மாதர்மடியின் கண்வெகு போதேறுகின்றவே
 மாசுபடுநஞ்சுதவு பேய்மகடன்மென்றகையில்
 வார்மடியினுஞ்சிறிது போதேயுநண்பவே
 வான்வரைநிவந்தபெரு நீர்மிசைமிதந்தவிலை
 வாய்பிரளயந்தொறுமீன் டாதேயுதைந்தவே
 மாயைவலிமிஞ்சுசக டாசுரனெனுங்கொடியன்
 மாய்வுறவதஞ்செய்புக மோடேதிசுழந்தவே
 வாரணமடிந்துவிழ மோதியதுகண்டுமெதிர்
 மாமன்முடியுந்தலையும் வேறுகவென்றவே
 மாமறலிமைந்தன்முடி சூடுதல்வி னைந்துகொடு
 மாசுணம்வரைந்தகொடி யோன்வாயில்சென்றவே
 மாநிலமடந்தையொடு தாமரையிடங்குழிகொண்
 மாமகளுமங்கைமல ராலேபிசைந்தவே
 வாலுததியின்றலைகு லாவுபணிமன்றனது
 வாளுடலதன்கணெடு நாளாவினையந்தவே ()

வானியினிடங்குழிகொள் காரரவமொன்றினக
 மாறிடநடஞ்செய்துப லோர் பேசல்கொண்டவே
 மாஹமுமுண்கணுறு சீர்வினதைமைந்தனதி
 மான்மியமுறும்படிச தாமீதிவந்தவே
 மால்வரைபிடுங்கியெறி கோரகுணசண்டபல
 வாயுபுதல்வன்கைமல ராலேசுமந்தவே
 மாதிரம்வணங்கவரு காதிமகன்முன்பொருகல்
 வாஹுதன்மடந்தையரு வா மாறுரைந்தவே
 வாசவனுடம்புயனு மீசனுமிகழந்தகொடு
 வாயசமடைந்திடனு மோவாதபண்பவே
 வாணியைவதஞ்செய்யடை யாளமெனவங்கொர்பணி
 வாணின்மிசைநின்றெழும ராதேர்மைகண்டவே
 மாமகரகும்பபதி தீமையறவென்றவனு
 மாஹமவர் பின்சிலரு மேனாண்முகந்தவே
 மானமழியும்படிசெய் வான்முடிப்பெரும்பகைவன்
 வாருவுறழ்தம்பியையெ ளாதாளுமொய்ம்பவே. ()

தியினை நிகர்ந்தநிறை மாதர்பலர்கஞ்சவணி
 சேகைவரன்றொர்மா மீதேறுமவம்பவே

சேயிழைமடந்தையிடு மாலையணிழைந்துவரு
 தேர்வயவர்குன்றவெழு சேமேல்விரைந்தவே
 சிலமலியுக்குறளின் மாவலிமுனின்றபினர்
 சேனுலகையும்பெரிய பாரோடாளந்தவே
 தீமையுறுகஞ்சனது சோதரியெனும்பிழைகொ
 தேவகிதனுந்தியினு மோர்கால்வளர்த்தவே
 தீரகுருடன்புதல்வ னேவவருகிங்கரர்கள்
 சோமடியும்படியொ ரோபோதனைந்தவே
 தேவர்புகழ்கங்கைமக னுதியருமொஞ்சவருள்
 சேரும்விதூரன்றன்மனை யூடேபுகுந்தவே
 சேல்வரைதருங்கொடியு ளானெதூர்நிகழ்த்தகிழி
 தேவையிலிழும்படிசெய் தானாடியன்றவே
 தேனுறமுமின்கவிதை பாடுமொருதொண்டனது
 சேயவடிசென்றகவ டோடேதொடர்ந்தவே ()

தீவிரதாங்கொடுச தாவழிபடும்புனிதர்
 சேகரமெனுங்குருகை யாழ்வானையுண்டவே
 சீதமலர்சிந்தியொரு பேடிபணியும்பொழுது
 சீறாவகங்கணைல் வீடாநிகழ்த்தவே
 சேரியில்வளர்ந்துமண லாலயம்வணங்குமொரு
 சிரியனுணர்ந்தொர்பது பாவான்மொழிந்தவே
 தேடிமிகநொந்துதுதி பாடுமவர்சிந்தையிடை
 தீபமெனநின்றிருள டாதாளுமன்பவே
 தேறிமகிழ்சிந்தையுறு நாதமுனிமுன்சொல்சிலர்
 தேகமுமகண்டமய மாமாறடர்ந்தவே
 சியொழுதுபுன்றலையர் காணமதினைந்திடும்வி
 சேடமுயலுங்குரவ னேர்வாரடைந்தவே
 தேசிகனுமெங்கண்மண வாளமுனியும்பகையில்
 சீருணர்பெருந்தகவு ளாரேவனைந்தவே
 சீகரமெறிந்தகட னுடனையிடுங்கதைப
 தேமிகமொழிந்தவர்கள் பாலேகிடந்தவே ()

பாயிருடுறந்தமணி நூபுரமணிந்துபல
 பாகவதர்சிந்தைதொறு நாடோறலைந்தவே
 பானல்விழிமங்கையர்கு ழாமலிவுறும்பொதுவர்
 பாடியினிலன்றொரு லோடேதவழந்தவே
 பார்க்கள்சுகம்பெறமுன் வேள்வியில்வரும்பெண்ணுரு
 பாவமுன்வெருண்டுமிக நாடெனைந்தவே
 பாரவலிடங்கொரு போர்நனிபுரிந்துமெலி
 பாழிமதமுஞ்சாமுய் வாளுடுமைந்தவே

பாதகமிருக்கனக னுண்மையறநொந்தழுமொர்
 பாலனுபவங்கிலகு துணுடெழுந்தவே
 பாறுகழுகும்புலியு நாபுநரியும்பருகு
 பாவவுணவுண்பவரெ னுமேமறைந்தவே
 பாடலநறுத்துளசி கூதளமலங்கலரி
 பாடலொடிடும்பலரும் வாழ்வான்வளைந்தவே
 பாகரசமிஞ்சுமிசை வீணைபயில்கின்றசிலர்
 பாலுநடனம்புரிம காலிலைத்தந்தவே ()
 பாரதமொழிந்தருள்வி யாசனிகரும்பெரியர்
 பான்மையறிகின்றிலவர் சோராதிகழ்ந்தவே
 பாதிமதியம்புரையும் வானுதன்மடந்தையர்சு
 பாவமறியங்கசனா மேனாள்பணிந்தவே
 பாரதிபுணர்ந்தவய னூல்விதிகடந்துமிகு
 பாழ்படுவிதண்டமத ராவார்தணந்தவே
 பானுவொடுமழ்ந்தபர காலமுனிவன்றனது
 பாமணமிகுங்குமுத வாய்தோயவந்தவே
 பாலைவனநன்றெனும கோரகுணவண்டரொட
 பாரகலசம்புரிய வீழ்வார்தெரிந்தவே
 பாறையினிடஞ்செய்கிண றாறுதவுமென் றுநனி
 பாடுபடுமென்கனிதை மா லாடமிழ்ந்தவே
 பாதலமமர்ந்தபது நாறுமுகவங்கதச
 பாபதிமொழிந்துமுடி யாமேன்மைபுண்டவே
 பாண்முனிவைகுந்தமுது காவிரியிடங்குடி கொள்
 பாசொளியரங்கனிரு பாதாஸிந்தமே. (கக)

திருவரங்கத்திருவாயிரம்

முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வண்ண விருத்தம்.

தனன தந்தத்—தனனாதனனா.

ஆயன்மதங்கட் கிடியேறருள்கூ ரடியார்தங்கட் கமுதாண்மையினு
 லியல்விளம்பித் திரிவார்சமனா னெனுமகந்தைப் பிணிதீர்பெரியோ
 ருயர்பதம்பட் டுதிர் தூளணியா லொளிர்சொம்பெற் றவரேயுணரோர்
 செயமுகுந்தம் கணிமாமணினேர் திருவரங்கத் திருவாயிரமே.

தெய்வமேதுணை.

தேவிசகாயம்.

திருமகள நீத்தாதி.

—o—o—o—

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

மருமமதிற் சந்ததழு மாயன்வைத்துக் காக்குந்
திருமகளாக் கந்தாதி செப்பக்—குருமரபிற்
பட்டார் குழாமிகழாப் பன்னிரண்டாழ் வார்பதமுங்
கட்டாய மானபெருங் காப்பு.

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

திருமகளேதிருப் பாற்கடலாடன்று தேவர்தொழ
வருமகளேயுல கெல்லாமுமென்றென்று வாழவைக்கு
மொருமகளேநெடு மாலுரத்தேயுற் றுரம்பெரிது
தருமகளேதமியேன்தலைத்துநின்றானைவையே. (க)

தானையென்சென்னியின் மேனீவைத்தால்வெந் தாணிமுதற்
கோகைவன்றினைப் பேயோடுவென்று குலாவுவன்காண்
வானையொப்பாம்விழி யானெடுமாலை யக்கியப்பால்
வேளைநல்கிப்ப லுலகோரும்வாழ்ச்செய் மின்கொடியே. (உ)

மின்கொடியன்ன விடையாரனேகர் மிகவிசுழம்
வன்கொடிதேனுந் தவிர்க்கின்றிலாயென்று வாழ்விப்பையோ
மென்கொடிமுண்ணத் திருமாலுக்கீர்து வியன்பொலிசீர்ப்
பொன்கொடிப்பூதலத் தோர்தம்மையாளும் பொறியணங்கே. (ங)

பொறியாவிறுயில் கூரும்பிரானருட் புந்திகவர்ந்
தெறிகதிர்த்தாமரைப் பூமிதுவாழுமொ ரேந்திழையே
முறியறுத்துண்கின்ற பொல்லார்ச்சூஞ்செம்பொன் வழங்கிடுநீ
யறிவினிற்குந்தமி யேற்கிரங்காமை யதிசயமே. (ச)

சயமகளிந்திரர் பல்லோர்வணங்குபொற் றுட்டிருவோர்
கயமுயக்காத்வன் நன்னுயிர்போலுங் கமலையிந்த
வியனுலகடெனைச் சோதிக்கின்றாது விட்டொழித்தா
லயமுந்நினைந்தையர் தம்பாற்கையேற்ப தறுமுற்றுமே. (ரு)

முற்றற்பவளச் சிலைபோன்முஞ்சுந்தன்ன் மொய்ம்பில்வளர்
கொற்றத்திருமடந் தாயடியேன்கலிக் கோடையிடை
பற்றற்றமேலவர் தங்கோலத்தோடு பதைக்கைநன்றேரு
சற்றற்புதக்கரு ணைக்கடலாட்டத் தபையசெய்தியே. (க)

செய்யதண்டாமரைப் பூமேல்வசிக்ஞர் திருமடந்தாய்
வையகரீசர்கைப் பட்டதனாலுண் மகிழ்கின்றையோ
மையணிவண்ணப் பெருமான்றனையிவ் வம்பொழித்தியா
முய்யநின்றண்ணருள் வாரிதியாட்டற் குளங்கொண்டிடே. (௭)

உளங்கொண்டபேரரு ளெத்தனைதேவ ருறச்செயினுந்
தளங்கொண்டதாமரை யாளருளின்றெனிற் சஞ்சலமே
களங்கொண்டநஞ்சன் முதலாயதெய்வக் கணங்களுமள்
வளங்கொண்டலாத்தினம் புண்பட்டவாம்பல வா றுளவே. (௮)

பலவாறுலகுக் கிதஞ்செய்யநாடுமென் பான்மைநச்சி
புலவாக்கருணை புரியாதிருக்கை யுசிதங்கொலோ
நிலவாரசடைப்பெரு மான்றங்கையாய்ப்பெரு நீலவண்ணன்
கலவாமகிழ்மனை யாயவன்மாற்பிற் கவின்றபொன்னே. (௯)

பொன்னுமணியும் புனியாள்செங்கோலுமென் பூந்துகிலு
மின்னுமகுட முதலாயபூணும் வியனழகு
மன்னும்வல்லீரமும் வாகையுமாகிய வாழ்வனைத்து
நன்னுதற்செந்திரு மங்கைதன னுட்டங்க ணல்குப்பவே. (௧௦)

நல்குரவஞ்சி நளிர்கடல்குழிந்த நானிலத்தோர்க்
கொல்குமெண்ணைக்கக னத்தாரும்போற்றிசைத் துன்னசெய்வாய்
பல்குருவாயர சாய்ப்புனிகாக்கும் பகவனுரு
கல்குலம்போருகப் பாவாய்நின்றண்ணருட் காக்கமுண்டே. (௧௧)

ஆக்கமென்றுள்ளன வெல்லாம்பொருந்து மரும்பொருளாய்ச்
சேக்கமலாதனத் துற்றாய்விண்ணாடர் தினம்பணியுந்
தாக்கணங்கேயென் றமிழ்மாலகொண்டன்று சாற்றியசொற்
காக்கவுந்தாமதஞ் செய்கின்றையேயென்ன காரணமே. (௧௨)

காரணங்கோடுவெண் பானேரணங்குங் கருதியசெஞ்
சீரணங்கேயென் கவிநோய்முற்றிக்கணந் தீர்த்தருளோர்
வாரணங்காப்பத் தனிபோய்த்தவள வளைமுழக்கு
நாரணன்றொட்டநின் மங்கலங்கோடி. நலம்பெறுமே. (௧௩)

நலந்தந்தநாரணன் பன்னியென்றியாரு நலிலமல
நிலந்தந்தவாழ்வுடைப் பாவாயைந்தேவரு மேத்தெடுக்கும்
பொலந்தந்தமென்கழற் பூவையென்றேருமென் புன்கவிதீர்த்
தலந்தந்தவொன்னல ரெல்லாநடுங்க வருளுநல்கே. (௧௪)

அருளும்பொருளுநின் னுடலென்றோர்ந்து மகிலத்துள்ளே
யிருளந்துபாழ்மிடிப் பேயால்வருந்தெற் கிரங்கலென்றோ
சுருளங்கருங்குழற் றோகாய்விண்ணாடர் தொழமுனிவர்
தெருளந்திருநெடு மா லுரத்தேவனர் செந்திருவே.

(கஞ)

செந்திருவேநின் னருள்போற்றிநின் றுஞ் செகத்திலுள்ளார்
தந்திருவேட்டுத் தயங்குகின்றெனனைத் தாங்கலென்றோ
சந்திரனோடு முழேதோடும்பாற்கட றன்னில்வந்த
விந்திரையென்னப் பலர்கூறுஞாய மிலங்குறவே.

(கக)

இலங்குந்திருவரு ளேதஞ்சமாமென் றியப்புமுண்மை
துலங்கும்படியெனைக் காத்தருள்வாய்பல் சுரக்கணமுங்
கலங்கும்படிபொருந் தானவராண்மை கழியவெல்லும
பலங்குன்றிடாநெடு மாலகன்மார்பிற் பழகணங்கே.

(க௭)

பழங்கண்ணேகத்திற் பட்டுமுன்றியான்பல் பருப்பதத்திற்
கிழங்குண்டமாதவர் தாமுநத்தாப்பெருங் கீர்த்திரட்டேன்
வழங்குநதிறமை யுனக்கில்லையோவளை வாயில்வைத்து
முழங்குநதிருநெடு மாற்குயிரேநிகர் மொய்குழலே.

(க௮)

மொய்குழற்பாவைய ரோடுவநதுன்மகன் மூரிபமபு
பெய்குதற்காற்றுநில் லேன்றனைப்பாழ்மிடிப் பேயுநதொட்டாற்
செய்குவதெனனை யறிகின்றிலேனருட் சீரருள்வாய்
வைகுலவைம்படை யான்றனையாண்ட மலர்மகளே.

(க௯)

மலரிற்றிறநது நெடுமாலுரத்தில் வசிர்குமின்னே
யலகற்றேபுறு விழைவேற்கவ்வண்ண மருள்செய்திட்டா
லுலகிற்குநன்மையுண் டுன்றனக்கும்புக முண்டுகண்டாய்
பலமிக்கதானவ னல்லேன்னமானிடப் பாலகனே.

(௨௦)

பாலன்னமேனிக் கலைமகளார்வம படைததுமுனறன
சேலன்னகண்ணரு னெய்தாமையான்மிகச் சீரழிநதேன
மாலன்னதெய்வமற் றில்லாமையோர்ந்தவன் மார்பில்வைகு
நாலன்னசிற்றிடைப் பாவாய்சற்றேயின் று நோக்குதியே.

(௨௧)

நோக்கஞ்சிறிதுமென் மேல்வைத்திலாய்மிக நொநனைத்துங்
காக்கவல்லாற்கருள் செய்தநின்கட்கடைக் காதலுற்றே
ஊக்கமுமெய்யுணர் வுங்கொடுத்தாண்டிவ வுலகறிபே
ராக்கமுந்தந்தருள் வாய்செய்யதாமரை யாரணங்கே.

(௨௨)

ஹுரணங்குப்பிடி லெட்டாதொளித்திட் டரும்புனத்தோர்
வாரணங்காத்திடச் சென்றலுரத்தின் மருவுபெருஞ்
சீரணங்கேதமி யேன்றனைவெள்ளிச் சிலம்பில்வைகுங்
காரணங்காளிறை போல்வாழுமாறு கடைட்சித்திடே.

(௨௩)

கடங்கொண்டரீரிரு குஞ்சரமாட்டக் கமலமல
ரிடங்கொண்டுவாழுமொ ரேர்திழையேசெல்வ மியாவுரின் பொற்
றடங்கொண்டசென்னியி னூர்சொந்தமேயெனச் சாற்றுமுண்மைத்
கிடங்கொண்டவென்னைக் கருதாதெங்கியார்க்கிதஞ் செய்குதியே. (உச)

செய்யபொன்மேனித் திருவேசெந்தாமரைச் சீர்மகளே
கையகத்துஞ்செழுந் தாமரையேந்துங் கனங்குழையே
வையமுற்றோர்குடிக்கிழவைத்துளாரை மறந்தனையே
லையமிங்கேற்பினு மெய்தாமலேங்கி யலைகுவரே. (உரு)

அலைகடற்பள்ளிகொண் டோன்கைகளாலெடுத் தன்றணிந்த
விலையினின்மங்கலஞ் சான்றுவென்றனை வெறுத்துவிடேல்
புலையுடைப்புல்லியர் தம்பாலுமேற்றுப் புழுங்குறுமிந்
நிலையொழித்தேற்பவர் வேட்கைநல்கார்வ நிறைவருளே. (உ௬)

நிறைகின்றபூரண னுநெடுமாலக னெஞ்சுசத்தி
லுறைகின்றீயென்ற னுண்மையுளியாது முணர்கிலையோ
வறைகின்றபாடல்கட் கென்றோர்பரிசு மருள்கிலையோ
மறைகின்றதுண்ணிடைச் செம்பொன்வெற்பாங்கஞ்ச மாமகளே. (உ௭)

மாமறைதீதி முழுதுந்தணந்திம் மகிதலத்திற்
காமவினோதம தேழுயல்வாரிற் கடைப்பட்டெய்த்தே
னீமகிழ்ந்தென்னைத் தொடர்ந்தாளச்சற்று நினைத்தருள்செந்
தாமரைப்பூம்பொகுட் டின்றலையேய தனியணங்கே. (உ௮)

தனியேயிரந்து திரிவார்தம்மீதுசெந் தாமரையான்
பனிரீலக்கண்ணருட் பார்வைசற்றெய்திற் படைப்பெருக்குங்
குனிவார்சிலைமன்னர் கொண்டாடும்வீரமுங் கோதொழிந்த
முனிவோர்சொல்லாகிய மாதியசீர்வந்து மொய்த்திடமே. (உ௯)

மொய்யார்செந்தாமரைப் பூமேற்குடிக்கொள்ளு முத்தநகைச்
செய்யாநாயன்றிமற் றோர்தெய்வமின்றிச செகத்தினிடை
நெய்யார்வெந்தீயிற் கொடிதாயபாழ்த்த நிரப்பொழித் து
மெய்யாயசெல்வப் பெருக்கடுவப்ப விடுப்பதற்கே. (௩௦)

பதங்களெல்லாமும் பிறப்போடிதற்பில் பரத்துலமு
மிதங்கண்மற்றியாவுநன் காராயில்வேறில்லை யெட்டெழுத்தா
னிதங்களிகுர்பெரு மாநெஞ்சின்மேனி நிருதர்தம்மேற்
கதங்களுஞ்செய்யும் பெருந்தேவியார்திருக் கண்ணருளே. (௩௧)

கண்ணகன் ஞாலங் களிகூருமாறு கருதுமென
தெண்ணமொன்றேனு முடியாதொழியி ளிளப்பமன்றோ
விண்ணவர்கூட்டங் களிகூரப்பாற்றிரு வேலைகடைந்
துண்ணமுதீந்த பெருமான் நன்மார்பத் துறைபவட்கே. (௩௨)

புவனன் றன்மைந்தன் முதலாஞ்சில்வீரரும் பங்கயக்கண்
ணவனுஞ்சிவனுமொப் பாந்தேவர்தாழு மறைந்தசொற்க
ளிவனொன்றுமெய்ப்படக் காண்கின்றிலேன்மல ரேயந்திருக்குந்
தவளங்குலாநகைச் செந்திருநோக்கந் தராமையினே. (௩௩)

தரையிற்புதைத்த பொருள்கரியாகத் தயங்குநரு
மரையிற்பறிக்கத் துணியுமிலாதிங் கலைபவருங்
கரையற்றதுன்பக் கடலாடமிழந்து கலங்குநருந்
திரையிற்பிறந்துயர் சீமாட்டிகண்ணருள் சேர்ந்திலரே. (௩௪)

சேரியஞ்செம்பிரும் பாதியிற்பொன்செயுஞ் சீரியரும்
பாரீர்க்கடற்பல தீவுடனாண்டியர் பான்மையருஞ்
சூரீர்துபெற்ற செயத்தாலளவறத் துள்ளுநரும்
வாரீரக்கொங்கைத் திருமாதுகண்ணருள் வாய்ந்தவரே. (௩௫)

வாயசமோநரி யோபூணையோவென்னும் வஞ்சகர்க்கு
மேயபல்சீரு மொருக்காற்கொடுக்கு மிறைவியிட
மாயவன்மாற்புந் துளசியுமியாணை வதனமுந்
நாயவரில்லமும் வில்வமுந்தீபமுஞ் சொன்னமுமே. (௩௬)

சொன்னன்கொடுப்பதொன் றேதிருமாதருட் டோற்றமென்னுஞ்
சின்னமதிப்புல விரீநன்மையாவும்ச் செல்விபங்கே
கன்னலின்சொல்லவன் சேய்மனையாட்டி கணிந்தருள்வ
தின்னலெல்லாமவண் முன்பிறந்தாள்பங் கெனச்சொன்மினே. (௩௭)

எனக்குன்கடைக்கண் ணருள்வாரியின் றுளி யின்றருளி
லுனக்கும்புகமுண் டலகிற்குநன்மையுண் டன்கணவன்
றனக்குங்களிப்புண்டு சத்தியமேயென்சொற் றள்ளிவிடேல்
கனக்குந்துணைமுலை யோதிமம்போலுங் கமலமின்னே. (௩௮)

கமலாதனத்தனின் சேய்நெடுமானின் கணவனரன்
சமமானசோதரன் மற்றோரெல்லாந்தொழத் தக்கதொண்ட
ரெமதனைவன்கவி தீர்த்தாள்வதிற்றடை யாதுளதோ
வமலேநன்றாமவை குன்றாததாமெய் யருட்செல்வியே. (௩௯)

மெய்யனல்லேன்றவ னல்லேன்சரத விரதனல்லேன்
பையரவிறுதியில் கூர்பெருமானெழும் பான்மைசொன்னு
யையயில்சேர்ச்சட கோபனுமாங்குரைத் தான்கண்டிலே
னுய்யவென்றாண்டருள் வாய்பதுமாதனத் துத்தமியே. (௪௦)

உத்தமச்சற்குரு சேவையெய்தாதிங் குழலுமெனக்
கித்தனையாசை கொடுத்திட்டதாச்சற் றியம்புகண்டாய்
மத்தகவேழம் புரந்தபிராணை மனத்திலுன்னிப்
பத்தருற்றார்களை யெந்நாளுங்காக்கும் பதுமமின்னே. (௪௧)

பதுமம்புனைந்த பதுமக்கையாற்பொற் பரிசருளின்
மதுவுண்டபேய்க்குரங் கன்னிரிகழ்ச்சியின் மாழ்குவனோ
விதுவொன்றுசென்னிப் பிரானுக்கயிலையின் மேவுமுண்மை
யதுகண்டுளார்க்கெளி யாய்செம்பொன்மேனி யணங்கரசே. (சஉ)

அணங்கரசிந்திரை யம்பிகைக்கின்ப மருளிறைவி
கணங்களெல்லாந்தொழுந் காலுடையாளேனைக் கண்டுகொண்டா
லிணங்கலர்சேனைக் கெமனாகுவெனடுத் தேத்தியன்பால்
வணங்கவல்லார்க்கனை யாவேனிதேயென்றன் வண்குணமே. (சங)

குணரீடுபாண்டவர்க் காத்தானிப்போலும்பல் கோடிசித்தர்
மணமாந்துழாயணிப் பைங்கொண்டலூடென்றும் வாழவைத்தாய்
நிணங்வேட்டுக்கன் றுங்கொல் கின்றார்ப்பகைக்குமென் னெஞ்சுழிந்தோர்
பிணமாயித்தேகம் விழ்ச்செய்திடேன்மலர்ப் பெய்வனையே. (சச)

பெய்யுங்கனமுகி லோரேழுமொல்கப் பிறங்கலெடுத்
துய்யும்படிபல்ப சுக்காத்தநாதனின் ஞானவிழைந்து
கொய்யும்புலையர்க் கரசாளமார்வங் கொடுத்ததென்னோ!
நெய்யுந்துசெங்கம லப்பொருட்டேவளர் நேரிழையே. (சரு)

நேராரனேக ரிரத்தக்கடலிடை நீந்துபெரும்
போராடுமார்வத்த ரியாவரென்றாற்பகம் பொற்புமலி
நாராயணன்பத மேதஞ்சமாமென நாடுமன்பாற்
சீராட்செம்பொற்றிரு மாதருணைக்குறுஞ் சிற்சிலரே. (சசு)

சிற்பரதத்துவ ஞானமும்பார்மகள் சீர்பெறற்காப்
பற்பலமன்னர் குடிகேடுசெய்கின்ற பண்புமெண்ணில்
கற்பொருகொங்கைக் கலவியும்வேட்டுழல் காதுள்ளீ
ரற்புதநாரணன் மார்பிலுற்றானை யடுத்துயம்மினே. (சஎ)

அடுத்திறைஞ்சம்புல வோர்பெற்றுவாழ்வுற வம்புயப்பூ
நடுத்திகழ்செய்யவ ணல்காததொன்றில்லை நாகமிசை
படுத்தியங்குந்திரு மாலுந்தியாய பதுமமுன்னாள்
கொடுத்திடவந்தவன் கைசெய்ததாமண்ட கோடியுள்ளே. (சஅ)

உள்ளக்கமலத்தில் வந்துவந்தாடு முனதருளில்
வெள்ளக்கமலப் புவியோர்முற்சற்று விளங்கலென்றோ
கள்ளக்கமலனைப் பெற்றானெந்நாளுந் கலந்துவகை
கொள்ளக்கமல மலர்மேற்குலாவி யகோல்வனையே. (சக)

கோலவுருவுஞ் சமைந்தகல்பாந்துயர் கொய்தநெடு
மாலடியாடி மைத்திறமேமிக வெளவுமெண்ணிச்
சாலமனந்தள ரக்கண்டுளாயென்று தாங்கிக்கொள்வா
யாலமுலீலமும் போலவிறுண்கண் ணணித்திருவே. (ரு)

அணித்தாருநின்னரு ளென் றுவப்பாரு மறிவடையப்
பணித்தாய்சில்கால்பயன் பாலித்துமாற்றினை பாவமன்றோ
வெணித்தாழ்வரூநல மென்றருள்வாயென்று மெம்பெருமான்
மணித்தாமமார்பைவிட் டோவாதுவாழு மடவன்னமே. (ருக)

அன்னமொப்பாய மருமகளார்வ மடைந்தவர்க்குக்
கின்னஞ்செய்வாயெனப் பல்லோருலகிற் கிளத்திடும்பொய்ச்
சொன்னம்பிலேனவ ளாயதுநீயென் றுணிவடைந்தே
னின்னமுஞ்சோதனை செய்யேல்கமலத் திருந்தவளே. (ருஉ)

இருந்தையொப்பாமுரு வாய்ந்தவெஞ்சாரண ிடழித்த
வருந்தவன்சொல்வழிச் சென்றறியேன் றுதிக்காசைகொண்டாய்
கருந்தனமேனூந் தருகின்றிலாய்தண் கருணையின்றோ
மருந்ததேனோடுவெண் பாற்கடலூடன்று வந்தபொன்னை. (ருங)

வந்தனஞ்செய்பவர் குற்றேவலுஞ்செய்யு மாயனது
பைந்தகைமார்பிற் குடியேறிவாமும் பதுமமகள்
சொந்தமெல்வாயுரை தந்தாளினேகவித் துன்பமறு
மந்தரத்தோர்நிலத் தோர்பிலத்தோரென் னனைவர்க்குமே. (ருச)

அனைவரும்போற்று நெடுமாலுநீயு மடற்கருடன்
றனையெழில்வாகன மாக்கொண்டெனுவருஞ் சத்தியத்தைப்
பிணையுள்ளபேரறி யத்தக்கவாறருள் பெய்வதென்றோ
மனையெனத்தாமரைப் பூவையெல்லாங்கொள்ளு மாணிக்கமே. (ருரு)

மாணிக்கமேனி யுடனுன்னைநாடி மலர்சொரிந்து
பேணிக்கைகூப்பும் பயனிந்தவாறிங்கு பெற்றிருந்து
மாணிக்கைகழு ளார்தங்களாண்மைகண் டஞ்சிமுக
நாணிக்கவிழ்தர லாமோபொன்போலு நளினமின்னே. (ருஉ)

நளினந்தொ றும்வளர் நங்காய்நின் கொண்கனென் னற்றமிழக்காப்
புளிநம்பொலியல்லிக் கேணியிறந்த புதியகைச்சீட்
டொளிர்கின் றசத்திய மாகாவிட்டாலந்த ஆறுனக்கே
களிறுண்டவெள்ளிற் களிபோன் றுள்ளோனிலை கண்டருளே. (ருஎ)

கண்டங்கரியன் முழுதுங்கரியன் கடகரிய
னண்டங்கடந்தவ னுதியதேவ ரனைவருநின்
றொண்டன்பினாலுயந்து ளாரேயென்றோருமென் றுன்பொழித்தா
ளொண்டங்கமேனித் திருவேயெச்சரு முடையவனே. (ருஅ)

உடைமணிச்சேயுரு வாத்திருமாலிவ் வுலகில்வந்தாற்
பெடைமயிற்சாயல் வடிவாகித்தானும் பிறக்கவொல்காள்
படைமலர்த்தின்கரத் தங்கசவேலைப் பயந்தபண்பாற்
கடையுக்கத்தினரு மெள்ளாதசீர்கொள் கனகமின்னே. (ருக)

கனகம்பொருளல வென்பாரைவன்சினக் காலன்வெளவு
மனகமதேயென் னுளார்சித்தராய்விண்ணி லாடல்செய்வார்
தனதனைத்தோழமைக் கொண்டானென்பாம்பணிச் சம்புவுமென்
மனதறிமாமல ராளருளில்லவர் மாந்தரன்நே. (கூடு)

மாந்தரிற்சிற்சில ரைத்திருமாலென்றும் வண்புலவர்
நீந்தமிழ்ப்பாடல்க ளாற்செப்புமா னுஞ் செயத்தக்கநீ
பாந்தளிற்றிய மிடியாலெற்றுன்பப் படுத்தனன்றோ
வேந்தலர்ப்பீடத்து ளாயண்டகோடிமுற் றின்றவளே. (கூக)

ஈன்றானிகழவுஞ் செய்கின்றபாழ்மிடி யிற்கயங்கு
நான்றானிற்போற்றத் துணிந்தேன்கொலோவுன்ற னல்லருளுட்
டோன்றாதுகின்றெனைத் தூண்டியதோவுண்மை சொற்றருள்வாய்
போன்றாலாத்நிரு மாலுரத்தேவனார் பூங்கிள்ளியே. (கூஉ)

பூங்கனைமாரனைப் பெற்றாய்சுகல புவனத்தினு
மோங்கருட்கார்முகி னெஞ்சங்கவந்திட் டியர்ச்சியுற்றாய்
வேங்கனற்போலுமென் பாழ்மிடிநீர்க்கும் விறவிலையோ
மாங்கலியத்திரு மூல்காட்சியாச்சொன் மலர்த்தையலே. (கூங)

மலரா தனத்திருந் தானொடுமாற்கருள் வாழ்க்கைநல்கிப்
பலகோடியண்டமுங் காப்பானவனைப் பழிச்சுகின்றேன்
சிலர்வாயிற்சென்றிர வா தளிந்தாலத் திருத்திகொண்டு
புலவேர்களைந்து பிறலாதவிட்டிற் புகுவனன்றே. (கூச)

வனத்தொடுமாநக ருஞ்சமமான வாதனைபோ
யினத்தொடுவாமும் பெருங்களிப்பெய்து மிகலழியுங்
கனத்தொடுநேரு நெடியோனையாண்டு கமலமுற்றுந்
தனத்தொடுவாழ்மயில் போன்றானிரவாளருள் சார்ந்தியனே. (கூரு)

சாரணர்புத்தர் முதலோரும்போற்றத் தரணியுண்ட
நாரணன்மார்பத் திருக்கின்றபாவை நளினக்கையே
காரணநன்மைக்குந் தீமைக்குமென்னக் கழறவல்லார்
பூரணஞானமுற் றோர்மற்றையோர்கிறு புந்தியரே. (கூரு)

புந்திக்கலக்க மலிந்துண்ணைநாடிப் புலம்புகின்றேன்
சிந்திக்கவல்லல் லேனென்னையின்னமுஞ் சீரழியே
னிந்திக்கத்தக்கவ ரும்புகழார்வ நிறைவருள்வாய்
வந்திக்கவல்ல குறுமா முனிபின் வருந்திருவே. (கூல)

வருந்திடநீடுங் கலிமுற்றுந்திரநின் மைந்தன்சொல்லாற்
றிருந்தியநான்மறைத் தேவரெல்லார்க்குஞ் செயமுரைத்தேன்
பொருந்தியபேறுதந் தாரிலராலுனைப் போற்றலுற்றேன்
மருந்தினைச்சொற்றிரு வேளியுமங்கனம் வஞ்சியலே. (கூல)

வஞ்சிமன்கன்னட தேயாதிபன்சின் மடாதிபரைக்
கெஞ்சியுமென்றனக் கெய்தாதசெம்பொன்பல் கீழவர்பான்
மிஞ்சிடச்செய்யுங் கொடுமையெல்லாமென்று விட்டொழிப்பாய்
நஞ்சினுந்தேவ ரமுதினுஞ்சீர்த்தகண் ணாரணியே. (௬௯)

நாரணிநாரணன் பன்னியென்றோர்வரு நாவலர்தம்
பேரணிதானும் பெரிதோங்கும்பாரிற் பிறந்தெய்த்துளே
வீரணிசென்னியன் கைம்மண்டையோட்டுண்டி லீக்கியருட்
சீரணிவெள்ளிவெற் பிற்குடியேறச்செய் செய்யவளே. (௭௦)

செய்யதண்டாமரைப் பூவுடையாளருள் செய்யப்பெறு
வையருமிந்திரன் றுனும்பிரமனு மைந்துபடைக்
கையனுமீசனு மாதியர்தாம்பட்ட கட்டமெல்லாம்
பொய்யறக்காட்டும் பராசரன்சேய்சொற் புராணங்களே. (௭௧)

புராதனநான்மறைக் கெட்டாதுவாழ்பரி பூரணனை
நிராதரனென்றுரைப் பாரெண்ணிலார்சற்று நெஞ்சஞ்சிடா
திராநிகர்கூந்தற் றிருமாதுசம்பந்த மெய்தியதாற்
சராசரமின்றுள னென்றுரைப்பே னெச்சொற் சத்தியமே. (௭௨)

சத்தியனந்தமும் தானுகிநின்ற சலசவல்லி
சித்தியுமுத்தியும் வேண்டியபேர்க்கருள் செய்யுந்தெய்வம்
பத்தியின்மிகுயர் பாண்டவர்துதனைப் பாடுமன்பர்
நத்தியவாறுசெய் யாதிருந்தாற்கெடு நான்மறையே. (௭௩)

நான்மறையீற்றினிற் பாம்பின் றலையி னடித்தருளுங்
கான்மலர்க்கார்முடி லன்னுனைநாடிக் கசிபவர்க்கு
மான்மழுச்செங்கைச் சிவனாதிபர்மெச்ச மாண்பருளுந்
தேன்மலர்ப்பீடப் பிராட்டியவேபல செல்வமுமே. (௭௪)

செல்வச்செருக்கர் மனைவாயிறோறுந் திரிந்தலுத்துச்
சொல்வக்கனைப்பொய்ப் புலவோர்க்கானமிகத் துன்புற்றுளே
னெல்வட்டமென்னத் தினஞ்சேவைநல்கி யினிதருள்வாய்
வில்வத்தருநிழ லின்றலையே வியன்றிருவே. (௭௫)

வியப்பாருமுத்தமிழ்ப் பாவெருவாக விளம்புமென்னை
நயப்பாரிலாமையி னானுகின்றேன் றுங்க நான்மருப்புக்
கயப்பான்மையோரு நடுங்குறுமாறு கனகநல்காய்
செயப்பாவையேதிரு மாலென்றுமோவருஞ் சீரணங்கே. (௭௬)

சீரணஞ்செய்யு மிடிநோயிற்பட்டுத் தியங்குகின்ற
ராரணஞ்சொல்லும் பலகோடிதெய்வமு மாதரித்துக்
காரணகாரிய மோராதுவீணிற் கலங்கன்மினே
நாரணநீரேவியை நெஞ்சகப்பூவிடை நாடுமினே. (௭௭)

நாடுநகரு மதிக்கின்றபேறு நனினமலர்த்
தோடுஞ்சரும்புந் துணையாகவாழுஞ் சரிசூழலைப்
பாடுமவரும் பணிகின்றவரும் பழுதில்செம்பொற்
கோடுமுநெஞ்சகத் தாலெண்ணுவாருங் கொளத்தக்கதே. (௭௮)

தக்கம்வியாகர ணம்பரதம்புரை சாத்திரந்தேர்
மிக்கவர் தம்மையு மெண்ணுக்குரோத விரோதியருங்
கைக்களிறுன்றளித் தான்மனையாட்டிதன் கண்ணருளாற்
செக்களவம்பொனுற் றுர்தமைப்போற்றுவர் தெண்டனிட்டே. (௭௯)

இட்டுண்டுவாழ்கைமிக் தேற்றமென்றேமறை யாவுஞ்சொல்லு
மட்டுண்டுதம்முயிர் மட்டளிப்பார்க்கும்பொ னுதாமாற்
கட்டுண்டுரலொ டுழன்றன்மன் னும்படி கண்டருளி
மட்டுண்டதாமரை மேல்வசிப்பாளை வழத்தனன்றே. (௮௦)

வழுவற்றசெந்தமிழ்ப் பாடலனேகம் வழங்குமவர்
குழுவிற்கும்வேட்கைபொன் மேலன்றிவேறில்லை கோக்கலுழ
னெழுதுற்றகேதனத் தெம்பெருபான்மனை யீகையதாற்
றெழுதிட்டவளைப் பலவாறுநாளுந் துதிக்கைநன்றே. (௮௧)

துதிக்கைக்கரியிரண் டாட்டுநன்னீர்நசைத் தோகையன்னுள்
விதிக்கைப்பிரமனை யீன்றுன்றனெஞ்சுத்தின் மேவுமின்னுண்
மதிக்கைக்கடலமு தத்தோடுதித்த வனிதைபென்னுட்
கெதிக்கைத்துயரொழித் தாளினல்லான்முத்தி கீழ்ப்படுமே. (௮௨)

கீழோரைக்கஞ்சி யலையாதவாறு கிருபைசெய்திட்
டாழோதவாரியிற் பொல்லாரைவெல்லு மடலுநல்கா
யேழோடொரக்கர முள்ளா னுரத்தி விருந்தகொண்டே
யீழோர்மையாள ரிலந்தோறுஞ்சென்றும் விளங்கன்னையே. (௮௩)

அன்னையென்றெவ்வுல குந்தருவான்சொ லமுதழியாப்
பொன்னையொப்பாநதிரு மேனிப்பிராட்டி புகழ்ப்பெருக்க
தன்னையெய்யன்பருக் கீவாளென்பாற்சொல் சாதமொன்றுண்
டென்னையதென்செய்யு மோவறியேனென் னினத்தினரே. (௮௪)

இனமாயமாதவர்க் கும்புலவோர்க்கு மிப்பவர்க்குந்
தனமாதியபொரு ளெல்லாங்கொடுக்குந் தகைவிழைந்தேன்
கனமானமேனியம மான்மனையாட்டி கடைக்கண்களென்
மனமாமலர்த்தொட்ட வாறெனைத்திண்டிலவ் வாழ்வெய்துமே (௮௫)

வாழ்வுவரினு மனையோறிரந்துண்டு மாழ்குபெருந்
தாழ்வுவரினுந் தமியேன்மறக்குந் தகுதியவோ
வாழ்வுறுஞ்சிந்தைப் புலவோர்பல்லோர்தொழு மாளரியும்
யீழ்வுறுஞ்செம்பொற் றிருமாதாட்டுனை மென்மலரே. (௮௬)

மென்மதம்வன்மத மாமிருகும் விரும்புவது
தன்மமெல்லாஞ்செயத் தக்கதுவேதந் தனிற்றியிங்
கன்முன்னாகுமுக் காண்டருநாளுங் கருதுவது
பொன்மலர்ப்பாலவ யருளால்வினையும் பொருட்குவையே. (அஎ)

பொருளல்லவரையும் போற்றிடச்செய்யுமம் பொன்னெனவே
தெருளுமுன் னூற்றலை செப்பிடக்கேட்டுஞ் செருக்கதரு
வீருளுநெஞ்சத்தின ரேத்தெடுக்கார்புவி யேழுமுண்டோன்
மருளுறத்தாக்கும் விழியாடனாது மலிபுகழே. (அஅ)

மலியுங்கருணை திருமாதூக்கலும் வானவர்சீ
ரொலிதங்குபாற்கடற் புக்கதுநல்கலு முற்றதுங்கேட்
டலியன் நியானன்றிப் பெண்ணன்றியன்னவை யாரங்கிகழ்மா
னலினின்றியநடு மார்பிணையேமிக நண்ணுதுமே. (அக)

நண்ணலர்சேனை நலங்குலைப்பார்செங்கை ஞாங்கரினு
முண்ணலுடுத்தல்பல் லோர்க்கிடுவார்தம துள்ளத்தினும்
வெண்ணகைப்பாவையர் மங்கலமியாவினும் வேதத்தினும்
பண்ணவர்போற்றுந் திருமாதுகண்ணருட் பார்வையுண்டே. (அஃ)

உண்டற்குவேண்டு மவையுமெய்தாதிங் குழல்பவரைத்
தொண்டர்க்கொர்தூதனு மாநெடுமால்புணர் தொன்மனை
கண்டற்புதக்கரு ணைக்கடலாட்டிடிற் கண்ணிமையா
வண்டர்க்குமேலவ ராய்த்திகழ்வாரென்சொ லன்றிதுவே. (அஃ)

ஆன்றைக்கென்சொற்பனத் தேவந்துகூறிய வற்புதச்சொல்
லொன்றைக்கருதி மிகமகிழ்ந்தேன்பய னுண்கிலன்
யென்றைக்கினியருள் வாய்சிறிதேனுமின் றியினன்றிங்
கொன்றைச்சடைத்தம்பி ரான்றங்கையாநிகழ் கோமளமே. (அஃ)

கோமளச்செந்திரு மங்கைநல்லான்சீனைக் கொண்டல்வெட்டுஞ்
சாமளமேனிப் பிரான்மனையிண்டென் றனதுநிலைக்
காமளவிறறைய செய்கின்றிலாளயர்க் தேனையகோ
தாமளவாத்தவத் திருயற்காமொர்சொற் சாற்றுமினே. (அஃ)

சாற்றணியாலயந் தோறுநிலாவற்குந் தாரணியின்
மேற்றவத்தோர்குமுக் கூடிக்குலாவற்கும் வேறெவைக்கு
மாற்றனல்குங்கடைக் கண்ணுள்செந்தாமல ரயாளெனவே
தேற்றவல்லாரை யிகழ்வார்பலருஞ் சிதடர்களே. (அச)

சிதனடியாரிற் சிலர்க்குங்கருணை செய்க்கமலை
புதனிகர்பாவலர் பல்லோர்வருந்தறப் புண்செய்கின்ற
ளிதமருள்வாளென நானம்பியேயினி தேத்துகின்றேன்
மதலையர்தம்மிடை கூட்டிக்கொண்டானன்று மாநிலமே. (அச)

மாநிலமங்கை தனக்கினியாட்டு மலர்மகட்டு
வேனில்விழாமதற் பெற்றாட்டுத்தண்பொலி வெண்கடலிற்
பானிலவோடு முதித்தாட்டுப்பாடல் பகருமவ
ரானியில்பேறடை வாரென்றுதேற லரிதரிதே.

(ககக)

அரிமாழுக்கனொ ராரிரத்தோடும் றரிகனக
னெரிநாணுஞ்செங்குடர் மாலையிட்டாட விடும்பொழுது
முரியானென்றோர்ந்தனைத் தின்புறம்பாவையென் னோர்கலிப்பேய்
பெரிதாமென்றஞ்சுங்கொ லோபுலவீர்கண்டு பேசுமினே.

(கக௭)

பேசஞ்சதுமறைத் தெய்வமெலாமென் பெருங்கலித்தி
வீசஞ்சவாலகண் டஞ்சியொதுங்கி வெதும்பினீ
யேசம்பழிப்படைந் தாஷ்டியேனிவ நெங்குறுப்பேன்
மாசுண்டநெஞ்ச ருணராதசீர்த்திரு மாதரசே.

(கக௮)

அரசநிழலைத் தொழும்புலைப்புத்த ரருவருக்கும்
விரசமத்தரும் வாழவைத்தாயெற்கை விட்டுவிடேல்
சிரசதினமெய்யடி யார்பதத்துண்மிகச் சேர்த்துள்ளகாண்
சரசகுணத்திரு மாலருளாய தனிப்பொன்மினே.

(கக௯)

தனிப்புறுயோக முயன்றதரித்துத் தழைமலர்பெய்
தினிப்புறுதோத்திர முஞ்செய்யவல்லவர்க் தெத்திசையுந்
தொனிப்புறுதீர்த்தநில் சிக்கலியாதிய னுன் பொழித்துச்
செனிப்புறுகன்மமுந் தீர்ப்பாள்கமலத் திருமகனே.

(கா)

திருமகளந்தாதி

முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நேரிசை வெண்பா.

செப்பு மருமைத் திருமகளர் தாகிமுற்றந்
தப்புவரா மற்றுதிக்கத் தக்கவர்க்கு—மப்புவனத்
துள்ளவரும் போற்று முயர்வண்டா போர்குலு
மெள்ளரிய வீடுமெய்து மே.

தெய்வமே துணை.

வாழிவிருத்தம்.

பார்வாழிவான்வாழி பழுதில்சதுமறைவாழி பதினமர்செஞ்சொற்
சீர்வாழிதிருவரங்கத் தலம்வாழியாவணையிற் திருமால்வாழி
பேர்வாழியெட்டெழுத்தும் வாழியவற்றென்றேனும் பிடித்தோர்வாழி
நார்வாழிதவம்வாழி நன்மையெல்லாமிகவாழி நாளூந்தானே.

குருபாதமேகதி.

குருவே துணை.
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருந்தம்
அ	கூடு	தெருள்	தெருள்
கஉ	கஉ	மார	மார்
கேழ.	கூ	கரர	கரர
கக	அ	தானு	தானு
உக	கக	தனை	தனை
கக	கக	திட்டோ	திண்டோ
கக	கக	கப	கப்
கக	உக	துழாய	துழாய்
சய	கஉ	கோலோ	கோலோ
கேழ.	கக	னுக்கதி	னுக்கதி
சஉ	ச	ரரத	ரரத
சஉ	ச	டுமவ்	டுமவ்
நுய	உக	கள்ளவ	கள்ளவ
நக	க	மயா	மயர்
நுஉ	கநி	தொழிய	தொழிய
கேழ	கேழ	யாடொ	யாடொ
நக	கக	மர்து	மர்து
நுந	கக	யரு	யரு
கேழ.	கஅ	விடினு	விடினு
”	உரு	கடைகு	கடைக்கு
நுஎ	கஅ	வண்ண	வண்ண
சக	கக	விண்ண	விண்ண
எக	உ.க	வாடி	வாடி
கக	கநி	கரு	தரு
க	கக	பரர	பார
கக	உரு	கப்	கம்
ககஉ	கநி	தெண்ணி	தெண்ணி
கேழ.	கக	கார	கார
கக	கக	செய்துவா	செய்துவா
கநுய	சய	மெரு	மெரு
கக	உரு	மிகழ்தா	மிகழ்தா
கக	ரு	துழை	துழை
ககஉ	கநி	ரிய	ரிய
உ.கஉ	கஎ	தழைத்த	தழைத்த
உ.கஉ	க	ருமம்	ருமம்
கேழ.	ய	விடி	விடி
உ.கநு	கக	விடு	விடு
உ.கஎ	க	தான	தான
உ.கக	கநி	கனும்	கனும்
கேழ.	உக	கினு	கினு
”	கஎ	பனு	பனு
உ.உக	கக	வினை	வினை
உ.உஅ	உ.க	ருரு	ருரு
கேழ.	உ.அ	மடி	மடி
உ.கக	கக	முஞ்ச	முஞ்ச
உ.கஅ	உ.க	மிது	மிது

Forms 1 to 9 printed at
 K. R. Press, Thambu Chetty St. Madras

The remaining forms, preface etc., printed by
 P. R. Rana Iyar & Co., 21, Anderson St. Madras.

